

Q6:3
M89.
3321

T.D.R.C. 726

R.R. 152-1-1889.

JESUS IS COMING.

BY

WM. P. BLACKSTONE.

TRANSLATED FROM THE ENGLISH

BY

Pastor. C. Masillamani.

"This same Jesus which is taken up from you into heaven shall so come in like manner as ye have seen him go into heaven." Acts 1: 11.

"Seek ye out of the Book of the Lord and read." Isa. 34: 16.

இயேசு வருகிறார்.

இது

சங். கி. மாசில்லாமணியார் அவர்களால்

இங்.லி.வி.வி.ருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

"இந்த இயேசுவரன்வர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்
பாச வானத்தைக்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ, அப்படியே மறு
படியும் வருவார்." அப. 1: 11.

"கர்த்தருடைய புத்தகத்திலே தேடி வாசியுங்கள்." ஏசா.
34: 16.

Printed:

PRINTED FOR THE AUTHOR

AT THE ALBION PRESS,

BACK OF MEMORIAL HALL.

1889.

நமது கர்த்தரின் "பிரசன்னமாகுதல்" விரும்பும் யாருக்குமு
நாம் இந்தச் சிறுபுஸ்தகத்தை மனோதந்திரம் செய்கிறோம். இந்தச் சத்
தியத்தைப் படிக்கிறதற்குத் தகுதியான ஒருவராகியமாயும், அதை
மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கிறதற்கு உதவியாகும் இருக்கும்படிச்
கான் ஒரு சிறுபுஸ்தகத்தை எழுதவேண்டுமென்பதே ஆதிகரிக் கொ
ண்ட நோக்கம் வாஞ்சை. இதை இரண்டாம் பதிவுக்கு ஆய்
படுத்தும்போது, இப்பொழுதிருக்கிறபடிப் பெருப்பைச் செய்வது
யதாயிற்று. இந்த முக்கிய விஷயத்தின்பிரிவில் திருவசனம், சொல்
லுகிறதைப்பற்றி நாம் கொண்டுருக்கிற இப்பிராயத்தைக்குறித்துச்
சாட்சிபகரவும், "எங்களைப்போல் அருமையான விசுவாசத்தைப்"
பெறும்படி, மனவாஞ்சையாய், அதை ஆராய்ந்துவருகிறவர்களுக்கு
உதவிபுரியவும் மாத்திரம் இதனால் கருதுகிறோம். இதைப்பற்றி நம்
டுங்கரலமாய் வாஞ்சையோடும் ஜெபத்தோடும் படித்தறிந்த பின்பு,
கிறிஸ்துவின் வருகை சகீஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தியிருக்கும்
ன்றவிசுவாசத்தில் அதிகப் பெலமாய் உறுதிப்படவானோம். அடிய
சுவின் வருகைக்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி பூர்வ கிற்
தவர்கள் அதிக வைராகியத்தோடு நமக்குப் போதித்திருக்கிறார்
சன். கூடுமானால், எல்லாவற்றிலும் அத்தி முக்கியமான இந்த வி
ஷயத்தை அவர்களைப்போல நாமும் அதிகமாய் வற்புறுத்திப் பே
சுவோம். பிவி. 3: 20; எபி. 9: 28; 2 பேது. 3: 14.

இதை வாசிக்கிறவர்களில் யதாவது, கர்த்தர் மறுபடியும்
வருகிறது சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தியும், அப்படி வரும் ச
மயம் சீக்கிரத்துக்குள்ளும் இருக்குமென்றும் (மத். 24 : 42.)
இத்தப் பிரதானகாரியத்தில் நம்மொழிசைவர்களானால், நாம்
அவர்களோடே கைதட்டிக்கொள்ளுவோம். மேலும் இந்த ஆ
னந்தபாக்கிய நம்பிக்கையானது (தித். 2: 13.) த்திகரிக்கிறதும்
உலகத்தைவிட்டுப் பிரிபிக்கிறதுமான சத்தியை ஒருதயத்தில் பிறப்
பிக்கிறதும், பரிசு தத்திற்கும் அன்புக்கும் நம்மை ஆதாயப்படுத்தி
மேதுமாயிருக்கிறது. 1 யோவா. 3: 3; 1 தெச. 5: 23, 24.

"வருகிறோ" ஆனவருடைய ஆசீர்வாதம் நம்மோடே உட
னருக்குப்படி நாம் மனத்தாழ்மையாய் ஜெபிக்கிறோம்.

Box 108,
GAL. STATE BOOK CO., ILL.
U. S. A.

இப்படிக்கு,
Wm. E. JACKSTONE.

பக்கம்.	
2	"எனக்கு இதைக் குறித்துச் சந்திரம் கவ்வாயில்லை."
3	கிறிஸ்தவ பரிசுத்த ஜீவியத்துக்கு மெய்யான தூண்டுதல்.
4	ஆ! இது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக் கொள்கை.
4	"இதைப்பற்றி எனக்குக் காரியமில்லை." முதலியன.
5	இரண்டாம் வருகையே திருவசனத்தின் முக்கிய விஷயம்.
5	இதுவே கிறிஸ்தவ சாதனைக்கான உபதேசம்.
157	சாதனைக்கான அதின் தன்மையைக்காட்டும் நூற்பது
6	காரியங்கள்.
6	இதை நாங்கள் மனோதரியமாய்ச் சொல்லவில்லை.
6	சொல்லத்தமானதும் ஞானார்த்தமானதுமான விவரத்திகள்.
7	லாக். 1: 31-33.
7	கிறிஸ்தவனுக்கும் யூதனுக்கும் தம்மில் நடந்த சம்பாஷணை.
8	அடையாளங்கள், உவமானங்கள் முதலியவை.
8	ஒட்டடலங்காரம், கலா. 4: 24-31.
9	ஞானார்த்தப்படுத்துகிறது திருவசனத்தின் சத்தியமும்
10	பெல்லமையையும் புரட்டுகிறதுமன்றி, கிறிஸ்தவ உபதே சம் ஒவ்வொன்றின் அன்பிபாரததையும் சுரங்கமடைக் கிறதாய் இருக்கிறது.
10	பாஷை நடைபிழர்ச்சோக்கம்.
11	அவருடைய ஞாதல் வருகையில் சொல்லுத்தப்படி நிறை வேறின திருக்கதரிசனங்கள்.
12	அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் சொல்லுத்தப்படி நிறைவேறுமபடி இருக்கிற திருக்கதரிசனங்கள்.
14	அவருடைய வருகை மரணத்தைக் குறியாது.
14	மரணமானது ஒரு சத்தாகு.
15	அவருடைய வருகையைக் குறிக்கும்படி அது வேதாகமத் தில் வழங்கப்பட்டுவில்லை.
16	மரணமானது சாதனைப்பில் கர்த்தரின் வருகையல்ல.

மரித்தோர் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன் இருக்கும் வித்தியை விதி.	17
டேவிட் பிரவுன் போதகர் எழுதியதிலிருந்து எடுத்த மேற்கோள்.	17
கிறிஸ்துவின் வருகைக்குப் பதில் மாணத்தை வைக்கிறது உயிர்த்தெழுதலின் உபதேசத்தை தாழ்த்தித் தோயிருக்கிறது.	18
மாணத்திற்காகக் காத்திருக்கும்படி நமக்குப்போதிக்கப்படுமா? கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக விழித்திருக்கும்படி போதிக்கப்படுகிறது.	19
இது நமக்குப் பாத்தியப்பட்டது, நாம் இதை அறிந்து கொள்ளலாம்.	19
மூன்று வெளிப்படுத்தல்கள்.	20
கிறிஸ்து பிரிந்துபோனதும் வாக்குத்தத்தமும்.	20
கர்த்தரின் ராப்போஜனம் வருகைக்கு முன்னடையாளம்.	22
கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையே சபைக்குத் திருவருட்சத்திரம்.	23
இப்படியே பூர்வ சபைப்பிதாக்கள் விசுவாசித்திருந்ததும், அதின் சரித்திர வரலாறும்.	23
ஒரிகேன் என்பவனும் அவனுடைய ஞானார்த்தப்படுத்தும் தப்பறையும்.	23
சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப் பின்பு வருகை இருக்குமென்னும் கோட்பாடு.	24
ஒரு பிரதான வினா: வருகை சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தியா? அல்லது பிந்தியா?	25
சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்திவருகை இருக்குமென்பதைக் காட்டும் நியாயங்கள்.	26
1. அங்கிக்கிறிஸ்து.	26
2. பெரிய உயிர்த்திரவத்துக்குப்பின்பு உடனே.	27
3. உபத்திரவப்படுகிறசபை.	27
4. தனிகளும் கோதுமையும்.	27
5. கிறிஸ்துவின் சொல்லாத்தப்படியான ஆளுகை.	28
6. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல்.	30
உயிர்த்தெழுதலின் விரிசை, 1. கொரி. 15: 22-26.	30

கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது உயிர்த்தெழுதலின், 1. தெச. 4: 13-17.	31
முதல் உயிர்த்தெழுதல், வெனி. 20: 4-14	31
இது சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி.	33
ஆகையால் கிறிஸ்துவின்வருகை சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தியிருக்கும்.	33

சொல்லாத்தப்படியான முதல் உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிச் செய்யும் ஆரோபங்களுக்குச் சொல்லும் சமாதானம்.

1. இப்படி வாக்கியங்களைத் திரட்டுகிறது சரியல்ல.	33
2. வெனி. 20: 4-ல் ஆத்தமாக்கள் என்றமாத் திரம் அறிவித்திருக்கிறது.	34
4. சிரச்சேதம் பண்ணப் பட்டவர்களையும் மிருகத் தோடு கம்பந்தப் பட்டவர்களையும் மாத் திரம் இங்கே அறிவித்திருக்கிறது.	36
5. கடைசிகளும்-1000 வருஷங்கள்.	37
6. நிதிமான்களும் அகீதிமான்களும் ஒரே காலத்தில் உயிர்த்தெழுதலார்கள்.	38
7. ஒரேவாக்கியம்மாத் திரம்.	39
டீன் ஆல்வர்ட் (Dean Alford) என்னும் போதகர் எழுதிய ஆசிரியவசனம்.	41
நிரேக்கை புதியவாத்திரத்திலிருந்து எடுத்த நியாயங்கள்.	43
விழித்திருக்கிறது.	48
“இன்றும் கொஞ்சத்தாலும்.”	51
பூர்வசபையானது விழித்திருக்கும் சபையாயிருந்தது.	52
முறைமைகளைக் (போதனைகளை) கைக்கொள்ளுங்கள்.	56
2 தெச. 2: 15.	56
அப்போஸ்தலர்கள் பிசுபிப்போகவல்லீ.	56
பூர்வசபையானது வீண்மற்பிக்கை கொண்டிருக்கவல்லீ.	56
அவர்கள் விழித்திருந்ததுபோல நாமும் விழித்திருக்கவேண்டும்.	57
சக்கராகாரம்-சங்கதிகளின் குறிப்பும்விஸ்தரிப்புகளும்	59
பரவசப் பிரவேசமும் வெளிப்படுத்தலும் - அவைகளுக்குள்ள வித்தியாசம்.	63

சனபயம் சகஸ்திராண்டராஜ்யமும் - அவை இரண்டுக்கு	67
முன்ன வித்தியாசம்.	69
சபை:—அது ஒழுங்கியரசமான்சரீரம்.	69
—ஒரு இரகசியம்.	73
—தக்கப்படும் ஒரு கண்ணிகை.	74
—பதிப்பலண்டையுட்படி இருக்கிறது.	77
கிறிஸ்துவின் மகிமையும் பரிசுத்தவான்களின் மகிமையும்	
வெளிப்படுகிறதே பரலோக ராஜ்யம்.	69
அதின் வெளிப்படுத்தல் இனிமேல் வருகிறதாயிருக்கிறது.	70-71
அது இப்பொழுது இரகசியத்துக்குள் மறைக்கிருக்கிறது.	71
கிறிஸ்து, முன்னே வந்தபோது, அது “சமீபமாயிற்று”	
என்று சொல்லியதற்கு விஸ்தரிப்பு.	72
பேருக்கு மாத்திரம் கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கிறவர்கள்.	7
மெய்யானசபை—அது கிறிஸ்துவின் சரீரமாயிருக்கிறது.	70
அது கிறிஸ்துவின் மனவாட்டியாயிருக்கிறது.	80
பெரிய உபத்திரவம்.	81
உயிர்த்தெழுதல்.	82
நியாயத்தீர்ப்பு.	84
அந்திக்கிறிஸ்து.	8
சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி கிறிஸ்து வருவது - இது	
ஒன்றே ஒரே முக்கிய சங்கதியாயிருக்கிறது.	9
சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முன் கிறிஸ்து வருவாரென்பதையும், அதற்குப்பின்பு அவர் வருவாரென்பதையும் எதிர்ப்பாற்றிப் பார்த்தல்.	9
“திருவசனத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணு.”	94
சகஸ்திராண்டாளுகைக்குமுந்தி கிறிஸ்து வருவாரென்பது	
ஊக்கமும் ஜீவனும் தருகிறதாயிருக்கிறது.	95
பிரவுன் (Dr. Brown) போதகரின் ஆசிரிய வசனம்.	95
ஆசைப்பங்களுக்கு மாறுதல்தரம்.	97
1. இது மிஷன் வேலையிலிருக்கும் முயற்சியைக் குறிக்கிறது.	97
2. இது நிவ்விவ வேலையின் முயற்சியைக் குறிக்கிறது.	98
3. இரட்சிக்கப்படாத கிரேக்கர்கள் திரைபேர் இன்னும் இருக்கிறார்கள்.	98

“என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல.”	99
5. “தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதே.”	100
6. “தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்பும்ல்ல.”	103
7. “மாம்சமும் ரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க மாட்டாது.”	104
8. பரிசுத்த ஆவியின் கிரிப்பை இது அவமதிக்கிறது.	106
9. இது கவிசேஷத்தை அபஜெயப்படுத்துகிறது.	108
10. உலகத்திலெங்கும் கவிசேஷம் இன்னும் பிரசங்கிக்கப்படாது முடியவில்லை.	109
11. “இங்கே கிறித்தவர்களில் சிலர்” முதலியன,	112
மத். 16: 28; மாற். 9: 1; லூக். 9: 27...	113
பெருந்தெகொஸ்தே நாளில்வந்த “ஆயிக்கூரிய வருகை.”	113
எருசலேமின் அழிவில் வந்த உவமான அண்டையான வருகை.	113
12. “நீங்கள் இஸ்ரவேலின் பட்டணங்களை யெல்லாம் சுற்றி முடியாது.” மத். 10: 23...	119
13. மறுமையின் மந்தரக் காட்சி.	120
அவகம்பிக்கையின் தத்துவ ரூபம்.	120
உலகம் அதிகமதிகமாய்ச் சீர்ப்பட்டு வருகிறதென்றும் சர்வ மமதத்திற்கு இது எதிரிடையாயிருக்கிறது.	120
“நாட்கள் பொல்லாங்குள்ளவைகள்.”	123
சபையையும் உலகத்தையும் ஏக சகடாக்கக் கூடாது.	124
வித்தையும் சாஸ்திரமும் அடைந்திருக்கும்வெற்றிகொடுப்பு தேவபத்தியின் வளர்ச்சிக்கு நியாயமாகமாட்டாது.	125
நாகரீதமும் சீர்திருத்தமும் பரிசுத்தத்திற்கு ஊற்றாக மாட்டாது.	128
கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்திற்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறார்கள்.	130
அவர்கள் பூயிக்கு உபபாயிருக்கிறார்கள்.	130
வெளிச்சமானது மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.	130
உபபாயத்தன் சாரத்தை இழந்துவிட்டிருக்கலாம்.	130
மத். 13-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லிய புனித்த மாவும் மற்ற உவமைகளும்.	131
18. குகோடி ஜனங்கள் இன்னும் இரட்சிக்கப்படாதிருந்து போது, கிறிஸ்து வருவாரானால், அவர் நிஷ்டையிருக்க வேண்டும்.	135

இயேசு வருகிறார்.

முப்பத்தமூன்று வருஷத்திற்கு ஒரேதரம் இதை உலகம்மாண்டுபோகிறது. ...	135
14. "இந்தச் சந்தி." ...	137
இஸ்ரவேலர்—இந்தச் சந்தி ஒழிந்து போகிறது. ...	137
மறுபடியும் மீட்டப்படுவார்கள். ...	138
இரண்டாம் விசை இனிப்புறப்பட்டுப் போகமாட்டார்கள். ...	138
தீர்க்கதரிசனங்களை "ஆவிக்குரிய பிரகாரம்" அர்த்தம் பண்ணலாகாது. ...	149
தீர்க்கதரிசனப்படிப்பது வேதப்படிப்பதையும் காஸ்திகத்தையும் எதிர்த்துத் தற்கு, பலத்த ஆதரமாயிருக்கிறது. ...	154
இது சாதனைக்கான போதனையாயிருக்கிறதென்கூட இரு வேத வாக்கியங்கள். ...	157
சபையின் எதிர்கால சம்பந்தமாய் கோரிடும் சங்கதிகளின் சுருக்க அட்டவணை. ...	161
பிரதான சில வாக்கியங்களுக்கு ஒத்த வாக்கியங்கள். ...	188
அனாதிமர்—மாரன் ஆதா. ...	187
மாமசத்தில் இயேசு கிறிஸ்து வருகிறார். ...	188
மிகவும் மதுமான ஆறுதல். ...	189
காலம். ...	193
சாமக்காரனே, இரவு எவ்வளவு சென்றது? ...	201
"மெய்யாகவே நான் தீக்கிரமாய் வருகிறேன்." ...	202
"நான் திருப்பிவருமளவும் இதைக்கொண்டுவிடாபாரம் பண்ணுங்கள்." ...	203
காலக்காரன் காத்திருந்தல். ...	204
"மீட்பு சமீபமாயிருக்கிறது." ...	205
"எனக்குச் சாட்சிகளையிருப்பீர்கள்." ...	205
உலகத்தை அவிசேஷ போதனைக் குடப்படுத்துகிறது. ...	206

இதை வாசிக்கும் சிசேகிதனே, இயேசு மறுபடியும் வருகிறார் என்று உனக்குத் தெரியுமா?

தாம் மறுபடியும் வருவதாக இயேசு தாமே (யோவா. 14: 3.) சொன்னார்; அவருடைய வசனமோ என்னைன்றக்கும் நிலை இருக்கும் (மத்தி. 1: 25). ஏனெனில் அவர் சத்தியமாயிருக்கிறார். யோவா. 14: 6.

அவர் மறுபடியும் வருவாரென்று தேவதூதர்கள் சொன்னார்கள். "இந்த இயேசுவானவர் எப்படி...வான்த்துக்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ அப்படியே மறுபடியும் வருவார்" என்றார்கள். (அப். 1: 11). அவருடைய முதல் வருகையைக்குறித்த அவர்கள் அறிவித்தபோது அவர்கள் சொன்னது பிசுப்போகவில்லை. லூக். 1: 26-33; 2: 8-18.

அவர் மறுபடியும் வருவார் என்று தேவ ஆவியானவரும் அப்போஸ்தலர்களைக்கொண்டு அழைக்கிறார்கள். (1 தெச. 4: 16; எபி. 9: 28; 10: 37). இப்படிப்பட்ட ஆதாரத்தின்கீழ் பேசப்பட்ட இவ்வித ஒரு சங்கதி நமக்கு விசேஷித்த உயிர்நிலையானதல்லவா?

அவருடைய முதல் வருகையில் உலகம் அரைப்புறக்கணித்தது; அப்போது அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்ட சசரோயஸியருந்தார்; அவர் மறுபடியும் வருகிறபோதோ, அவர் "நித்தியானந்தமுள்ள ஏகசக்திபதியும், ராஜாக்களின் ராஜாவும், கர்த்தாக்களின் கர்த்தாவாயும்" பரிசுசன்னமாவார். 1 திமோ. 6: 14, 15.

அவ்விதாது மிகையுள்ள சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் படிக்குடி (மத்தி. 25: 31), விசுவாசிக்கிறவர்கள் எல்லரிடத்திலும்

ஆச்சரிப்பப்பட்டத்தக்கவராய் (2 தெச. 1: 10.) இரப்ப பூமியிலுள்ள சகலஜாதிகளையும் கியாயமும் நீதியுமாய் கரகாணுமடிகளும் வருக் றார். சங். 2: 9; ஏசா. 9: 6, 7; வெளி. 2: 25-27.

ராஜாஜை அவருடைய சென்றதரியத்தில் காணுகிறது எவ்வளவோ மகிமையாயிருக்கும். (ஏசா. 33: 17). நான் கிறிஸ்துவன் அல்ல, ஆகையால்,

"I DON'T CARE ANYTHING ABOUT IT."

"எனக்கு இதைக்குறித்துச் சற்றும் கவலையில்லை"

என்று நீ ஒருவேளை சொல்லுவாய்.

ஆகையால் பிரிய சிநேகிதனே, இரட்டிப்பில் உரோமியர்களை யாகச் சிவனவயில் உறையுண்ட இரட்சகனாம் உனக்குக் காண் பிக்கிறோம். நீ வழியிலே அதிபரமலிருக்கச் "குமாரனை முத்தி செய்யுமபடி" உன்னை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். அவரில் உன் நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிற யாவரும் பாக்கியவான்கள். (சங். 2: 12). நீ உலகம் முழுவதையும் ஆதரவாற்றித்தொண்டாடும் உன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால், உனக்கு லாபம் என்ன? (மத். 16: 26, 27). அவர் வருகிறார். அவர் வரும் நாளாவது நான் கையாவது கைக்குத் தெரியாது. (மத். 25: 13). அவர் இப்போது வந்தால் உன் நிலைமை எப்படியிருக்கும்? அவர் சக்கிரியில் சமராதானத்தில் காணப்படுவாரா? (2 பேது. 3: 14). அல்லது சபையா னது கிறிஸ்துவோடே மேகத்தில் இருக்கும்போது (லூக். 21: 36; 1 தெச. 4: 14), அல்லது உலகத்தின்மேல் வரும் பயங்கர ஆபத் துக்களை அடையவும் (லூக். 21: 25, 26), அவருடைய பிரச்சனை மாகுதலில் (2 தெச. 1: 7-10) தயாரமாப்ப புலம்பவும் (மத். 24: 30), மலைகளையும் குன்றுகளையும் நோக்கி: நீங்கள் எங்கன்மேல் விழுந்து... ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கோபத்துக்கு எங்களை மறைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி மன்றாடவுமாக (வெளி. 6: 16) விட்டுவிடப்படுவாரா?

"உன் தேவனைச் சந்திக்க ஆயத்தப்படு" என்பதே ஸ்ரவே வருக்குச் சொல்லப்பட்ட பத்தி விஷயமான எச்சார்பு. ஆமோ.

4: 12). பூதரும் புறஜாதிகளான நாமொவ்வொருவரும் கிருபையிலே, அல்லது நியாயத்தின்படி கிறிஸ்துவைச் சந்திக்கவேண்டும்.

ஆனபடியால், காண்க! கிறிஸ்துவைக்காக ஸ்தானபதிகளாயி ருந்து, தேவனோடு ஒப்புரவாகுங்கள் என்று உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். (2 கொரி. 5: 20). அதுக்காக காலமாகிய, ரட் தனிய நாளாகிய இப்பொழுதே (2 கொரி. 6: 2. லூக். 14: 31-33) உங்களுடைய பாவங்கள் கழுவுப்படுமபடியாய் நீங்கள் மனந்திரும்பி குணப்படுவோமென்றும், "ஜீவனுள்ள மெய்யான தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு நீங்கள் மனந்திரும்பவும், அவருடைய குமா ரனுடைய இடேசு பாலோகத்திலிருந்து வருவதை நீங்கள் எதிர்பார்க்கக்கொண்டிருக்கவும்" வேண்டுமென்றும் (அப். 10: 42-43; 17: 30-31; 1 கொரி. 1: 9-10), கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வருவது நீங்கள் பிறையற்றவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும் உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறோம். 1 தெச. 3: 13.

நீ ஒரு கிறிஸ்தவனேயானால், கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகிறதே

THE TRUE INCENTIVE TO A HOLY LIFE.

பரிசுத்த ஜீவியத்திற்கு மெய்யான தூண்டிதல்

என்று சொல்லி, அதற்கு ரோ உன்னைத் திருப்புகிறோம். 1 யோ வா. 3: 2, 3.

இயேசு வருகிறார். ஆகையால், நீயும் அவரோடே கூட மகிமையில் வெளிப்படுத்தி தூண்டிக்கொள்ளப் பூமியில் உன்பண்ணுகிற உன் அபாயங்களை தூழித்துப்போடு. (கொலோ. 3: 4-5). "அவர் வெளிப்படுமபோது அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்புகிறால், அருக்கு ஒப்பாயிருக்கத்தக்கதாய்" இருதய கத்தமுண்டாகும்படி பிரயாசப்பட்டு, ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டு வருவாயாக. (மத். 5: 8; 1 போவா. 3: 2, 3). அதினால் நீ சுத்திகரித்து பரிசுத்தமடைகப்படுவதற்கும் (எபே. 5: 26), உன் ஆவி ஆத்மாவை பரிசுத்தமும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வருவோடு துற்றித்தாயிருக்குபடி காக்கப்படுவதற்குமாக (1 தெச. 5: 23) திருவசனத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

"OH, THAT'S SECOND ADVENTISM."

“ஆ, இது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக் கொள்கை”

என்று நீ இகழ்ந்து பேசுகிறதாயிருக்கலாம்.

கிசுகிதனே, மோசே (உபா. 33: 2), தாவீது (சந். 10: 2-15),
ஏசாயா (ஏசா. 59: 20; 60), எரோமியா (எரோ. 23: 5, 6), தானியேல்
(தானி. 7: 13), சகரிபா (சக. 14: 4, 5) முதலிய சகல தீர்க்கதரி
சிகளும் அப்போஸ்தலர்களும் (அப். 15: 15-17) கிறிஸ்துவின்
இரண்டாம் வருகையின் விசுவாசிகளாயிருந்தார்கள் என்பதை அறிக்
கிறது. பார்த்தாயா? இக்காலத்தில் சிலர் அவர் வருகையை என்
னது என்று குறிக்கிறதிலும், மற்றும் தப்புவதற்குப் போதிக்க
கிறதிலும் இந்த உபதேசத்திற்கு அவகாசம் உண்டாகிய
ருப்பகால், நாம் இதை முற்றும் தள்ளிப்போடுவேோம். மனமோ
மனமோவு உண்டாக உத்தம கிறிஸ்தவர்கள் தானும் சொல்லுகிற
படி,

"WELL, I DON'T THINK IT CONCERNS ME MUCH, ANYWAY."

“இதைப்பற்றி எனக்கு யாதொரு விதத்திலும்

சாநியமிஸ்லை

என்று எண்ணுகிறேன், அநேக விஷயங்களில் இது மரணத்தைக் குறிக்குமென்று எப்போதும் நினைத்து வந்தேன், நமக்குச் சரிப் படாத அகைப்பற்றி பல மனோதேயமான உயிப்பிராயங்கள் உண்டாயிருக்கிறது, இது சாதுனைக்கேற்ற ஒரு உபதேசமென்று நான் நம்புகிறதினாலும், எல்லாவற்றையும் கவனிக்கும்போது இவ்விதமாய் இதில் அதிக கவனஞ்செலுத்துகிறது தப்பிதான் என்று நினைக்கிறேனென்று நீ சொல்லுகிறதாயிருக்கலாம். தங்களை கிறிஸ்தவின் சரீரத்தின் அவயவங்களாய் பராமுக்கிறவர்களும் (1 கொரி. 12: 12-27), கிறிஸ்தவென்னும் ஒரே புருஷனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுமபடி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுமான (2 கொ. 11: 2) அநேக கிறிஸ்தவர்கள் தானும், இப்போதுவானவர் தீர்மானப்படி மன வாட்டியதைத் தம்மிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வருகிறார் என்கிற இந்த விஷயமேற்பெற்ற சத்தியத்தைக் மொத்தமாய்த் தள்ளிய

தேர்தல். (போதா. 144) கபே. 5: 28-32) ஆ. பிரியமூள்ள
கேட்கின், துதித்தது. இதன் சத்தியத்தை இய்கிதமாய்ப்
பொக்கடித்தேன். அது எழுந்தகோண்கோண்டு இதற்
பொக்கடித்தேன். அது எழுந்தகோண்கோண்டு இதற்
பொக்கடித்தேன். அது எழுந்தகோண்கோண்டு இதற்

HOW LARGE A PORTION OF THE WORD IS DEVOTED TO IT.

அதிகமானவோ அதிகமான பாகம் இதற்

என்று பா. பரிசுத்த ஆலிபானவருக்கு இது முக்கியமாகக் காணப்
படுமானால், நமது சிந்தையையும் இது கவரத்தக்க காரியமாய்
இருக்கிறதென்பது இதில் மனது கவனத்தைச் செலுத்தும்படி.
(மெ.வி. 1: 3) திருவசனம் மனக்குப்போதிக்கிறது. (1 தெச. 4: 18;
1 கொரி. 1: 7). இதைக் கவனியாதிருக்கிறவர்களுக்கு ஆக்கினத்
தீர்ப்புக் கூறப்படுகிறது. லூக். 12: 45, 46; 21: 34-36; 1 தெச.
5: 2-7.

பின்னும் இந்தப் புஸ்தகத்தில் வேறொரு இடத்தில் “சாதனைக்கான உபதேசம்” என்று சொல்லிய வருப்பின்கீழ் எடுத்துரைக்கப்படுகிற வாக்கியங்களைப் பரிசோதித்து, வழிப்பு, மனம் திரும்பல், பொறுமை, தேவ ஊழிப்பத்தில் உண்மை, சகோதர சிந்தனை, மூதலிய கடமைகளுக்கு நம்மை எழுப்பிவிடுபடி இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் இந்த உபதேசத்தை எப்படிச் செய்கிறார்களோ என்பதைப் பார்த்து, பின்பு இதிலும் சாதனைக்கேதுவான வேறொரு உபதேசம் உண்டோ என்பதைத் தீர்மானித்துக்கொள்.

மாம்பசுத்தைச் சிறுவனவயில் அறைகிறதற்கும், தேவனுக்கென்று நம்மைப் பிரதிஷ்டை செய்துகிறதற்கும், மனது மகிழ்ச்சியின் கம்பிக்கையும் சந்தோஷமும் கிரீடமுமாக ஆத்தமரக்களின் கண்ணைக் கொண்டு உறைகிறதற்கும் (1 தெச. 2: 19; தாணி. 12: 3.) அதிகமாய் நம்மைத் தூண்டிவிடும்படி கிறிஸ்துவின் வருகையைப் போஸ் தேவவகுதனத்தில் வேறொரு உபதேசமும் மெய்யாய்ச் சொல்லப்படவில்லை.

நம்முடைய குடியிருப்போர் பரலோகத்தில் இருக்கிறதா, அங்
கே இருந்து கர்த்தாராய் இயேசு கிறிஸ்து என்னுடைய ரட்சகர் வர

எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; அவர் நம்முடைய அற்பமரீன் சரீரத்தைத் தம்முடைய மகிமையான சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறு ரூபப்படுத்துவார் (ய்லி. 3: 20, 21.) என்பதே நாம் இதைப் பற்றிப் போதிக்கிறதின் முழுச்சாரமுமாயிருக்கிறது. நாம் நமது சரீரமீட்டை அடையும்படி புத்திரசலிகாரத்திற்காக எதிர்பார்க்கும் வாஞ்சையை அது நம்மில் எழுப்பிவிடுகிறது. ரோம. 8: 23; ஹக். 21: 28.

அது இந்த உலகத்தை ஒரு சேதப்பட்ட கப்பலாக நமக்குக் காண்பித்து (மத். 7: 13, 14; 1 செச. 5: 3; 2 பேது. 2: 17; 3: 5, 12), சிலரையானாலும் நாம் இரட்சித்துக்கொள்ளத்தக்கதாக நமது முழு பெலத்தோடும் ஊழியஞ்செய்யும்படி அது நம்மைத் தூண்டிவிடுகிறது. (1 கொரி. 9: 22). நமது நாட்களில் இருக்கிற கவிசேஷபிரசங்குகளில் எகதேசம் முக்கியமானவர்களெல்லாரும் இந்த உபதேசத்தினாலேயே உணர்த்தப்பட்டு, தங்கள் ஊழியத்தைச் சாதனைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

அன்றியும், “அநிக உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனமும்* நமக்கு உண்டு; பொழுதுவிடிந்து விடவேன்னி உங்கள் இருதயங்களில் உதிக்குமளவும் இருளுள்ள ஸ்தலத்தில் பிரகாசித்த விளக்கைப் போன்ற அவ்வசனத்தைக் கவனித்திருப்பது நலமாயிருக்கும்” (2 பேது. 1: 19.) “என்று பேதரு சொல்லி, இந்த வார்த்தைகளை நினைவுகூரும்படி நமது மனதிற்கு நினைப்பூட்டி எழுப்பிவிடுகிறார். (2 பேது. 3: 1, 2). ஆகையால், நாங்கள் ஜெபத்தோடுகூடி தீர்க்கதரிசனத்தைக் கற்கும்போது மனோநியமாய் ஒன்றும் செய்கிற தில்லை; ஆனால்:

“ARE NOT THESE PROPHECIES TO BE INTERPRETED
‘SPIRITUALLY?’”

“இந்தத்தீர்க்கதரிசனங்கள் ‘ஆவிக்குரியபிரகாரம்’ அர்த்தம் பண்ணப்படவேண்டியவைகளல்லவா?”

குணப்படுத்தலில் நாம் அவரால் ஏற்றக்கொள்ளப்படுகிறதையும்; ஆவியின் சாட்சியையும் இந்த வருகை குறியாதா? அல்லது தமது

* Gr. அதிகமாய் உறுதிப்பட்டிருக்கிற தீர்க்கதரிசன வசனம்.

† See Tregelles' punctuation.

சுலாவின்மேல் அவர் செய்யும் ஆளையை இது காட்டாதா? என்று பலவிதமாகக் கேட்கிறதாயிருக்கலாம்.

ஒருநகரமும் அவைகளைக் குறிக்கவேமாட்டாது; ஒரு கிரிஸ்துக்கு யோசித்தபின்னர்; தீர்க்கதரிசனத்தைச் சொல்லுந்தமாய் நிறையேற்றப்பட்டிருக்கிற முதலாவது வர்த்தமோது யூதர்கள் அவரைத் தள்ளிவிட்டதினியித்தம் அவர்களைக் குற்றப்படுத்துகிற நிதானை அவருடைய இரண்டாம் வருகைப்பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுந்தமாய் நிறையேற்றவைப் புறக்கணித்தவிடலாமா? இப்படியும் சொல்லுவது பொருந்தாது. ஹக். 1: 31-ம் வசனம் சொல்லுந்தமாய் நிறையேறுமென்று நாம் விசுவாசிக்கும்போது, அப்படியே 32-ம் 33-ம் வசனங்களும் சொல்லுந்தமாய் நிறையேறுமென்று விசுவாசிப்போமாக.

“31. வச. தோ, நீ கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய், அவருக்கு இயேசு என்று பெரிடுவாயாக.

“32. வச. அவர் பெரியவராயிருப்பார், உன்னதமானவருடைய குமாரன் என்பாடுவார், கர்த்தாகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவிதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார்.

“33. வச. அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரா என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்; அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு முடிவிராது.”

31-ம் வசனத்தைச் சொல்லுந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதிலும், 32-ம் 33-ம் வசனங்களை ஆலிக்குரிய அர்த்தம் பண்ணுகிறதிலும் உண்டாயிருக்கிற ஒவ்வொன்றையும், ஒரு கிரிஸ்தவபோதகருக்கும் ஒரு யூதனுக்கும் தமயில் நடத்த பின்வரும் சம்பாஷணையைக் கொண்டு தெளிவாக்கத் தீர்ஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம்:

யூதன் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டிப் புலசகத்தை எடுத்து ஹக். 1: 32-ம் வசனமிருக்கிற பக்கத்தைத் திறந்து, “கர்த்தாகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவிதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார்.” அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரா என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார் என்று இங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறவைகள் சொல்லுந்தமாய் நிறையேறுமென்று நீர் விசுவாசிக்குமா? என்று போதகரிடத்தில் கேட்டான். “நான் அப்படி விசுவாசிக்கிறதில்லை; கிரிஸ்து உடையின்மேல் செய்யும் அவருடைய ஆலிக்குரிய அரசாட்சியைக்குறிக்கிற உவமமுள்ள வார்த்தையாய் மாதிரம், இது இருக்கி

றது என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்” என்று போதகர் டுது மொழி கொடுத்தார்.

அப்பொழுது யூதன் : “தாவீதின் குமாரனாகிய இவர் ஒரு கண் னியாஸ்கிரியிலிடத்தில் பிறப்பாரென்று சொல்லுகிற முந்தின வசனத் தின் வார்த்தைகளையும் சொல்லர்த்தமாய் நான் விசுவாசிக்கிறதில்லை ; இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்படுகிறவருடைய சுத்தநாகமான விசேஷித்த நடக்கையை விளக்கும்படி உவமானமாய் மாத்திரம் இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்” என்று மாறுத்தராஞ் சொன் னதுமன்றி, 31-ம் வசனத்தில் சொல்லிய மிகவும் நம்பப்படக்கூ டாத விருத்தார்த்தத்தைச் சந்தேகமின்றி நீர் விசுவாசிக்கும்போது, 32-ம் 33-ம் வசனங்களைச் சொல்லர்த்தமாய் விசுவாசிக்க ஏன் மாறுக் கிறீர்? என்று கேட்டான். அது ஒரு சங்கதியாயிருக்கிறதினால் அப்படி விசுவாசிக்கிறேன்” என்று போதகர் பிரகியுத்தராஞ் சொன் னார். “வேதவாக்கியம் சங்கதியாயிருக்கிறதினாலே நீர் விசுவாசித் தீர்; நானோ, அது தேவனுடைய வார்த்தையாயிருக்கிறதினால் விசுவாசிக்கிறேன்” என்று சொல்லுதற்கரிய இகழ்ச்சியோடும் ஆர்ப் பரிப்போடும் யூதன் மாறுத்தராஞ் சொன்னான்.

பிரியமுள்ள கெடுகிதனே! யூதன் பேசிய இந்த நியாயமானது மிகவும் தெளிவும் பெலமுமுள்ளதாயிருக்கிறதில்லையா? அடையா னங்கள், உவமானங்கள், உருபவங்கள், உருபவ அலங்காரங்கள் முதலியவைகளும், ஒட்டலங்காரங்களும் வேதாகமத்தில் அடங்கி யிருக்கிறதான். வாக்கியத்தில் அப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல் லியிருந்தால், அல்லது முன் பின் வாக்கியங்களில் அதைக் குறிப் பாய்க் காட்டியிருந்தாலன்றி மற்றப்படி நாம் அதைச் சொல்லர்த்த மாகவே கருத்துப்படுத்தவேண்டும்.

யோவா. 7: 38-ல் வரும் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளைப்பற்றி அடுத்த வசனத்திலேயே, “தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அடையப் போகிற ஆவியைக்குறித்து இப்படிச் சொன்னார்” என்று நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கலா. 4: 24-31-ல் காணுகிற ஒட்டலங்காரமானது வேதவாக் கியத்தின் சொல்லர்த்தமான கருத்தினின்றும் சற்றும் குன்றிப்போ காமல், அதற்கு மாறாய் அதை உறுதிப்படுத்துகிறதாய்மாத் திராயி ருக்கிறது. ஆகார், சாரான் என்னும் இருவருக்கும் சொல்லர்த்தமான

சீராம் உண்டாயிருந்ததென்று நமக்குத் தெரியும். இராம மலையும் எருசலேம் நகரமும் சொல்லர்த்தமான யதார்த்த இடங்களாயி ருக்கிறது.

புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தாராகிய யதார்த்தமான கிறிஸ்து நமக்கு உண்டே. (எபி. 12: 24). அப்படியே, சாரானே முன் னையாளமாகக்கொண்ட “மேலான எருசலேம்” (கலா. 4: 26) சொல்லர்த்தமான, தீதாட்டறியச்சூடிய, யதார்த்த, “பரம எருச லேமே” (எபி. 12: 22) “தேவனுல் பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வருகிற புதிய எருசலேம்” (கெளி. 3: 12; 21: 2). நகரமாயிருக் கிறது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். அப்படியிருக்க, லூக். 1: 32, 33-ல் வசனங்களுக்குள்ள சொல்லர்த்தமான கருத்தையும், இஸ்ரவேல் லுனங்களின் மீட்பு, கிறிஸ்துவின் வருகை இவைகளை முன்னறிவிக்கிறதும், அவருடைய மகிமையான சான்றுகளைப்பற்றி விவரித்துரைக்கிறதமான திரளான வாக்கியங்களை யெல்லாம் தவிர்த்தலிட்டு, சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப் பின்பு கிறிஸ்து வருவாரென்று சொல்லுகிறவர்கள் ஞானூர்த்தப்படுத்துகிற மாதிரி, நாமும் அர்த்தப்படுத்தும்படி நமக்கு இதினாலுண்டாயிருக்கிற அதிகாரமெ ன்ன? அப்படி ஞானூர்த்தப்படுத்துகிறதற்கு யாதொரு அதிகாரமும் மில்லையே. அப்படிச் சொர்க்கிற தேவ வசனத்தின் சக்தியையும் வல்லமையையும் புரட்டுகிறதாயிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லுகிற தினால் சகஸ்திராண்டாளுகையின் பின்பு கிறிஸ்து வருவாரென்று சொல்லுகிறவர்கள் சகலவித நாஸ்திக்கர்களுக்கும், சுட்டுப்பாடற்ற அவிசுவாசிகளுக்கும் வாசலை விசாலமாய்த் திறந்துவைக்கிறார்கள். தங்களை “கீர்த்திருத்தினவர்கள்” அல்லது “மனத்தாராளமான வர்கள்” என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற ஒரு வகுப்பார் இக்காலத் தில் இஸ்ரவேலருக்குள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் டஸ்தாய் ஏற் பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்களை ஞானூர்த்தப்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால், சொல்லர்த்தமான ஒரு மேசியா வருகிறதற்கு எதிர்பார்க்கி ராதெதிர்த்துநீட்டார்கள். இவர்களில் ஒருவன் சில நாளுக்குமுன் தோன்றி எழுதுகிறவணப்பார்த்து: “பத்தோலிபதாய் நூற்று ஸீதோலி மேசியா” என்று சொன்னான். புத்திக்குப் பெருஞ் தாத இந்த உபதேசமானது அவர்களுடைய பிரதான சபைகளை எல்லாம் இப்பொழுது சாதாரணமாய்ப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வரு கிறது. வேதவாக்கியங்களை ஞானூர்த்தம்பண்ணுகிறதில் இப்படி

புறஜாதிகளோடு யூதர்களும் கூடிக்கொள்கிறது நாம் இருக்கிற காலத்துக்குரிய ஒரு ஆச்சரிய அடையாளமாயிருக்கிறது. ("மனுஷருமாரன் வரும்போது பூமியில் விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?" லூக். 18: 8). ஏன் அப்படிக் காணமாட்டார்! இவ்வளவு தெளிவான வேதவாக்கியங்களின் சொல்லர்த்தமான கருத்தை ஞானரீத தப்படுத்திவிடும் இந்த செய்கையானது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ உப தேசத்தின் உஸ்திபாரத்தையும் சுருக்கமுற்றுத், சுத்த நஸ்திகத் துக்குள், அல்லது சுவேடன் பர்க்கியன் என்பவன் போதித்த பிர காரமான மனோரதியத்துக்குள் (Swedenborgianism) நம்மை ஒதுக்கிவிட்டிருக்குமானதினாலேயே அப்படிக் காணமாட்டார்.

திட்டமான ஒரு கருத்தைக் கொடுக்கிறதில்லையானால் பாஸை பேசுகிறதின் நோக்கமென்ன? மெய்யாய், பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது கிளைவுகளைச் சரிபாய் விளக்கத்தக்கதான் வார்த்தைகளைத் தெரிந்துகொள்ள அவருக்குக் கூடுமே. காரியங்களெல்லாம் கூடி ஒரு சிறுபிள்ளை ஒருதரம் கேட்ட வினாவில் அமைந்திருக்கிறது: "இயேசுவானவர், நாம் சொன்னபடியே கருத்துக்கொள்ளவில்லையானால், நாம் கருத்தில்கொண்டபடி என் சொல்லவில்லை?" என்று அது கேட்டது. ஆனால், நாம் சொன்னபடியே அவர் நினை த்தமிருந்தாரென்றும், அவருடைய வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவ தில்லை (மத். 24: 35.) என்றும் நாம் விசுவாசிக்கிறோம்.

"நியாயப் பிரமாணத்தையானாலும் தீர்க்கதரிசனத்தையானாலும் அழிக்கிறதற்கு" நாம் வரவில்லை என்றும், "வானமும் பூமி யும் ஒழிந்துபோனாலும் நியாயப்பிரமாணத்திலுள்ளதெல்லாம் நிறை வேறாமனவும், அதில் ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும் ஒரு எழுத்தின் உறுப் பாகிலும் ஒழிந்துபோகாது" என்றும் அவர் சொன்னார். மத். 5; 17, 18.

அவர் வந்து தரீம் பாடனுபவிக்கிற மேசியாவாய் இருப்பதைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களை (சங். 22; ஏசா. 53) அகிராம் முதலியவையகளை வாசிக்கவும், சொல்லர்த்தமாய் நின்ற வர்த்திய ருக்க, அப்படியே அவர் இன்னும் நிச்சயமாய் வந்து மகத்தவமான ஜெயவீரனாய் ஆனும் மகமையணிந்த மேசியாவாய் இருப்பாரென்ற சொல்லிய தீர்க்கதரிசனங்களை (சங். 2. சங். 72; தானி. 7: 13, 14; ஏசா. 9: 11, 60-ம் அதிகாரம் முதலியவையகளை வாசிக்கவும்) சொல்

லுத்தமாய் நிறைவேற்றுவாரா? பாடனுபவிக்கிற மேசியா வைப்பற்றிச் சொல்லிய அநேக தீர்க்கதரிசனங்களைக் கவனியுங்கள். அவைகளெல்லாம் சொல்லர்த்தமாய் நிறைவேறியிருப்பதைக் காணு கிறோம். வேதவாக்கியம் சத்தியமும் தேவனால் அருளப்பட்டதமா யிருக்கிறதென்பதற்குப் பலத்த அத்தாட்சிபாக இப்படி நிறைவேறி யிருக்கிற வாக்கியங்களில் நாம் சார்ந்து நிற்கிறோம். அப்படி நிறை வேறின் தீர்க்கதரிசனங்களில் சிலது பின்னால் வருகிறது:—

ஏசா. 7: 14.—அவர் ஒரு கன்னியாஸ்திரிக்குப் பிறப்பதை, மீசா. 5: 2.—அவர் பெதலகேம் ஊரில் பிறப்பதை, எரே. 31: 15.—அவ்வூரின் பிள்ளைகள் சங்கரிக்கப்படுவதை, லூசி. 11: 1.—அவர் எசுப்தினின்று அழைக்கப்படுவதை, ஏசா. 11: 2.—ஆவியினால் அவர் அபிஷேகம் பெறுவதை, சக. 9: 9.—எருசலேமுக்கு அவர் பவனிபோவதை, சங். 41: 9; 55: 12-14.—சிறீகிதனால் அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவதை, சக. 13: 7.—தமது சீஷர்களால் அவர் கைவிடப்படுவதை, சக. 11: 12.—முப்பது வெள்ளிக்காசுக்கு அவர் விற்கப்படு வதை, சக. 11: 13.—குயவனின் வயல் நிலம் வாங்கப்படுவதை, ஏசா. 50: 6.—துப்பி வாரினால் அவர் அடிக்கப்படுவதை, யாத. 12: 46.) அவருடைய எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப் சங். 34: 20.) படுவதில்லையென்பதை, சங். 69: 21.—கசப்பையும் காடியையும் அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுப்பதை, சங். 22: 16.—அவருடைய கைகளும் கால்களும் உருவக்குத் தப்படுவதை, சங். 12: 18. அவர் வஸ்திரங்களைப்பின்பிட்டு உடையின்பேரில் தூண்டுப்போடுவதை,

ஏசா. 53-ம் அதிக. அவருடைய தரித்திரம், பாடு, பொறுமை, மாணம் முதலியவைகளைப்பற்றி முன் கூறின் இந்தத் தீர்க்கதரிசன வசனங்களும் இவைபோன்ற மற்ற அநேக வாக்கியங்களும் சொல்

லர்த்தமாகவே, அவர் முதலாவது உலகத்தில் வந்தபோது நிகழ்வேறின.

அப்படியிருக்க, கிறிஸ்து இனிமேல் பிரத்தியட்சமாய் வருவதையும், பூமியின்மேல் அவர் செய்யும் மகிமையான அரசாட்சியையும்பற்றிச் சொல்லிய இந்தத் திரளான திரித்தரிசனங்களெல்லாம் சொல்லத்தகுந்தாய் நிறைவேறுதென்று சொல்லி, நீதினைவகளைத் தள்ளிவிடாதே. அவருடைய மகிமைப் பிரசன்னத்தையும் ஆளுகையையும் பற்றிச் சொல்லிய முக்கிய வாக்கியங்களாவன :—

அவர் தாமாகவே வருவார்,—1 தெச. 4: 16.

அவர் ஆரவாரத்தோடு வருவார்,—1 தெச. 4: 16.

மரித்தப்போனவர்கள் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பார்கள,—யோவா. 5: 28.

உயிர்த்தெழுந்த விசுவாசிகளும், மறுபுறமக்கப்படும் விசுவாசிகளும் கர்த்தருக்கு எதிர்த்தொண்டிப்போக மெகங்களில் ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்,—1 தெச. 4: 17.

அவர்களைத் தம்மிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவார்,—யோவா. 14: 3.

அப்பொழுது விழிக்கிறவர்களாயிருக்கும் தமது ஊழியங்களர்களுக்கு அவர் ஊழியஞ்செய்வார்,—லூக். 12: 37.

அவர் மறுபடியும் இந்தப் பூமியில் வருவார்,—அப். 1: 11.

தாம் பரலோகத்திற்கு எழுந்த இடமாகிய அந்த ஒலிவமலையிலேயே வருவார்,—சக. 14: 4.

ஜூவாலித்தெரிசுற அக்கினியோடு வருவார்,—2 தெச. 1: 8.

வல்லமைமோடு மிகுந்த மகிமையோடும் வானத்தின் மேகங்களின்மேல் வருவார்,—மத். 24: 30, 1 பேது. 1: 7; 4: 13.

பூமியின்மேல் நிற்பார்,—யோபு. 19: 25.

அவருடைய (சபையாகிய) பரிசுத்தவான்கள் அவரோடுகூட வருவார்கள்,—உபா. 33: 2; 1 தெச. 3: 13; யூதா. 14.

கண்கள் யாவும் அவனைக் காணும்,—வெளி. 1: 7.

அவர் அத்திக்கிறிஸ்தவை அழிப்பார்,—2 தெச. 2: 8.

அவர் தமது சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார்,—மத். 25: 31; வெளி. 5: 13.

சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள், அவர் அவர்களுக்கு, நியாயத்திப்பிரவார்,—மத். 25: 32.

அவர் தாவீதின் சிங்காசனத்தை ஒப்பிக்கொள்ளுவார்,—ஏசா. 9: 6, 7; லூக். 1: 32; எசே. 21: 25-27.

தாவீதின் ஆசனம் பூமியிலேயே இருக்கும்,—எரே. 23: 5, 6.

அவருக்கு ஒரு ராஜ்யம் உண்டாயிருக்கும்,—தானி. 7: 13, 14.

தமது பரிசுத்தவான்களோடுகூட அவர் அதில் அரசாளுவார்,—தானி. 7: 18, 22, 27. வெளி. 5: 10.

சகல ராஜாக்களும் ஜாதிகளும் அவனைச் சேவிப்பார்கள்,—சங். 72: 11; ஏசா. 49: 6, 7; வெளி. 15: 4.

உலகத்தின் சகல ராஜ்யங்களும் அவருடைய ராஜ்யமாகும்,—சக. 9: 10; வெளி. 11: 15.

ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள்,—ஆதி. 49: 10.

முழங்கால்கள் யாவும் அவருக்கு முன்பாக முடங்கும்,—ஏசா. 45: 23.

எல்லாஜாதிகளும் வந்து, ராஜாவாகிய அவருக்கு முன்பாகப் பணிந்துகொள்ளுவார்கள்,—சக. 14: 16; சங். 86: 9.

அவர் சிபேரனைக் கட்டுவார்,—சங். 102: 15.

அவருடைய சிங்காசனம் இருசலேமிலிருக்கும்,—எரே. 3: 17; ஏசா. 33: 20, 21.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கும், நியாயத்திப்பிடிச் செய்கிறவர்களாய்ப் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்பார்கள்,—மத். 19: 28; லூக். 22: 28-30.

அவர் சகலஜாதிகளையும் ஆளுவார்,—சங். 2: 8, 9; வெளி. 2: 27.

அவர் நியாயத்தோடும் நீதியோடும் அரசாளுவார்,—ஏசா. 9: 7.

எந்தசலேமில் தேவாலயம் மறுபடியும் கட்டப்படும்,—எசே. 40: 4.

கர்த்தரின் மகிமை அதற்கு வருபு,—எசே. 43: 2-5; 44: 4.

கர்த்தரின் மகிமை வெளிப்படும்,—ஏசா. 40: 5.

வனந்தரம் செழிப்பான வயல் வெளியாகும்,—ஏசா. 32: 15.

கடுவெளி புஷ்பந்தாப்பால செழிக்குத்,—ஏசா. 35: 1, 2.

அவருடைய தாபாஸ்தலம் மகிமையாயிருக்கும்,—ஏசா. 11: 10.
என்பவையென. இவைபோன்ற இன்றும் அநேக வாக்கியங்களையும் எடுத்தவைக்கூடும்.

இந்தத் தெளிவான தீர்க்கதரிசனங்களை “ஞானத்தப்படுத்தும்படி,” நமக்கு ஏதாவது அதிகாரம் கொடுக்கிற உவமானக் குறிப்பு ஒன்றும் இவைகளில் இல்லை. தமது முதல் வருகையில், மற்ற வாக்கியங்களைச் சொல்லுந்தமாய் அவர் சிறைவேற்றினது போல இவைகளையும் சொல்லுந்தமாய் அவர் சிறைவேற்றுவாரென்று எதிர்பார்த்திருப்போமாக.

AGAIN, HIS COMING DOES NOT MEAN DEATH.

மேலும், அவருடைய வருகை மரணத்தைக் குறியாது.

அவருடைய முதல் வருகை யூதர்களுக்கு மரணம் என்று அர்த்தப்படவில்லை; அப்படி கருத்தாகுமென்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை; அப்படியே, அவருடைய இரண்டாம் வருகையும் சிறிஸ்தவர்களுக்கு மரணம் என்று பொருளாகிவிட்டது; அப்படியாக அவர்கள் அதை நினைக்கவேண்டிய துயில்லை.

மாணத்துக்கும் அவருடைய வருகைக்கும் தம்மில் உண்டாயிருக்கிற வித்தியாசத்தை இயேசுவரினவர், யோலா. 21-ம் அதிகாரத்தில் விவரமாய் விளக்கிக் காட்டுகிறார். பேதரு எப்படி மரிப்பாணைப்பதை அவர் சொல்லிவிட்டு, பின்பு அங்கு எதிரில் பேரவானைவைத்துப்பெடி, “கான் வருமளவும் இவையிருக்க எனக்குச் சித்தமாணல், உனக்கென்ன?” என்று சொல்லுகிறார். அதாவது, யேசுவான் மரியாமல் இயேசுவானவர் மறுபடியும் வருகிறது வளையும் ஜீவனோருட்ப்பாணைப்பதாம். செஷர்களும் அப்படியே கருத்துக்கொண்டதினாலே, அவன் மரிப்பதில்லை என்று பேச்சு உண்டாக்கிறார்கள்.

மரணம் ஒரு சத்துருவாயிருக்கிறது. (1 கொரி. 15: 2). சிறிஸ்துவரின் வருகையில் மரித்தோரினின்றும் நாம் உயிரோடுபெறப்ப

பட்டு, “மரணமே! உன்கூர் எக்கே? பாதாளமே! உன் ஜெயம் எங்கே?” (1 கொரி. 15: 23, 54, 55) என்று சொல்லி, மரணத்தின் மேலும் பாதாளத்தின் மேலும் வெற்றிகொண்டு ஆர்ப்பரிப்போம்.

நாம் மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருந்தால் (அதாவது, நாம் உண்மையாயிருப்பினியிந்தம் ஜீவ நஷ்டமடையவேண்டியது வந்தாலும் அப்படியிருந்தால்), ஜீவகிரிபுத்தை நமக்குத் தருவதாய் அவர் வாக்குப்பண்ணியிருக்கிறார். (வெளி. 2: 10.) ஆனால் நாம் அதை அவருடைய வருவகைக்கு முந்திப்பெற்றுக்கொள்ளமாட்டோம். 2 திமோ. 4: 8; 1 பேது. 5: 4.

மரிக்கும்போது பரதிசெஸ் (லூக். 16: 22; 23: 43) இளைப்பாறுவதொன்றேயல்லாமல் (2 தெச. 1: 7; வெளி. 14: 13) மற்ருன்றும் நமக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்படுகெடுதில்லை. ஆனால் இயேசு வரும்போது சம்பவக்கும் உயிர்த்தெழுதலிலேயே சகலகாரியங்களும் நமக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்படுகிறது. லூக். 14: 14; 20: 35, 36; ரோம. 8: 32.

அதினாலேதான் பவுல் இந்த உயிர்த்தெழுதலில் பங்கடைய மிகவும் வாஞ்சைப்படுகிறதை நாம் காணுகிறோம். பிலி. 3: 11.

மரணத்தினாலே போர்வைவைக்கின்ற போடுமப்படி அல்ல (2 கொரி. 5: 4), உயிர்த்தெழுதலினாலே அதைத் தரித்துக் கொள்ளும்படிக்கே அவன் விரும்பினான். 2 கொரி. 5: 4; 1 கொரி. 15: 53, 54.

எவனாவது, சிறிஸ்துவரின் வருகையைப் பற்றிப்பேசிய வாக்கியங்களில் “மரணத்தை” வைத்து, அது எப்படியும் பொருத்தகிற தென்றுபார்க்கட்டும். பின்னேவரும் வாக்கியங்களை உதாரணமாய் வைத்துப் பார்ப்போம்:—

“‘மரணம்’ தம்முடைய பிதாவின் மகிமையுபொருத்தினவராய்த் தம்முடைய தாதரோடும்கூட வருவார்.” மத். 16: 27.

“‘மரணம்’ தம்முடைய மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும்போது,” மத். 19: 28.

“அன்றியும், ‘மரணம்’ சர்வவல்லவருடைய வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும், ‘வானத்தின்’ மேகங்கள்மேல் வருவதையும் இது முதல் ‘வானப்பர்கள்.’” மத். 26: 64.

“இதோ அவர் (மரணம்) மேகங்களுடனே வருகிறார்.” வெளி. 1: 7.

“நம்முடைய குடியிருப்போர் பாலோகத்தில் இருக்கிறது; அங்கேயிருந்து ‘மரணம்’ வர எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.” பிளி. 3: 20.

இதை வாசிக்கிறபோதென, இவைகள் நீங்கலான வாக்கியங்களென்று நீ நினைப்பாயானால், அவருடைய வருகையைக்குறிக்கிற மற்ற வேதவாக்கியங்களில் அதைச் சேர்த்ததறியும்படி. நாம் உண்ணக்கூடக் கொள்ளுகிறோம். நாம் மரிக்கும் சமயம் நமக்குத்தெரியாதென்ற இந்தத் துல்லியத்தில் மாத்திரமே இருக்கக்கூடிய ஒத்துமை அதற்கு உண்டாயிருக்கிறது. நாமெல்லாரும் மரணமடைய மாட்டோமாயினால் வேதவாக்கு எதோத்திரமுண்டாவதாக; ஏனெனில், “நாம் எல்லாரும் மித்திரை அடைவதில்லை.” 1 கொரி. 15: 51.

“நமது கர்த்தரின் வருகை மரணமல்ல என்பதைக் காணும் ஒரு சந்ததி எப்படியும் உண்டாயிருக்கும்.”

“‘மரணம்’ நானே ஆரவாரத்தோடு, பிரதான துறனிடம் சத்தத்தோடு, தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார்” (1 தெச. 4: 16.) என்று சொல்லுகிறது ஒத்துக்கொள்ளப்படத்தக்கதல்லவானால், “‘மரணம்’ இன்ன நாழிகையில் வருவாரென்று நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியினால், விழித்திருங்கள்” (மத். 24: 42) என்று சொல்லுகிறதும் ஒத்துக்கொள்ளப்படத்தக்கதல்லவே.

இப்படி வேதவாக்கியத்தைப் புரட்டுகிறதினால், நமது கர்த்தரின் வருகையைப்பற்றிய இந்தப் பிரதான சத்தியத்தைப் புறக்கடையில் தள்ளிவிட்டு, அதற்குப் பதில் ‘அவஸ்தான குருபாங்கி’ ஆகிய மரணத்தை வைக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

விசுவாசிக்கு மாணமானது சாத்தனியில் கர்த்தரின் வருகையையிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறது அதிகமாய் வரம்பு கடந்துபோகிறதாகிறது. அது அப்படி இருக்கிறதாக நமக்குத் தெரியாது; வேத வாக்கியங்களும் அப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை. இதற்கு எதிரிடையாய் வேத வாக்கியங்கள் நமக்குப் போதிக்கிறதென்பது, கர்த்தர் வரும்போது சம்பவிக்கும் காரியங்கள் கிறிஸ்தவன் மரிக்கும்போது சம்பவக்கேதில்லை. கர்த்தர் கிரும்போதுபிரித்தோர் உயிரோடெழுப்பப்பட்டு, அப்போது உயிரோடிருக்கும் விச

வாசிகள் மறுபுமாக்கப்படுகிறபோல மரணமேனையில் சம்பவிக்கிறதில்லை. பாதாளத்தை அல்லது மரித்தோர்கள் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்னிருக்கும் மத்தியஸ்திதியைப்பற்றி நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது மிகவும் சொற்பமாகத்தான். ஆனால், காலஞ்சென்று போன ஆத்துமாக்கள், கர்த்தர் வருப்போது சம்பவிக்கும் காரியத்திப்பிடுதலுக்காக ஆவஸ்தாக்கொண்டிருக்கிறதென்று வெளி. 6: 9-11 வசனங்களை வாசிக்கிறதினால் தென்றும். 1 கொரி. 4: 5; 2 திமோ. 4: 1; (வெளி. 11: 18; மத். 25: 31-40-ம் வசனங்களை வாசித்தப்பார். ஆவியின்படி விசுவாசியானவன் இப்பொழுது கிறிஸ்துவோடு இருக்கிறான்; எப்பொழுதும் அப்படியே இருப்பான். (யோவா. 14: 23; மத். 28: 20). ஆனால், சரீரத்தோடே அவன் தானேவே கிறிஸ்துவோடு இருக்கிறது அவருடைய வருகையில், உயிர்த்தெழுதலினால் மாத்திரம் கிடைக்கிறதாயிருக்கிறது. (யோவா. 14: 3; 1 தெச. 1: 18). ஆகையால், மரணமே கர்த்தருடைய வருகை, நமது இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று சொல்லி, விசுவாசியானவன் மரணத்திற்கு எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டுமென்று போதிப்பது மூற்றும் வேதத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறது. டேவிட் பிறவுன் (Rev. David Brown) என்னும் போதகர், சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப் பின்பு கிறிஸ்தவியன் வருகை இருக்குமென்று சாதிக்கிறவர்களுக்குள் தாமும் ஒரு சிரேஷ்டருயிருந்தும், இதைப்பற்றிப் பின்வருகிறபடி தாமும் ஒரு சிரேஷ்டருயிருந்தும், இதைப்பற்றிப் பின்வருகிறபடி சொல்லுகிறார்:— “மரணமேனையில் ஒவ்வொருவனிடத்திற்கும் கர்த்தர் வருகிறாரென்பதை நாம் எவ்வளவு அதிகாரத்தோடு பேசினாலும், அகிலால் எவ்வளவு பிரபோஜனங்களுண்டாகிறதென்று உத்தேசித்துக்கொண்டாலும், வேதவாக்கியம் (கிறிஸ்தவியன்) இரண்டாம் வருகைக்குக் குறித்திருக்கிற அந்த ஸ்தானத்துக்குப் பதில் விசுவாசியின் பார்வைக்குமுன் வைக்கப்படுவதற்கு அது தகுந்ததல்ல” என்பதே. பின் வரும் வாக்கியங்களைக்கொண்டு அவர் இதை நன்றாய்த் திரிஷ்டாந்தப்படுத்துகிறார்:—

துக்கப்படுகிற தமது சேஷர்களைநோக்கி:— “உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக;...என் பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தலங்களை உண்டு;...ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்படுகிறேன்;...நான் போய்...ஆயத்தப்படுகின்றபின்பு,” என்ன? “நீங்கள் சீக்கிரம் என்னை தொடர்ந்த வருவீர்களென்று? மரணம் கடமைத் துரிதத்தில் மறுபடியும் ஒருமிக்க இருக்கின்றீர்.”

கொண்டுவருமென்று? இல்லை, இல்லை; 'நான் போய், உங்களுக்குக் காக்கஸ்தலத்தை ஆயத்தப்படுத்தினபின்பு, நான் இருக்கிற இடத்திலே நீங்கள்மும் இருக்கும் படி நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன்' என்றும். யோவா. 14: 1-3.

'அவர் போகிறபோது அவர்கள் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இதோ, வெண்மையான வஸ்திகள் தரித்தவர்கள் இரண்டோர் அவர்கள் அருகே நின்று, 'உலிலையரசியே மறுவுதே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து கிற்கிறீர்கள்? உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர்,' என்ன? மரணசமயம்வந்து, உங்களைச் சீக்கிரம் மோட்சத்தில் தம்மிடமாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளுவாரென்று? இல்லை, இல்லை; ஆனால், 'எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனாரோ அப்படியே மறுபடியும் வருவார்' என்றும். அப். 1: 10, 11.

இன்னும் அவர்: 'இந்தச் சம்பவத்திற்கு (இரண்டாம் வருகைக்கு) சபையானது எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதில், அது வேதவாக்கியப்படி இருக்கவேண்டிய ஸ்தானத்திலிருந்து அதை நீக்கிப்போடுகிறதினால், சாதாரணியின் ஒழுங்காக நாம் அதின் தன்மையையும் வல்லமையையும் மிகுதியாய் அழித்துப்போடுகிறதில்லை என்று எப்படி நமக்குத் தெரியும்? தேவ நடத்துதலின் விதமின்னதென்று நமக்கு அறிய ஏலாதென்றாலும், அது எப்பொழுதும் உத்தமமானதாயிருக்குமென்று நாம் விசுவாசிக்கக்கூடாதா? இயற்கையில்போலவே ஒருவேளை வெளிப்படுத்தலிலும் தேவ ஒழுங்குகளை வெளிக்குச் சொற்பமாய்க் காணும்படியாய் நாம் மாற்றித்து வெளித்தோற்றத்துக்குச் சில உபயோகத்தை கொண்டுவந்தபோதிலும், நாம் எதிர்பார்த்திராத முற்றும் மாறுகவைகள் அதிலுல் உண்டாகி, நாம் எண்ணினதற்கும் விரும்பினதற்கும் எதிரிடையானவைகளைப் பீரப்பிக்குமென்று நாம் விசுவாசிக்கக் கூடாதா? அப்படியே இந்த லிஷயத்திலும் இருக்கிறதென்று நாம் பயப்படுகிறோம்' எனப்பதே. இந்தப் புஸ்தகம் இடந்தருமினால் இன்னும் இதபோன்ற அநேக திர்ஷ்டாந்தங்களை எடுத்துணர்க்க நா ஆசிக்கிறோம். சகஸ்திராண்டானுகளுக்குப் பின்பு கிறிஸ்துவின் வருகை இருக்குமென்ற உபதேசத்தை நாட்டும்படி இவ்வளவு விபரத்த

தேவிட பிரயாசப்படுகிற ஒருவன் தானே மாணவரென்று கர்த்தரின் வருகை அல்ல என்று இப்படித் திட்டமாய் ஒத்துக்கொள்ளுகிறதைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். அன்றியும் கர்த்தரின் வருகைக்குப் பதில் மரணத்தை வைக்கிறது உயிர்த்தெழுதலின் உபதேசத்தை அவசியமற்ற வெறும் அறுபத்தாறு மாத்கிரம் சேர்த்து, தேவவாக்கியத்தில் அது கிறிஸ்து உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகைச் சாதனையில் மிகவும் தாழ்த்திவிடுகிறதாயிருக்கிறது. நாமோ இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும் பிரசங்கிக்கிறதில் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்து (அப். 4: 2, 17; 18), இயேசுவானவரென்றவர்களுயிருந்து கமக்கு ஜெயம் அளிக்கிற சமயம் மரித்தோரினின்றி நாம் உயிரோடே எழுப்பப்படும்போது நான் என்று எண்ணி, அதற்காகச் சந்தோஷத்தோடே எதிர்கொடுக்கிறோம். 1 கொரி. 15: 54, 55.

ஆ! (மாணவனாயில் அல்ல) "இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படுமபோது நமக்கு அளிக்கப்படும் கிருபையின்மேல் பூரண கம்பீரிகையுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி" கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்துகொள்ளு வர்களானால், எவ்வளவோ பரக்கியமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். 1 பேது. 1: 13.

நமது இரட்சகர் போதித்ததில் ஒரு இடத்திலாவது நாம் மரணத்துக்கு கர்த்திருக்கும்படி அல்லது ஆபத்தப்பட்டிருக்கும்படி அவர் நமக்குக் கற்பிக்கிறதில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துவின் வருகைக் காகக் கர்த்திருக்கவும் ஆயத்தவாயிருக்கவும் வேண்டுகென்று அடிக்கடி நமக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஆகையால், நமது பெரிய சத்துருவாயி மரணமானது இயேசுவின் அருமையான வருகையாயிருக்கிறது என்ற தப்பெண்ணத்திலால் வருசிக்கப்படாதிருப்போமாக.

இப்படியே, பிரிபமுள்ள சிகெகிதனே, இந்த மகிமையான உபதேசம் உனக்கு மிகவும் பரத்தியப்பட்டதாயிருக்கிறது.

ஆகையால்: "இதைக் குறித்து அதிகமாய் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது, இதை நான் அறிந்து கொள்ளவுங்கூடாது." என்று நீ ஒருவேளை சொல்லுவாய். அதை அறியும்படி உனக்கு மனமுண்டா? அப்படியானால், தேவனுடைய உனக்குத் திறந்திருக்கிறது; பரிசுத்த

ஆவி உனக்குப் போகிறார்; (யோவா. 14: 26.) வரப்போகிற காரியங்களை அவர் உனக்கு அறிவிப்பார். (யோவா. 6: 13). இந்தச் சத்தியத்தைக் கற்றுகிறதில் உனக்கு உதவி புரியவேண்டுமென்ற ஊக்கமான ஆசையோடேயே இந்தப் புஸ்தகம் எழுதப்பட்டது.

கிறேனென, இதைப் படித்தறிவாயா? மென்னையுள்ள பெரோயா ஊரார் செய்ததுபோல நீயே உனக்காக வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்துபார்ப்பாயா? (அப். 17: 11). இந்தச் சிறு புஸ்தகத்தை நெடுகவாசித்து முடிக்கிறதமல்லாமல், இதை ஒரு அட்டவணை யாக மாத்திரம் வழங்கி, நிருவசனத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, இதில் எடுத்தாந்திருக்கிற வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, பரிசுத்த ஆவியானவர் சத்தியத்திற்கு நேராய்-உனனை நடத்துகிறதவரைக்கும் அவைகளை வாசித்து, அவைகளின்மேல் ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டு இதைப்படித்து வருவாயா? அப்படிச்செய்தால், நீ வெளிச்சமடைந்து, உன் ஆத்துமாவுக்கு ஆறுதலையும் கண்டு பிடிப்பாயென்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம்.

சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி கிறிஸ்து வருவாரென்ற சத்தியத்தை நெடுகனாய் விசாரித்து நின்ற ஒரு கிறிஸ்தவன்: "இரண்டாம்வருகையைப் பற்றியுள்ள சத்தியத்தை நேற்று சாயங்காலம் நான் கண்டபோது, என் ஜீவகாலத்தில் அதிக பாக்கியமான இரவைக்கழித்தேன்" என்று சொன்னான். அது அவனை மகிழ்ச்சியால் நிரப்பிற்று, அவன், ஆத்துமாக்களை கிறிஸ்துவினன்னடைக்கு நடத்துகிறதில் மிகுதியும் பிரயோஜனமுள்ளவனானான். இதை வாசிக்கும் பிரிய கிறேனென, தேவன் உனையும் ஆரேவதித்து, இப்படியே உபயோகப்படுத்திச் செய்வாராக.

THE THREE APPEARINGS.

மூன்று வெளிப்படுதல்கள்.

மகிமைவின் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் வந்தார் என்பதே கடந்த காலத்து இதிகாச சங்கதிகளில்லாமல் பெரிய சங்கதி.

அவர் இப்பொழுது பகலோகத்தில் நமக்காக மத்திய புஸ்தகஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதே நிகழ்காலத்து சங்கதி. லிஸெல்

லாம் அதிச முக்யமாக சங்கதி. எபி. 7: 26, ரோம. 8: 38, 1 யோவா. 2: 1.

அவர் மறுபடியும் வருவதற்கு என்பதே இனிச் சம்பவிகப்போகிறதாகத் தீர்மானமாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிற சங்கதிகளில்லாமல் பெரிய சங்கதி.

இந்த முன்ன வெளிப்படுதல்களும் எபிரெயர் நிருபம் 9-ம் அதிகாரத்தில் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

"அவர் நம்மைத் தானே பணிவிடுகிறதினாலே பாவங்களை நீக்கும்பொருட்டாக" பூமியில் வெளிப்பட்டது. 26-ம் வச.

"பாலோகத்திலே தானே இப்பொழுது நமக்காகத் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரச்சியட்சமாரும்படி பிரவேசித்திருக்கிறார்" 24-ம் வச.

"தமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும்படி இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் (பாவப்பவியில்லா மல்) தரிசனமாவார்." 28-ம் வச.

அவர் பூமியிலே இருக்கையில், "நான் போகிறத உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்" (யோவா. 16: 7.) என்று சொன்னார். அப்படியே, அவர் போய்விட்டார். (அப். 1: 9). "ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்போகிறேன்" என்று சொன்னார். அதிலும், "நான் போய் ஸ்தலத்தை ஆயத்தம் பண்ணின பின்பு, நான் இருக்கிற இடத்திலே நீங்களும் இருக்கும்படி, நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன்" (யோவா. 14: 2, 3.) என்று

HE PROMISED.

அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார்.

அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில், நமக்கு நம் பிச்சையும் ஆறுதலுமாக இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நமக்கு அருளினார்.

"உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு." (யோவா. 16: 33). "நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள்;...நீங்கள் துக்கப்படுவீர்கள். நான் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன். அப்பொழுது

வருகையைப்பற்றிய ஆறுதலின் கார்பிக்கைமையும் ஆனது பரிசுத்த வாக்குத்தத்தத்தையும் மறுபடியும் கூறும்படி ஆரம்பித்தார்கள். நெடுங்காலமாய் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த இந்த விஷயமானது அதுமுதல் நான்குநாள் வளர்ந்தோங்கிக்கொண்டு வருகிற பிரிதியோடு கற்றறிந்து, பிரசுங்கிக்கப்பட்டுவருகிறது. மெய்யாக, சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக (சிலுவையில்லறையப்பட்ட இரட்சகரில் வைக்கும் சுத்த விசுவாசத்தினால் மாத்திரம் இரட்சிப்புவரும் என்ற உபதேசத்தோடு ஒன்றுமையாய்) இதுவும் கதித்துவருகிறதாகக் காணுகிறது. பூர்வ சபையில் அது பாராட்டப்பட்ட இந்த விதிக்கு அது ஏறக்குறைய வந்தெட்டியிருக்கிறது. இவ்விதித்தம் தேவனுக்கு ஸ்கோத்திரமுண்டாவதாக, முன்மாரியும் பின்மாரியுமான தின் சிறைவேறுதல் இது அல்ல என்று ஆர் சொல்லக்கூடும்? யாக். 5: 7, 8.

ஆனால் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் புதிதான மதப்புரட்டு ஒன்று சபைக்குள் துழைந்தது; அதாவது:

POST-MILLENNIALISM.

சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப் பின்பு வருகை

இருக்குமென்னும் கொள்கையே.

இந்தக் கொள்கை இங்கிலாந்தில் இருந்த தானியேல் உயிப்பி (Daniel Whitby) என்னும் ஒரு வேதசாஸ்திரியினால் உற்பத்தியாயிற்று. உலகமுழுதும் குலாப்பட்டுத் திருநிறுவலுக்கும் சபையானது வளர்ந்து, பரந்துகொண்டேவரும்; சபை அடையும் இந்த வெற்றி கிழப்பினால் சகஸ்திராண்டாளுகை ஆகும்; இம்மையுடனும் பிக்கும் சகஸ்திராண்டாளுகை சிறைவேறி முடிகிறதற்குமுந்தி இயேசுவரமாட்டார் என்னும் ஒரு ரவீன உத்தேசத்தை அலன் போதித்தான்.

அவன் தானே இதை ஒரு "ரவீன உத்தேசம்" (New hypothesis) என்று சொல்லுகிறது ஒரு ஆச்சரியமல்ல. என்னெனில் சகஸ்திராண்டாட்சுதியை, அதாவது ஆயிரம் வருஷம் பரிசுத்த வான்கள் பூமியில் செய்யும் ராஜநிச்சுதைப்பற்றிய உபதேசமானது அப்போஸ்தலர்களிடத்திலிருந்து கிடைத்த பாரம்பரியமாக ஆகிச்

சபை நிதிஸ்தவர்களிடம் ஆகிய உத்தமமானவர்களுக்குள் இருந்து வந்தது என்றும், நிறைப்பதவருகையால் விசுவாசிக்கப்பட்டு வந்தது என்றும், இது மதம் வந்ததற்குக் காலமுடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் பாரம்பரிய மாய்ச் சொன்னது என்று கூறிய இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டின் சபைபிரதேசத்தின் அனேக ஒப்புவித்தபடியிருக்கிறது என்றும் அவரே சொன்னார்கள் என்று "பாரம்பரியமன்களைக்குறித்த பிரபஞ்சம்", கி. பி. 100-ம் நூலில் காட்டி பாருகிறது.

சகஸ்திராண்டாட்சுதியைக்கு முந்தி நிதிஸ்தவின் வருகை இருக்குமென்ற சத்தியத்திற்கு சென்ற பதினேட்டு நூற்றாண்டுகளாக உரைப்பாய்ச்சி சாட்சிபடுத்த, சபைபிரதேசத்தின் பேர் பிரபலிப்ப மடைத்திருக்கிற ஹெர்மாசு (Hermas), இரத்தச்சாட்சிக்கு ம் (The martyrs), ஜஸ்தினஸ் (Justin), லூதர் (Luther), மெல்சன் (Melancthon), மீட் (Mede), மில்மன் (Milton), மீதன் (Melancthon), ஐசாக் நியூட்டன் (Isaac Newton), உலாட்சு (Burnet), ஜேம்ஸ் வெஸ்லி (Charles Wesley), டாப்லேடி (Watte), சார்லஸ் வெஸ்லி (Charles Wesley), டாப்லேடி (Toplady) முதலியவர்களுமான் அநேக நெச்ச சாட்சிகளின் கீண் டபேர் வரிசைகளை எல்லாம் விபரமாய்ச் காட்டுவபடி இங்கே இடம் போதாததால், D. T. டேலிஸ் (D. T. Taylor) என்பவர் எழுதியிருக்கிற "சபையின் சத்தம்" (The voice of the Church) என்ற நூலும் புஸ்தகத்தைப் படித்ததிலும்படி தேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

இவ்வித அத்தாட்சிகளைச் சண்டிந்ந்தும், சபையானது திருவ சனத்தின் துப்பாவாணம் போதனையின்மீதும் பூர்வ சர்வ பிரசு களும் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தினின்றும் அகன்றுபோயிருப்பது எவ்வளவோ ஆச்சரியம். சகஸ்திராண்டாட்சுதிக்குப்பின்பு வருஷையிருக்கும் என்ற துப்புக்கொள்கையானது சமீபகாலத்தில் உற்பத்தியானதாயிருந்தும், அது சபைக்குள்ளே நுழைந்துகொண்டது மாத்திரமல்ல, முக்கியமாக இத்தேசத்திலுள்ள நிதிஸ்தவர்களிலும் போதகன்மாரிலும் ஜனங்களிலும் பெருமபாண்மைமோரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுயிருக்கிறது.

நிதிஸ்தவின் வருகையானது சகஸ்திராண்டாட்சுதிக்குமுந்தி இருக்குமென்று காணிக்கிறவர்கள் சொல்லியபடி, அது சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி வந்த கியிஷத்திலாவது சம்பவிக்குமா? அல்லது, நிதிஸ்தவின் வருகை சகஸ்திராண்டாட்சுதிக்குப் பிந்தி

* சபைக்கும் ராஜ்யத்திற்குமுள்ள வித்தியாபத்தை வளக்கும் தியாயங்களை இத்துப் புலனாகத்தின் வேடுருபுமத்தில் காணவும்.

[illegible]

இதில்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து, அவரோடே கூட ஆயிரம் வருஷம் அரசாளுவார்கள்; அந்த ஆயிரம் வருஷம் முடியும்போது சாத்தான் தன் காவலிலிருந்து விடுதலையாகி, பூமியின் காங்கு திசைகளிலுமுள்ள ஜாதினை மோசம் போக்கும்படி புறப்படுவான்... பின்பு நான் பெரிய வெள்ளைக் சிக்காகனத்தையும், அதின்மேல் வீற்றிருந்தவனாயும் கண்டேன். அவருடைய சமூகத்திலிருந்து பூமியும் வானமும் அகன்றுபோயின. மரித்தோராகிய சிறியோரும் பெரியோரும் தேவனுக்கு முன்பாக நிக்கக்கண்டேன், சமூகத்திரமும் தன்னிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தது; மத்தியமும் பாதாளமும் தங்களிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தன.

ஒழிகிறவன் தானும் பிசகாமல் வாசிக்கத்தக்க அவ்வளவு தெளிவாய் மேலே சொல்லிய வாக்கியங்கள் மூன்றாம் இருக்கின்றன.

இதில் முதல் வாக்கியத்தில் உயிர்த்தெழுதவின் ஒழுங்கு நமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் "தன் தன் இனவரிசையிலே (Gr. Tagmatiபடை அணி.) உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்" என்று நமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. சேனைகள் பட்டாளம் பட்டாளமாய் அல்லது அணி அணியாய்ச் செல்லுகிற ஒழுங்கிலிருந்து இந்த உவமானம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாவது, ("மரித்தோரிலிருந்து முதற்பேருளவராகிய" கொலோ. 1: 18.) கிறிஸ்து.

அதின் பின்பு, கிறிஸ்துவுக்குள் மரணமடைந்தவர்களும் அருளுடைய வருகையில் அவருடையவர்களாயிருக்கிறவர்களுமான தேவபக்தர்கள்.

அதின் பின்பு, முடிவு; "மரணமடைந்த மற்றவர்கள்" உயிர்த்தெழுத்து வருவார்கள்; மாணமும் அப்பொழுது கிரிமுலமாக்கப்படும்.

கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள் என்றும், கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடு வானத்திலிருந்து இறங்குவரும்போது அவர்கள் அப்படி எழுந்திருப்பார்கள் என்றும் இரண்டாவது எடுத்துரைத்த வாக்கியம் ஊன்றிச் சொல்லுகிறது. பாக்கியமுள்ள இந்த முதல் உயிர்த்தெழுதலில் துன்மார்க்கருக்குப் பங்கு உண்டாயிராதான்படியால் அவர்களுடைய உயிர்த்தெழுதலுப்பற்றி இதில் ஒன்றும் பெசப்படவில்லை.

உபத்திரவப்படுகிறவர்களின் (இவர்களைப்பற்றிச் சொல்லிய புறத்தில் பார்க்க.) உயிர்த்தெழுதலோடு முதல் உயிர்த்தெழுதல் முடிவாகிறது. மரணமடைந்த மற்றவர்கள் உயிரோடுருப்பப்படுகிறதற்கு முன்னே சம்பலிக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகிற ஆயிரம் வருஷக்காலம் கிறிஸ்தவோடே கூட செய்யும் அரசாட்சியும், மரணமடைந்த மற்றவர்கள் உயிரோடுருப்பப்படுகிறதற்கு முன்னே சம்பலிக்கிறதாக முன்னராய் எடுத்துரைத்த வாக்கியத்தில் நமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. அந்த ஆயிரம் வருஷம் முடியுமளவும் மற்றபடியும் உயிரோடிராத மரணமடைந்த மற்றவர்கள், அந்த ஆயிரம் வருஷத்திற்குப் பின்பு தேவனுடைய சமூகத்தில் நிற்கிறதையும், மாணமும் பாதாளமும் தங்களிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவிக்கிறதையும் நமக்கு அது வெளிப்படுத்துகிறது.

"இந்த ஆயிரம் வருஷமே சகஸ்திராண்டாளுகை (Eng. மில்லனியம். Millennium. Latin, Millesannum) என்னப்படுகிறது. இந்த சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி கிறிஸ்துவின் வருகை இருக்குமென்பதைக் காட்டும்படி இந்த அத்தாட்சியைப் பார்க்கிலும் அதிகச் தெளிவான வேறொரு அத்தாட்சி கிடைக்குமா? கிறிஸ்துவுக்குள் மரணமடைந்தவர்கள் அவருடைய வருகையில் எழுப்பப்படுகிறார்கள்; அதுவும் சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி உயிரோடுருப்பப்படுகிறார்கள். அகையால், அவருடைய வருகை சகஸ்திராண்டாட்சிக்கு முந்தி இருக்கவேண்டும்.

வேதவாக்கியத்தின் வெவ்வேறு பாதங்களிலிருந்து இந்த வாக்கியங்களை இப்படி ஒருமிக்கக்கொண்டே வருகிறது நமக்கு நியாயமல்லவென்று ஆணைபிக்கப்படுகிறது.

என் அது சியாயல்லவா? அவைகளெல்லாம் ஒருப்போல தேவ ஆலியினால் அருளப்பட்டவைகளல்லவா? (2 தீமோ. 3: 16). அவைகளெல்லாம் ஒரே சிக்கையிலிருந்து உண்டானவைகளல்லவா? யோவா. 14: 26; 16: 13; அப். 1: 8; 2: 4; 1 கொரி. 2: 10; 2பே. 1: 21 வசனங்களைக் கவனமாய்வாசித்துப்பார்த்து, இவைகளெல்லாம் பரிசுத்த ஆலியின்சத்தமாயிருக்கிறது என்று நமக்கு எவ்வளவு தெளிவாய்ப் போகிக்கப்படுகிறதென்பதைக் கண்டு கொள்ள இவைகள் அனைத்தும் உயிர்த்தெழுதல் என்ற ஒரேவிஷயத்தைக் குறிக்கிறவைகளாயிருக்கின்றன.

இப்படியே பவுலும், எல்லாரும் பாவஞ்செய்திருக்கிறார்களே என்பதை ரூசுப்படுத்த ரோமர் 3-ம் அதிகாரத்திலும், விசுவாசத்தினாலே வருகிற தீதியை ரூசுப்படுத்த ரோமர் 10-ம் அதிகாரத்திலும், விசுவாசத்தின் கனிகளை ரூசுப்படுத்த எபிரெயர் 11-ம் அதிகாரத்திலும் வேதவாக்கியங்களை எடுத்துவைக்கிறான். அவனுடைய மாதிரியை நாரும் பின்பற்றுகிறது நியாயமென்று நிச்சயமாய் அறிக்கையிடவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் தேவதத்துவத்தையும், சுவிசேஷஉபதேசம் ஒவ்வொன்றையும் விளக்கக்கூட்டுமபடி, திருத்தார்த வசதியங்களை தொகுத்தவைக்கிற இந்தவிதத்தையே கையாடி, அதில் சார்ந்து நிற்கிறோம்.

பின்னும், வெளி. 20-ம் அதிகாரத்தில் ஆத்துமாக்கள் என்று மாதிரம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகையால் அது சொல்லப்பட்டதான ஒரு உயிர்த்தெழுதலைக்குரியாமல், மறுகூறாமாருதலை, அல்லது ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதலையும், கிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறவர்களுடைய இம்மையின் ஜீவனையும் மாதிரம் குறிக்குமென்று ஆசைப்பிக்கிறதுண்டு.

இது தப்பிதம் என்று லேசாய் அறிந்தகொள்ளலாம். எப்படியெனில், மரித்துப்போன இந்தப்பரிசுத்தமனிதர்கள் இயேசுவைப்பற்றிய சாட்சியினியித்தம் கிரிச்சேதம்பண்ணப்படுகிறதற்கு முன்பு இயே ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதலைப்பெற்றிருந்தார்கள். கிறிஸ்துவக்குள்ளான இந்த ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தினியித்தமும் தேவவசனத்தின்மேலுள்ள விசுவாசத்தினியித்தமுமே அவர்கள் இயேசுவைப்பற்றிய சாட்சிகளாகி, மிருகத்தைப்பாவது அதின் சொருபத்தையாவது வணங்கவும் அதின்முத்திரையை ஏற்றுக்கொள்ளவும் மறத்தவிட்டார்கள். அது மரித்தமே அவர்கள் கிரிச்சேதமும் பண்ணப்பட்டார்கள். (வெளி. 18: 11-15 காணவும்). அன்றியும் ப்சுசு (psucho - ஆத்துமா) என்ற கிரேக்கை பதமானது ஜீவன், ஆன் ஒருவன் என்றும் அர்த்தமாகும். இந்தவார்த்தையே, அப். 2: 41-ல் “ஏதக்குறைய மூவாயிரம்பேர் (Gr. ப்சுசு. Mig. souls-ஆத்துமாக்கள்) சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள்” என்று வருகிறது. அப். 14: 27; 10, 37; 1 கொரி. 15: 45; 1 பேது. 3: 20; வெளி. 12: 11; 16: 3 இந்தவசனங்களில் பேர், ஜீவன், ஜீவாத்தமா,

ராணிகள் என்று வருகிறதெல்லாம் பிசுலெல்லாமல் ஒருதனை அல்லது உயிருள்ளவஸ்துவையே குறிக்கிறதாயிருக்கிறது. ஒரு ஆவி கிரிச்சேதம்பண்ணப்பட்டக்கூடாததாயிருக்கிறதே. சரிசமம் ஆவியுருடைய ஒரு ஆன்மாத்மீதமே கிரிச்சேதம்பண்ணப் பட்டக்கூடியதாயிருக்கிறது. இங்கே சொல்லப்படுகிற ஆத்துமாக்களும் இப்படிப்பட்டவைகளேயென்பது பிரச்சியிட்சமாயிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் சரிசமரணமடைந்தார்கள். அதாவது ஜீவன் சரித்ததைவிட்டு நீங்க, இவர்கள் மரித்தோரின் பெரியகூட்டத்தில் சேர்த்தார்கள் என்பதாம். “மரணமடைந்த மற்றவர்கள் அந்த ஆயிரம்வருஷம் முடியுள்ளவும் உயிரடையாமலிருக்கும்”போது, அந்த மரித்தோரினின்ற (Gr. கெக்ரோன்-nekron) முன்னு உயிர்த்தெழுதம்பிப் பிழைத்திருக்கும் அந்த வகுப்பாய் இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை 5-ம் வசனம் பெலமாய் ஸ்திரப்பித்தகிறது. “இதுவே முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்.”

சகஸ்திராண்டு அரசாட்சிக்குப்பின்பு கிறிஸ்துவருவர் என்று சாதிக்கிறவர்கள், தங்கள் வியப்பான பொருத்தமையிலொன்றை இந்த ஆசைப்பத்தில் வெளியிடுகிறார்கள். 4-6-ம் வசனங்களில் “ஸேயோ” (zuo) உயிர்த்தெழுதல், “ஆனஸ்தாஸிஸ்” (anastasis) உயிர்த்தெழுதல் என்னும் கிரேக்கை பதங்கள் ஒவ்வொன்றும் இரண்டிதரம் சொல்லப்படுகிற முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் சொல்லர்த்தப்படியானதல்லவென்று ரூபிக்கும்படி இவர்கள் ஊக்கமாய் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் மேலேசொல்லிய “ஸேயோ” “ஆனஸ்தாஸிஸ்” என்னும் கிரேக்கைபதங்கள் 12-ம் 13-ம் வசனங்களில் ஒருதரமாகிலும் வருகிறதில்லையானாலும், அது சொல்லர்த்தமான உயிர்த்தெழுதலைக்குறிக்கிறது என்று சாதிக்கிறார்கள். இந்த இரண்டில் ஒன்று ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதலாயிருக்குமானால், அது பித்தினதென்று சொல்லுவதே பொருத்தம். ஆனால், அவைகள் இரண்டுமே சொல்லர்த்தப்படியான உயிர்த்தெழுதல் என்று அங்கீகரிப்பது எவ்வளவோ உத்தமம்.

இது போலவே, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலானது மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையிலுள்ள பாதையில் கிறிஸ்துவோடே விசுவாசிகளுக்கு இருக்கும் ஆவிக்குரிய ஜீவனுயிருக்கிறதன் சொல்லுகிற வியார்த்தியும் தப்பாயிருக்கிறது. வெளியில் இந்த ஆவிக்குரிய ஜீவியம் மரணவேளையிலல்ல, மறுகூற சமயத்தினால்

ஆரம்பிக்கிறது. அது கிறிஸ்துவில் முதலாவது வைக்கும் விசுவாச சாத்தனையோடே தொடங்குகிறது. “குமாரனிடத்தில் விசுவாசம் விரும்புவான் நீதியிலேனை உடையவனாயிருக்கிறான்” யோவா. 3: 36. இப்போழுதே உடையவனாயிருக்கிறான். உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். கொலோ. 2: 13. எழுப்பப்பட்டிருக்கிறான். ஏபே. 2: 7; கொலோ. 3: 1. தேவனுடைய குமாரனேய்யாம். விசுவாசினாலே பிழைத்திருக்கிறான். கலா. 2: 19, 20. பிண்டம் ஏபே. 2: 5, 7; கொலோ. 2: 12, 13; 3: 1-வசனங்களில் பேசப்படுகிற இந்த ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதல் வெளி. 20: 5, 6-ல் “ஆனஸ்ருஸிஸ்” என்னும் பதத்திற்கு முற்றும் வித்தியாசமான வார்த்தைகளால் விளக்கப்படுகிறது. “ஆனஸ்ருஸிஸ்” என்னும் பதமோபுத்திய ஏற்பாட்டில் அதுவருகிற இடங்களிலெல்லாம் சரித்திரன் சொல்லர்த்தப் படியான உயிர்த்தெழுதலையே விளக்குகிறது.

பின்னும், சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டவர்களும், விசேஷமாகப் மிருகத்தோடும் அகிள் சொருபத்தோடும் சம்பந்தப்படாதவர்களும் மாத்திரம் இதில் பங்குபெறுவதாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று ஆசேஷிக்கப்படுகிறது.

இந்த வசனத்தின் பின்பாகத்தைப் பற்றியதில் மாத்திரம் இது சரியாயிருக்கிறது. சபையானது கிறிஸ்துவருக்கு எதிர்கொண்டுபோக ஆகாயத்தில் எடுத்ததக் கொள்ளப்பட்டபின்பு (1 தெச. 4: 16, 17) அதிகாரஞ்செய்யும் அங்கிக்கிறிஸ்துவின் ஆளுகையின் (2 தெச. 2-ம் அகி. வெளி. 10: 11-18) கீழ் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு, அகினிமித்தம் அவருடைய இரத்தசூட்சிகளாக மரிக்கிறவர்களே உபநீதிராவப்படும் பரிசுத்தவான்களாகிய இவர்கள் என்றுநாம் விசுவாசிக்கிறோம்.

ஆனால், சிலர் முன்னுறவே உயிரோடெழுப்பப்பட்டிருந்த பாவனையில் வசனத்தின் முதல்பாகம் பேசுகிறதைக் கவனி: “அன்றியும் நான் இங்காசனங்களைக்கண்டேன். அவைகளின்மேல் உட்காரத்தார்கள். கிரியத்திர்ப்புக் கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது.”

உபநீதிராவத்துக்கு முந்தி, இவர்கள் பாவசபிசுவேசத்தில் உயிரோடெழுப்பப்பட்டிருந்தபடியால், இவர்களுடைய உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

அவர்கள் தங்களுக்குப் பண்ணப்பட்டிருந்த ஊக்குத்தத்தில் களின்படியே சிவனாசனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, பூமியில் அராதாநம்படி ஆயத்தம் பட்டிருந்தார்கள். (மத். 19: 28; லூக். 22: 28-30; 1 கொரி. 6: 2, 3; வெளி. 3: 21-வசனங்களைப்பார்க்கவும்). ஆனால், இந்த ஆளுகையில் கிறிஸ்துவோடே கூட பங்கு பெறும்படி உபநீதிரவயப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் உயிரோடெழுப்பப்படுகிறார்கள். இங்கே காணுகிறான். முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் விசேஷத்தில் இதசரியாய் ஒத்தவருகிறது.

கிறிஸ்துவோடு.....முதற்பலனுவர்.

பின்பு, கிறிஸ்துவின் வருகையில் அவருடையவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப் படு வார்கள்.	கிறிஸ்து ஆகாயத்திலிருந்தும்போது சம்பலிக்கும் பாவசபிசுவேசத்தில் உயிர்த்தெழுப்பப்படும் சபையும் பழைய ஏற்பாட்டின் பரிசுத்தவான்களும். கிறிஸ்து பூமியில் வரும்போது சம்பலிக்கும் வெளிப்படுத்தலில் உயிரோடெழுப்பப்படுகிறவர்களான, உபநீதிரவமடைந்த பரிசுத்தவான்கள்.
---	---

அன்றியும் தம்பில் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறவர்களைக் கண்டி நாளில் கிறிஸ்து உயிரோடெழுப்புவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று ஆசேஷிக்கப்படுகிறதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். (யோவா. 6: 39, 40, 44, 45). இப்படி அவர் தம்முடையவர்களை உயிரோடெழுப்புவது கண்டிநாளிலேயேயானால், அகின்பின்பு அவிசுவாசிகள் உயிரோடெழுப்பப்படுகிறதற்கு முந்திய மத்தியகாலத்தில் ஆயிரம்வருஷம் வருதல் கூடாதகாரியமே. ஆனால் “தர்த்தருக்கு ஒருநாள் ஆயிரம் வருஷம்போலவும், ஆயிரம் வருஷம் ஒருநாள்போலவும் இருக்கிறது” என்று பேதுருசொல்லுகிறான். 2 பேது. 3: 8. இதுவே உயிர்த்தெழுதலிலும் நியாயத்திர்ப்பிலும் ஆரம்பித்து அவைகளோடு முடிகிறதும், அதற்குள் கிறிஸ்து ஐரதிகளை ஆண்டு, நீதியாய் உலகத்தை நியாயத்திர்த்துமாண அந்தப்பெரிய சகஸ்தரான ரசாட்சியின் நாளாயிருக்கிறது. ஏசா. 11: 1-10; அப். 17: 31; வெளி. 2: 27.

2 பேது. 3: 18-ல் “என்றென்னைக்கும்” (Gr. ஹீமெரான் ஆயியோனஸ்-heemeran aionos. Emph. Diaglott, “the day of the age.” ஒருயுகத்தின் நான்) என்று பரிசுத்த ஆவியானவர்

சொல்லுக யுககாலம் இதுவே. இதற்கு ஒத்ததாய் யோவா. 8: 56; 9: 4; ரோம. 10: 21; 2 கொரி. 6: 2; எபி. 4: 7. 8-வசனங்களில் "நான்," "பகட்காலம்", என்று திருப்பியிருக்கிற (ஹீமெரா, Heemera-நான்) இதுவே வார்த்தை "ஒரு நீண்ட காலத்தை" குறிக்கிறதாயிருக்கிறது.

மேலும், நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், அநீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், அவைகளின் தன்னிடம் பெரிய வித்தியாசமுண்டாயிருந்தபோதிலும், அவைகள் இரண்டும் எககாலத்தில் சம்பவிக்கவேண்டும். ஏனெனில், இரண்டும் ஒற்றுமையாய் அதவேவசனங்களில் (காணி. 12: 2; யோவா. 5: 9; அப். 24: 15) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஆசைப்பிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இதற்கு எதிரிடையாயுள்ள ஒரு குறிப்பான திட்டமிடத்ததை இயேசுவானவர் நமக்கு அறிவித்திருக்கிறதினால், இந்த ஆசைப்படுத்துப்பெலனில்லை என்று அவரே நமக்குப் படிப்பித்திருக்கிறார். அவர் புஸ்தகத்தைத் திறந்து, ஏசா. 61-ம் அதிகாரம், 2-ம் வசனத்தில் ஒரு பிரிவுச் சின்னம் வரைக்கும் இருக்கிற இடத்தைக் கண்டு, அதைவாசித்து, "உங்கள் காதுகேட்க இந்த வேதவாக்கியம் இன்றைத்தினம் நிறைவேற்றும்" என்று சொல்லி, புஸ்தகத்தைச் சுருட்டினார் என்று லூக்-4: 16-21-ல் வாதிக்கிறோம். ஏன் அவர் அந்நியத்திலிட்டார்? "நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளை" க்கு நம்பிக்கைகாலம் இன்னும் வராததினாலேயே அப்படிச்செய்தார். பதினாண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு அதிகமான நெடுங்காலமாய் அந்தப்பிரிவுச்சின்னம் அப்படியே இருக்கிறது; கிறிஸ்துமது பரிசுத்தவான்களை ஆசையத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு, (1 தெச. 4: 16, 17) அவர்களோடே கூட தேவபக்தியில்லாதவர்களேமேல் கிறிஸ்து இன்னையைச் செலுத்தும்படி வெளிப்படும் நாள்வரைக்கும் அது இன்னும் அப்படியே இருக்கும். 2 தெச. 1: 7, 10; யூதா 14, 15. சுகையால் ஏசா. 61: 2-ல் தொடர்ச்சியாய்ச் சொல்லப்படுகிற இரண்டு சங்கதிகளுக்கும் இடையில் பதினாண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு அதிகமான காலம் செல்லுமென்று இயேசுதாமே நமக்குப்போதித்திருப்பதினாலும், "பாக்கியமும் பரிசுத்தமுமுள்ளவர்களின்" உயிர்த்தெழுதலுக்கும் "மாணமகூடந்த மற்றவர்களின்" உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையில் ஆயிரம் வருஷக்காலம் கழியுமென்று தேவ

வசனம் தெரிவாய்ச் சொல்லுகிறதிலும் மெய்யாய் நாம் வேதவாக்கியத்தை அதிகமாய் மதிக்கவேண்டுமே.

யோவா. 5: 28-ல் "காலம்" (Gr. ஹொரா-hora-மணிநேரம்) என்று இயேசுவானவர் வழங்கிய அந்தவார்த்தையே! அதுவே அதிகாரம் 25-ல் வசனத்திலும் வழங்கப்படுகிறது. பிந்திச் சொல்லிய வசனத்தின்படி சம்பவிக்கிறதற்குமுன் இப்பொழுது ஆயிரத்த எண்ணூறு வருஷத்துக்கு அதிகம் ஆகியிருக்கிறதென்று நாமெல்லாரும் விசுவாசிக்கிறோம். அப்படியானால், மூங்கிச் சொல்லிய வசனத்தின்படி நடக்கவும் இன்னும் இடமிருந்து குறைந்த கணக்கில் ஆயிரம் வருஷமானாலும் சென்று, இவ்விதமாய் வெளி. 20-ம் அதிகாரத்தோடே ஏன் அது ஒத்துமையுடையதா? யோவா. 4: 21, 23-வசனங்களில் காலம் என்றும், ரோம. 13: 11-ல் வேளை என்றும் வருகிறதைப்பார். (இவைகளுக்குவழங்கிய கிரேக்கைப்பதம் ஹொரா-hora-பூண்காலம்). இரண்டிலும் ஹொரா(hora) அதாவது மணிநேரம் என்பது ஒரு நீண்டகால அவதியையே குறிக்கிறதாயிருக்கிறது.

யூத வியாக்கியானிகளால் போற்றப்படுகிற திரேக்கெல்லென், (Tregelles) என்னும் வேதசாஸ்திரியார் தானி. 12: 2-ம் வசனத்தைப் பின்வருகிறபடி தர்ஜமா செய்கிறார்;

"பூமியின் தூளிலே நித்திரைபண்ணுகிறவர்களின் இடையிலிருந்து அநேகர் விழித்து எழுந்திருப்பார்கள்; இவர்கள் நித்திரை விடுக்கென்று இருப்பார்கள்; ஆனால், அவர்கள் (நித்திரை பண்ணுகிறவர்களில் இந்தக்காலத்திலே விழித்து எழுந்திராத மற்றவர்கள்) இகழ்ச்சிக்கென்று இருப்பார்கள்" என்பதே. (ஆயிஸன் Jamieson, வாசெற்று Fausset, பிரவுன் Brown என்பவர்கள் எழுதியிருக்கிற வியாக்கியான புஸ்தகம் இந்தவசனத்துக்குச் சொல்லிய வியார்த்தியைக் காணவும்). முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் உபதேசத்தை இது மிகவும் பெலமாய் ஸ்திரீப் படுத்துகிறது என்று அசைமாய்ச் சொல்லி விளக்கத்தேவையில்லை.

கடைசியாய், நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் அநீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையிலுள்ள காலவித்தியாசம், வேதத்தில் வெளி. 20-ம் அதிகாரமாய்க் இந்த ஒரு இடத்தில் மாதிரியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இதுவோ அடையாளக் குறிப்பு

ஸ்தமாயிருப்பதால், இவ்வித மூக்கியமான பரிசுப்படி நாம் அதில் முழுதும் சார்ந்து நித்க்கூடாது என்று ஆசேபிக்கப்படுகிறது.

ஆ, ஒரு இடம்மாத்திரம்! அந்த ஒன்றும் தாலே போதாதா? என்போதாது! வெளிச்சம் உண்டாயிருப்பதின் நிச்சயம் ஆதி. 1:1 ஆகிய ஒரேவாக்கியத்தில் மாத்திரம் பொறுத்திருக்கிறது. அந்தவாத்ததைகளைத் தேவன் சொன்னதினாலே அதுகூர்க்கத்திற்கு இடமில்லாமல் நிற்கிறது. மாசற்ற கர்ப்பாதானமே (The Immaculate Conception) நமது கர்த்தரின் முதல் வருகையின் சம்பந்தமாய் நிகழ்ந்த மிகவும் ஆச்சரியமான சங்கதி. அது மரிமாளுடைய நடக்கையைப்பற்றி சமூகத்தைப் பிறப்பிக்கிறது; அவன் பரகூத்த ஆலியினால் கருப்பந்தரித்ததினாலே அவளுடைய புத்திரன் உண்டானாரென்பதை நம்புகிறதில் அதிக மோனான விசுவாசம் கொள்ளும்படி அது எவ்வுகிறது. விபசாரமும் இகழ்ச்சியுமாகமாத்திரம் உலகத்திற்குக் காணப்படக்கூடியதை எவற்றிலும் உன்னத பரிசுத்த நிஷ்களம் என்று அது அறிவிக்கிறது. ஆய்வும் இந்ஆச்சரியமான சம்பவமானது, "இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பகதியாகி ஒருகுமாரனைப் பெறுவாள்" ஏசா. 7:14 என்ற தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரேவாக்கியத்திலேயே அநேக நூற்றாண்டுகளாய் பெறுத்து நின்றது. ஆண்டவர் அதை ஒருவிசேஷமும் முக்கியமுமான அடையாளமாக யூதர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தும், அதுசெய்யுந்நடையான ஒரு புஸ்தகத்தில் காணப்படுகிறதினாலே அவர்கள் அதில் நம்பிக்கை வையாமல், அப்படியே பெத்லேகம் ஊரில் பிறந்த பாலனைப்பறக்கணித்துவிட்டார்கள்.

ஆனால், ஏசா. 7:14-ம் வசனம் சொல்லர்த்தமாய் நிறைவேறியாயிற்று என்றுவிசுவாசித்து அப்படியே அதை அவ்விதமாய்த் தற்கால யூதர்களைக் குற்றப்படுத்துகிற நாம் தாமே வெளி. 20-ம் அந்தகூரத்தில் இவ்வுருவத்தினாலேயே சொல்லியிருக்கிற இந்தச் சங்கதி சொல்லர்த்தமாய்? இவ்விதமாகத்தான் புறக்கணித்துவிட்டோம்; நம்மபாடமே தேற்றிக் கொடுக்கிறதோ? தேவன் நம்மை அதற்கு விலக்கிக் காப்பாராக. "இதோ கீக்கிரமாய் வருகிறேன், இந்தப் புஸ்தகத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசன வசனங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறவன் பாகியவான்" என்று அவர் சொல்லுகிறதை நினை. வெளி. 22:7. 1:3. இந்த ஒரே வாக்கியமானது நீ மூன்னுற நிலப்படுத்தித்

கொண்ட! அப்பிரதமமாக அதுருவக் குத்துத்தியிருந்தாலும் (எபி. 4; 12). அதைக்கவனிக்கும்படி நாம் உன்னை ஆவலாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். அதுபடி புறக்கணித்துவிட்டோம். அதின் தெளிவான பொருளையைப் புரட்டாதே. ஏனெனில் அது தேவனுடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசன வார்த்தையாயும், மலைகளின் கற்பாறையின் உறுதியைப்போல அங்கீகரிக்கப்படக்கூடாததாயிருக்கிறது. ஆ, இதிலும் அதிசய உறுதியாயிருக்கிறது. எப்படியெனில் இவைகள் ஒழிந்தபோதும், "கர்த்தருடைய வசனமோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்."

"இதுவே முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்" என்னும் வசனத்திற்கு மன் ஆல்வர்ட் (Dean Alford) என்பவர் செய்கிற விவரத்தினையச் சற்றுக் கவனமாய் வாசிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அவர் சொல்லுகிறது: "பொருள் மலைவை அல்லது சகலத்திராண்டாராட்சியைப்பற்றிய கொள்கையை அனுசரிக்கிற தினியத்தம்வரும் நித்தினங்களின் அபாயத்தைக் கவனிக்கிறதினாலே இதின் வார்த்தைகளை அவைகளின் தெளிவான கருத்தினின்றும், தீர்க்கதரிசனத்தில் அவைகளுக்குரிய கால அட்டவணையின் வரிசையினின்றும் அவைகளைப் புரட்டுகிறதற்கு நான் சம்மதிக்கக்கூடாதென்பதை, இந்த விவாக்கியானத்தை வாசிக்கிறவர்கள் கெடுக்காலுத்தகு முந்தியே அறிந்திருப்பார்கள்; அப்போஸ்தலர்களுடைய காலத்தை அடுத்திருந்தவர்களும், தவக்கத்தின் முந்தைய வருஷக் காலமாயிருந்த சபை அடங்கலும் தெளிவான சொல்லர்த்தக் கருத்திலேயே இவைகளை ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள்; ஆனால் புராதனப் பிரியான கிரேஷ்டர்களைச் சேர்ந்த விவாக்கியானிகள் தானும், மிகவும் பழமையான புராதனம் தெரிவிக்கிற ஒன்றிப்பின் அதிக ஸ்திரமான திரஷ்டார்த்தத்தை மனப்பூர்வமாய்த் தள்ளிவிடுகிறதை, இக்காலத்தில் பார்க்கிற காட்சி மிகவும் விபரீதமாயிருக்கிறது; இங்கே பேசப்படுகிற வாக்கியத்தைப் பற்றியோ, அதற்குப்பின்னுக்கிற நியாயமான கருத்து எதுவும், இப்பொழுது வழக்கமாய் ஆவிக்குரிய விவரத்தி என்று அறியப்பட்டிருந்ததை பதாக்கிரப்படுத்தாதது; ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டு உயிர்த்தெழுதல்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருந்து அதில் முக்கினதில் சில ஆத்துமாக்கள் உயிரடைந்துவந்ததாயும், மாணமடைந்த மந்தவர்களோ அந்த முத்தினதற்குப்பின்பு வரையறுக்கப்பட்ட ஒருகால அவதியின் முடிவில்

3 தரம், லாசருவினுடைய உயிர்த்தெழுதலை விளக்கும்படி வழங்குகிறது; அவனும் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுப்பப்பட்டான்.

3 தரம், பாவத்தில் செத்திருக்கிறதிலிருந்து அடைகிற ஆவிக் குரிய உயிர்த்தெழுதலை விளக்கும்படி உவமரணக்கருத்தாய் வழங்குகிறது.

ரோம. 6: 13. “உங்களை மரித்தோரிலிருந்து பிழைத்திருக்கிற வர்களாக,” 11: 15. “மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது போலிருக்குமல்லவோ?”

எபே. 5: 14. “மரித்தோரைவிட்டு எழுந்திரு.”

லூக். 16: 31-ல், ஐசுவரியவாழின்பற்றிய உவமையில் அது ஒருதரம் வழங்குகிறது. “மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்த போதிலும்.”

மரித்தோரிலிருந்து தேவன் ஈசாக்கை எழுப்பக்கூடும் என்று நம்பின ஆபிரகாமின் வீசுவாசத்தை விளக்கும்படி அது ஒருதரம் வழங்குகிறது. எபி. 11: 19.

மீதியான 4-தரமும், மரித்தோரிலிருந்து இனிமேல் அடையும் உயிர்த்தெழுதலை விளக்கும்படி அது வழங்குகிறது; அப்படியே, மாற். 12: 25-ல் “மரித்தோர் (Gr. ek nekron—Eng. out of the dead—மரித்தோரிலிருந்து) உயிரோடெழுப்பதிருக்கும்போது கொள்வனையும் கொடுப்பனையும் இல்லை, அவர்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற தேவ தூதரைப்போலிருப்பார்கள்” என்றும், லூக். 20: 35, 36-ல் “மறுமையையும், மரித்தோரிலிருந்தேழுந்திருக்கிறதையும் Gr. மீஸ் ஆனாஸ்தாசியோஸ் மீஸ் எக்ஸ்தாஸான், teos anastaseos teos ek nekron; அடையப்பாத்திரராக எண்ணப்படுகிறவர்களோ பெண் கொள்வதும் பெண்கொடுப்பதில்லை; “அவர்கள் இனிமரிக்கவு மாட்டார்கள்; அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின் பிள்ளைகளானபடியால் தேவ தூதருக்கு ஒப்பானவர்களுமாய், தேவனுக்குப் பிள்ளைகளுமாயிருப்பார்கள்” என்றும் இயேசு சொல்லுகிறார்.

அப். 4: 1, 2-ல், பேதுருவும் யோவானும் “இயேசுவை முன்னிட்டு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலை (Gr. மீஸ் ஆனாஸ்தாசியின்

|| யோவா. 12: 1, 9, 17.

எக்ஸ்தாஸான் Teen anastasin teen ek nekron பிரசங்கிக்கிறதைக்” கேட்டு, சதுசேயர் சினைக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

பிலி. 3: 10-ல், அதுவிசேஷ குறிப்பானவிதமாய் வழங்குகிறது. தமிழ் ஆசிரியரின் “மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுப்பதிருப்பதற்கு” என்று திருப்பியிருக்கிறது. இது இங்கிலிஷ் ஆசிரியரின் “Resurrection of the dead—மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல்” என்று திருப்பியிருக்கிறதைவிட கிரேக்கைமொழிக்கு அதிகம் திருக்கிறது. எக். “ek” என்னும் கிரேக்கை முன்னிடைச் சொல்லானது அதிகப்பூர்வ கையெழுத்துப் பிரிதிகளிலெல்லாம் (Manuscripts)* இரட்டிப்பாய் வருகிறது. வசனம் வருமாறு: teos anastasin teen ek nekron மீன் எக்ஸ்தாஸான் மீன் மீன் எக்ஸ்தாஸான்,† அதாவது மரித்தோரிலிருந்து முன்னேறி உயிரோடெழுந்திருப்பதற்கு என்பதாம். இந்தவிசேஷ சொற்றொடரானது இது மரித்தோரின் இடையிலிருந்து வெளியேறியவரும் உயிர்த்தெழுதலையிருக்கிறதென்னும் அபிப்பிராயத்திக்கு விசேஷ உறுதி கொடுக்கிறது.

மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த வரும் உயிர்த்தெழுதல் இன்னும் ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது மரித்தவர்களும் உயிர்த்தெழுப்பப்படுகிறதற்கு முன்பு, மரித்தோருக்குள்ளே இருக்கிற இவ்வித ஒரு வகுப்பார் உயிர்த்தெழுதலார்களென்பதை இந்த வாக்கியங்கள் அதிகத் தெளிவாய் விளக்கிக்காட்டுகிறது. “மரித்தோரின் ஏராளமான கூட்டத்திலிருந்து சிலர் முதலாவது உயிர்த்தெழுதலார்கள் என்னும் அபிப்பிராயத்திலிருந்து இந்தத்தொடர்மொழிகள் உற்பலித்த வரலையில்லையானால், இது தெளிவிக்கப்படக்கூடாத ஒரு வசனமாயிருக்கும்” என்று ஒல்ஷாஸன் (Olshausen) என்னும் சாஸ்திரிசொல்லுகிறார்.‡

இந்த “முதல் உயிர்த்தெழுதலில்” அநீதிமான்களுக்குப் பங்கு கிடையாதென்பது, லூக். 20: 36-ல் “அவர்கள் (நீதிமான்கள்) உயிர்த்தெழுதலின் பிள்ளைகளானபடியால், தேவ தூதருக்கு ஒப்பானவர்களும், தேவனுக்குப் பிள்ளைகளுமாயிருப்பார்கள்” என்று சொல்லுகிறதிலிருந்து பிரத்தியட்சப்படுகிறது.

* See Jamieson, Fausset and Brown, Alford, and

† Greek text—Tischendorf and Alford,

‡ Vol. 2, p. 183 Am. Ed.

நீதிமான்களாகிய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவகுப்பாருக்கு மாத்திரம் இந்த உயிர்த்தெழுதல் உரியதாயிருக்கிறது. ஆகையால்தான் இயேசு, இதை நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல் என்று சொல்லுகிறார். லூக். 14: 14. “அப்பொழுது நீ பாக்கியவாஸு விரும்பாய்; அவர்கள் உனக்குப் பதில் செய்யமாட்டார்கள்; நீதி மான்களின் உயிர்த்தெழுதலில் உனக்குப் பதில் செய்யப்படுமே.”

பவுல், இதை மேன்மையான உயிர்த்தெழுதல் என்று சொல்லுகிறான். எபி. 11: 35. இதுவே கிறிஸ்துவன் வருகையில் அவருடையவர்கள் உயிர்த்தெழுதலுக்கு உயிர்த்தெழுதல். (1 கொரி. 15: 23). இந்த உயிர்த்தெழுதலிலேயே “கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள்.” 1 தெச. 4: 16.

“இதிலே முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்; முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவன் பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானுமாயிருக்கிறான்.” வெளி. 20: 5, 6.

பவுல் ஒரு பரிசேயராக, உயிர்த்தெழுதலின் பொதுவான காரியத்தில் விசுவாசித்தான். (அப். 23: 6.8). ஆனால் அவன் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளும்படிக்கு ஏன் எல்லாவற்றையும் கஷ்டமென்று எண்ணினான் என்பதை மேலே சொல்லியவைகளிலிருந்து அறிகிறோம். எப்படியாகிலும் தான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்திருப்பதற்குத் தகுதியாகும்படிக்கு அவனையும், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும், அவருடையபாடுகளின் ஐக்கியத்தையும் அறிகிறதற்கே அப்படி எண்ணினான். பிஸி. 8: 8—11.

இயேசுவுக்கு அதிகப் பிரீதியான மூன்றுசுஷர்களும், மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பதாவது என்னவென்று ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் விசாரித்ததற்கு முகாந்தரம் இன்னதென்பதையும் இதிலும் அறிகிறோம். மாற். 9: 10. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலென்றால் என்னவென்று அவர்கள் என்றாய் அறிகிறார்கள். எப்படியெனில், இது யூதர்கள் சாதாரணமாய் விசுவாசித்த ஒப்புக்கொண்டிருந்த உபதேசம். எபி. 2.

ஆனால், மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலோ அவர்களுக்கெல்லாம் பங்குபடுதலாயிருந்தது. இது “உயிர்த்தெழுதல்” (Eng. Resurrection of Life.) இருக்கிறபடியால், க்கியமான வெளிப்படுத்தலாயிருக்கிறது, போலோ அவர்களுக்கெல்லாம் பங்குபடுதலாயிருந்தது. எபி. 12: 2.

ஆனால் ஒரு நியாயத்திற்கப்பின் உயிர்த்தெழுதலும் (Gr. Resurrection) வரும்படியிருக்கிறது. யோவா. 5: 29. “நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல்; அப். 24: 15; தானி. வெளி. 20: 12, 13. அதனோடு மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் (Gr. நெக்ரோன் அல்லது நேரன் நெக்ரோன், Nekron nekron) முடியவாயிருக்கிறது. உயிர்த்தெழுதலின் வரிசை பின் தன்மையிலேபோலவே சமயத்திலும் வித்தியாசமுண்டாகிறது. முந்தினது நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலும், பித்தினது அநீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலுமாயிருக்குமென்றும், சமயத்தைப் பற்றிய இந்த வித்தியாசமானது இரண்டு உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையில், சகஸ்திராண்டராசாட்சியாகிய 1000 வருஷம் கழிந்ததென்று வெளி. 20-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லியதற்குச் சரியாய் ஒத்திருக்கிறதென்றும் இதிலால் நாம் அறிகிறோம். நீதிமான்களின், அதாவது கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரா செய்கிறவர்களின் உயிர்த்தெழுதலில் அவர்வருகிறபடியால், (1 தெச. 4: 13-16) அவருடைய வருகையானது சகஸ்திராண்டராசாட்சிக்கு முந்தியிருக்கவேண்டுமே.*

*இரேக்கை வித்தியார்த்திகள், மேலேசொல்லிய நியாயங்களை அதிக ஆழ்ந்த, ஜெபத்துக்குரிய சித்தையோடு கவனிக்கும்படி நாம் அவர்களைத் தாழ்மையோடு வேண்டுகொள்ளுகிறோம்.

மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் (Gr. நெக்ரோன், அல்லது நேரன் நெக்ரோன், Nekron or ton Nekron) தேவபத்தியில்லாதவர்களின் உயிர்த்தெழுதலை மாத்திரம் குறிக்குமென்பதாய், சகஸ்திராண்டராசாட்சிக்கு முந்தி கிறிஸ்துவின்வருகை இருக்குமென்று சாதிக்கிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று திண்கிற தப்பான தன்மப்பினாலே டேவிட் பிரவுன் (Dr. David Brown) என்பவர் முழுதும் மேலெழுச்சியால் இதைத் திகழ்த்து விடுகிறார். ஆனால் இந்த உயிர்த்தெழுதலில் சகலமானபேரும் கிறிஸ்து தாமுக்கூட அமைந்திருக்கிறார்களென்றும், மரித்தோரிலிருந்து (Ek nekron) உயிர்த்தெழுதலுக்கோ முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறுகிற தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பாருக்கு மாத்திரம் பந்தப்படுமென்றும் நாம் சாதிக்கிறோம். பின்னும், மாற். 9: 9, 10; அப். 10: 41, 13:34, 26: 23; ரோம. 1: 4 வசனங்கள் எடுத்துரைக்கிறதில் இவர்ப்பெயர் போயிருக்கிறார்; இந்த வசனம் ஒவ்வொன்றும் கிரீஸ்பக் (Griesbach) என்பவர் எழுதியகேக்கை மூலவாக்கியத்தில் (GreekText) எக்கேரோன், அல்லது எக்ஸ் ஆனஸ்தாஸியோஸ் நெக்ரோன் ek nekron or exanastaseos nekron என்றிருக்கிறது. Second Advent, P. 198.

VII. அவருடைய வருகைக்கு விழித்திருக்கும்படி கற்பிக்கப்படுகிறது.

சமது ஷேடர்கள் விழித்திருக்கும்படி திருப்பத்திருப்பு இயேசு சொல்லுகிறார். “உங்கள் ஆண்டவர் இல்லிலே வருவாரென்று நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியினால் நீங்கள்,” மத். 24: 42, “மறுஷ்குமாரன் வரும்நாளை உகையையாவது நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியால் விழித்திருங்கள்,” மத். 25: 13. என்று அவர் சொன்னார். பின்னும், “நான் உங்களுடைய சொல்லுகிறதை எல்லாருக்கும் சொல்லுகிறேன், விழித்திருங்கள் மாத். 13: 35, 37; என்று சொன்னார். “விழித்துக்கொண்டு தன்வன் சங்களைக் காத்துக்கொள்ளுமென்று பரக்கியவான்” என்று வெளி. 16: 15-ல் அவர் சொல்லி, விழித்திருக்கிறது என்றவார்த்தையைவிசேஷமாக உறுத்திப்பேசுகிறார். (கிரேக்கவரக்கியம் காணவும்).

ஆயிரம் வருஷத்திக்கு அல்லது அதற்கு அங்கமானகாலத்துக்குப் பிற்பாடு நேரிடப்போகிற ஒருசம்பவத்திற்கு இவ்விதமாய் விழித்திருக்கிறது மறுஷ்குமாரனின் ஒருங்குக்கு முற்றுப்போகும் தாதுவாயிருக்கிறது.

ஆகிலும் சகஸ்திராண்டாட்சிக்குப் பின்பு கிறிஸ்துவருவார் என்று நம்புகிறவர்கள் உட்பட்டிருக்கிற ஸ்திதியும் இந்தப்போல் காக்கவே இருக்கிறது.

மத்தேயு ஸ்ன்றி (Matthew Henry) என்னும் பிரபல்விவ வேத சாஸ்திரியானவர் லூக். 12: 45-ய் வசனத்துக்குச் செய்கிறவியார்த்தியில்சொல்லுகிறது: “கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைத் தா காலத்தில் நடக்கப்போகிற ஒருசங்கதியாகப்பார்க்கிறதே அதைநினைக்குமன் சமக்குத்திலே மூட்டுகிற சகல தாதுமாறுகளையும் பிறப்பிக்கிறகாரணமாயிருக்கிறது” என்றும், விழித்திருப்பதைக்குறித்த; “விழித்திருக்கிறதென்பது, நமது கர்த்தர் வருவாரென்று விசுவாசிக்கிறது மாத். 13: 35, 37; அவர்வரும்படிக்கு வாருகிக்கிறது, அவருடைய வருகையைக்குறித்து அடிக்கடி நினைக்கிறது, திட்டமான சமயம் இன்னதென்று தெரியாவிட்டாலும் அது நிச்சயமாயும் சமயமாயும் வருகிறதென்று அதற்காக எதிர்கொக்கியிருக்கிறதென்றும் கருத்தாகும்” என்றுசொல்லுகிறார்.

கிறிஸ்துவின் தொண்டர்களுக்காக விசுவாசத்தில் போராட்டம் பண்ணுகிற போர்ச்சேவகருக்கு நாம் ஒப்பிடப்படுகிறோம். (1 திமோ. 1: 18; 6: 21; 2 திமோ. 2: 3; 4: 7). நாம் விழித்திருக்கிறதை விளக்கும்படி, சேனையில் காவல் காக்கிறவனின் கடமையை விட அதிக சரியான வேறே ஒரு ஒப்பனை நமக்குக் கிடைக்கமாட்டாது.

தஷுணமே யாதரீமொன்று சம்பவிக்கக் கூடுமென்ற எச்சரிப்பினால் அவர்கள் விழிப்பாயிருப்பதிலேதான் சேனையின் எல்லைமாத்தில் முழுதும் ஜீவனம் மனவெழுச்சியுமாயிருக்கிறது என்று முதிபோரான போர்வீரர்கள் அறிகிறார்கள். உத்தேசம் ஐந்து அல்லது ஆறுமணி தூரத்துக்கு வெளியிலிருக்கிற காவற் றுந்து அல்லது ஆறுமணி தூரத்துக்கு வெளியிலிருக்கிற காவற் சேனை முதலாவது தூரத்தினை வந்தல்லாமல், தற்களுக்குத் தீங்கு ஒன்றும் நேரிடாதென்ற நிச்சயத்தினாலே பாளையத்தில் அசமர்தமும் முயற்சியின்மையும் ஊக்கக்குறைவுமாயிருக்கும்.

நாம் காவல் சேனையை ஆயிரம் வருஷத்துக்கப்பறும் நீக்கி வைக்கிறதானால், விழித்திருக்கிறதில் எவ்வளவு யிததியாய் இந்த வித்தியாசத்தை நாம் அதிகப்படுத்துகிறவர்களாயிருப்போம். சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப் பின்பு கிறிஸ்துவின் வருகை இருக்குமென்று சாதிக்கிறவர்களின் ஸ்திதியும் இவ்விதமாகவே இருக்கிறது.

இந்த நியாயமானது ஒவ்வொருவனுடைய இயற்கைப் புத்தியிலும்படுமென்று நாம் நம்புகிறோம். உங்கள் விசுவாசத்தில் குறைவுபடுகிறதை நிறைவாக்குகிறதற்கு இந்த எழு நியாயங்களும் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படவேண்டுமென்று நாம் அவகாசோக்கி விண்ணப்பஞ்செய்கிறோம். 1 தெச. 3: 10.

வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவ ருண்மையுள்ளவர், மறுபடியும்வர வருவர் நிச்சயமென்றே சேர்க்கவேணக் கவர்குறித்த சமயம் தவறா, திட்டமாயதின்னவேனையானு மறியேன், நீக்கமற விண்ணும்விழித் தவர்க்கெதிர் பார்த்து, நிகமாயத்த மாயிருந்தென் சயதேசத்தையே நோக்கி நினையாதவேன யதற்குச்செல்லவே . கொடிதோறுமேயுரோனக்குக் கற்பிக்கின்றரோ.

இப்படியே யான் விழித்துக் காத்திருக்கையில்
எனது நம்பிக்கையில் தீதம்பாடி மகிழ்வேன்,
செப்பும் பரதீசின் வாச விப்புறத்திலே
நிறுப்பிவருமவாடியினோசை கேட்டுத் தே,
அப்பரவா யவருநிரமென்னை வெண்மையாய்
சுத்தஞ் செய்யுமென்கண்ணீர் யவர் துடைப்பாரே,
அப்பொழுது வெணதுகய தேசத்திற் றேறு
அவர் கொணர்ந்து எண்ப்பரம வீட்டில் சேர்ப்பாரே.

நமது நேசரைச் சுந்திக்கும்படி எந்தச் சோலிகளினின்றும் சுநீ
தோஷமும் தீவிரமாய்த் தீரும்படி, “இதோ, இவரே நம்முடைய
தேவன், இவருக்காகக் காத்திருந்தோம்” ஏசா. 25: 9, என்ற
ஆனந்தமாய்க் கேம்பீர சுந்தமும் மனதும் இருதயமும் இருக்கிற
ஸ்திதியே மெய்யான விழித்திருக்குதலாகும்.

ஆனால், “சபையானது பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாக விழிப்
போடு காத்துக்கொண்டேயிருக்கிறது; அவரோ இதுவரையும்
வரவில்லை; இன்னும் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு அவர் வரா
மலிருக்கலாம்” என்று ஒருவேளை சொல்லுவாய்.

அப்படியே அவர் வராமலு மிருக்கலாம்; ஆனால் இதினிடையிலே
யில் அவர் வரவே மாட்டாரென்று நமக்குத் தெரியுமா? அவருடைய
வருகைக்கு ஒருநாளே நிச்சயிப்போமா? அதற்காக விழித்திருக்கிற
நதை நிறுத்திவிடுவோமா?

சகஸ்திராண்டானுகைக்குப் பின்பு வருகையைக் குறிக்கிறவர்கள்,
இன்னும் ஆயிரம் வருஷம் அல்லது அதற்கு அதிகமான காலத்
தற்கும் அவர் வரமாட்டாரென்று சொல்லுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.
நம்முடைய ஜீவகாலத்தில் அவருடைய வருகையின்சாலம்
இராதென்று இது ஆக்குகிறபடியால், இது அவருடைய வருகைக்கு
நாள் நிச்சயிக்கிறதற்குச் சரியாகவே இருக்கிறது. அப்படியானால்
இதைவாசிக்கும் பிரிய கிளேசுகளே, நாம் விழித்திருக்குதலை எவ்
வளவு தீவிரத்தில் நிறுத்தி விடவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

“என் ஆண்டவர் வர நான் செல்லும்” என்று சொல்லுகிறவர்கள்
களுக்கே, கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் சம்பந்தமாய்
வேதத்தில் லீசேஷித்த ஆக்கிணைத்தீர்ப்புக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
மத். 24: 48; லூக். 12: 45,

பித்தகிறதைவிட ஆயத்தமாயிருக்கிறதே மிகவும் உத்தமம்.
மத். 25: 10.

சகஸ்திராண்டராட்சிக்குமுந்தி கிறிஸ்துவின் வருகை இரு
க்குமென்று சாதிக்கிறவர்களோ, எந்த நிமிஷத்திலாவது அவர்வரு
கிறதாயிருக்குமென்றும், ஆகையால் தங்கள் ஐயமான் எப்பொழுது
வருவார் என்று காத்திருக்கிற மனஷருக்கொப்பாய் நம்மு
டைய வருவார் என்னுடைய விளக்குகள் எரி
டைய அளாகன் கட்டப் பட்டதற்கவும் நம்முடைய விளக்குகள் எரி
கிறதாக்குமிருந்தி, எப்பொழுதும் விழித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்
என்றும் சொல்லி விசுவாசிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். லூக். 12: 35.

கடந்தபோது பதினெட்டு நூற்றாண்டு காலமும், நாம் விசுவா
சுடந்தபோது இரட்சிப்புச் சமீபமாயிருந்ததைப் பார்க்கிலும்
கிளானபோது இரட்சிப்புச் சமீபமாயிருந்ததைப் பார்க்கிலும்
“இப்பொழுது” அந்த “நமக்கு அதிகச்சமீபமாய்” மாத்திரமாக
குறித்து. நாம் “நித்திரையை விட்டு எழுந்திருக்கத்தக்க வேண்டிய
யிற்று.” ரோம. 13: 11.

நம்முடைய சபையைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி அவர் ஆகா
யத்தில் வருகிறதற்குமுந்தி நிறைவேற்றவேண்டிய தீர்க்கதரிசனங்
களில் இனி நிறைவேற்றவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. ஆகையால்,
“வருகிறவர் இன்னும் கொஞ்சக்காலத்தில் (Gr. மிகவும் கொஞ்சக்
காலத்தில்) வருவார்; தாமதம் பண்ணார்” (எபி. 10: 37) என்னும்
வாக்குத் தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி நாம் இன்னும் சந்
தும் பொறுமையாயிருக்கவேண்டும்.

“ஆனால் இது கொஞ்சக்காலம் அல்ல” என்று சொல்லுகிறாய்.
ஆ! நேசுகிளேசுகளே, கிருஷ்டிப்பிலிருந்து ஜலப்பிரளயம் வரைக்
கும் அல்லது ஜலப்பிரளயத்திலிருந்து கிறிஸ்து பிறப்பு வரைக்கும்
சென்றது லீண்ட்காலமாய்க் காணுகிறதா? ஆகாய் 2: 6, 7-ல் சொல்
விய கொஞ்சக்காலம் என்பது இன்னும் முடியவில்லை என்று
நாம் விசுவாசிக்கிறோம். யோவேல் 3: 16, 17; எபி. 12: 26, 27.
வாசித்தறியவும். அநிலிருந்து கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகை
வரைக்கும் ஐந்து வருஷம் நிச்சயமாய்ச் சென்றதே.

நித்தியத்தின் பெருமானாக் காலவட்டத்தில் கிவவற்றைக்கா
ணும் வரைக்கும் காத்திரு. அப்பொழுது இந்தப்பதினெட்டு நூற்
ராண்டும் “மிகவும் கொஞ்சக்காலமாய்” மாத்திரம் இருப்பதாகக்
காணப்படும்.

ஆ! நம்முடைய கண்ணை இயேசுவின் நேருக்கு ஊன்றிப்போமாக. நித்திய ராஜாவுக்காக விழித்துக்காத்திருப்போமா 1 தீமோ. 1:17.

சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி கிறிஸ்துவின் வருகை இரு குமென்பதும், அவர் தமது பரிசுத்தவாண்களோடே கூட ஆரம் வருஷம் பூமியின்மேல் அரசாளுவாரென்பதும் பூர்வசனையின் விசுவாசமாயிருந்ததென்பதை எத்திறந்தாரும் ஒப்புக்கொளுகிறார்கள். இது ஒருவராலும் மறுக்கப்படக்கூடாதிருக்கத் தகையான அவ்வளவு திரிஷ்டாந்தங்களிலுமே நிச்சயமாய் உபிப்பெத்தப் பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சிறு புத்தகம் இடங்கொடுக்குமானால், இதன்பேரி அநேக ஆசிரியர்கள் எழுதியிருக்கிற கிரந்தங்களிலிருந்து திரளா வாக்கியங்களை எடுத்தனாப்போம்; ஆனால் அவையெல்லாம் சிலவற்றை மாத்திரம் தெரிந்தெடுத்து அறிவிக்கிறது போதுமென்று நம்புகிறோம்.

“உலகமானது முடிவாய் அழிகிறதற்கு முன்னே கிறிஸ்துவனவர் வந்து, ஆயிரம் வருஷம் மனுஷருக்குள்ளே அரசாளுவா என்று வழக்கமாய் நம்பியது ஓரிகேன் (Origen) என்பவனுடைய காலத்துக்கு முந்தியதோடு எதிரிடையுமின்றிப் பரந்தகொண்வந்த கொள்கையாயிருந்தது” என்று மோஷீம் (Mosheim vol. I. p. 89) என்னும் சரித்திரக்காரன் சொல்லுகிறான்.

“இந்தக்காலத்தில் (முந்தின இரண்டு நூற்றாண்டு காலத்தில்) எழுதப்பட்டிருக்கிற சகல கிரந்தங்களிலும் சகஸ்திராண்டரசாசியின் கொள்கையே சீவந்திராரும் ஒப்புக்கொண்டிருந்ததென நினைக்கிறதற்கு யாதோடு சமையறம் பிறக்கக்கூடாத அவ்வளவு முக்கியம் பெற்றிருந்தது” என்று கீசலர் (Gieseler) என்பவன் சொல்லுகிறான்.*

சில்லிங்குவர்து (Chillingworth) என்பவன், தனக்கேயுரி எதிர்க்கப்பட்டகூடாத வன்மையோடு விபகரிக்கிறதாவது:— “சனையின் யாதோடு காலத்திலிருந்த அதிக கௌரவ முதாட்கள் ஏதாவது ஒரு உபதேசத்தை விசுவாசித்த, போதித்து வந்திருந்தும், அவ

ன் காலத்திலிருந்த ஒருவரும் அதை விரோதிக்கவோ குற்றப்படுத்தவோ செய்யாதிருந்தால், அதுவே அந்தக் காலங்களிலிருந்த சபைக்குப் பொதுவான உபதேசமாக (Catholic doctrine) மதிக்கப்பட்டது. அப்படியே சகஸ்திராண்டாளுகையின் உபதேசமானதும் அப்போஸ்தலர்களுக்குப்பின்பு அடுத்த காலத்திலிருந்த சபையின் அதிக தெளரவ முதாட்களால் விசுவாசிக்கவும் போதிகவும்பட்டு வந்தது; ஆகிலும் அந்தக்காலத்திலிருந்த ஒருவரும் அதை விரோதிக்கவோ குற்றப்படுத்தவோ வில்லை; ஆகையால், அதுவே அந்தக் காலங்களின் பொதுவான உபதேசமாயிருந்தது” என்பதே.*

“இந்த உபதேசத்துக்கு (சகஸ்திராண்டரசாட்சியின் கொள்கைக்கு) அதின் புராதனம் உண்டு; வேத நூல் முறைமையான கிறிஸ்தவர்களெல்லாராலும் (Orthodox Christians) இது ஒருகாலத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான அபிப்பிராயமாயிருந்ததென்பது மறுக்கப்படக் கூடாத சங்கதி” என்று ஸ்டாக்கென்ஸ் (Stackhouse) என்பவன் தான் எழுதின “வேதசாஸ்திரச்சுருக்கத்தில்” (Complete Body of Divinity, vol. 1. p. 597) சொல்லுகிறான்.

“சகஸ்திராண்டரசாட்சியின் உபதேசமானது (இப்போது சகஸ்திராண்டாளுகையின் சுபட்சத்தாரால் விசுவாசிக்கப்படுகிற படி) மிகவும் சுத்தாங்கமான முதல் முன்று நூற்றாண்டுகளிலும் சாமானியமாய் விசுவாசிக்கப்பட்டது” என்று நீபுற்றன் (Bishop Newton) என்னும் அத்தியட்சர் சொல்லுகிறார்.†

ரஸல் (Bishop Russell) என்னும் அத்தியட்சர், தாம் சகஸ்திராண்டாளுகையின் விபட்சத்தாலுமிருந்தும், “காலம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் வரைக்கும் இந்த விசுவாசமானது (சகஸ்திராண்டாளுகையின் கொள்கை) சமஸ்திராட்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும், ஒருவராலும் ஆகேஷிக்கப்படாததுமாயிருந்தது” என்று சொல்லுகிறார்.‡

சற்றும் தப்பெண்ணற்ற சாட்சியாகிய கிப்பன் (Gibbon) என்பவன், “அதிகபுராதனமும் வெகு ஐனப்பிரீதியுமான சகஸ்திராண்டாளுகையின் உபதேசமானது அப்போஸ்தலர்களுக்கு

* Chillingworth's Works, Phila. Edit. 1844, p. 730.

† Dissertations on the Prophecies, p. 527.

‡ Discourse on the Millennium, p. 236.

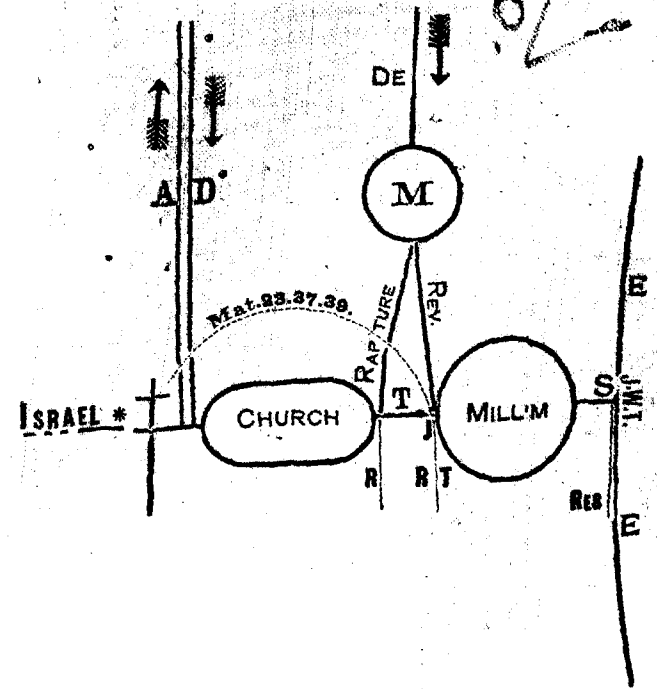
தரணியிலேயிருந்து தனது வுடையோர்களைச் சேர்க்க
கருணையேசு முகிழ்ந்து காட்சியாக வரும்நேரம்
அருளுதையமோ இளம்பகலோ அறிய எவராலது முடியும்,
தருணம் விழிப்போடேயிருந்து சந்தித்தழைப்போம் கர்த்தரையே.

திட்டம் தனது வுடையவரைச் சேர்க்க கிறிஸ்து வரும் நேரம்
பட்டப்பகலோ மாலையிருள் படருமிரவோ சாமங்கனோ,
சுட்டும் மகிமைப்பிரகாச சுடராலகன்றங் கவரொளிவுத்
வெட்டும் மார்ட்சியாலிலங்கு மெதிர்கொண்டழைக்க ஏடுவோமே.

விண்ணினனிகள் ஓசன்னாவுவன்று முழங்கி யிறங்குவர
மண்ணில் மகிமையடைந்தவரும் வாழ்த்தும் தொனியோடக்கேக,
அண்ணல் கிருபைமுகிது ஆரும்பிரபை மிகவிளங்க [போமே.
கிண்ணமாய்த்தம் முடையவரைச் சேர்ப்பொதிர்கொண்டழைப்பே

துக்கம் வியாதி நோவு பயம் துயராலமுந்திச் சாகாமல்
மிக்க மகிமை யினிமை யொடு விண்ணிலெழுவதே பாக்யம்
புக்குமேகத்துடு சென்று பொன்றாமென்மைதனிற் சேர்வோம்,
திக்கற்றயாதம் முடையவரைச் சேர்ப்பொதிர்கொண்டழைப்பே [போ

கமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையைச் சம்பந்தித்து நேரி
டுஞ் சங்கதிகளின் தொடர்ச்சிபைச் சுருக்கமாய் விளக்கும்படி பின்
வரும் சக்கராகாரத்தை இங்கே வரைகிறோம். அதை, அதோடு
சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற ஒத்துவாகியங்களோடும் விஸ்தரிப்புகளோ
டும் கூட உண்மையாய்ப் படித்தறியும்படி புத்திசொல்லுகிறோம்.
(1 தெச. 4: 18). அப்படிச் செட்கிறது இவைகளை வாசிக்கிறவன்,
இந்தப் பாரதாரமான விஷயங்களை கிரகித்தறிந்துகொள்ளும்படி
அதிக உதவியாயிருக்கிற துமன்றி, படிப்பினைப் பொருளாகுமென்
தும் நம்புகிறோம்.

சக்கராகாரத்தின் விபர விளக்கம்.

*—யூதரின் ராஜாவாகிய கிறிஸ்துவின் பிறப்பு. மத். 2: 2.

†—கிறிஸ்துவின் மாணமும் உயிர்த்தெழுதலும்.

A—கிறிஸ்துவின் ஆரோகணம். அப். 1: 9.

D—பரிசுத்த ஆவியானவரின் அவரோகணம். அப். 2-ம் அதி.

Church.—சபை கிறிஸ்துவின் இரகசிய சரீரமும் எபே. 22, 23; 3: 3-6; ரோம. 12: 4, 5; கொலே. 1: 24-27; 1 கொ. 2: 12-27; கிறிஸ்துவின் மனையாட்டியுமானது. எபே. 5: 21-22.

De—தமது மனையாட்டியைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி வரு (யோவா. 14: 3) கர்த்தரின் அவரோகணம். 1 தெச. 4: 16.

R—நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலும். லூக். 14: 14; அ. 24: 15; 1 தெச. 4: 15, 16, உயிரோடிருக்கும் விசுவாசிகளின் மதுரபமாக்கப்படுதலும். 1 கொரி. 15: 23, 51, 52.

Rapture—கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக ஆகாயத்தில் னோக்கைப்போல) எடுத்துக்கொள்ளப்படும் பரிசுத்தவான்களின் இடமாறாக, அல்லது பரவச பிரவேசமாகுதல். 1 தெச. 4: 17.

M—கிறிஸ்துவும் அவருடைய மனையாட்டியும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தல். 1 தெச. 4: 17; எபே. 5: 21-32; 2 கொரி. 11:

இதவே, நாம் அவரிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுதல். தெச. 2: 1.

இதவே, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம். மத். 22: 2-12; 25: 10; லூக். 14: 15-24; வெளி. 19: 7, 8.

இவ்விதமாய் எப்பொழுதும் கர்த்தருடனே கூட இருப்போ யோவா. 12: 26; 14: 3; 17: 24; 1 தெச. 4: 17.

இதவே, சபையின் கம்பிக்கை. பிலி. 3: 20, 21; தித். 2: 11 யோவா. 3: 2, 3.

இதவே, லூக். 21: 28; ரோம. 8: 23; எபே. 4: 30-தி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த மீட்டி.

ஆகையால், இந்த வார்த்தைகளினாலே நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் தேற்றுவீர்கள். 1 தெச. 4: 18.

இவ்விதமாய், சபையானது உபத்திரவத்திற்குத் தப்பிக்கொ ணுகிறது. லூக். 21: 36; 2 பேது. 2: 9; வெளி. 3: 10.

T—ஒருக்காலும் உண்டாயிராத பெரிய உபத்திரவகாலம் (தானி. 12: 1; மத். 24: 21; லூக். 21: 25, 26). சபையான முன்னுறவே மேகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், இ

ஒருக்காலத்தினிடையில் தேவன் மறுபடியும், இஸ்வேலோடே உடன்படிக்கை செய்துக்கொடுத்தி, (அப். 15: 13-17; சங். 51: 102: 16.) அவர்கள் சொந்தத் தேசத்துக்கு அவர்களைக் கொ ண்டுவருவார். எசா. 11: 11; 60-ம் அதி; எசோ. 30: 3; எசோ. 31-ம் அதி; 32: 36, 44; ஆமோஸ் 9: 15; சக. 8: 10; ரோம. 11-ம் அதி.

அந்திக்கிறிஸ்து வெளிப்படுவான். 2 தெச. 2: 8.

தேவ கோபாக்கினையின் கலசங்கள் ஊற்றப்படும். சங். 2: 1-5; வெளி. 6: 16, 17; வெளி. 14: 10; 16-ம் அதி. ஆனால், மனை யர்கள் தேவனைத் தூஷித்தார்களேயல்லாமல் மனந்திரும்பவில்லை. வெளி. 16: 11, 21. இஸ்ரவேலர் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளு கிறார்கள். (சக. 12: 10-14; 13: 6). அவர்கள் அக்கினியின் வழி யாய்க் கொண்டுவரப்படுகிறார்கள். சக. 13: 9. அவர்கள் ஒழிந்து போகமாட்டார்கள். மத். 24: 34; சங். 22: 30.

Rev.—பூமியில் நியாயத்தீர்ப்புச்செய்யும்படிக்கு (யூதா. 14, 15-வச.) சவாலித்தெரிகிற அக்கினியோடு (2 தெச. 1: 7-10.) கிறி ஸ்துவும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களும் வெளிப்படுகிறார். கொ லே. 3: 4; 1 தெச. 1: 13.

இதுவே கிறிஸ்து பூமிக்குவருகிற அவருடைய இரண்டாம் வருகை. அப். 1: 11; உபக. 33: 2; சகரி. 14: 4, 5; மத். 16: 27; 24: 20, 30.

J—ஜாதிகளுக்கு, அதாவது அவர் வருகையில் உயிரோடிக் கிறவர்களுக்குச் செய்யும் நியாயத்தீர்ப்பு. மத். 25: 31-46; 19: 28; அப். 10: 42; 1 பேது. 4: 5.

அந்திக் கிறிஸ்து அழிக்கப்படுகிறான். 2 தெச. 2: 8. கள்ளத் தீர்க்கதரிசியும் மிருகமும் பிடிக்கப்படுகிறார்கள்? வெளி. 19: 20. கோரும் அவனோடு கூடின சேனைகளும் மடங்கடிக்கப்படுகிறார்கள். எசோ. 38-ம், 39-ம் அதிகாரங்கள்.

சாத்தான் கட்டப்படுகிறான். வெளி. 20: 1-3; ரோம. 16: 20.

R. T—முதலாம் உயிர்த்தெழுதலை நிரப்புகிற, உபத்திரவப் பட்ட பரிசுத்தவான்களின் உயிர்த்தெழுதல், வெளி. 20: 4-6.

Mill'm.—சகஸ்திராண்டரகாட்சி. கிறிஸ்து தமதுமனைவரடிக்
யோடுகூட 1000 வருஷக்காலமாக பூமியில் செய்யும் அவருடைய
மகிமைவான ஆளுகை. (வெளி. 20: 4). 2 தீமோ. 2: 12; வெளி. 5: 10; எசா. 2: 2-5; 4-ம் அதிக. 11: 1-12; 25: 6-9; 65: 18-21;
மீகா. 4: 1-4; செப். 3: 14-20; சக. 8: 3-8; சக. 8: 20-21;
14: 16-21.

S—சாத்தான் கொஞ்சக்காலத்துக்குக் காவலிலிருந்து விடு
தலையாகி, கோரு மாகோரு என்னும் ஜாதிகளோடுகூட அழிக்கப்
படுகிறது. வெளி. 20: 7-10; எபி. 2: 14.

Res.—நியாயத்தீர்ப்பின் உயிர்த்தெழுதல். வெளி. 20: 12-13;
யோவா. 5: 29; தானி. 12: 2.

J. W. T.—மரணமடைந்த மீதியானவர்களெல்லாருக்கும்
பொய்யவெள்ளைச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நியாயத்தீர்ப்புதெதல்.
வெளி. 20: 11-15.

மரணமும் பாதாளமும் அழிக்கப்படுகிறது. வெளி. 20: 14;
1 கொரி. 15: 26.

E. E.—இனிவரும் யுகங்களாகிய (ஆயியோன்ஸ், eons) நித்
தியம். எபே. 2: 7; *

இந்த விஷயத்தை செம்மையாய் அறியும்படி இரண்டுகாரியங்
கள் இன்றிமையா அவசியமாயிருக்கின்றன. அவையாவன: முத
லாவது.

* இந்தச் சங்கதிகள், மேலே சொல்லப்படுகிற திட்டமான ஒழுங்
கைப்பற்றிய கோட்பாட்டில் தாம் பிறவாதமாயிருக்கிறதில்லை யென்
றாலும், இவைகளெல்லாம் வேதவாக்கியத்தில் தெளிவாய் முன்னறிவித்
கப்பட்டுருக்கிறதென்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். ஆகவே இதைவாசி
க்கிறவன், பரிசுத்த ஆவியினால் மறுமை தமக்கு வெளிப்படுத்தப் பட்டிரு
க்கிறதின் விஸ்தாரத்தை ஒருவாறு கிரகித்தறியவும் (2 பேது. 1: 21;
யோவா. 18: 13; 1 கொரி. 2: 10), நித்தியம் தானும் வெளும் குனிப
மாய், அல்லது ஒரு சிலப்போன்ற ஸத்தியாயிராமல், வருங்காலங்களில்
(எபே. 2: 6). “யுகா யுகங்களாக” (Gr. aeges to aeges) எப்போதும்
தமக்கு தேவபிரசன்னத்தை இடைவிடாமல் வெளிப்படுத்துகிறதாயிரு
க்கிறதென்பதை குறிக்கவும் அவனைப் பலப்படுத்துகிறதாயிருக்கிறது
என்று நாம் தம்புகிறோம். கலா. 1: 5; எபே. 3: 21; யெ. 4: 21; 1 தீ
மோ. 4: 15; எபி. 13: 21; 1 பேது. 4: 11; வெளி. 1: 6, 18; 4: 9; 5: 13;
7: 12; 10: 6; 11: 15; 14: 11; 15: 7; 19: 3; 20: 10; 22: 5 வசனங்களுக்கு
கிரேக்கை வாக்கியம் பார்க்கவும்.

THE RAPTURE AND THE REVELATION.

பரவசபிரவேசத்துக்கும் வெளிப்படுதலுக்கும்

உள்ள வித்தியாசம்.

பரவச பிரவேசம் அல்லது பரவசமாகுதல் என்பதற்கு ஆகா
யத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் என்று அர்த்தமாகும்.

வெளிப்படுதல் (அப்போகாலிப்சிஸ் apokalupsis) என்றால்
காணப்படுதல், பிரகாசித்தல், வெளிப்படுதல் என்று கருத்தாகும்.
ரோம. 8: 19.

உபத்திரவத்திற்குமுந்தி சபையானது கிறிஸ்துவுக்கு எதிர்
கொண்டுபோக ஆகாயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்போது பா
வசமாகுதல் சம்பவிக்கிறது. 1 தெச. 4: 15, 17.

வெளிப்படுதலோ, பூமியில் கீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்புச்செய்தி
றதினால் உபத்திரவத்துக்கு முடிவு உண்டாகும்படி. தமது பரிசுத்
தவான்களோடுகூட கிறிஸ்து வருகிறபோது சம்பவிக்கிறது.
2 தெச. 1: 7—10; யூதா. 14, 15.

பரவசமாகுதலில் கிறிஸ்து தமது பரிசுத்தவான்களினியித்த
மாக வருகிறார். யோவா. 14: 3.

வெளிப்படுதலிலோ, அவர் அவர்களோடுகூட வருகிறார்.
1 தெச. 3: 13; யூதா. 14; சக. 14: 5. அவர் அவர்களோடுகூட
வருகிறதற்கு முந்தி, அவர்கள் நிமித்தமாக அவர் நிச்சயமாய் வர
வேண்டும். தேவன் அவர்களை இயேசுவோடுகூட கொண்டுவரு
வார் (Gr. அவர்களை நடத்திவருவார். 1 தெச. 4: 14.) என்ற உறு
திமொழியே அவர்கள் அவருக்கு எதிர்கொண்டுபோக ஆகாயத்தில்
எடுத்துக் கொள்ளப்படுமபடி (1 தெச. 4: 17) அவர்கள் நிமித்தமாக
முதலாவது வருவார் என்பதற்கு அத்தாட்சியாயிருக்கிறது. “எதிர்
கொண்டுபோக என்று இங்கே திருப்பியிருக்கிற கிரேக்கைப் பதம்
“எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவர” என்று கருத்தாகும்.
இதுவே வார்த்தை அப். 28: 15-ல் வழங்குகிறது. அங்கே அது
பவுல் அப்போஸ்தலன் ரோமை நகரத்துக்குச் செல்லும் வழியில்
இருக்கும்போது, அவ்விடத்திலுள்ள சகோதரர்கள் அப்பியபுரம்,
மூன்று சத்திரம் என்னும் இடங்கள் வரைக்கும் அடினுக்கு எதிர்

படி எடுத்தனாகிறான். துன்பப்படுத்தப்பட்ட தெசலோனிக் கே சபையார், தாங்கள் அந்த உபத்திவிஷயத்தில் இருக்கிறதாகவும், கர்த்தரின் நாள் அப்பொழுதே வந்துவிட்டதாகவும்* கினைத்தார்கள். ஆனால், கர்த்தர் தாம் வருவதாகச் சொல்லியபடி, அவர்கள் நிமித்தமாக இன்னும் வரவில்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு முந்தி நினைப்பட்டுகிறதினாலும் (1 தெச. 4: 15-17), அப்புறம் கர்த்தரின் நாள் வருகிறதற்குமுன்னே சம்பவிக்கவேண்டிய வேறே சில காரியங்களைக் கூட்டுகிறதினாலும் பவுல் அவர்களைத் திருத்துகிறான். இரவில் திருடன் வருகிற விதமாய்க் கர்த்தருடைய நாள் வருமென்று அவன் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருந்தான். (1 தெச. 5: 2.) ஆனால் அவர்கள் இரவுக்குள்ளானவர்களல்ல; ஆகையால் அவர்கள் விழித்துக்கொண்டு தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி அவன் அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். (அக. 21: 36-ம் வசனத்தையும் பார்க்க.)

பரவசமாகுதலுக்கும் வெளிப்படுதலுக்குமுள்ள வித்தியாசத்துக்கு வேறொரு நிரஷ்டார்த்தம், வெளிப்படுதலுக்கு முந்தி கேரிகிற உபத்திரவத்துக்குச் சபையானது தப்பிக்கொள்ள இருக்கிறது என்பதில் அமைந்திருக்கிறது. (மத். 24: 29, 30).

ஏனோக்கு என்பவன் தன்னுடைய பரவசமாகுதலினாலே சபைக்கு முன்னடையாளமாயிருந்தான்; எப்படியெனில், அவன் எடுத்துக்கொள்ள, அல்லது பரவசமாக்கப்பட்டதினால் ஜலப்பிரளயத்துக்குத் தப்பிக்கொண்டான். (எபி. 11: 5.)

“ஆகையால், இனிச் சம்பவிக்கப்போகிற இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பி மனஷ்குமாரனுக்கு முன்பாக நிற்கப்பார்த்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு, எப்பொழுதும் ஜெபப்பண்ணி விழித்திருங்கள்” என்று லூக். 21: 36ல் கிறிஸ்து சொல்லுகிறார்.

* “சமீபமாயிருக்கிறது” என்று தமிழ் ஆகமத்தில் இங்கே திருப்பியிருக்கிறதற்கு வருகிற “என்னென்றேன்” (enesteekeen) என்னும் கிரேக்கப்பதம் சமுகமாயிருக்கிறது. அடுத்தவிட்டது என்று அர்த்தமாகும். இந்த வார்த்தையை ரோம. 8: 38; 1 கொரி. 3: 22-ல் “நிகழ்காலம்” என்றும், 1 கொரி. 7: 26; சலா. 1: 4; எபி. 9: 9-ல் “இப்பொழுது உண்டாயிருக்கிற,” “இப்பொழுது இருக்கிற,” “இக்காலத்திற்கு” என்றும் திருப்பியிருக்கிறது.

இந்த எச்சரிப்பான புத்தியைக் கைக்கொள்ளும்பொழுது, வெனி. 3: 10-ல் சபைக்கு ஒரு பாகடியமுள்ள வாக்குத்தத்தம்பண்ணுகிறார். அதாவது, “என் பொறுமையைக் குறித்துச் சொல்லியவசனத்தைக் காத்துக்கொண்டபடியினால், பூமியில் குடியிருக்கிறவர்களைச் சோதிக்குபடியாகப் பூச்சக்கரத்தின்மேலெங்கும் வரப்போகிற சோதனை காலத்துக்குத் தப்பும்படி சாணம் உண்ணக்காப்பேன். இதோ சிக் கிரமாய் வருகிறேன்” என்பதே. பூச்சக்கரத்தின்மேலெங்கும் வரும் சோதனை, அல்லது பரிட்சையின் விசேஷவேளை, அல்லது காலம் ஒன்று இங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (Gr. ஆய்க் கெளமென் Oikoumenē குடியேறின் உலகமென்கும். மத். 24: 14-ல் வருகிற இதுவே கிரேக்கவார்த்தையைப் பூலோகமென்கும் என்று திருப்பியிருக்கிறது.)

இது பூலோகத்தெத்துக்குமாதிரமல்ல, குடியேறியிருக்கிற பூலோகமென்கும் எட்டிகிற உபத்திரவகாலமாயிருக்கிறது. “உலக முண்டானது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும்; இனிமேலும் சம்பவியாததான” யிருந்த உபத்திரவம்” என்று மத். 24: 21-ல் சொல்லப்படுகிறபெரிய உபத்திரவத்திற்கு இது ஒத்திருக்கிறது.

இந்த உபத்திரவம் அல்லது சோதனைகாலத்தின்னது (Gr. எக். ek-அதிலிருந்து) சபையைக் காத்துக்கொள்ளுவதாய் இயேசு வாக்குத்தத்தம்பண்ணுகிறார். அதாவது, விழிப்பும் ஜெபசந்தையுமாயிருக்கிற லீசுவாசிகள் அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளுவார்கள் என்பதாம். லூக். 21: 36. இது பூலோகம் அடங்கலும் பரம்பும் உபத்திரவமாயிருப்பினால், உலகத்தினின்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதினாலன்றி, அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளுகிறதற்கு வேறொரு வழியில்லை. பரவசமாகிறதினாலேயே இந்த வழியாகிறது. அப. 15: 14; 1 தெச. 4: 17 முதலிய வாக்கியங்கள் சபைக்குத்திடடக்கும் மகிமையான இவ்வித விடுதலையைக் காட்டுகிறவைகளாயிருக்கின்றன.

இஸ்ரவேலிலில் ஒரு பாகமாயி (ஏசா. 65: 9, 15, 22; ரோம. 11: 5-7.) தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் (மத். 24: 22.) மறுபடியும் எருசலேம்பட்டணத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, (ஏசா. 1: 26, 27; சக. 10: 6-12.) அக்கினியை; அதாவது பெரிய சோதனைபுக்கடப்பார்கள். சக. 13: 2, 9; சங். 27: 5; 31: 20; 57: 1; ஏசா. 26: 20.

ஆனால், ஆதிக்கம் அந்தராஜ்யத்தைப் புறக்கணித்தது. அதன் ராஜாங்கத்தைக் கொஞ்சியதற்காக, இந்த மஹிஷன் தங்கள்மேல் அரசாங்கம்படி அவர்கள் மனங்கொள்ளவில்லை. ஆதலால், ராஜ்யமானது "சுக்கிரமார்ப் வெளிப்படவில்லை." "பிரபுவாதி" இருவள்தான் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இருப்பிருந்தனர். தாரதேயத்திற்குப்போனதற்கு" ஒப்பாய் அது ஆயிற்று. லாக். 19: 11-27 காணவும். ராஜ்யமானது பிற்காலத்தில்வரையுருந்ததென்று இமேன்இந்த உண்மையினால் தெளிவாய்ப்போதித்தார்.

“தேவனுடைய ராஜ்யத்திலே இது நிகழவேறு மனவும், நான் இனி இதைப் புகழ்ச்சியிலேயென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றும், “தேவனுடைய ராஜ்யம் வருமென்று நான் திராட்சப் பழரசத்தைப் பானம் பண்ணுவதில்லை” என்றும் கிறிஸ்து சொன்னபோது, அந்த ராஜ்யமானது இனி வருங்காலத்திலிருந்தது. லூக். 22: 16-18; மத். 26: 29; மாற். 14: 25.

“ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்திருந்” என்று உள்ளன் அபயமிட்டபோது, அந்தராஜ்யம் வருங்காலத்தில் இருந்தது. லூக். 23:42. இயேசு வின் சரீரத்தைக் கல்லறையிலேவைத்த அரிமத்தியா ணராஞ்சிய யோசேப்பு, “தேவனுடைய ராஜ்யம் வரக்காத்திருந்தான்” ராஜ்யம் இனிமேல் வரும்படி இருந்ததென்பதை இதுவும் காட்டுகிறது. மர்த். 15:43.

வினாவுக்குரிய வினாக்கள்
 1. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய விடையளிப்பதற்குரிய
 பொதுத் தகவல், "காம்பு அக்கே உபத்திரவங்கள்" என்ற பெயரில்
 யாழ்ப்பாணத்தில் பிரதேசிகளால் நடத்தப்பட்டதாகும். இவ்
 வினாக்கள் யாழ்ப்பாணம் இனிமேல் வருகிறதாயிருந்தால், அப்போது
 "அந்த ராஜ்யத்திற்கு (கேவலம்) வருகிறதாயிருந்தால், அப்போது
 எண்ணப்படும்படிக்கு, உபத்திரவப்பட்ட தென்னாற்காடு சபை
 யார் பாடுகள் அனுப்பப்பட்டபோது, அந்த ராஜ்யம் இனிமேல் வருகிற
 தாயிருந்தது. 2 தெசு. 1: 4, 5.

அநேக வருஷத்திற்குப்பிற்பாடு பேரூர் அப்போஸ்தலன் பின் வருகிறபடி: "இனையால், சகோதரரே, உங்கள் அழைப்பையும் நிரித்தகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்படி ஆர்க்கிரதையாயிருந் தீர்; இவையனைத்தெய்தால் நீங்கள் ஒருக்கூறும் இடநிலிமுறவிவ

2. இவ்விதமாய், தமது கண்ணுக்குள்ளே இரட்சகருமாய் இயேசு கிறிஸ்துவரின் திருநாளைப் பாராட்டுவதற்குப் பிசுவேசம் உண்டாக்கித் தருதல் உடைய "சந்திரன் சந்திரன்" தங்குப்பெயர் பிரவேசம் உண்டாக்குப் பரிபூரணமாய், தங்குப்பெயர் "என்று புத்திரசொன்னபோதாக், தேவனுடைய சான்றுமேயுமாய் நிச்சயமாய் இனிமேல் வருகிறதாக இருந்தது. 2 திமோ. 1: 10, 11. தீக்கட்டையில் தகனித்தல், பரப்புவதற்குத் தைவிட்டு விடுவது என்பதே தண்ணீரில் சுவம், கயிதேசத்தையிட்டிருந்திருக்கிறதே, மெய்யாய் குற்றஞ்செய்தவர் இவைத்தையிட்டிருந்திருக்கிறதே, உபத்திரவங்கள், உண்மையும் தேவபக்தியுமுமுதலானபயங்கள் உபத்திரவங்கள் அந்த நீண்ட துக்கத்தின் சந்திப்பாள சபையினரது சந்திரன் அந்த நீண்ட துக்கத்தின் சந்திரன் தகாலமெல்லாம் அந்த சான்று இனிவருகிறதாகவே இருந்தது. 2 திமோ. 3: 12.

இயேசு, "ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு" (லூக். 19: 15), சமைய்ய உபத்திரவப்படுத்தினவர்களுக்கு உபத்திரவத்தைப் பதில் அளிக்ருவதில்லை. 19: 27; 2கொ. 1: 6-10) வந்து, "தமது மகிமைபுள்ள சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறது வளங்கும்" மத். 19: 28. அந்த ராஜ்யம் இனிமேல் வீருகிறதாகவே இருக்கும். இந்த அநேக நூற்றாண்டுகளாக இரகசியத்துக்குள்ள மறைந்திருந்த இந்த ராஜ்யமானது (மத். 13: 11; மாத். 4: 11; லூக். 8: 10.) அப்பொழுது வல்லமையும் மகிமைபுமாய் வெளிப்படும். மத். 13: 43; லூக். 13: 25-29; ரோம. 8: 17-23.

43; லூக். 18: 25-26; 19: 11-26).
 “அப்பொழுது உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் மழுங்கிய கரீந்தருக்
 குள் அவருடைய கிறிஸ்தவங்களுமாய் ராஜ்யங்களாகும்.” (வெனி.
 11: 10; தானி. 7: 14 இத்தருக்கெதிர்த்தை வாக்கியம் பார்த்தவரும்).
 அப்பொழுது அந்த ராஜ்யம் உண்ணதொழுவருடைய பரிசுத்தவான்க
 ளுக்குக் கொடுக்கப்படும். லூக் 12: 32; தானி. 7: 18-27.
 ஆகையினால்தான் இயேசு மமக்கும் பழப்பித்திருக்கிறதென்படி,

தேவனுடைய ராஜ்யமானது அந்த உபத்திரவத்தின் மூலமாக வரும் வெளிப்படுத்தலோடே ஆரம்பிக்கிறது.

இது, கிறிஸ்தி நாமமாகவே பூமியில் வந்திருந்து ஓச்சம் ஆரம்பித்தார். அவர் யூதரின் ராஜாவாயிருப்பதாக தீர்க்கதரிசனம் மூலமாகப்பட்டார். ஏசா. 9: 6.

அவர் யூதரின் ராஜாவாகப் பிறந்தார். மத். 2: 2.

அவர் தம்மை யூதரின் ராஜா என்று சொன்னார். மத். 27:

அவர் யூதருடைய ராஜாவாகச் சிலுவையிலிறையப்பட்டார். 27: 37.

அவர் வந்து, "காலம் நிறைவேறிற்று, தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிற்று" என்று சொல்லி, ராஜ்யத்தின் கவிசேஷகராகப் பிரசங்கித்தார். மார். 1: 14, 15.

ராஜ்யம் அவர்களுக்குள், அதாவது அவர்கள் மீதில் இருந்து என்று சொன்னார். லூக். 17: 21.

அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார்; அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. யோவா. 1: 11

அவர் அந்த ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பார்; (மத். 23: 39.) ஆனால், அவர்கள் அவரைப் புறக்கணித்ததால் சிலுவையிலிறையப்பட்டார்கள்.

ஆகவே, தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்தெழுப்பி, உலகங்களில் உட்காரும்படி செய்தான். மத். 22: 44; அப். 2: 34-39.

அவர் அங்கேயிருந்து பரிசுத்த ஆலிபாணவரை உலகத்திற்கு அனுப்பினார்; அவருடைய வல்லமையான நடத்துதலின்மீது "பேஸ்தலர்கள் புறப்பட்டுப்போய், ராஜ்யத்தின் நற்செய்தியை (அப். 2-ம் அதிக. முதலியவை) முதலாவது யூதருக்குப் பிரசங்கித்தார்கள். (மத். 10: 6; அப். 8: 26.) ஆனால், அவர்கள் அதைப் புறக்கணித்துவிட்டபோது, சீஷர்கள் புரஜாதிகளிடத்திற்குப்போய், ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள். அப். 13: 46; 18: 6; 28: 28. இவ்விதமாக அந்த ராஜ்யம் யூதருக்குச் சமீபமாய்வந்தது. அது சமீபத்திற்கு

கையில், (மத். 23: 39) *தேவன், "புரஜாதிகளினிடத்திலிருந்து நாமத்திற்காக இரு ஜனத்தைத் தெரித்தகொள்ளும்படி (அப். 15: 14)" பிரிவினையாகிய நடுவரைத்தீர்த்து, தமது நாமத்தில் விசுவாசமாய் இருக்கிற யூதரும், புரஜாதியாரும் இருதிறத்தாரையும் ஒன்றாக்கித் தமக்குள்ளே ஒரு புதியமனத்தை (ஏபே. 2: 14, 15), அதாவது கிறிஸ்துடைய இரகசியச் சீரமைப்பை (ஏபே. 4: 12, 13; 5: 32) நிறுத்தும்படி அவர்களுக்கு (புரஜாதியாருக்கு) கட்டிவிட்டார்.

இவ்விதமாக, சபையானது ஒரு இரகசியமாக தோற்றத்துக்கு வந்தது. அதைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்களில் பேசியிருப்பதன்மூலமாக, அபூர்வமாகமாதிரம் அப்படிச் சொல்லியிருக்கும். என்னென்றால், "ஆதிகாலமுதல் அடக்கமாயிருந்த இரகசியம்" என்று ரோம. 16: 25-ஹம், "இந்த இரகசியம் முற்காலம்

* இதுவே இந்தக் காரியத்துக்கு விஸ்தரிப்பு என்று நாம் தம்புகிறோம். கிறிஸ்து பூமியில்வந்தபோது, அந்த ராஜ்யம் "சமீபமாய்" வந்தது; அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களானால், அது அப்பொழுது பிரத்தியட்சமாய் வெளிப்பட்டிருக்கும்; ஆனால் இப்பொழுது, அவர் மறுபடியும் வருகிறதவரைக்கும் அது இன்னும் திறைவேருமல், அதாவது நாயித்து இருக்கிறது.

எப்படியாயினும், மத். 3: 2; 4: 17; 10: 7-ல் "சமீபத்திற்குக் கொண்டு" என்றும், லூக். 10: 9-11-ல் "சமீபமாய் வந்திருக்கிறது" என்றும் திருப்பியிருக்கிற எங்கிலோ (engizo) என்னும் கிரேக்க மொழியானது, தக்கனமே அடுத்தவிட்டது என்று மார்திரமே அகத்தியமாய்க் கருத்துக்கொட்டது. எப்படியெனில், இதுவே வார்த்தை ரோம. 13: 12-ல் "பகல் சமீபமாயிற்று," எபி. 10: 25-ல் "நாளானது சமீபித்துவருகிறதை எவ்வளவாய் பார்க்கிறீர்" களோ," யாக். 5: 8-ல் "கர்த்தரின் வருகை சமீபமாயிருக்கிறதே," 1 பேத. 4: 7-ல் "எல்லாவற்றிற்கும் முடிவு சமீபமாயிற்று" என்றவற்றுக்குமிடையே. ஆனால் இந்த வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் இன்னும் நிறைவேறாததாயிருக்கிறது.

இவ்விதமாக, "எங்கிலோ" (சமீபமாயிருக்கிறது) என்னும் வார்த்தையானது "1800 வருஷங்களுக்கு அதிகமான காலம் அடங்கிவந்ததாயும், கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகை வரைக்கும் எட்டுகிறதாயும் இருக்கிறதென்பதை அறிகிறோம்.

களில் மனுப்பித்திருக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை" என்பது எடு 3: 3-6-ஊம், "ஆதிகாலங்களுக்கும் தலைமுறை தலைமுறைகளுக்கும் மறைவாயிருந்து இப்பொழுது அவருடைய பரிசுத்தவார்த்தை எல்லையாங்கமாக்கப்பட்ட இரகசியம்;" "புறஜாதிகளுக்கும் எல்லையற்ற இந்த இரகசியத்தினுள்ள மகிமையின் ஐசுவரியம்" என்பது கொலோ. 1: 24-27-ஊம் சொல்லியிருக்கிறது.

தீர்க்கதரிசிகளுக்கு மலைவுண்டாகினதும், கங்களிலுள்ள கிஸ்துவின் ஆவியானவர், கிறிஸ்துவுக்கு உண்டாகும் பாடுகளையும், வைகளுக்குப் பின்வரும் மகிமைகளையும் முன்னறிவித்தபோது, இன்னகாலத்தைகுறித்தாரொன்பதையும், அந்தக்காலத்தின் விசேஷ இன்னதென்பதையும் அவர்கள் கருத்தாய் ஆராய்ந்து பார்க்கவாரிசோதிக்கவும் பண்ணினது சபையைப்பற்றிய இந்த இரகசியம் (1 பேது. 1: 10-12) காணவும். அவர்கள், பாடுகளுக்குப் பின்வரும் இதை அந்த ராஜ்யத்தின் மகிமையை அறிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் மனக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதும், பாடுபட்ட மேசியாவுக்கு உபத்திரவப்பட்ட சபைக்கும் வருவதை உற்றுப்பார்க்கத் தேவதர்கள் தானும் ஆசையாயிருந்ததான இந்த இரகசியத்தை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

தமக்குமுன் மகிமையுள்ளதாக கிறிஸ்து நிறுத்திக்கொள்ள போகிற அவருடைய மனைபாட்டி ஆகும்படி சபையானவருக்கு. எபே. 5: 23-32.

சபையானது தனக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற பத்தாவாக்கி இயேசுகிறிஸ்து என்னும் கர்த்தரோடேகூட பாடுபடுகிறதில் அருக்குத் தோழியும், திக்கமும் துன்பமும் அனுபவிக்கிற திருகணிகையுமாய் இப்பொழுது இருக்கிறது. 2 கொரி. 11: 2.

"கீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதை கிரேகித்திருக்கும்; கீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினதும், உலகத்தை உலகத்திலிருந்து தெரிந்தகொண்டபடியினதும், உலக உங்களைப்படைக்கிறது," "அவர்கள் என்னைத் துன்பப்படுத்தினது உடனாலும், உங்களுக்கும் துன்பப்படுத்துவார்கள்," (யோவா. 15: 1-20.) "உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு" (யோவா. 15: 33.) என்று அவர் சொன்னார். "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குத் தேவதராய் நடக்கமனதாயிருக்கிறபாவமும் துன்பப்படுவார்கள்." (2 திமோ.

3: 12) என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ரோமா. 17: 14; 1 தெச. 1: 3 வாசித்தறியவும். இது புத்திக்குச்சரியாய் இசைந்திருக்கிறது எப்படியெனில், இந்த உலகமானது தேவனுடைய குமாரனைக் கொலைசெய்து, அவருடைய இரத்தப்பயிழைத் தன்மேல் வருவித்துக்கொண்டதாயிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாருடைய மனத்திலிருந்தும் வென்று விருந்தி, பிதாவாகிய தேவன் கீடியபொறுமையுள்ளவராய், உபத்திரவம் துன்பம் கிருபையின் விளங்குபடி, அக்கினைசெய்துகிற காரணச் சரத்தத்தோடே தாமதப்படுத்தி, இந்த கீதையைச் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார், 2 பேது. 3: 9.

தமதுகுமாரனைக் கொலைசெய்த பாதகருக்கு அவர் இப்படி சகிப்பதை கார்ட்டினால், அவருடைய சபையை உபத்திரவப்படுத்தி கிறிஸ்துவுக்கும் சகிப்பதானபிச்சுமாரட்டாரா?

இயேசுவந்த, தமது சபையை மேகத்திலேசேர்த்த (1 தெச. 4: 16, 17), உலகமென்றும் வரப்போகிற அந்தப் பெரிய உபத்திரவத்தின் கோதனை, வல்லது பரிட்சையின் காலத்தினின்றும் அனை இரட்சிக்கிறதெனக்கும், (வெளி. 3: 10) இந்த உபத்திரவம் சிலத்திருக்கும். இப்பொழுது உபத்திரவப்படுத்தினவர்களுக்கு உபத்திரவத்தைப் பிரதிபலனாகச்சொல்பார். (2 தெச. 1: 6.) அன்றியும் வெளி. 16: 9, 13, 14, 21ல் சொல்லிய தேவதண்டனைகளான உபத்திரவங்கள் நடந்தகொண்டேயிருந்தபோதிலும், பூமியின்மேல் சியாயத்திரி விசேசெய்யும்படிக்கு (யூதா. 14.) தமது பரிசுத்தவான்களோடே கூட, சுவாலித்தளுகிற அக்கிணியோடு கிறிஸ்து வெளிப்படுவ காலமாகிய (2 தெச. 1: 7-10) கத்திருடைய காவலாக்கும் (2 பேது. 3: 3-10) அரோகமும் உபத்திரவமும் செய்கிற இந்த ஆவி நிலத்திருக்கும்.

இப்படியே, உபத்திரவப்படுகிறசபையின் பூமிக்குரிய சரித்திரம்முழுதிலும் அந்த சகஸ்திராண்டு ராஜ்யத்துக்கான ஒரு இடமுமில்லை என்பதைக்காணுகிறோம். ஏனென்றால், அந்த அரசாட்சியில், "கிறுபையும் சத்தியமும் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும், கீதியும் சமாதானமும் ஒன்றையொன்று முத்தஞ்செய்யும், சத்தியம் பூமியிலிருந்து முளைக்கும், கீதி, வானத்திலிருந்து தாழப்பார்க்கும்." சத்தி. 85: 10, 11.

“இதோ, இரு ராஜா நீதிபாய் அரசாளுவார், பிரபுக்களும் சியமாகத் துரைத்தனம்பண்ணுவார்கள்.” ஏசா. 53:1. அவர் நிமிஷம் ஏழைகளை நியாயம் விசாரிப்பார்; யூதாவும் இஸ்ரவேலும் தங்குதேசத்துக்கு மீட்டுக்கொண்டுவரப்பட்டு, சமாதானத்தோடு சகித்திருப்பார்கள்; கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பவதமென்றும் தீங்கு வராமல், கேடுசெய்வாருமில்லை; மிருகங்கள் தூறும் இன்னொரு யென்று சமாதானமாயிருக்கும். ஏசா. 11-அதி; ஏசா. 23: 3-8; 32 36-44; ஏசா. 34, 36, 37 அதி; ரோம. 8: 21-23 வாக்கியங்களையும் இன்னும் திரளான வசனங்களையும் வாசித்துப்பார்க்கவும்.

மீட்கப்படும் இஸ்ரவேலும் எருசலேம் நகரமும் சகல்திராண்டு ராஜ்யத்தின் மகிமையின்மையமாக இருக்குமென்பதை மேலே காட்டின இந்த எல்லாவாக்கியங்களைக்கொண்டும், விசேஷமாக ஏசா. 60-ம் அதிகாரத்தைக்கொண்டும் நாம் அறிக்கோம். ஆனால், தேவன் தாம், தமது மகிமையில் வெளிப்படும்வரைக்கும் அவர் இஸ்ரவேல் ஜனத்தை மீட்டதில்லை, சேயோன் அல்லது எருசலேம் நகரத்தைக்கட்டுவதில்லை.

“கர்த்தர் சேயோனைக்கட்டித் தமது மகிமையில் வெளிப்படுவார்.” சங். 102: 15. அவர் சபையைத் தம்மிடத்திற்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னே சேயோனை, அதாவது தலிஸா கூடாரத்தை எடுப்பித்துக்கட்டமாட்டார். அப். 15: 14-17.

இவ்விதமாய், பாடுகளை அனுபவிக்கிறசபைக்கும் மகிமையுள்ள ராஜ்யத்துக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை நாம் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். அவைகள் இரண்டும் உபத்திரவத்தினால் பிரிக்கப்படுகின்றன; அதாவது:

சபை. பாவமாள்தல்.
உபத்திரவம். சே. ராஜ்யம்.

50-ம் புத்திச் சாசனம் பற்றி.
ஆனால், “சபையின் உபத்திரவம், பாடுகளும் உபத்திரவங்களும் அனுபவிக்கிறதற்கு சான்றுக்கும்?” என்று நீ கேட்கலாம்.

அனுபவமுள்ளவரில்லை; சபையாகிய மணவாட்டி விவாகம் பண்ணப்படுவான் காணப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கிற அவருக்கு அதி சீக்கிரத்தில் கீங்கும் இலேசான அவளுடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்தியகனமகிமையை உண்டாக்கும். (2 கொரி. 4: 17, 18.) சபையானது தேவனுடைய ராஜ்யத்தினிமித்தமே உபத்திரவப்படுகிறதாயிருக்கிறது ஆகையால், கர்த்தராகிய இயேசு பரலோகத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது, அந்த ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரமானதாக அது என்னப்படும். 2 தெச. 1: 4-10. ஆகையால், “உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரிட்சையையும், பரிட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்று நாம் அறிந்து, உபத்திரவங்களிலேயும் நாம் குறிப்பெற்று நம்பிக்கையுடையோம்.” ரோம. 5: 3, 4. நம்முடைய நம்பிக்கையும் (1 திமோ. 1: 1) நம்முடைய ஜீவனும் ஆகிய இரண்டு வெளிப்படும்போது, நாமும் அவருடனேகூட வெளிப்படுவோம். கொலோ. 3: 4. நாமும் அவருடனேகூடப் பாடுபட்டால் அவருடனேகூட ஆளுகையும் செய்வோம். ரோம. 8: 17; 2 திமோ. 2: 12. நாம் சூரியிலே அரசாளுவோம். வெனி. 5: 10. சபையானது சகலதிராண்டு ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்தவினுடனேகூட அரசாளுகிறதில் பதிற்பலன் பெற்றுக்கொள்ளும் என்று இதிலிருந்து நாம் அறிப்பிரயப்படுகிறோம். “பியப்படாதே, சிறுமாதையே, உங்களுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க உங்கள்திர பிரியமாயிருக்கிறார்.” லூக். 12: 32; தானி. 7: 18, 22, 27. இப்படியிருக்க “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று இயேசு நமக்குப் படிப்பித்த படி ஹெபம்பண்ணிவருவோமாக.

ஆனால், சபையானது துன்பப்படுத்தப்படுகிறதில்லை, இப்பொழுது தானும் ஓரளவான சமாதானத்தை அது அனுபவிக்கிறதல்லவா? என்று நீ சொல்லலாம்.

இதற்கு, கிறிஸ்துமார்க்க அனுசாரிகளாலான சபையானது அதிகமாய் உலகத்தோடே இணங்கிக்கொண்டதால், அந்நேரே

தர்க்கம் பண்ணித்தக்க காரியம் உலகத்திற்கு அத்தனையிலுமாயிருப்பதினாலேதான் என்று நாம் மனதுகொடுக்கிறோம். (ரோமானித்தரும் கிரேக்கியசபையாரும், பேருக்குபாத்திரம் கிறிஸ்துவர் களையிருக்கிற மற்றவர்களுமான 400,000,000 கிறிஸ்தவர்கள் அனுகூலிகள் இந்தச் சபையில் அடங்குவார்கள்.)

மனப்பற்றில்லாத, பரபஞ்சத்தோடே இணைந்துகொண்ட பேர்க்கிறிஸ்தவர்களாலே தேவனுக்குக் கிடைக்கும் உபயோகம், மென்மை? உலகத்தை விட்டுப்பிரித்த, பரிசுத்தமுள்ள ஒரு ஜன்மாத்நிரமே அவருக்குத் தேவை. “நீங்கள் அவர்கள் நடுயிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோங்கள்” என்பதே அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறபட்டினம். 2 கொரி. 6: 14-18.

மத். 13-ம் அதி காரத்திலுள்ள உவமைகளில் சொல்லியதுகா யத்துப் புறவைகளும், புனிதமாவும் சபைக்குள்வந்து தங்குகிற மாயசரவக்காரராயிய பொல்லாக்கனுடைய புத்திரமாயும், புறம் பாண சபைக்குள் துணுது இவ்வளவு புரளிகள் பண்ணுகிற டெய்யப்படுத்தெங்கனையும் குறித்துமென்றும், இதினாலே சபையானது மொத்தத்தில் ஒப்பாசாரத்துக்கு மாத்திரம் பேரொடுக்கிறது என்றும் நாம் விசுவாசிக்கிறோம்.

எசேமியாத்நீர்க்க கரிமியின் எனும்புகளுக்குள் எரிந்துகொண்டிருந்த ஜீவவார்த்தைகள், தங்களில் எரிந்துகொண்டிருக்கிற வைரங்கையருளைக் கிறிஸ்தவர்களே தேவனுக்குவேண்டியவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களின் தொகை இராட்டோஸ்தானும் மிகவும் கொஞ்சமாய் இருக்கிறதில்லையா?

வெளிப்பாட்டாளர்களாலான சபையானது வெதவெதுப்பாணம் கிறிஸ்துவர்களுக்கெதிராக. எஜமானின் வாயினின்று வாய்க்கிபண்ணப்பட்டப் போகிறதற்கு எந்தேம அது ஆயத்தமானதாயிருக்கிறதென்று நாம் பயப்படுகிறோம். ஆனால் சமீபத்துகொள்ளப்பட்டும் சிட்டுக்கப்பட்டு இருக்கிறவர்களும், பொன்னையும் வெண் வஸ்திரத்தையும் வரங் கியிருக்கிறவர்களும், பார்வையுடையபடிக்குத் தங்கள் கண்களுக் குக் கலிக்கம் போட்டிருக்கிறவர்களும், ஜெயங்கொண்டு கிறிஸ்துவருடனே கூட அவ்ருடைய சிங்கச்சண்டில் வீழ்ந்துக்கப்போகிற வர்களுமானவர்களும் சபையின் இருக்கிறதால் அவருடைய நாமத் துக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக. வெண். 3: 14-22.

THE TRUE CHURCH.

மெய்யான சபை.

“மோபான ஒரு சபை உண்டாகியிருக்கிறது; அதனே கிறிஸ்துலின் பரமாயும் (கொரி. 1: 28, 29), ஒன்றானதம் பிரிக்கப்படக் கூடாததமாயும் (1 கொரி. 12: 27) உத்தம வகவாசிகள் அனைவரையும் தன்னில் அடக்கின்றதாயும் இருக்கிறது. எபே. 4: 4-16. வரையும் தன்னில் அடக்கிறதொருமைமணி, அதாவது சபைகளுக் தர்களுக்குள்ளே இருக்கிறதொருமை என்று, அது அழைக்கப்படலாம். குள், அவ்வது உலகம் ஒருசபை என்று, அது அழைக்கப்படலாம். கிறிஸ்துவின் இந்த மெய்யான சபையானது தன்யப்பெயரடி கியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், இடையிட்டு இடையிட்டு அதற்குக் கிடைக்கும் கொஞ்சம் இணைப்பாறதல் (அப். 9: 31), புதிதும் வெவ்வேறு ரூபமான உபத்திரவங்களைச் சகிக்கிறதற்கு அதைப் பெலப்படுத்திறதற்கு மாத்திரமாதென்றும் கிறிஸ்துவுக் கட்டலோம். இதனே சென்றகாலத்தில் கடந்தசபையின் சரித்திரம் இதனே கண்காணத்தில் தோன்றும் பரிவாகக்காரதும் பொல்லா தவர்களும் வஞ்சகமானவர்களின் மத்தியில் அதற்கு இனிமேல் கேறும் சரித்திரமாயிருக்கும். 2 பேது. 3: 8; 1 திமோ. 4: 1-3; 2 திமோ. 3: 1-14; 4: 1-5.

ஆகிலும் அது, பரிசுத்த ஆவியினாலே பரத்திலிருந்து பிறக்கிற (யோவா. 3 அதி) ஆத்தமர்க்களின் பிறப்புக்காகத் (1 கொரி. 4: 15; கலா. 4: 9; 1 கொரி. 10) தான் பிரசவமெனப்படுகிறதையும, தான் பிரசவிக்கிற ராஜ்யத்தின் கவசேஷமாயிய நச்செய்தியா னது அதை விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் எட்டிப்பிண்டாவதற்கு தேவபெலனுள்ளதாய் இருக்கிறதையும் (ரோம. 1: 16) அறிவித்து தான், அதையும் இந்த உபத்திரவங்களிலெல்லாம் அதற்குப்பெறும் பாக்கிய சலாக்கியமாயிருக்கிறது.

“புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்பு கூருங்கள், அப் படியே கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து, தாம் அதைத்திருவச னத்தைக்கொண்டு தன்னையே முழுக்கினால் சுத்திகரித்து, பரிசுத்த மாக்குகிறதற்கும், கறைநிறை முதலானவைகள் ஒன்றுமில்லாமல் பரிசுத்தமும் பிறழாததமான மகிமையுள்ளசபையாக அதைத் தமக்குமுன் நிறுத்திக்கொள்வதற்கும் தம்மைத்தாமே அத்தகை ஒப்புக்கொடுத்தார்.”

இந்த அநுமையான வாக்கியத்தில் (எபே. 5-ம் அதி) சமையா னது கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக, மனுக்குலத்தாருக்குள்ளே இருக்கிற உறவுகளிலெல்லாம் அதிகம் நெருங்கிய, உருக்கமுள்ள, தியாயி சம்பந்தத்தினால் உவமானிக்கப்படுகிறது.

ஒரு பணியாக, (ஆதி. 22-ம் அதி.) கிறிஸ்துவுக்கு முன்னாடி யாளமாகும்படி சலாக்கியம்பெற்ற ஈசாக்குக்கு, ஒருமணவாட்டி யைத் தேடிச் சம்பாதிக்கும்படி ஆபிரகாமின் ஊழியக்காரன் தூர தேசத்திற்குப்போனான். (ஆதி. 24-ம் அதி.) அப்படியே இயேசு வுக்கு ஒரு மணவாட்டியைத் தேடிச் சம்பாதிக்கும்படிக்கு, பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த உலகத்திற்கு வந்திருக்கிறார். “நீங்கள் எனக் குத் தடை செய்யாதிருங்கள்” என்று அந்த ஊழியக்காரன் சொ ன்னான்; இப்படியே, இந்த உலகத்தோடே பரிசுத்த ஆவியானவ ரும் போராடி, மணவாளருக்கு மணவாட்டியை ஒப்புவிக்கிறதைத் தீவிரப்படுத்துமாபடி மனமறிருக்கிற கிறிஸ்துமத அனுசாரிகளோ டே பரித்தபேசுகிறார். மத். 22: 1-10 பார்.

நான் “போகிறேன்” என்று ரொபேக்கான் சொன்னான். அப் படியே போகும்படி மணவாட்டியும் ஆவலிக்கவேண்டும். தேவன், கலியாணத்தை ஒழுங்குப்படுத்தி, அதற்குள்ள விருந்தை எத்தனப் படுத்தியிருக்கிறார்; பரவசமாகுலஸாகிய சுந்திப்புக்கு (மணவாட்டி தவிர) சகலகாரியங்களும் ஆயத்தமாயிருக்கிறது; ஆட்டுக்குட்டியா னவருடைய கலியாணவிருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். வெளி. 19: 9.

“இதோ மணவாளன் வருகிறார், அவருக்கு எதிர்கொண்டுபோ க்ப்புறப்பட்டு” ஆயத்தப்படுங்கள். (மத். 25: 6) என்னும் நபிச்சாமத் துச்சத்தத்தைக் கவனமாய் எப்பொழுதும் உற்றுக்கேட்டு, இவ்வித மாய்த் தனது ஆண்டவருடைய வருகையைத் தீவிரிக்கப்பண்ணும்ப டிக்கும். (2 பே. 3: 11, 12), மணவாட்டியும் பூசணப்படும்படிக்கும், ஆத்தமர்க்களின் குணப்படுத்தல்களையும், சபையில் பத்திவித்தி உண்டாக்குதற்காகவும் னுறு மடங்கு அதிக தாபத்தத்தோடே சபையானது உறைக்கவேண்டும்.

என்னுடைய தேசமுடையவன் காணே,
யெனது சேசருமெனதுடையர்,
இசைலத்தேயுடைய பாவியாவெனப்பே
ரின்ப, உடையவரும் கௌரவந்தவர்,

பின்னொருநிலையிலையினர் புண்ணம்,
பேதைவென் பிடியென்கின்றேன்,
உன் தமையையினர் லாவியே,
உரைக்கவும் மனுவென் தேசத்தே.
பணமகன் முகத்திலின்றி தன் தாயில்மேல்,
மணமகன் மன்களோடாது,
கணவனென்றிருப்பரசனாய்நி
காணும் எம்மகிழையும் பாறேன்,
கணிசமாய்ப்பும் கீர்த்தனை கோக்கேன்,
நன்னுறுமவர்கையின்வடுமேல்,
குணம்பெறும் மகிமை யரவும் தேவட்டுக்
குட்டியே மனுவேலர் தேசத்தே.

THE TRIBULATION.

பெரிய உபத்திரவம்.

பரவசமாகுதலுக்கும் வெளிப்படுத்தலுக்கும் இடையில், அல்லது சபைக்கும் சகஸ்திரான் ராஜ்யத்துக்குமிடையிலுள்ள காலத்தில் இந்தப்பூமியில் சேரிடும் சரித்திரம் முழுதையும் குறிக்கும்படி, பெரி ய உபத்திரவம் என்ற தீர்தவார்த்தையை வழங்குகிறோம். அது முற்றும் உபத்திரவ காலமாகவே இராது. ஏனெனில், அப்போது “பூமியில் குடியிருக்கிறவர்கள் சாதோஷப்பட்டுக் களிகூர்த்து ஒரு வருஷக்கொருவர் யெசுமதிகளை அனுப்புவார்கள்.” (வெளி. 11: 10). “சமாதானமும் சவுக்கியமும் உண்டென்று அவர்கள் சொல்லுவா ர்கள்.” (1 தெச. 5: 3). 6000 வருஷங்களும், காலங்கள் அல் லது ஒருநினைம் ஒரு வருஷமாகும் தீர்க்கதரிசன நாட்களும் ஈட் டத்தட்ட முடிந்தபோயிருக்குமாகையால், மற்றக்காலங்களோடே ஒப்பிடாமலில் அது மிகவும் சுருக்கமாகவே இருக்கும். தானியோ டுக்கு உணைக்கப்பட்ட எழுபது வாரங்களில் கடைசியானவாரம் இதில் அமைந்திருக்கிறது. (தானி. 9: 27). எப்படியெனில், தே வன் சபையை மேகத்தில் சேர்த்துக்கொண்டதின் பின்பு, மறுபடி யும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடே உடனட்டிக்கையெய்த் தொ டங்குகிறார். (அப். 15: 13-17). ஆகிலும், அது அந்த வாரத்தின் ஏழுவருஷங்களையும் விட அதிக காலத்தைக்கொண்டதாயிருக்க லாம்.

இயேசு வருகிறார்.

இயேசு வருகிறார்.

இருக்காவாயில்லாத அவ்வளவு அதிகசோதனை
அவர்களுக்கும், இடுக்கணுமுள்ளதும் (தா.ரி. 12: 1; மத். 24:
அவர்களுய் பித்தகாரமும், துணிகரமான உண்மார்க்கமுள்ள
ஆமரன் (லூக். 16: 7; 2 பேது. 3: 2-4) ஒருநாளும் அதில் உண்டா
யிருக்குமென்பது நிச்சயமே. அது உலகத்திற்கு இரவுதான். யோ
வா. 9: 4; லூக். 17: 34. ஆனால், இரவுக்குள்ளானதாயிராத
(1 தெச. 5: 5) மெய்யான சபையானது விழிப்புள்ளதாயும் விண்
ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதாயும், பரவசமாகித் தி
னால் அந்த உபத்திரவத்திற்குத் தப்பிக்கொள்ளவும், மனுவத்குமா
ரனுக்கு முன்பாக நிச்சயம் (லூக். 21: 36; வெளி. 3: 10) பாத்
திரவத்கு முன்பாக எண்ணப்படும். இஸ்ரவேலில் மூன்றிலொருபங்
கு ஜனம் அந்த உபத்திரவத்தின் வழியாய்க் கொண்டுவரப்படும்.
(சச. 13: 9). கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுதலினாலே (2 தெச. 1:
7; 2: 8. முதலியன), தெரிந்தகொள்ளப்பட்டவர்களினியத்தம்,
உச்சத்திற்கு வந்தெட்டியிருக்கும் இந்த உபத்திரவத்தின் நாட்
கள் குறைக்கப்படும். (மத். 24: 22). ஏசு. 24 முதல் 28 வரையுமு
ள்ள அதிகாரங்களை வாசித்திருந்தால் இந்தக்காலத்தின் பயங்கர
தன்மம் இன்னதென்று ஒருவாறு அறியலாம். இந்தக்காலத்தின்
இடையிலேயே அத்திக்கிறிஸ்துவும் வெளிப்படுவான். (87-ம் புரங்
கானவும்). சிலர், வீசேஷமாய் இஸ்ரவேலில் மீதிபாணவர்கள் கிறி
ஸ்துவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவருக்குச் சாட்சிகளாகி, அந்
திகிறிஸ்துவினால் கொலைசெய்யப்படுவார்கள். முதலாம் உயிர்த்
தெழுதலாகிய மகா அறுப்புக்காலத்தின் பின்னற்பின் பலனாக,
பெரிய உபத்திரவத்தின் முடிவில் உயிரோடுமுடிப்படுகிற இவர்
களையே உபத்திரவப்படும் பரிசுத்தவாண்டவென்று நாம் சொல்லு
கிறோம்.

THE RESURRECTION.

உயிர்த்தெழுதல்.

உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி நாம் சொல்லுகிறதென்னவென்றால்,
1 கொரி. 15: 23-ம் வசனம் சொல்லுத்தமாய் "அவனை தன்
தன் கூட்டத்திலே" என்று இருக்கவேண்டும்.

"அவருடைய வருகையில் அவருடையவர்கள்" என்று சொல்
வப்படுகிறவர்களின் உயிர்த்தெழுதலில், கிறிஸ்து இரவத்தின் ஒரு

மபோது நேரிடும் பரவசமான விதம் உயிர்த்தெழுதப்படும் ப
ழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவாண்டவரும். * மனவாண்டவரும் (யோ. 1:
முர்க்கானவர்களுக்கும் சேர்த்தியே மனவாண்டவரும் (யோ. 1:
29), அதற்குப்பின்பு பெரிய உபத்திரவகாலத்தில் (வெளி. 13: 15)
வசவாடிகளாகி, தன்ப்பட்டவர்களாய்ச் சகஸ்திராண்டராய்
தூளையில் கிறிஸ்துவனே உட பங்குபெறும்படி வெளிப்படுத்த
லில் (பூமிக்கு அவர் விரும்போது) உயிர்த்தெழுதப்படுகிறவர்க
ளையே (தோ. 11: 15; வெளி. 20: 4-6) இருவருப்பாரின்
தொதையும் அடக்கியிருக்கிறது.

பித்திச் சொல்லப்பட்டவர்களை சக்கரகாரத்தில் "R. T"
என்ற அடக்கங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

அடியில் வருகிறது முதலாம் உயிர்த்தெழுதல், அல்லது ஜீவ
னுக்கேதுவான உயிர்த்தெழுதலின் பெரிய அறுப்புக்காலத்தின்
அடக்கம்:

கிறிஸ்து,.....முதற்பலனுனவர்.

கிறிஸ்துவின் வருகையில் அவருடைய வர்கள்.	பாவுதல். குதல். வெளிப்ப குதல்.	சபையும் பழைய ஏற்பாட்டு பரிசுத்தவாண்டவரும்.	வீண வேடுப்பு.
		உபத்திரவ காலத்து பரிசுத்தவாண்டவர்கள்.	

இரண்டாம் உயிர்த்தெழுதல், அல்லது கியாயத்திரப்பின் உயி
ர்த்தெழுதலானது (யோவா. 5: 29-ம் வசனத்துக்கு கிரேக்கை
பார்க்கவும்) சகஸ்திராண்டரகாட்சிக்குப்பின்பு சம்பவித்து, மர
ணமடைந்த மற்றவர்களெல்லாரும் உயிர்த்தெழுதிறதாயிருக்கிறது.
(வெளி. 20: 12-14)

* யோபு. 19: 23, 27; ஏசு. 26: 19; எசே. 37 அதி; ஒசி. 13: 14;
எபி. 11: 39, 40.

JUDGMENT.

நியாயத்தீர்ப்பு.

சகஸ்திராண்டராசாட்சிக்குப் பின்பு கிறிஸ்துவின் வருகை இருக்குமென்று சாதிக்கிறவர்கள், “பொதுவான நியாயத்தீர்ப்பு” என்று வழக்கமாய்ச்சொல்லுகிறதை நாம் அடிக்கடி கேட்குகிறோம். இனிவருங்காலத்தில் ஒருநாளில் நியாயத்தீர்ப்பு அடையும்படி சகல மனுவிற்கும் ஒருமிக்க தேவை முன்பாக வெளிப்படுத்தினார்கள் என்று இதினால் அபிப்பிராயங்கொள்ளுகிறார்கள்.

“பொதுவான நியாயத்தீர்ப்பு” என்றவார்த்தை வேதாகமத்தில் இல்லை. ஒளேசமயத்தில் சமஸ்தமானவரும் நியாயத்தீர்ப்புப் படுவார்கள் என்பதில், சகலத்திராணம் நியாயத்தீர்ப்படைவார்களென்ற கருத்தில் மாத்திரமே நியாயத்தீர்ப்புப் பொதுவானதாயிருக்கிறது என்று சகஸ்திராண்டராசாட்சிக்கு முந்தி கிறிஸ்து வருவார்கள் என்று சாதிக்கிறவர்களுடைய விசுவாசிக்கிறார்கள்.

பாலிகளாக, விசுவாசிகளின் நியாயத்தீர்ப்பு கிறிஸ்துவின் மேல் கிறிஸ்துவில் நிறைவேறித் தீர்ந்தாயிற்று.

“என் ஆணைகளைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு (Gr. நியாயத்தீர்ப்புக்கு) உட்படாமல், மாணத்தலிட்டுக்கி, ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்.” ரோவா. 5: 21; யோவா. 3: 17-19-ம் பார். ஆக்கினைக்குட்படுத்தப்படாமல் நியாயத்தீர்க்கப்படுகிறார்கள்.

நியாயத்தீர்ப்பு நான் ஒன்று வருகிறது. அது இருபத்தினை மணி நேரங்கொண்ட ஒருநிமைமாயிராமல், வருஷங்களின் கெடுதொடர்ச்சியுடன் காலமாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு காலத்தைக்குறிக்கும்படி நான் என்றபதம் 2 கொரி. 6: 2; எபே. 6: 13; எபி. 3: 8 வசனங்களில் வழங்கப்படுகிறது. யோவா. 5: 25-ல் வழங்கிய “காலம்” (Eng. Hour) என்பது பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு அதிகமாய் கீழ்த்திருக்கிறது. அப்படியே, யோவா. 5: 28-ஆம் வருகிற “காலம்” (Eng. Hour) அநேக வருஷங்களான நூற்றாண்டுகளையுட்க்கலாம்.

இந்த “நியாயத்தீர்ப்பின் நாளானது,” “கர்த்தரின் நாள்,” “கடைசிகளின்,” “மகாநாள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

“அது வானைகளோடே தொடங்கி (2 தெச. 1: 6-10; வெளி. 19: 11-21.), அக்கினியில் முடிவாகிறது. (வெளி. 20: 10-15). இந்த இரண்டுக்கும் மத்தியில், “தாவீதுக்கு அருளின நிச்சயமானிருப்பதளின்” கெடுதொலை (எசா. 55: 3; அப். 13: 34), அதாவது சகஸ்திராண்டராசாட்சி (வெளி. 20: 4-6) வருகிறது. அதில் பின்வருகிற குறுக்கின்படி காண்பிரத்தியட்ச நியாயத்தீர்ப்புகள் உண்டாயிருக்கும்.

I. பரிசுத்தவான்களுக்கு அவரவர் கிரியைக்குத்தக்கதாய்ச் செய்யப்படும் நியாயத்தீர்ப்பு. 1 கொரி. 4: 1-5; 3: 13-15; 2 கொரி. 5: 9-10; ரோம. 14: 10-12.

இது நடக்கிறது பூமியில் அல்ல, 1 தெச. 4: 13-18 வசனங்களை 2 தெச. 1: 8-10; வெளி. 18: 11-16 வசனங்களோடே ஒத்திப்பார்.

மகிமைப்படுத்தப்பட்ட இந்த பரிசுத்தவான்கள், அவர்கடையுடையவர்களமேல் நியாயத்தீர்ப்பு வருகிறதற்கு முந்தி தங்கள் நியாயத்தீர்ப்பை அடைகிறார்கள். மத். 25: 14-30 பார்.

ஜாதிகளுக்கு நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யப்படுகிறதற்கு முன்னே, ஊழியக்காரருக்கு நியாயத்தீர்ப்பு நடக்கிறது. மத். 25: 31-46; 1 பேது. 4: 17, 18 வசனங்களையும்பார்.

II. வெளிப்படுத்தலில், பூமியின்மேல் அப்பொழுது உயிரோடே இருக்கும் ஜாதிகளுக்கு நடக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு. இயேசு உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் மரித்தவர்களுக்கும் நியாயாதிபதியாய் இருக்கிறார். அப். 10: 42; 2 திமோ. 4: 1; 1 பேது. 4: 5.

a மத். 10: 15; 11: 22; 11: 24; 12: 36; மாத். 6: 11; 2 பேது. 2: 9; 3: 7; 1 யோவா. 4: 17.

b எசா. 2: 12; 13: 6, 9; 34: 8; புல. 2: 22; எசே. 13: 5; யோவா. 1: 15; 2: 1; 3: 14; ஆமோ. 5: 18; ஒப. 15; செப. 1: 7, 8, 18; 2: 2, 3; சா. 14: 1; 1 கொரி. 5: 5; 2 கொரி. 1: 14; 1 தெச. 5: 2; 2 பேது. 3: 10.

c யோவா. 6: 39, 40, 44, 54; 11: 24; 2 திமோ. 3: 1.

d எசே. 30: 7; ஒசி. 1: 11; யோவா. 2: 11, 31; செப. 1: 14; மல். 4: 5; யூதா. 6; வெளி. 6: 17; 16: 14; அப். 2: 20.

சைபு, அதாவது பரிசுத்தவான்கள் புரவசமாடுதலினால் இயேசு சபையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்த, உலகத்தின் அதாவது அப்போது உயிரோடருக்கும் ஜனங்களுக்கு சியாயத்தி புச் செய்யும்படி உத்தேசித்துவுடனே (மத். 25: 31-46). கடவுளால் உன். (1 கொரி. 6: 2; யூதா. 14, 15). இதுவே வெளிப்படுத்தலில் உன் வரும்போது யூரியின்மேல் உயிரோடருக்கிறவர்களுக்கு செய்யப்படும் சியாயத்திப்பு. (மத். 25: 31-46). அப்போழுது வர் உன் இடறல்களையும் சேர்த்து, செம்மியானைக்கு ஒட்டி வர் உன் வரும்போது யூரியின்மேல் உயிரோடருக்கிறவர்களுக்கு செய்யப்படும் சியாயத்திப்பு. (மத். 18: 41, 42). தமது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு (44-ம் வசனம்). ஒருக்காலம் ஜாதிகளோடே கூடத் தொலைக்கப்படாத (என். 28: 7-9) இஸ்ரவேலோடு (சங். 122: 18) இங்கேபடக்கை இடமாய் அவருடைய சகோதரர் என்ற சொல்லப்படுகிறவர்கள்.

அதைத்தொடர்ந்து சுகஸ்திரான் டிரசாட்சி வருகிறது. அ. சியாயத்திப்பின் ஒரே தொடர்ச்சியான காளாயிருக்கிறது. (அ. 17: 31). அப்போழுது, நீதியுள்ள சியாயாதிபதியானவர் யூரியின்மேல் இருப்பார் (2 திமோ. 4: 8); அப்போழுது, "சியாயாதிபதியும், நீதி தாக்கு நாலுமாக வைக்கப்படும்." ஏசா. 28: 17.

III. பெரியவெள்ளைச் சிங்காசனத்தின் முன்செய்யப்படும் மரித்தோரின் சியாயத்திப்பு. (வெனி. 20: 12-15). மத். 24: 15; 11: 21-24; 12: 41, 42; 2 பேது. 2: 9; 3: 7; யோவ. 5-16 வசனங்களையும் பார்.

IV. பிரச்சானவனுக்காகவும், அவன் தாதுக்குக்காகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற அக்கிரிக்குப் போதும்படி தாதுக்குச் செய்யப்படும் சியாயத்திப்பு. (1 கொரி. 15: 3; 2 பேது. 2: 4; யூதா. 6; வெனி. 20: 10; மத். 25: 41). தேவ பத்தியுடைய ஸாதவர்கள் முதலாவது அங்கே போகிறார்கள். (வெனி. 19: 20-21 வசனத்தை வெனி. 20: 7-10; 2 பேது. 2: 4; யூதா. 6 வசனங்களோடே ஒத்துப்பார்.

இடைக்காலத்தில் அவசியமாய் நடக்கும்படி இருக்கிற இடத்தில் "பொதுவான சியாயத்திப்பு" என்ற பதத்திற்குச் சொல்லப்படுகிற அபிப்பிராயத்தைத் தள்ளியுப்போடுகிறான்.

"கர்த்தருடையவர்கள் இரண்டு நேரகம் கொண்டதாயிருக்கிறது. அவைகளில் ஒன்று தேவனுடைய சத்தாக்களின் மேல் செய்ப்படும் சிவாயத்திப்பு மற்றது தேவனுடைய ஜனங்களுக்குமாய் விடுவதும். அந்தவாதமும். ஏசா. 2: 11-21; 4: 1-6; யோவா. 2: 21-23; 3: 12-17; தானி. 7: 14; சா. 14: 1-2; செப். 3: 8-10; 4: 1-3. பின்வருகிற இயேசு சியாயத்திப்பு இருக்கிறது.

விசுவாசினர் தன்மையைப்பற்றிய சியாயத்திப்பு இவ்வையின் செலுத்தப்படும்.

விசுவாசினர் சிசியைப்பற்றிய சியாயத்திப்பு இதில் தவின் சியாயத்திப்புக்கு முன் செலுத்தப்படுகிறது.

உயிரோடருக்கிற ஜாதிகளுக்கு சியாயத்திப்பு வெளிப்படுத்திச் செய்யப்படுகிறது.

மரணமடைந்த மற்ற அவபத்தர்களுக்கு சியாயத்திப்பு பெரிய வெள்ளைச் சிங்காசனத்தின் முன் செய்யப்படுகிறது.

ANTICHRIST.

அந்திக்கிறிஸ்து.

தேவனுடைய வசனத்தில் அதிக படியாகியும் முத்திரைகாட்டுகிற துமான ஒருவிஷயத்தை இந்தப்பேர் கமக்குமுன் கொண்டு வருகிறது. பரிச்சேதமாய்க் கிடந்துவருகிற அந்திக்கிறிஸ்து என்னும் ஒருவன் வருவான் என்பதைக் குறித்து அந்நிலைவாந்த (1 யோவா. 4: 3), அல்லது இனிமேல் அப்படியாவரப்போகிற (2 யோவா. 6. Greek. Coming in flesh-மாம்சத்தில்வருகிற) இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கிற அந்திக்கிறிஸ்து வின் ஆவியானது இப்பொழுதே உலகத்தில் இருக்கிறது.

இப்பொழுது அநேகரிடத்தில் இருக்கிற அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியானது, பீதா, குமாரன், நவரையும் மறுதலிக்கிறவனுடைய "அந்திக்கிறிஸ்து" என்னும் ஒரே ஆனிவிடத்தில் அப்பொழுது உச்சமாய்க் குடிக்கொண்டிருக்கும். 1 யோவா. 2: 22.

அவன் ஒருமனுஷனாகவே இருப்பானென்பது 2 கொரி. 11: 3-4 அதிகாரத்தில் தெளிவாய் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதில் அவன் “அந்தப்பாவமனுஷன்,” “கேட்டிழன்மகன்,” “அக்கிரமக்காரன்” அல்லதுச் சரியாய்ச்சொன்னால், “கட்டிடக்காதவன்” என்று சொல்லப்படுகிறான்.

கிறிஸ்து தூதுவாசனம் தன்மையின் சொருபமாயிருக்கிற போல (எபி. 1: 9) அந்திக்கிறிஸ்துவும், உலகத்தின் பிரபுவா (யோவா. 14: 34) சாத்தானுடைய உச்சமான வெளிப்படுத்தியிருப்பாருமென்பதும் உத்தமம். அவனுடைய வருகைசாத்தானுடைய செயலின் (உள்ளான உரத்தசெய்கையின்) சகல விளைவோடும் அடையாளங்களோடும், பொய்யான, அற்புதமானோடும், கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே அநீதியினால் உணராமலும் சகல வஞ்சகத்தோடும் இருக்கும்.”

“சத்தியத்தை விசுவாசிபாதவர்களுக்கு” அவன் கொடியஞ்சகமாய் (உள்ளான செய்கையில்) இருப்பான். (2 தெச. 2: 12). இந்த அக்கிரமத்தின் (உட்கட்டிடக்காலமையின்) இரயமானது அப்போஸ்தலனுடைய நாட்களிலேயே கிரியைதது. ஆனால் அதைத்தடைசெய்கிற வேறொரு வல்லமையுண்டிருக்கிறது. உலகத்தைக் கழித்த கொள்ளுகிறவரும் சபைசேர்க்கிறவருமாக இப்பொழுது வெளிப்படுகிற கிரியையில், பரிசுத்த ஆலியானவரே இந்தத் தடைசெய்கிறவர் என்று காமவிகிடுக்கிறோம். சபையின் பரவசமாகுதலில், தடைசெய்கிற இவ்விதத்திலிருந்து எடுப்பெடுப்போகும்போது, இந்த இரகசிய வெளிப்பட்டு, அந்த அக்கிரமக்காரன் தோன்றுவான். (1 மொ. 1: 3-5) வசனங்கள் பாரி).

யூதர்களாலேதானும் அவன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவான். (யோவா. 5: 43). அதற்குமுந்தி, தங்கள் சொந்த தேசத்திற்குத் திரியுவது, தங்கள் நெவாலயத்தைக் கட்டியிருக்கிற அவர்கள், கிளே அப்பொழுது ஒரு உடன்படிக்கை பண்ணுவார்கள். “மரணத்தோடே உடன்படிக்கையும், பரிசுத்தத்தோடே ஒப்பந்தமும் பண்ணுகிறது” (ஏசா. 28: 15) என்று அழைக்கிறான்.

அந்த அந்திக்கிறிஸ்து, எதிர்த்த நிற்கிறவனும், தேவனெனப்படுவதெனவே, ஆராதிக்கப்படுவதெனவே அவை எவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்னை உயர்த்துகிறவனும், தேவனுடைய ஆலயத்தில் (எருசலேமில்) அப்பொழுது திரும்பக்கட்டப்பட்ட

க்கும் ஆலயத்தில்) தேவனுடைய உட்கார்த்து, தன்னைத்தான் தேவன் என்று காண்பிக்கிறவனாயிருப்பான். (2 தெச. 2: 4). அவன் தனக்கு இஷ்டமானபடி செய்து, தன்னை உயர்த்தி, எந்தத்தேவனிலும் தன்னைப்பெரியவனுக்குவான் என்று காணி. 1: 36 முதலுள்ள வசனங்களில் சொல்லப்படுகிற அந்தராலான தன்னை என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அன்றியும் ஒருமனுஷனுடைய ஸக்கமாயிய “அறுநூற்றாண்டுகள்” (606) என்று பரிசுத்த ஆலயம், “பெரிய அற்புதங்களை” கட்டிப்பித்த,” “அந்த அற்புதங்களைச் செய்யும்படி தனக்குக்கொடுக்கப்பட்ட சத்துவத்தினாலே பூமியின் குடி களேமோசம்போக்குகிறது.” மிருகத்தின்சொருபத்தை வணங்காதவர்களைக் கொலை செய்யும்படிக்கான வல்லமையுள்ளது என்று யெரி. 13: 11-18-ல் சொல்லப்படுகிற மிருகமாய்க் காணப்படுகிறது இவன்தான் மேலும் பாபிலோனின் ராஜாவைத்தனக்கு முன்னடையாளமாகக் கொண்டவனும், ஜாதிகளை எதிர்த்துத்திறவனும், தேவனுடைய கட்டிடத்திற்குக்கு மேலாகத் தன்னைக்காணத்தேவர்களை உயர்த்தி, “ஆராதனைக்கட்டிடத்தின் பரிசுத்திலே வீற்றிருக்கிறவனுமாக” ஏசா. 14-ம் அதிகாரத்தில் காணப்படுகிற “அதிகாரியின் மகனாகிய விடிவெள்ளியும்” இவன்தான்.

கிறிஸ்துவுக்குப் பெரிய எதிராளியான இவனைப்பற்றி வேதவாக்கியம் அறிவிக்கிற அருக்க சங்கதி இதுவே. அந்தியோகு எப்பிராபானு என்பவனில் (Antiochus Epiphanes), அல்லது ரோமைப் பாப்புகளில். அல்லது மகம்மதாவும் அவனுடைய பின்னடியார்கள்மான இவர்களில் அந்திக்கிறிஸ்து இடங்குமுன்னேயே வெளிப்பட்டாயிற்று என்று அநேகர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இவை யெல்லாம் தப்பான அபிப்பிராயங்களென்று நாம் தீர்க்கிறோம். பாப்புகள் கிறிஸ்துவின் எதிராளிகளாக அல்ல, கள்ளத்தனமாய்ப் பாராட்டும் பிரதிக்குருக்களாக, தங்கள் மகிமைமையும், அதிகாரத்தையும் அடைந்தாயிற்று. ஆகையால், அந்திக்கிறிஸ்து, அல்லது எதிர்த்தவன் என்று அவர்களை அழைக்கிறது பெரியதப்பிதம். அந்தியோகுவென்பவன், அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு முன்னடையாளமாயிருந்தானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. எட்காவாவாயே தேவனுக்குச் செலுத்தப்படும் தேவாராதனைக்கு எதிரிடையாய், அந்தியோகுப் பற்றியைத் தேவாலயத்தில் பலிசெலுத்தினதில் தவறுமே இரக்கமில்லாமல் யூதர்களைத் தன்பப்படுத்தினதில் தவறுமே

சம்புகிலேயும்; எனாலும், நாம் ஒரு காரியத்தைமாதிரிப் பிழுவதாய்ச் சாதிக்கிலேயும். சகலதீரானபாஸுகைத்திறந்தித் திறிந்துவின் வருகையும், பரிசுத்தவான்களின் பரவசமாரகுதலும் இருத்தமென்பதே வாந்திக்கிதுகி; இதுவேசனயயின் பெரிய நம்பிக்கையும், விசுவாசிகள் எதிப்பாந்துக்கொண்டிருக்கிற முக்கிய சங்கதியுமாயிருக்கிறதென்று நாம் விசுவாசிக்கிலேயும். 1 தெச. 1 : 10.

பரவசமாகுதலுக்குப்பின் தொடர்ச்சியாய் வருகிற பெரிய உபத்திரவம், ராஜ்யம் முதலியவைகளைக்குறித்து அதிகமாய்வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகிலும், அது ஒரு எல்லைக்குரியாய் மாத்திரியிருக்கிறது. இதை வாதிக்கிற பிரிய சிநேகிதனோ அனாதப் பூரணமாய் நாம் கிரகித்தக்கொள்ளக் கூடவில்லையானால், நாம் அனாதரியப்படாதிருப்போமாக.

ராஜா வகுதினார் என் தை மறந்துபோகாதே. அவர் வரும் போழுது, அந்த ராஜ்யத்தின் ஒழுங்கை அதிக விபரமாய் அறியப் படுத்துகிறதற்கு ஏற்றாட்சியமாயிருக்கும். 1 சாமு. 10: 25.

சகலதிராண்டானாகக் குப்பின்று கிழிஸ்துவின்வருகை இருக்
கென்று சாதிக்கிறவர்கள், பிரதேயுட்கமாய் இதை ஒருமிக்க மற்
ருயிரினுர்கள். இப்பொழுது நாம் கண்ணையிலே நிழலாடட்
டாய்ப்பார்க்கிற கர்த்தரின் வருகையைப்பற்றி நகரியங்களை அவர்
கள் பூரணமாய் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதுபடியினால், தலக்க
மாய் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறவைகளைக் கவனிப்பதென்றுகள்.

இப்பொழுது இருக்கிற ஏற்பாட்டில், “சுவதந்திரியம்,” “நேவ
கயாதிபத்தியம்” இவைகளேப்பற்றிய உபதேசங்களை நமது பரன்
பத அறிவுக்கு ஒத்தபடி நாம் விலங்கித்துக்கொள்ளக் கூடாதிருக்க,
வரப்போகிற ராஜ்யத்தில் நமக்கு வெளிப்படும்படி மனமையை
எவ்வளவு குறைவாய் நாம் அறிந்துகொள்ளக்கூடும். ஆகையால்,
அவர்கள் கேட்கிற பின் வருவனவையே என்ற வினாக்களினாலே
நாம் மனக்கலக்கமடையாதிருப்போமாக :—

சகஸ் திராண்டாளுகையின் காலத்தில் மனுஷர்கள் இரட்சிக்
கப்படுவார்களா?

அப்பொழுது கையாடப்படும் கிருபையின் எத்தனங்கள்வை?
கவிஞ்சைப் பிரசங்கத்திற்குப் பதிலாக எதுவழங்கப்படும்?

சபையின் ஞானமூலம் கருத்துப்பிழை ஏதாவது உண்டாகுமா?

கிறிஸ்தவியன் முத்தி வருகைக்குரியது. இவ்வித வினாக்களை
 !! தங்குளிடத்தில் கேட்டால், அவர்கள் அவைகளுக்கு விடை கொ
 டித்திருக்கமாட்டார்கள். அவைகளுக்கெதாவனாகவும் அது அவை
 களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

இயசு மறுப்பையும் வகுத்தார். அவர் முதல் விசை வந்தபோது - நடுத்தரப்போல, இனி வரும்போதுமே தேவனுடைய வெளிப்பாட்டைத் தப்பட்டிருக்கிற வாக்கியத்தையே நிறு வெளிப்படுத்தவில்லை. வெளிப்பாட்டைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது நமக்கும் புத்திக்கு இல்லாத மாயிருக்கிறது.

மனவுகளில் ஒருவரும் ஒருக்காவும், (யோவா. 1: 40). மரித்தோர்
சொ. அவர் மறுபடியும் பேசுவார். - (யோவா. 1: 40). மரித்தோர்
களும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பார்கள். (யோவா. 5: 28).
அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் (ஆக் 4: 22). இருபுறப்பள்ள
வார்த்தைகள் இடைவிடாத வெளிப்படுத்தலாயிருக்கும். மத். 11:
27.

அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத்தரித்து, அவருக்கு ஒப்பாயிருந்து 1 பேராவர். 3: 2.), அவனைக் கண்ணாடிகண்டு (ஏசா. 52: 8.), முகமுகமாப்ப் பார்ப்போமாதலால் (1 கொரி. 13: 12.), அவர் வரும்போது இது எல்லாம் தலாம்பரமாயிருக்கும்.

சமையின்மீதாய் இப்பொழுதிருக்கிற கருவிகளின் மூலமாய் சகலமும் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று, சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப்பின்பு கிழிந்துவிட வந்ததை இருக்குமென்று காணிக்கிறவர்கள் நினைக்கிறதாகக் காணுகிறது.

கிறிஸ்து தாமே வந்திருந்து கிறியோடே சீக்கிரமாய்த் தம்முடைய காரியத்தை (ரோம. 9: 28) வேறுவிதமானக் கருவிகளைக் கொண்டு (ஏசா. 4: 4; சக. 14-ம் அதி) முக்கியமாய் நிறையேற்றித் திறந்தாகா, சகஸ்திராண்டானுகைக்குமுன் கிறிஸ்து வருவானென்று சாதிக்கிறவர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சகஸ்திராண்டாளுகைக்குப் பின்பு கிறிஸ்து வருவா என்பதை
சாதிக்கும் கொள்கை சபையை மேன்மைப்படுத்துகிறது.

சாதிக்கிறவர்கள் சபைக்குமெய்யான உழைப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள் * என்பதே.

“இந்தச் சத்தியத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டது முதல் கெமம் எனக்கு வேறொருபுலனாக மாற என் திருக்கிறது” என்று சர்சொல்ல நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுக்கிற தேவனுடைய ஏற்பாடுகளின் அறிவிப்பின் மாட்கிமையி. அளவின்மையிலும் ஒருவன் எகதேசம் ஒழுகிப்போயிருந்த போதிலும், அது சத்தியமும் ஆறதனும் கிறைந்த களஞ்சியமாயிருக்கிறது என்று காணுகிறோம். இடைவிடாமல் அதைப் படித்துவருகிறது பொருத்தம் நமக்குச் செழிப்பானபோலும் தருகிறதுயிருக்கிறது.

“அவரமேல் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவர்களும், அவர் (இயேசு) சுத்தமுள்ளவராயிருக்கிறாரேயென்று நம்பும் சுத்திகரித்துக்கொள்ளுகிறார்” 1 யோவா. 3: 3 எ. சொல்லுகிறதால், இதுவே இயேசுவை விசுவாசத்தில் மிகவும் உசாதினைக்கிற உபதேசமாயிருக்கிறது. நமக்குச் சாதினைக்கிற சுத்தம் தேவையாயிருக்கிறதல்லவா?

மேலும், இந்த உபதேசம் ஒருவனுடைய இருதயத்துக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, உலகத்தின் சிந்தனைகளின் மூலம் இயேசுவிடமிருந்து இது மிகவும் வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது. சபையில் அது பூரணமாய் விசுவாசிக்கவும் பிரசங்கிக்கப்படவில்லாதால், நமது மிஷியோன் சங்கங்களை ஆதரிக்கும் வேண்டிய பணத்துக்காக நாம் கெஞ்சிக்கொண்டு திரியாதிருக்கவேண்டிய அது உடனே பெரிசான உதாரணமாகக்கொடுக்கும்.

மகாத்தமாவான பிளீஸ் (Bliss) என்பவருக்கு ஆவியின் அருட்டி, அவருடைய கிரீத்தனைக்கு அவ்வளவு பிரீதி உண்டாகிறது இந்த உபதேசமே. “இயேசுவாரும்போது,” “நான் வரப்படியால் கோட்டையைக் காத்து நில்” என்னும் கிரீத்தனைகளைப் படித்து நாமெல்லாரும் எவ்வளவோ ஆசைப்படுகிறோம். இந்தச் சபைக்கும் ஜனங்களுக்கும் தேவையாயிருக்கிறது. அருளுக்கு அது உண்டாயிருக்கும்படி தேவன் விரும்புகிறார். இத்தெரியக்கூடும்போது, வெளியரங்கமான எழுப்பதலானும் னத்தாலும் அவர் அதை ஆரோவதிக்கிறதினால் நாம் இதின் பயத்தை அறிக்கிறோம்.

* The Second Advent p. 13.

SOME OBJECTIONS ANSWERED.

சில ஆட்சேபங்களுக்குச் சமாதானம்.

• I. மிஷியோன் சங்கங்களுக்குண்டாயிருக்கிற முயற்சியை இத்தேசம் அறிவிக்கிறது என்ற ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இது உண்மையல்ல. இக்காலத்திலுள்ள சவிசேஷப் பிரசங்கங்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற மிஷியோன் சங்க ஆவியே இதற்குச் சமாதானமாயிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை அனசரித்திருக்கிற மிஷியோனர்களுக்கு (Joseph (Hou Ezra), கோசேப்பு வுல்ஃ (Joseph Wulf), ஜேம்ஸ் மெக்ரிக்கார் பெர்மாரம் (James McGregor Bertram), லேட் மான்ஸ்ஃல்டு (L. D. Mansfield), காண்டால்வஸ் (Gonsalves), காலே (Dr. Kalle), ஹீலிட்சன் (Hewitson) இவர்களுடையபோக்கில் நாம் இத்தேசம் அறிவிக்கிறோம். “கிரீஸ்லாண்டிதே சத்திய மிஷியோன் தொடங்கி” என்று ஆரம்பிக்கிற அந்த மகிமை யான மிஷியோனரிப்பா தகவல்களை ஆக்கியோனும், தன் முழுபெயர் தந்தையும் கிறிஸ்தவின் பணியிலேயே செலவிட்டபின்பு இத்தியாவின் பவளக்கடற்கரையில் தன் பிரபாசத்தினின்று இளைப்பாறினவரும் இங்கிலாந்து தேசத்து ஸ்தாபிதசபையின் அத்தியட்சருமானிய, தேவஆவியின் அருள்பெற்ற ஹீபர் (Heber) என்பவரின் தம்பிக்கையுமே இதுவே.

சவிசேஷப் பிரபல்லியவேலைக்குச் சேருதேசத்தை முதலாவது திறந்த கட்ச்லாவ் (Gutzlaff) என்பவருக்கும், அந்தத் தீவ்வியவேலைக்கு யாப்பான் தீவை முதலாவது திறந்தபெற்றலியம் (Bettleheim) என்பவருக்கும் ஊக்கம் முட்டின நம்பிக்கை இதுவே; உறுதிக்கிடந்த ஸ்காட்லாந்து தேசத்தை இந்த நம்பிக்கையின் பெறத்தால் எழுப்பிவிட்டவரும், வசப்படுத்தப்பட்ட கரோத் திரத்தாருக்குள்ளிருந்து முதலாவது இந்தியாவிற்குப் போதகராய்வந்தவருமானிய, அந்தமாட்கிமையுள்ள டவ் (Duff) என்னும் வேதசாஸ்திரியாரை அருட்டிவிட்ட நம்பிக்கையும் இதுவே; மக்கேனே (Mc Cheyne), நமது சொந்தமான பூர் (Poor), லோறீ (Lowrie), ரன்கின் (Rankin), லோயென் தால் (Lowenthal) முதலிய ஏராளமானவர்களுக்கு அருள்மூட்டி எழுப்பிவிட்ட நம்பிக்கையும் இதுவே.

சேமதேசங்களில் இருக்கிறபோதன்களாருக்குள் எவ்வளவு அபிமானமேர் சகல இரண்டாளுமைக்கு முன்னே கிறிஸ்தவ

இனிவந்து (ek. எக்) உண்டானவரல்ல. யோவா. 8: 23. அவரைப் போலவே அவருடைய ராஜ்யமும் உயரத்திலிருந்து உண்டானது கொலோ. 3: 1-4; கலா. 4: 26. “உம்முடைய ராஜ்யம் ஒருவதாக, உம்முடைய, சித்தம் பாமன்டலத்தில் செய்யப்படுகிறது போல் பூமியிலேயும் செய்யப்படுகிறது” லூக். 11: 2; தாவி. 2: 44; 7: 14, 27; எரே. 23: 5, 6. என்று அவர்மகருப்படி படுத்த ஜெபத்தின்படி அது பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், சகஸ்திராண்டொராஜ்யத்தில் சாத்தான் கட்டப்பட்டிருப்பானாகையால், அவன் அவர்களை வஞ்சிக்கமாட்டான் வெளி. 20: 1-3.

சடப்பொருளில் இயல்பின்படி பாவமுள்ளது ஒன்றிலிருந்து ஆதாம் தன் விழுதலுக்கு முந்தி பாவமில்லாதவனாயிருந்தான் அப்பொழுதும் அவனுக்குச் சடத்துவசரிமம் உண்டாயிருந்தது. 6 நின்றுவுக்குச் சடத்துவமான சரிமுண்டு; ஆனால் அவர் பாவமிடலாதவராயிருக்கிறார். பாவத்தினிமித்தம் பூமி சபிக்கப்பட்டது உலகத்தின் ஆவி பாவத்தோடே ஒட்டியிருக்கிறது. (ரோம. 1: 17-32.) ஆனால் சாபம் கீக்கப்பட்டு (வெளி. 22: 3), இடறல்கள் அனைத்தும் சேர்த்து, ராஜ்யத்திலிருந்து அகற்றப்படும்போது (மத். 13: 41), கைலசெருஷுகளும் தவித்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற சாரியம் அவைகளுக்குக்கிடக்கும். (ரோம. 8: 19-23.) அப்பொழுது கீசுமான்சன் தங்ண் பிதாவின் ராஜ்யத்தில் ரூரியணப்போல் பிசகாசிப்பார்கள். மத். 13: 43.

V. தேவனுடைய ராஜ்யம் சடத்துவமானதும் கண்ணுக்குத் தோன்றுகிற தமாயல்ல, ஆவிக்குரியதும், அதரிசனமான தமாயிருக்கிறது என்பதில் ஆக்கேபிக்கிறார்கள். இதைத்தாபரிக்கும்படி லூக். 17: 20, 21-ல் இயேசு சொல்லியபின்வரும்வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்: “தேவனுடைய ராஜ்யம் எப்பொழுதாவது வருமென்று பரிசேயர் அவரிடத்தில் கேட்டபொழுது, அவர்களுக்கு அவர் பிரதி யுத்தரமாக: தேவனுடைய ராஜ்யம் பிரத்தியட்சமாய் வராது; இதோ, இங்கே என்றும், அதோ, அங்கே என்றும் சொல்லப்படுகிறதற்கும் ஏதிலிராது; இதோ, தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதே” என்றார்.

பிரத்தியட்சமாய் என்றவார்த்தை “கவனமானவிழிப்புக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்” (Dr. Adam Clarke), அல்லது “நுணுக்கமானவிழிப்புக்கு” (Rotherham) என்றமொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும். “உங்களுக்குள்” என்றவார்த்தையை “உங்களுடைய” என்றுவாசித்தால், மூலபதத்திற்குத்தத்தாரும், அதிக உத்தமமானதாயும் இருக்கும். (Rotherham, Wilson, Prof. Whitting முதலியவர்கள் செய்திருக்கிறபாவிதத்தைப் பிர்க்கவும்). தன்மார்க்கமான அந்தபரிசேயரின் இருதயத்திற்குள் அல்லது இருதயத்தில் தேவனுடைய ராஜ்யம் இருந்ததென்று அவர் சொல்லாமல், அவர்கள் நடுவில் அதாவது பூத ஜனங்களுக்குள்ளே அது இருந்ததென்றுமாதிரி சொன்னார். “இங்கே” (Eng. Within) என்றிருக்கிறது, ஒவ்வொரு பரிசேயனுடைய இருதயத்தையும் சந்திப்பதற்குமுட்படியாகவல்ல, பூதஜனம் முழுதையும் குறிக்கும்படியாகவே வழங்குகிறது; மேசியாவாகிய ராஜா இங்கேயிருக்கிறார்; ஆகையால், அந்தராஜ்யம் இங்கே இருக்கிறது; நீங்கள் அதைக்காணவும் கேட்கவும் செய்கிறீர்கள்” என்று பெங்கெல் (Bengell) என்பவர் இதற்குக் கருத்துரைசெய்கிறார்.

ஆகையால் இதன்கருத்து பின்வருகிறபடியே இருக்கிறது: தேவனுடைய ராஜ்யம் “நுண்ணியவிழிப்புக்குக் கொண்டிருப்பதோடே” ராது அதாவது புத்திக்கூர்மையுள்ள வியாத்திகர்களால் மரத்திரம் அறிந்து கொள்ளத்தக்கதாய், அல்லது அதிகநுட்பமாய் அதற்காக விழிப்புக்குக் கொண்டிருக்கிறவர்களாலே மரத்திரம் காணப்பட்டக்கடி. யதாய் அது இராது என்பதாய், இதோ, இங்கே என்றும் அதோ, அங்கே என்றும் சொல்லமாட்டார்கள்; வெளியில் நீங்கள் காணக்கூடியதாய் தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்கள் நடுவிலேயே இருக்கிறது என்பதாய். அப்பொழுது அந்த ராஜ்யத்தின் ராஜாவாகிய இயேசு என்பதாய். அவர்கள் நடுவிலிருந்ததால், பிரத்தியட்சமாய் அந்த ராஜ்யமும் அவர்கள் நடுவிலிருந்தது. அப்படியே, அவர்மறப்படியும் வரும்போது பிரத்தியட்சமாய் அது அவர்கள் நடுவிலிருக்கும். வெளி. 6: 16. அதை அறியுப்படி நுட்பமானவிழிப்பு அவசியமாயிருந்ததில்லை; இனிமேலும் அது வேண்டியதாயிராது. அவர்கள் கட்டமுள்ளதே வுகாரண அவரிடத்தில் அனுப்பி லூக். 20: 20, அவரை நுட்பமாய் வேவுபார்த்ததற்குப் பதிலாக, விசுவாசத்தோடே அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களானால், அப்பொழுதுதங்கள் ராஜா தங்கள் லோடேகூட பிரத்தியட்சமாயிருந்தாரென்று கண்டிருப்பது.

அவருக்கு அதிகப் பிரீதியான ஷேர்களால் மலையில் காணப்பட்ட அந்த ராஜ்யம் உலகமெங்கும் பிரத்தியட்சமாய் வெளிப்பட ஆரம்பமாய் ஆயத்தப்பட்டிருப்பதையும் அறிந்திருப்பார்கள். மத். 17: 9; மாற். 9: 1-10; லு. 1: 16-18. அப்படியானால் அவர் தம்மை ராஜாவாகப் பூரணமாய் வெளிப்படுத்தி, எவ்வளவு சந்தோஷத்தோடே அவர்கள் நடுவில் தமது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்திருப்பாரென்பது, மத். 23: 37-39ல் அவர் உருத்தமாய்ப் பரிந்துபேசின அவருடைய வார்த்தைகளினாலே தெரியவருகிறது.

“எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன்குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின்கீழே சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக நான் எத்தனைசரமோ உன்பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ள மனதாயிருத்தேன்; உங்களுக்கோ மனமில்லாமற்போயிற்று. இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கி விடப்படும்; கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர் என்று நீங்கள் சொல்லுகின்றவீடும், இதுமுதல் என்னைக்காணாதிருப்பீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.”

அவர் தமது பிரீதியான நாமத்தில் வந்தார்; ஆனால் அவருடைய வார்த்தைகளைக்கேட்ட இஸ்ரவேலவர் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. யோவா. 5: 43.

“அவர்தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.” யோவா. 1: 11.

அவ்வாறிட ஒரு கொள்ளைக்காரனைத் தெரிந்தகொண்டு, தங்கள் ராஜாவாகிய அவரைச் சிங்கையின் னைந்தார்கள். இப்படியே, அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் அந்த ராஜ்யம் தாமதத்திருக்கிறது. (சு. 12: 10; 13: 6; மத். 23: 39; ரோம. 11: 25-28.) அப்பொழுது உலகத்தின் “ஆயங்கள் நம்முடைய கர்த்தருக்கும் அவருடைய இரீதியைச் சூழிய ராஜ்யங்களாகும். அவர் தனாகாவார். வெளி. 11: 5.

ஆ! பாக்கியமுள்ள ராஜாக்களின் ராஜாவே, வருவீராக, உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக.

தமதல்லகாரம் விளங்க நம்மரசர் தடைபிணி தரிக்கப்படுவீரர், எமக்கினிடைவி வெழுசுவைக்கடக்க இருக்கினுமது சுதபயணம், இமயபிழோனின் மலையில் தம்மணிபோடெம்மணமகனும் நிற்கின்றார், மமதையொன்றில்லா மாமகாமகிமை வசிக்ருது மனுவேலர் தேசத்தே.

VI. “தேவனுடைய ராஜ்யம் பொசிப்பும் குடிப்பும்; அது நீதியும் சுமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினுண்டாகும் சத்தோஷ முமாயிருக்கிறது” ரோம. 14: 17 என்று பவுல் சொல்லுகிறான் என்று ஆசைப்பிக்கப்படுகிறது.

மெய்யாய் அது “புசிப்பும் குடிப்பும்,” அல்லது புசிக்கிறதும் குடிக்கிறதும், அதாவது புறம்பான அனஷ்டானங்கள் அல்ல. இஸ்ரவேல் ராஜ்யமாகவது ரோமை ராஜ்யமாகவது புசிப்பும் குடிப்பும் மாயிருக்கவில்லை. ஆனால், அவைகள் ஒவ்வொன்றின் குடிசையும் புசித்துக் குடித்தார்கள். அவர்கள் விழிப்போடும் தர்மகுணத்தோடும் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று மாத்திரம் பவுல் போதித்தான். அப்படியே தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் குடிசையும் புசித்துக் குடிப்பார்கள். “தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பேராணம் பண்ணுகிறவன் பாக்கியவான்.” லூக். 14: 15. “ஆட்டுக் குட்டியானவரின் கலியாண விருந்துக்கு சிவழக்கப்பட்டவர்கள் பாக்கியவான்கள்.” வெளி. 19: 9; ஏசா. 25: 6-8ல் சொல்லிய விருந்தைப்பற்றி வாசித்துப்பார்.

“இது முதல் இந்த திராட்சப்பழ ரசத்தை நவமானதாய் உங்களுடே கூட என்பிசாவிர் ராஜ்யத்திலே நான் பானம் பண்ணும் நான்வனாக்கும் இதைப்பானம் பண்ணுவதில்லை” மத். 26: 29. என்று இயேசு தாமே சொன்னான்.

“என்பிசா எனக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை கொடுத்தேன், எனக்கு கானம் உங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தேன்; நீங்கள் என் ராஜ்யத்திலே என்பந்தியில் பேராணப்பானம் பண்ணுவீர்கள்” லூக். 22: 29, 30. என்று அவர் சொன்னார். தேவனுடைய ராஜ்யம் பாவத்தின் சுபத்தியின்றி விதெலயரீக்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், அது யதார்த்த

மாம்சுடத்துவமுமான ஒரு ராஜ்யமாயிருக்குமென்பதற்கு இது பஸ்தை நிர்ஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது. மத். 13: 41-43.

VII. மாம்சுட ரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கமாட்டாது என்று அடிக்கடித் தர்க்கிக்கப்படுகிறது. 1 கொரி. 15: 50.

மாம்சுத்தின், அதாவது மறுஜனமடைபவரது மனுஷனின் மூல மாய் நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கமாட்டோமென்பது நிச்சயம்; ஆனால் நாமோபரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் பிறந்தும் (யோவா, 3: 3-5), இதில்தான் இயேசுவில் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டும் (எபே. 2: 10), அவருக்கு உடன் சுதந்தரராய் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ரோம. 8: 15-17. மாம்சம் ஒன்றுக்கும் உதவாது; ஆவியே உயிர்ப்பிக்கிறது. யோவா. 6: 63.

பவுல் இந்த அதிகாரத்தில் (1 கொரி. 15.) உயிர்த்தெழுதலின் விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறான். உயிர்த்தெழுதலினால் நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க, அதாவது அதற்குடையவர்களாகக் கூடாதிருக்கத்தக்க அவ்வளவு பிரதான சங்கதியாய் அது இருக்கிறதென்று அவன் ரூபிக்கிறான். “மாம்சமும்” இரத்தமும்” அதைச்சுதந்தரிக்கமாட்டாது என்று அவன் சொல்லி, ஆதலால் மரித்துப்போன அழிவுள்ள மாம்சமும் ரத்தமுமாயிய நமது சரீரங்கள் உயிர்த்தெழுதலில் அழியாமையும் சாவாமையுமுள்ளவையாக எழுப்பப்படுமென்று காட்டுகிறான். அந்தக்காலத்தில் உயிரோடு இருக்கிறவர்களுடைய சரீரங்களும் மறுதல் அடைந்தி, அவருடைய மகிமையான சரீரத்திற்கு ஒப்பாய் மறுருப்படுத்தப்படும். (பிலி. 3: 20, 21 பாரி). பூமியிலிருந்தீண்டாணவருடைய, மண்ணைவருகிய, முந்தின் மனுஷனை ஆதாயின்சூயலை நாம் நமது மாம்சத்திலும் ரத்தத்திலும் தரித்திருக்கிறோம், ஆனால் உயிர்த்தெழுதலில் வாழத்தக்கிருந்து வந்த கர்த்தராகிய இரண்டாம் மனுஷனை வாழத்தக்கிருப்பவருடைய சரீரலைத் தரித்துக் கொள்ளும்படி மறுருப்பிக்கப்படுவோம். 4^{வது} வசனங்களைப் பார்க்கவும்.

உயிர்த்தெழுதலின் தோற்றினின்று எழுப்பினவரும், புத்திர சுவிய காரத்தின் (புத்திரத்துவத்தின்) ஆவியை நமக்குத்தந்து, அதிலே நாம் தேவனுடைய சுதந்தரவாளிகளாகும்படி செய்தவருமானவர், நம்மிடத்தில் வாழப்பண்ணுகிற தம்முடைய ஆவியினாலே, அழிவுள்ள நம்முடைய சரீரங்களை உயிர்ப்பிக்கும், அதாவது ஜீவன

மருக்கும் படிக்கும் செய்வார். ரோம. 8: 11-17. அப்பொழுதுதான் தேவன் நமக்குத்தருவேனென்று வாக்குத்தந்தம் பண்ணியிருக்கிற (ஹக். 12: 32.) ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க (1 கொரி. 15: 50), அல்லது அதற்கு உடையவர்களாக (தாணி. 7: 18, 22)க்கடும். இதிலே உயிர்த்தெழுதல் இனியமையா அவசியமானதென்று நாம் அறிகிறோம். அல்லாமல் நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுமீட்டோம். * 50-ம்வச. தேவனுடைய ராஜ்யம் சூழிக்குரியதுமாதிரி; யதார்த்தமும் சடத்துவமுமான பாதொன்றும் அதற்கு இல்லை என்று சகலிராண்டாளுகைக்குப்பின்பு இதில்துவருவதாய்ச் சாதிப்பவர்கள் சொல்லுகிறதை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்ற திட்டமான நோக்கத்தோடேயே இந்த ஆகையும்தோன்றியிருக்கிறது. ஆனால் பவுல் இப்படிப்பட்டது பாதொன்றும் சொல்லுகிறதில்லை. அவன் சொல்லும் முழு வியாயமும் இதற்குக்கத்த எதிர்மையாயிருக்கிறது. எப்படியெனில், அழிவுக்குரியதாய், கனவின்மூன்றாய், பெல்வின்மூன்றாய் விதைக்கப்படுகிற நம்முடைய சோம் (Soma—சரீரம்) அழிவில்லாமையும் மகிமையும் வல்லமையுமுள்ளதாய் எழுப்பப்படும். (42: 44, 53, 54-ம் வசனங்களும்பாரி) அல்லது அப்பொழுது உயிரோடு இருக்கிறதானால், ஒரு இமைப்பொழுதிலே அது மறுருப்பமாக்கப்படும் என்று உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுகிறான். (51ம், 52-ம் வசனங்கள்). மகிமைப்படுத்தப்பட்ட இந்த சரீரங்களில், உலகம் உண்டானதுமுதல் “கமக்கரசு ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவோம்.” மத். 25: 31. எல்லாவற்றிற்கும் நேரான சுதந்தரவாளியாகிய இதில்தான் (மத். 21: 38; எபி. 1: 2; 2 திமோ. 6: 15) அதில் வந்திருப்பார். அவரோடேகூட அரசாளும்படி நாமும் அப்போது அங்கே இருப்போம். ரோம. 8: 17; 2 திமோ. 2: 12; யோவா. 17: 24.

உயிரோடு எழுப்பப்பட்டதும் (ஹக். 24: 39), ஆரோகணமானதும் (அப். 1: 9), பாலோகத்திற்குள்ளே பிரவேசித்ததுமான (எபி. 4: 14; 9: 24.) அவருடைய சரீரமாய் மகிமையடைந்த அந்தத்தேகமே அப்பொழுது அவருக்கு உண்டாயிருக்கும்.

ஸ்தேவான் பாலோகத்தில் நிற்கக்கண்டதும் (அப். 1: 55), பவுல்கண்டதும் (அப். 9: 5), யோவானுக்குக் காணப்பட்டதுமான

* ராஜ்யம் இனிமேல் வருகிறதாயிருக்கிறதென்பதற்கு இதிலும் ஒரு நிர்ஷ்டாந்தம் என்பதை இதில்தான் கவனித்துக் கொள்ளவும்.

மாய்க் கட்டப்பட்டோ * (எபே. 2: 20-22.), பரிசுத்த ஆலயமாய்
 க்கத்தக்கதான (1 கொரி. 3: 16; 6: 19; 2 கொ. 6: 16.)
 புரண மனுஷ்யருட்பார்கள். (எபே. 4: 12, 13). ஆவியாக
 வாசம் பண்ணுந், பரிசுத்தமும் ஜீவனுமுள்ள இந்த ஆ
 தின் மூலமாய் இன்னதெல்லாம் அவரால் முடிக்கப்படுமே.
 ஆரால் கிரகிக்கக்கூடும்? அதின் நிறைவேற்றதில் சீக்கிர
 கொண்டுவரும்படி அவர் ஆவலிக்கொருவரென்பதற்குச் சந்தேகமி
 அவருடைய ஆத்திரத்தின் முன்னையானத்தை ஆதி. 24: 1
 பார். ஆனால் கர்த்தர் வருமளவும் இது நிறைவேற்றமுடியாது.
 பொழுது, கிரகாயிருக்கிற அவர் சீர்தந்தோடே சதாகாலத்தி
 இணைக்கப்பட்டிருப்பார். 1 தெச. 4: 18. ஆகையால், “கர்த்த
 கிய இயேசுவே வாரும்” (வெளி. 22: 20) என்று பரிசுத்த
 யானவர் ஆத்திரமாய்க் கூப்பிடுகிறதின் கருத்தின்னதென்று
 வரறு நாம் இதில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

IX. இந்த உபதேசம், சுவிசேஷ ஊழிபத்திற்குப் பிரத
 மாயிருக்கிறது என்று ஆசேப்பிக்கப்படுகிறது.

ஆனால், காரியம் அப்படியல்ல; மனுஷனே பிரதிசுலமா
 க்கிறான். விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு
 வதற்கு சுவிசேஷம் தேவபெலனுயிருக்கிறது. (ரோம. 1: 16).
 கமெல்லாம் இன்னும் கிறிஸ்து மாரக்கத்திற்குள் அமையாம
 கிறது சுவிசேஷத்தின் கூடாமையினால், அனைத்தடுக்கிற
 களின் அணிகரமான அவிசுவாசத்தினாலேயே அது அப்படி
 கிறது. “என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளு
 லே” என்று இயேசு சொன்னார். யோவா. 6: 37. உங்க
 ளின் உண்டாகும்படி என்னிடத்தில்வர உங்களுக்கு மனநி
 ன்றும் அவர் சொன்னார். யோவா. 5: 40. சுவிசேஷத்தை
 எங்கும் பிரசங்கிக்க வேண்டியதாயிருக்கும்போது, சகல
 பேர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்களென்று நாம் எதிர்பா
 வேண்டியதில்லை; ஏனெனில், அவர் அவர்களைநோக்கி: “நீ
 உலகத்தில் எங்கும்போய், சர்வகிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப்
 சங்கியுங்கள்” என்று சொன்னபோது, அதோடு சேர்த்து, “
 வாசமுள்ளவனுக்கு ஞானஸ்நானம்பெற்றவன் ரட்சிக்கப்படு
 * இப்படியே கிரேக்கை இருக்கிறது.

என்றும் சொன்னார். மத். 16: 15, 16. ஆனால், “சிலர் விசுவாசி
 யாமற்போனாலுமென்ன? அவர்களுடைய அவிகவாசம் தேவனு
 டைய உண்மையை அவமாக்குமா? அப்படியாக்கமாட்டாது.”
 ரோம. 3: 3. கடைசிக்காலத்தில் ரட்சிப்பு வெளியாக்கப்படும்.
 1 பெது. 1: 5.

இயேசு தமது தூதமவருத்ததின் பலனைக்காண்பார். ஏசா
 53: 11.

“இவைகளுக்குப் பின்பு நான் பார்த்தபோது, இதோ
 சகல ஜாதிகளுக்கும் சீர்தந்திரங்களிலும் ஐனங்களிலும் பாஷைக்கார
 ரிலுமிருந்து வந்ததும், ஒருவனும் எண்ணக்கூடாததுமான திர
 னான கூட்டமாகிய ஐனங்கள், வெள்ளை அங்கிகளைத்தரித்தி, தன்
 கள் கைகளில் குத்தோலைப்பிடித்தி, சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக
 வும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு முன்பாகவும் கீழ்க்கண்டேன்.
 அவர்கள் மகரத்தாயிட்டு: ரட்சிப்பின்மகிமை சிங்காசனத்தின்மேல்
 வீற்றிருக்கிற எங்கள் தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் உன்
 டாவதரக என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள்.” வெளி. 7: 9, 10.

அல்லேலுயா, ஆமென், அல்லேலுயா.

X. மத். 24: 14-ல் கிறிஸ்து தாமே சொல்லுகிறபடி, சுவி
 சேஷம் உலகத்திலெங்கும் இன்னும் பிரசங்கிக்கப்பட்டுக்கிர
 வில்லை; ஆகையால் கிறிஸ்துவாவது முடிவாவது வரும்படி இப்
 போது நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டியதில்லை என்று வேறு சிலர் ஆ
 சேப்பிக்கிறார்கள். இந்த வசனத்தை நாம் மிகவும் கவனத்தோடு
 பரிசோதித்துப்பார்ப்போமாக.

“ராலுயத்தினுடைய இந்தச் சுவிசேஷம் பூலோகமெங்குமுள்ள
 சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும், அப்போது
 முடிவுவரும்.”

க-வது. இங்கே முடிவு என்பது, 3-ம் வசனத்தில் சீஷர்கள்
 வினாவுகிற யுகத்தின் முடிவை (Gr. நெள ஆயியோனாஸ் tou
 aionos) என்பதையே சந்தேகமின்றிக்குறிக்கிறதாயிருக்கிறது.

உ-வது. உலகம் (Gr. ஆயிகெனமெனி—oikoumene) எ
 ன்று குடியிருக்க வசதியான, அநாவது குடியேறின பூமி
 ருத்திருக்கும்.

கூ.வது. ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷமென்பது. இனிவரப்பே-
ற ராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்சொழி, அல்லது சந்தோஷ சமா-
ரம் என்று அர்த்தமாகும்.

இந்தச் சந்தோஷ செய்கிகள், சகல ஜனங்களுக்கும் சாட்-
யாக, குடியேற்றப்பட்டிருக்கிற பூமியெங்கும் கூறப்படும், அப்பே-
து (Gr. டிராந்தி-tote) இத்தயுகத்தற்கு, அதாவது இந்த ஏற்பாட்-
தற்கு முடிவுவரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சுவிசேஷப்பிரச-
கம் நிலத்திற்குக்கும் காலம், அஷ்ட விளக்குற “சகல ஜாதிகளு-
கும் சாட்சியாக” என்ற வாக்கியத்தால் முழுதும் தீர்மானிக்க-
படுகிறதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அந்தச்சாட்சி நிறைவேறு-
பொழுது முடிவுவரும்.

இந்தச்சாட்சி எப்பொழுது முடியுமென்பது, மட்டுப்பட்-
மன்று எதினாலும் தீர்மானித்துக்கொள்ளப்படக்கூடாது. அப்படி
செய்ய நம்மால் கூடுமானால், அது நடந்தேறியாயிற்றென்று காட்-
கியதற்கான அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. எப்படி. மெனில், மெ-
தெகொஸ்தேநாளிஸ் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது, “வா-
த்தின்மேலிருக்கிற சகல தேசத்தாரிலிருந்து வந்த தேவபக்தியுள்-
வர்கள்” அக்கே இருந்தார்கள். அப். 2: 5. அடிப்பின்பு சீசு-
கள் பல இடங்களுக்கும் கிதறப்பட்டு, வசனத்தை நாலு திசை-
லும் பிரசங்கித்துக்கொண்டே போனார்கள். அப். 8: 4. “அ-
க்ள் புறப்பட்டுப்போய், எங்கும் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள்.” மா-
16: 20, ரோம. 10: 18-ல் “அவைகளின் சத்தம் பூமி யெங்கு
அவைகளின் வசனங்கள் பூச்சுக்கரத்துக் * சாட்சியைக்கு
செல்லுகிறதே” என்று பவுல் சொல்லுகிறான். (இங்கே, பூச்சு-
கரம் என்பது, மத். 24: 14-ல் வழங்கிய oikoumenee ஆய்க்கே
மெனில் என்ற அதுவே வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது.)

பின்னும், அவன், கொலோ. 1: 23-ல் “அந்தச் சுவிசேஷ-
வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல கிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட-
வருகிறது” என்று சொல்லுகிறான்.

உலகத்திலெங்கும் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்க-
தைப்பற்றி பரிசுத்த ஆவியின் எவுதலால் எழத்தக்கபெ-
ற

See Bengoli's Quomion.
Jamieson, Fausset, and Brown, also Alford.

கிற இந்த வார்த்தைகளே தீர்ந்த நியாயங்களாயிருக்கின்றன. பூ-
வகிதில்தவர்களின் வேலை எவ்வளவு வல்லமையா யிருந்ததென்-
பதை இது காண்பிக்கிறது. இதை அங்கீகரிக்க நாம் எட்டி. மறுக்-
கக்கூடுமென்று எனக்குத்தெரிகிறதில்லை. (இந்தப்பிரசங்கம் உல-
கத்திலெங்கும் முக்கியமாய்ச் சென்றிருக்கிறதென்றும், இந்தவி-
சேஷத்த காரியத்தைப்பற்றி, மத். 24: 14-ம் வசனத்திற்கு, ஆ. களா-
ர்தி (Dr. A. Clarke) என்பவர் செப்திருக்கிற நியாயத்தையும்
முன்னே பெர்சொல்லியிருக்கிற மற்ற ஆசிரியர்களின் மொழிகளை
யும் பார்க்கவும்). மத். 24: 14-ல் பரிசுத்த ஆவியானவர் வழங்கிய
ஆயிக்கொமெனே (oikoumenee) என்றும் வார்த்தைக்கு ரோம. 1:
10: 18-ல் வழங்கியபெலமான வார்த்தைகளைப்பார்க்கினும் அதிக
மாயுள்ள ஒருக்குத்தை நாம் கிச்சயமாய்க் கொடுக்க வேண்டியதில்-
லை. நாம் இதில் தன்னை மட்டுப்படுத்துகிறதாலால், அதுபோல-
வே மற்றதையும் மட்டுப்படுத்தக்கூடும். பவுல் அப்போஸ்தலனு-
டையு ண்டியபத்தைப்பற்றி நமக்கு இவ்வளவு விரிவான கிருத்தர்-
தம் கிடைத்திருப்பதால், மற்ற அப்போஸ்தலர்களாலும், சிஷ்யர்களா-
லும் கிறையேற்றப்பட்ட வேலையைப்பற்றி நாம் குறைத்துப் பேசக்-
கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். பேதுரு அப்போஸ்தலன் பாயிலோ-
னில் இருந்தான். (1 பேது, 8: 13.) பார்தியா, இந்தியா, எத்தி-
யோப்பியா, ஸ்கீதியா, ஸ்பானியா, பிரித்தானியா முதலிய தேசங்-
ளில் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டதைப்பற்றி பாரம்பரியமான
வருத்தாந்தங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

இவ்விதமாய், கொலோ. 1: 23-ம் வசனத்தில் தெளிவாய்ச்
சொல்லியிருக்கிறது, மத். 24: 14-ம் வசனத்தில் கூறியதின் நிறை-
வேறுதலாயிருக்கிறது. என்றும், அந்தக்காலம் முதல் இந்நாளவ-
ரைக்கும் விசுவாசிகளுக்கும் கிறிஸ்துவின் வருகைக்கும் இடையில்
நிற்கும்படியான யாதொரு அடையாளத்தையாவது, தீர்க்கதரிசன
மாயுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சங்கதியையாவது இதில் கூட்டிக்கொ-
ள்ள சபைக்கு ஏலாதென்றும் நாம் முழுநம்பிக்கையோடே சாதிக்க-
கிறோம். அந்தச் சாட்சி நிறைவேறித் தீரவில்லை யென்றாவது,
அல்லது அதிக தன் மூப்பாய், இனிவரும் அநேக நூற்றாண்டு-
களுக்கு அது நிறைவேறுதென்றாவது தீர்மானிக்கும்படி துணி

வோமானால், தேவனுக்கு மாத்திரம் உரிசான ஒரு சலக்கரணையை மதியினமாய் எடுத்துக்கொள்வதற்காகவாயிருப்போம்.

நிச்சயமாய், சகலஜாதிகளுக்கும் கூறப்படும் இந்தச் சாட்சி எப்பொழுது முடிவடையுமென்பதை தேவன் ஒருவர்மாத்திரம் தீர்மானிக்கக் கூடும். இந்தமுழுச் சேளவியின் சாரமெல்லாம் இதுவேயே அடிமத்திருக்கிறது. சாட்சிநிறைவேறித் தீருகிறதவரைக்கும், கவிசேஷத்தைக் கூறும்படி சபையானது மாத்திரம் ஒரு பிரதிகாரகருவியிருக்குமானால், இந்த நியமித்தல் அந்தச் சாட்சி முடிக்கப் படுவதைப் பற்றி அழிவுள்ள மனிதன் எவனும் தீர்மானிக்கக் கூடியதாயிராது. ஆனால் சபைமாத்திரமே ஏகபிரதிகாரகருவியிருக்கிற தென்பதற்கு அத்தாட்சிகளில்லை. வெளி. 14: 6-ல் வேறொரு பிரதிகாரகருவியைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறதால், சபைமாத்திரம் பிரதிகாரகருவியிருக்கிறதில்லை என்று உத்தேசிக்க வேண்டிய தாயிருக்கிறது.

ஆகையால், சபையானது கர்த்தரிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, வாழத்தின் மத்தியில் பறக்கும் வேறொரு தூதனான, பூமியில் வாசம் பண்ணுகிற சகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரத்தாருக்கும், பாஷைக் காரருக்கும், ஜனக் கூட்டத்தாருக்கும் நித்திய கவிசேஷத்தைக் கூறித்தீருகிறதவரைக்கும் இந்தச் சாட்சி நிறைவேறித்திராதிருக்கலாம். வெளி. 14: 6; (இதேக்கை வாக்கியம் பார்க்க). இந்தவிஷயத்தில், சாட்சியை நிறைவேற்றி முடிக்கிறது சபையல்ல; ஆகையால் அது அதற்கு ஒரு அடையாளமாயிராது.

இப்படியே, மத். 24: 36-ல் சொல்லிய நாளும் காலிகளையும் போல இதுவும், தேவன் ஒருவருக்கு மாத்திரமே தெரிந்திருக்கிறது. சபைக்குத் திட்டமான அடையாளம் இதில் இல்லை என்று நாம் தீர்மானிக்கிறோம். ஆகையால் நாம் கியிஷத்தோற்றம் மனவாளுடைய வருகைக்குக் காத்திருந்து, வரப்போகிற ராஜ்யத்தின் நற்செய்திகளைக் கூறுகிறதில் உண்மையாய்த் தரித்திருப்பதேயல்லாமல், நாம் செய்யும்படி மற்றொன்றும் நமக்கு விட்டு வைக்கப்படவில்லை.

IX. கிறிஸ்துவின் வருகையும் பரலோக ராஜ்யத்தின் வெளிப்படுத்தலும், இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு அப்பொழுது செவ்வொருத்த ஜனங்களில் சிலருடைய ஜீவகாலத்தில் பீம்பலிக்கு

பென். 2 மத். 16: 28; மாத். 9: 1; லூக். 9: 27-ல் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், ஆகையால், அவருடைய வருகையும் ராஜ்யமும் ஆவிக்குரிய பிரகாரம் மாத்திரம் பொருட்படுத்தப்படக் கூடியது, அப்படியே பெந்தெகொஸ்தே நாளிச், பரிசுத்த ஆவி அருளப்பட்டதினால், கவிசேஷத்தின் வல்லமை ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்றும், அல்லது வேறு சிலர் அவைகளை உவமானாக் கருத்தாய்ப் பொருள்படுத்திற்றதன்படி, ரோமராலே எருசலேம் கரையும், பூத ஏற்பாடும் அழிக்கப்பட்டு, சபை ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதை அது குறிக்குமென்றும் சொல்லி ஆசேஷிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கருத்தின்படி, பெந்தெகொஸ்தேபண்டுகளில் கிறிஸ்துதான் தாது ஆவியினாலே வந்து, கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கிறதும் அற்புதம் முதலியவைகளைச் செய்கிறதும், தம்முடைய சீஷர்கள் மூலமாய் வெளிப்பட்டமயிற்று அல்லது ரோமைச்சேனையின் மூலமாய் அவர்வந்துஎருசலேமை அழித்து, பூதரின் ஏற்பாடுகளைக் கவித்தாயிற்று என்றும், அவர் இப்பொழுது ஆளுகிற, அல்லது தமக்குக் கருவியாக்கிக்கொண்டு, பூமியின் ஜாதிகள் மேல் அரசாளுகிற சபையே அவருடைய ராஜ்யமாயிருக்கிறது என்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறது போலிருக்கிறது.

இதற்கு நாம் கொடுக்கும் சமாதானம்: பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு வித்தியாசமான ஆளாயிருக்கிறார். கிறிஸ்துவரின் ஆளோடே அவர் கலப்பிக்கப்பட்டேண்டிவரவில்லை. “நான் பிராவை செண்டிக் கொள்ளுவேன்...சத்திய ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்” என்று இரட்டைக்காத்திடமாய்ச் சொல்லுகிறார். (யோவா. 14: 16). அது வேறொருவராயிருந்தால், கிறிஸ்துவாய் அது இருக்கக்கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவரானது அவர் வாக்குத்தத்தத்தின் பிரகாரம் வந்தார். (யோவா. 14: 16, 26; 15: 26; 16: 7). கிறிஸ்து திரும்பிவருகிறதோடே இந்தச் சபைகதையைக்கலக்கிறது முழுதும் பொருந்தாததாயிருக்கிறது. கிறிஸ்து தாமாகவே, மற்றபடியும் வருவாரென்று சொல்லிய மற்றவாக்குத்தத்தங்களோடே பின் சொன்ன சங்கதி இணைத்தாயிருக்கிறது. மேசசேயின் பிறப்பும் யோவாவின் பிறப்பும் ஒன்றாகக்கொண்டு வித்தியாசமானதாயிருக்கிறதுபோல இவைகளும் வித்தியாசமான இரண்டெச்சங்கதிகளாயிருக்கிறது. விசுவாசிகளோடே, அல்லது அவர்களில் கிறிஸ்து ஆவியில் இருக்கிறாரென்பது நிச்சந்தான். (யோவா. 14: 23;

15: 4; 17: 23; கலா. 4: 19). இப்படியே அவர் எப்போதும் தருந்து வருகிறார். இந்தக்கருத்தில் அவர் கூறிகளை விட்டு ஒருசகாலம் பிரிந்து போகவில்லை. எப்படியெனில், “சகலநாட்களிலும் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்” (மத். 28: 20) என்று சொன்னார். இதைக் குறிப்பாய்க் கவனிப்போமாக. பெந்தெகொஸ்தே நான்வருகிறதற்கு முந்திய நாட்களில் அவர் அவர்களுடனே கூட இருந்தார். எந்தக்காலத்திலும் அவர்தமது ஜனங்களுடனே கூட இருக்கிறார்; ஆனால் தேற்றரவானன் (Gr. Parakletos-பராக்லீரஸ்); கேரே ஒரு ஆளாய், ஒரு விசேஷத்த மகிமைபான கோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறதற்காக சமீபியாய் வந்தார். ஆனகயால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் இந்தவருகையானது கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சமூகத்தினின்று முற்றும் வித்தியாசப்பட்ட, அல்லது அதோடு கூடுதலாய்க் சேர்க்கப்பட்ட தேவ சமூகத்தின் வெளிப்படுதலாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய முகமோ அவர்தாமே சொல்லுகிறதன்படி. அவருடைய ஜனங்களைவிட்டு ஒருக்காலம் நீங்கப்படவில்லை. அவர் ஆவியின் பிரகாரம் ஒருக்காலம் அவர்களைவிட்டுப் போகவில்லை; ஆனால், தாமாகவே, பிரத்தியட்சமாய் அவர் அவர்களைவிட்டுப்போனார்; அந்த விதமாகவே திரும்பி வருவார். அப். 1: 11.

மேலும் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பின்பு, கிறிஸ்துவின் வருகையைப்பற்றிப் பேசுகிறதில் சீஷர்கள் நிலத்திருந்தார்கள். திரும்பிவருவேனென்று அவர்சொன்ன அவருடைய வாக்குத்தத்தம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிறைவேறியிருந்தால், அப்படி இவர்கள் அவருடைய வருகையைப்பற்றிப் பிற்பாடு பேசியிருக்கக்கூடார்களே. எருசலேமின் அழிவுக்கு (கி. பி. 71) பின்பு, யோவான் அப்போஸ்தலன் வெளிப்படுத்தின விசேஷ ஆகமத்தை எழுதினான். (கி. பி. 96). கிறிஸ்துவின் வருகை அதற்குப் பின்பு வருங்காலத்தில் இருக்குமென்று அவன் அந்தப் புஸ்தகத்தில் அடிக்கடி பேசி, அதனால் எருசலேமின் அழிவில் அந்தச்சங்கதி நிறைவேற்றவில்லை என்று தெளிவாய்க்காட்டுகிறான்.

மேலும், நாம் முன்னே காட்டியபடி, சபையானது அந்த ராஜ்யமாயிராமல், கிறிஸ்துவின் சரிமாயும் (எபே. 1: 22, 23) அவருடைய மணவாட்டியாயும் (எபே. 5-ம் அதிகி) இருக்கிறது. அது ஆளப்படப்போகிறகயிராமல் (யோவா. 15: 15), கிறிஸ்துவடனே கூட்டப்படுகிறதும் அரசாளுகிறதாயிருக்கிறதே (ரோம.

8: 17; 2 திமோ. 2: 12.) “அது தேவனுடைய ராஜ்யத்தினியித்கம் பாடு அதுபலிக்கிறதாயிருப்பதால், அந்த ராஜ்யத்திற்குப் பாத் திரமானதென்றெண்ணப்படும்.” (2 தெச. 1: 5). ஆகையால், “நாம் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய்க் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டும்” என்று காண்பித்து, பவுல் சபையின் அவயவங்களாகிய சீஷர்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறது. (அப். 14: 22). “இப்படியே, இயேசு கிறிஸ்துவனுடைய நீதியை ராஜ்யத்திற்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படுமபடி, உங்களுடைய அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலை யும் உறுதியாக்குவபடி ஜனக்கிரதையாயிருங்கள்” என்று சொல்லி, கிறிஸ்தவ வரப்பிரசாதங்களுடே வரப்பிரசாதங்களைக் கூட்டுமபடியாய் பேதரு சபையாருக்கும் புத்திசொல்லி எழுப்புகிறது. 2 பேத. 5: 11.

மேலேசொல்லிய வார்த்தைகள் மெய்யாய் சபையையும் ராஜ்யத்தையும் துலாம்பரமாய் வித்தியாசப்படுத்தி, ராஜ்யம் இனிமேல் வருகிறதாயிருக்கிறதென்று தெளிவாய் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்விதமாய், கிறிஸ்துவின் வருகையைப் புற்றிப்பேசிய ஆவிக்குரிய கருத்து, உலமானக்கருத்து இரண்டும் ஆதாரமற்றவைகளாயிருக்கின்றன என்று காணுகிறோம்.

இதைப்பற்றி வேறொரு கொள்கையும் உற்பத்தியாகி வளர்ந்து வருகிறது. அதாவது, மத். 16: 28-ன்படி, கிறிஸ்து தமது ராஜ்யத்தில் வருகிறது. அவர் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியின் பிரகாரம் வந்ததில் நிறைவேறியாயிற்றென்றும், அவர் தமதுபிதாவின் மகிமை பொருத்தினவராய் பரிசுத்த தூதரோடுகூட வானத்தின் மேகங்களின்மேல் வருகிறது கவிசேஷ்யுத்தின் முடிவில் அவராகவே யதார்த்தமாயும் பிரத்தியட்சமாயும் வருகிறதைக் குறிக்கும், இதுவே காலத்திற்கும் உலகத்திற்கும் முடிவாயிருக்கும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இது, வார்த்தை வித்தியாசத்திலே கட்டப்படுகிறதேயல்லாமல் காரியத்தனவில் வித்தியாசமில்லை என்று நமக்குத் தோன்றுகிற எப்படியெனில் அவர் தம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரும்போதே தமது மகிமையில் வெளிப்படுவார்? 2 தெச. 1: 10. சபைய மகிமைப்பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற அபி

விருக்கையில் வானத்திலிருந்து பிறந்த அந்தச் சத்தத்தைக்கேட்டு
டோம்.” 2 பேது. 1:16-18.

இப்படிப் பரவசப்பட்ட அந்தவேளையில், மறுமையைக்கூறித்
து அவர்கள் எவ்வளவு கண்டார்கள் என்பதை நாம் சொல்லிக்
கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து
தமது ராஜ்யத்திலும் மகிமையிலும் வருகிறதைப்பற்றிய ஒருவிசே
ஷகாட்சி அவர்களுக்கு உண்டாயிருந்ததென்பதற்குச் சந்தேக
மில்லை.

இனி, வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கு
மாத்திரம் நமது சிந்தையைச் செலுத்துவோமாக. அதில், “இருக்
கிறவரும், இருந்தவரும், வருகிறவருமானவர்” (வெளி.1: 4, 11
மூன்றாம்), அதிகத் திட்டமாய் அதைப் பார்க்கும்படி, யோவானுக்கு
இடங்கொடுக்கிறதைக் காணுகிறோம். அவன் கண்ட பரவசமான
காட்சியானது, அநேக ஹற்றாண்டுகளையெல்லாம் விளக்கிக்கொண்
டுபோகிறது. காலம் அவனுக்குத் தொலைத்துப் போயிற்று. யதார்த்
தமான சங்கதிகளில் அவன் உற்றுப் பார்த்தான். அவன் உள்
ளபடி அவைகளைக் கண்டான். “கண்டேன்” (I saw) என்றுமுப்
பத்தாய் தாரும், “பார்த்தேன்” (I beheld) என்று எழுதாரும்,
“நான் பார்த்தபோது” (I looked) என்று ஐந்து தாரும், இன்
னும் இதற்கு ஒத்த விதமாய் அநேகதாரும் இந்தப் புஸ்தகத்
தில் அவன் சொல்லுகிறான். நாம் எடுத்துரைத்த வாக்கியங்களி
லுள்ள அது காரியங்களையே அவன் கண்டான்.

“பின்பு பரலோகம் திறந்திருக்கக்கண்டேன்; இதோ, ஒரு
வெள்ளைக் குதிரை காணப்பட்டது; அதின்மேல் ஏறியிருந்தவர்
உண்மையும் சத்தியமுமுள்ளவரென்னப்பட்டவர்; அவர் நீதியாய்
வியாபந்திர்ந்து, யுத்தம் பண்ணுகிறார்; அவருடைய கண்கள் அக்
கினி ஜ-வாலைப்போலிருந்தது; அவருடைய கிரகின்மேல் அநே
ககிரீடங்கள் இருந்தன, ... இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திரத்
தைத் தரித்திருந்தார்; அவருடைய நாமம் தேவனுடையமனித்
தை என்பதே. பரலோகத்திலுள்ள சேனைகள் வெண்மையும் சத்
தமுமான மெல்லிய வஸ்திரத்தரித்தவர்களாய் வெள்ளைக் குதிரை
களின் மேல் ஏறி அவருக்குப் பின்சென்றார்கள். ... ராஜாநீராஜா,
யூத்தாதிநீர்த்தா என்னும் நாமம் அவருடைய மேல் இருந்தமேலும்

அவருடைய தொடையின் மேலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. வெளி.
19: 11-16.

விருகமும் பூமியின் ராஜாக்களும் ஒருமிக்க பிடிக்கப்பட்டு,
அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டதை அவன் கண்டான். சாத்தான்
கட்டுண்டு, பாதாளத்தில் தன்னி அடைக்கப்பட்டதை அவன் கண்
டான். கிறிஸ்துவும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களும் ஆயிரம் வ
ருஷக்காலமாய் அச்சாணுகிறதை அவன் கண்டான். நாம் சிங்
கித்த இந்த வாக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவைகள் பூர
ணமாய் நிறைவேறுகிறதில் இதையெல்லாம் அவன் கண்டான்.
வெளி. 19-ம், 20-ம் அதிக.

பலவும், கிறிஸ்துவை அவருடையமகிமையில் கண்டான். சத்
தேகமில்லாமல் அவன் யோவான் கண்டதையெல்லாம் கண்டது
மன்றி, அதற்குஅதிகமாயும் கண்டிருப்பான். எப்படியெனில், மனு
ஷரால் பேசப்படாதும், வங்குக்கெட்டாததுமானவைகளை அவ
ன்கண்டான். (2 கொரி. 12: 4). “சிலஸ்” காண்பார்கள் என்று
இயேசு வாக்குத்தந்தம் பண்ணினதின் சரியான யதார்த்த நிறைவே
றுதலாயும், ஆகையிடுக்கப்படுகிற மேற்சொல்லிய வாக்கியங்களுக்
குத் திருத்தியான வியார்த்தியாயும் நிச்சயமாய் இவைகள் இருக்
கின்றன.

பெந்தெகொஸ்தேநாளில் சம்பவித்ததாகச் சொல்லிய கிறிஸ்துவின்
ஆவியின் பிரகாரமான வருகையை, அல்லது எருசலே
மின் அழிவு முதலிபவற்றில் நடந்ததாகச் சொல்லிய உவமான வரு
கையைப் பற்றிப்பேசிய மேலேசொல்லிய அபிப்பிராயங்களை ஸ்தூ
பிக்கும்படி வேறொருவாக்கியமும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறதுண்டு;
அதாவது மனுஷகுமாரன் வருவதற்குள்ளாக நீங்கள் இஸ்ரவேலரு
டைய பட்டணங்களை பெல்லாடிச் சுற்றிமுடிவாதென்று மெய்யாக
வே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று மத். 10: 23-ல் சொ
ல்லுகிறதே அது.

பிரத்தியேகமாய் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குமாதிரம் அறிவித்
தும்படி, விசேஷ செய்திபை இயேசு தமது பண்ணிரண்டு சேஷர்களுக்
கும் ஒப்புவித்து, இருவரிருவராக அவர்களை அவர் அனுப்பினபோது,
இது பேசப்பட்டது என்று நாம் இதற்கு மாறுத்தரங்கொடுக்க
றோம். அவர்கள் பட்டணங்களை எல்லாம் சுற்றிமுடிக்காமல்,

நிச்சயமாய் வரப்போகிற முடிவைப்பற்றிய இந்தத் திட்டமான உணர்வானது, காரியங்களெல்லாம் சுமாய் நடத்தேறிவருகிற உலகநீதானும் அதிகமதிக்கமாய்ச் சீர்ப்பட்டுவருகிறது என்றுகூட மக்கப்படுத்தும் தப்பறையைப்பூர்க்கிலும், கிரியைசெய்கிறதற் மெய்யாய் ஏவும் பழுத்த துண்டுதலாயிருக்கிறது.

சுகஸ்திராண்டரகாட்சிக்கு முந்தி கிறிஸ்துவின் வருகை இரு குமென்று சாதிக்கிற உபதேசத்தை விசுவாசித்து, அதை உறுதி செய்துகொண்ட போதகர்களும், சலிசேஷர்களும், மற்றவர்களும் காண்பிக்கும் வைராக்கியத்தினாலும், செட்யும் உண்மையான ஊழியத்தாலும் இது தெளிவாய் ருசப்படுகிறது.

இப்பொழுதிருக்கிற இந்தப் பொல்லாத பிரபஞ்சத்தில் (செயுதத்தில், கலா. 1: 4.) உலகம் குணப்படுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லையென்பது மெய்தான்; ஆனால் சுகஸ்திராண்டரகாட்சியாகிய சமாதான யுகம் வருகிறதென்று அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள்; “கோணலும் மாறுபாடுமான சந்திரியின் நவிலே ஜீவவசனத்தைப் பிடித்திக்கொண்டு, உலகத்திலே சுடர்களை போலப் பிரகாசிக்கவும் (யிலி. 2: 15, 16), மஹாலாளுக்கு எதிராகக் கொண்டுபோய், அவளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கும் தேவபத்தியுள்ள ஒரு கூட்டத்தைப் பெருகப்பண்ணும்படி (ம. 25: 10); நிலகொள்ளிகளையாவதும் சுட்டெரிக்கப்படுகிறதிலிருந்து பிடுங்கி யெடுக்கவும் (மல். 4: 1; 1 கொரி. 3: 13-15; யூத 23.) பிரயாசப்படுகிறார்கள்.

அப்படியிருக்க, வேதாகமத்திலுள்ள இந்த உபதேசத்தைக் கூறுகிறதற்கு அவர்கள் ஏன் இப்படி கொடியவிருத்தம் காட்டினார்கள்? அவர்களுள்ளாரும் கிறிஸ்துவின் சீர்தந்தின் அவயவங்களாயிருக்கிறார்களல்லவா? (1 கொரி. 12: 12-27). இப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கிறதினிமித்தம் சபையின்மேலும் அனுகூலமான அத்தாபத்தையும் ஜெபங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள இவர்கள் பாத்திராயிருக்கிறதில்லையா? அப்போஸ்தலர்களிடத்திலிருந்து பாரம்பரியமாய் வந்திருக்கிறபோதனைகளை (2 தெச. 2: 5, 15) பூர்வ சனையப்போல விசுவாசித்து, இயேசுவரும்படி எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற (யிலி. 3: 20; தீத. 2: 13; எபி 9: 28) அவர்களைக் குறிப்படுத்தவா? அப்படிச் செய்யத்தேவன் இடங்கொடாதிருப்பாராக. ஆனால் “நம்முடைய குடியிருப்பு பரலோகத்திலிருந்து

கிறத” (யிலி. 3: 20). “அந்நியரும் பரதேசிகளுமாக” (எபி. 11: 13) “சகோதரர்களாய் நாம் இருக்கிறோம்” என்பதை நினைவுகூர்வோமாக. “நாம் அன்புடைய சத்தியத்தைப்பெய்தி,” அன்பினாலே பக்தி விர்த்தியாகி (எபி. 4: 15, 16), “அன்பிலே நடந்தகொண்டு” (எபி. 5: 2), “நாங்கள் பொல்லாதவைகளைத்தவிர காலத்தைப் பிரயோஜனம் படுத்திக்கொள்ளுவோமாக” எபி. 5: 16.

ஆம், நாங்கள் பொல்லாத துள்ளவைகளாகவே இருக்கிறதும், இப்பொழுது இருக்கிற பொல்லாத யுகத்தில், அவிகலாசத்தால் மூடப்பட்டவர்களாயும், கிறிஸ்துவுக்கும், அவருடைய ஜனங்களுக்கும், அவருடைய இரட்சிப்புக்கும் திராவிடோதம் காட்டுகிறவர்களாயிருக்கிற பாலிகளால் நிறைந்த இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்கு முன்னே இந்த உபதேசமானது ஒரு பயங்கர மறுமையை வைக்கிறதென்று நாம்தாராளமாய் ஒத்திக்கொள்ளுகிறோம். (யோவா. 14: 18-22; 18: 38; 17: 14; 2 கொரி. 6: 14-18; எபி. 5: 11; யாச. 4: 14; 1 யோவா. 2: 15; 5: 19-முதலிய திரளான வசனங்களைப் பார்த்தாலும்). தற்போதே ஒப்புரவாகும்படி கேட்கிறதேவனுடைய கிருபையுள்ள பிண்டதல்களை அவர்கள் புறக்கணித்தவிட்டு (2 கொரி. 5: 20), கோபாக்கிலையின் மகாநாளுக்குள் மதிமயங்கிப் போய்ச் காடுகிறார்கள். வெளி. 6: 15-17.

ஆனால் “நமக்குமுன் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பற்றிக் கொள்ளும்படி அடைக்கலமாய் ஒடிவந்தவர்களுக்கு” (எபி. 6: 18), “புத்திர சலிகாரத்தின்” ஆவியைப்பெற்று,” “பின்னாகலும்,” தேவனுடைய சுதந்தரமும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரமாயிருக்கிறவர்களுக்கும் “இனிவரும் காலத்தில் தக்கப்பாடில்ல” என்றெனில், இக்காலத்துப் பாலிகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்ல வென்று எண்ணுகிறோம்” என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ரோம. 8: 15-18.

பொதுவில் சராசரியாக்கும் ஒருகடபடியைக்கொண்டு உலகத்திலுள்ள நன்மையையும் நிமையையும் சமநிலைப்படுத்தும் ஒரு குணம் மேற்கொண்டுவருகிறதாய்க் காணுகிறது. அதில் வித்தை யும் சாஸ்திரமும் அடைந்து வரும் வெற்றிதிறப்பு, நூதன நீருயிதங்களிலும், வெளிப்பாடுகளிலும் அடைந்து வரும் அதிகரிப்பு இவைகளெல்லாம் நன்மார்க்கமாக எண்ணப்பட்டு, உலகமானது

சராசரிக்கு அதிக உத்தமமாய் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறதென்கிறேன்.

இதன் மூலம் தப்பிதம்; இது காத்தாறுடைய பெரியவஞ்சகமென்று கார்ப்பயப்படுகிறோம். எப்படியெனில் முதலாவது, மெய்யான உலகமாயும் உலகத்தையும் ஒருமித்து எகசகடாக்குகிறதென்று ஒன்றில்லை. சம்பாவிதமான உதிர பாசுகொண்டும் இவைகளுக்கு இல்லை. இவ்வொன்று "தாழ்விவருத்தண்டானது," மற்றொன்று "உயர்விவருத்துண்டானது," ஒன்று "இந்த உலகத்திலிருந்துண்டானது," மற்றொன்று "இந்த உலகத்திலிருந்துண்டானது;" யோவா. 8: 23. ஆகையால், இவைகள் இரண்டையும் ஒரே தரத்தில் பிணைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் இவைகள் இரண்டுக்கும் நம்மில் சம்பந்தமோ, ஐக்கியமோ, இசையோ, பற்று அல்லது உடன்பாடோ ஒன்றுமில்லை; அவைகள் ஒன்றையொன்று மீறிக்கொண்டு இருக்கிறது; எப்போதும் அப்படியே பிரிக்கவேண்டும். 2 கொரி. 7: 14-18. மெய்யான சபையானது உலகத்தில் இருக்கிறது, ஆனால் அது இந்த உலகத்தாலானதல்ல. யோவா. 17: 11-16. யூதர்கள், புறஜாதிகள், தேவனுடைய சபை என்ற மூன்றுகட்சி இந்த உலகத்தில் உண்டு. (1 கொரி. 10: 32). யூதர்கள் ஒருவித தீயாசமான், பிரித்தெடுக்கப்பட்ட முக்கிய ஜனங்களாயும் (யாத். 19: 5, 6; 33: 16; உப. 7: 6; எ.வ. 135: 4), ஜாதிகளோடே கலவாதவர்களாயும் (என். 23: 9) இருத்தபோல், மெய்யான சபையானதும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட, தேவனுக்குச் சொந்தமான ஜனங்களாலானதாயும் (ஜித். 2: 14; 1 பேது. 2: 9), சந்திக்கப்படுகிறவர்க்கும் பரிசுத்தமரிசுதலுக்குமென்று அழைக்கப்பட்டதாயும் (2 கொரி. 7: 1; எபே. 5: 25-27), மீட்டப்படும் நாள் வரைக்குந் தேவ ஆவியினால் முத்திரை போடப்பட்டதாயும் (எபே. 4: 30), இனி அந்தகாசமாயல்ல, "வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும்" "கலியாற்ற அந்தகாரக் கிரியைகளுக்கு உடன்படாததுமாயிருக்கும்படி." கடிந்த கொள்ளப்படுகிறதாயும் (எபே. 5: 8, 11) இருக்கிறது. உலகமுழுவதும் பொல்லாங்குக்குள் கிடக்கும் போது, அவர்கள் (குறித்தவர்கள்) தேவனால் உண்டாயிருக்கிறார்கள். (1 யோவா. 5: 19). இருதிருத்தாரும் நம்மில் தடுக்கப்பட்ட கடத்தே போராட்டமுண்டாயிருக்கிறது; கடமான் ஐக்கியம் ஒன்றும் அவைகளுக்குள் உண்டாயிருக்கிறதில்லை. இத்தகு மாறாய் அவைகள்

ளின் கொள்கையும் மனப்போக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முற்றம் எதிரிடையாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவைகள் இரண்டும் கூடி, ஒரே செதுவான கட்டமாயிடுதென்று போலும் முழுதும் பொருந்தாததாயிருக்கிறது.

இரண்டாவது, விதிகளும் சாஸ்திரமும் அடைந்திருக்கும் வெற்றிசிறப்பு, நிரூபிதங்கள், தானவெளிப்பாடுகள் முதலியவைகளில் உண்டாகிவரும் அதிகரிப்பு இவைகளெல்லாம், தேவபத்தி வளர்ந்தோங்கி வருகிறதென்பதற்கு நிராயமாகமாட்டாது.

இந்நாளில், சாஸ்திரத்திற்கும் கலைஞனத்திற்கும் பரிசுத்த தலைவர்களாயிருக்கிறவர்களில் அநேகர், ஆம், அவர்களுக்குள் அதிக மெலான கலாவுடைய பெற்றிருக்கிறவர்கள் தானும் தீர்க்கமான நால்விகர்களாயிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏராளமானவர்கள், தாங்கள் சுத்த கலாவுடையவராயிருப்பதை ஒத்திக்கொள்ளாவிட்டாலும், இயேசுஜிஸ்துவின் தேவத்துவத்தை மறுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

சகலமும் நாளுக்கு நாள் நன்றிக்கொண்டு வருகிறது என்று சாதிக்கிற கிறிஸ்தவர்களானவர்கள், சாஸ்திர கவட்டிடைகளின் இரைச்சலான எக்காளங்களின் மத்தியில், இந்த முக்கியமான காரியத்தைப் பாராமலிருப்பது மெய்யாய் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. தாவீது, சாலோமோன் என்னும் அரசர்களுடைய வல்லமைக்கும், சிறப்புக்கும், ஞானத்திற்கும் பின்பு, ஆகாப், மனசே என்னும் அரசர்களினதீழ் விக்கிரகாராஜனையும், குற்றமற்ற இரத்தஞ்சிந்துதலும் தொடர்ந்து வந்து, எருசலேம் கலங்கப்பட்டு, பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டே போனதோடே முடிந்தது.

எரோது அரசுநல் கட்டப்பட்ட தேவாலயம் மகாமாட்சிமெய்யான கிறிஸ்துவேயாலானதாயிருந்தது. அது பிரகாசத்தினால் பளபளப்பாய்ச் சோதித்துக்கொண்டிருந்தது. தேவாலயத்தின் ஆராதனையும் மிகவும் அலங்காரமான விதமாய் நடத்தப்பட்டு வந்தது; அவனுடைய காலத்தில் இருந்த யூதர்கள் கல்லியலும் அறிவும் பெரும் சலரக்கியங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும் கர்த்தராயே இயேசுவை அவர்கள் கிளைவியில் அறைந்தார்கள்.

134

இயேசு வகுமொர்.

2: 17: முதலா 5-13) என்று பூரணமாய் விசுவசித்தது. சத்தமீட்டி கூப்பிடுகிறோம்; அடக்கிக்கொள்ளமாட்டோம். ஏசா. 58: 1.

ஆனால், பொல்லாதவர்களுக்கு வரும் இவ்வளவு அந்தரீகத்தில் தானும், உத்தமர்களுக்குப் பிரகாசமும் மகிமையுள்ள நம் க்கு உண்டாயிருக்கிறது. 1 தெச. 5: 5-8; 1 பேது. 1: 18. எடியெனில், உண்மையுள்ள ஒருமீதிப்பங்கு எப்பொழுதும் தேவருக்கு உண்டாயிருந்தது; அப்படியே இனிமேலும் அது எப்பொழுதும் உண்டாயிருக்கும். 1 ராஜா. 19: 18; ரோம. 11: 5. குருடராவிகளாக இஸ்ரவேலருக்குள்ளும், பேசியாவின் வருகைக்குத் திறந்து, அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் உண்டாயிருந்தார்கள். 2-ம் அதி மூதலியன். அப்படியே மணாளருக்காகக் காந்த (1 தெச. 1: 10), அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுபவர்கள் (1 தெச. 10) சபையில் உண்டாயிருப்பார்கள். இருளையும் அகலிப்பை விடுவிக்கென்று (சக. 13: 3), தங்கள் ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்வதிலான ஒருஜனம் இஸ்ரவேலரில் உண்டாயிருப்பார்கள். சக. 10; ரோம. 9: 27; 11: 25, 26. கர்த்தனத்தேவும் மீதியான ஜனம் புறஜாதிகளுக்குள்ளே தானும் (அவர்களுள்ள உலகத்த உண்டாயிருப்பார்கள். அப். 15: 16.

தேவனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக! நீதியின் குரியனாவார், தமகிமையுள்ள சிக்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்படி. மத். 19: 28. மப்போது, தமதுசெட்டைகளின் கீழ் ஆரோக்கியமும் எவராய் உமெதைக்கண்டு (மல். 4: 23), அவருக்கு முன்பாக இருளானது தோடிவிடும். சமாதானமும் மகிமையுமான அந்தப்பிரகாசமும் சகலதிராண்டாளுகையின் காலத்தில் கர்த்தருடைய ஆலயமாகியவதம், ஸ்தாபிக்கப்படும், எல்லாஜாதிகளும் அதற்கு ஒடிவருகன். (ஏசா. 2: 1-6; மீபா. 4: 1-5. தயவுசெய்து இதைவாசி.) பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சத்திற்குப் பின்பு வருகிற (ஏசா. 1: 4), அதில் "நெருக்கடிகள்தானும்" "அழிவுக்குரிய அடின தனத்தினின்றவிலெயாகப்பட்டி, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்காய் மகிமையான சுயாட்சித்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிற தமாவ (ரோம. 8: 20) காலம் இதவே. "என்பரிசுத்தப்படுத்துவதற்குத் திரு செய்வாருயிலை; சமூகதிரம் ஜலத்தினால் தீயாக்கிப் போல், புதி கர்த்தனம் அழிவினல் தீயைத்திருக்கு. ஏசா. 11: 9

சாஸ்திரங்கள் நெடுவாக்குத் தத்தம்பண்ணப்பட்டிருந்த காலையிக்கு தயாப்பெலத்தால் கர்த்தர் தீமைகளைக்கவிறப்பார், மேலும்புலம்பும் பெருமூச்சின் வேண்டுகளவர்கேட்பார், தாலத்தெங்கும் நிதியோங்கத் தூதசரம்சீட்டிவொன்றே.

தீங்கின்வீம்பும் தீயையுயர்த்தும் செருக்கின் தெனியுமெழும்பாது, வீக்குமுதியோர் இன்னார்களும் மெய்யைகொடுத்தவைவருக்கும், ஏங்கும்வறுமை தயாரத்தா விடுங்குக்குரலங்கேளுது, ஓங்கிச்செழிக்கும்சமாதானம் ஒழியும்சண்டைகட்டாயே.

அந்தவுதயவொளிதோன்றி அடருமிருளையகற்றாமட்டும் [தம், சிந்தைவிழித்துத் தாத்திருந்து செபித்தோமெதிர்பார்த்திருந்து நித் விந்தையாயிப்புவானும் விண்ணின்மகிமையால்சிரம்பும், சொந்தவார்த்தை தந்ததற்காய்த் துதிப்போம் காரும்கர்த்தனாயே.

XIII. இவ்வளவு இலட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் இன்னும் அடக்கிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கும்போது, உலகத்திற்கு, நியாயத் தீர்ப்பிதம்படி கிறிஸ்து இப்பொழுது வருகிறதானால், அவர் நிஷ்டரே ராயிருக்கவேண்டுமென்று தர்க்கிக்கப்படுகிறது.

இதற்கு நம்கொடுக்கு சமாதானம்:— இப்படிச்சொல்லுகிறது, தேவனுடையநோக்கங்களில் துணிகரமாய்க் குற்றம்பிடிக்கிற தாயிருக்கிறதில்லையா? தேவன் இரக்கமற்றவரென்று ஜலப்பிரளயம் எள்ளக்குறிதா? அல்லது மிகுதியாய்ப் பெருகிக்கொண்டுவந்த அக்கிரமத்தைத் துடைத்துப்போட்டதில், இனி வரப்போகிற ஜனங்கள் பேசில் அவர்அன்பும் கிருபையுமுள்ளவரென்று அது வெளிப்படுத்துகிறதா? நிச்சயமாய் அது இரக்கராய்செய்யப்பட்டது. முப்பத்து மூன்றுவருஷத்திற்கு ஒருதரம் இந்தஉலகம் மாண்டுபோகிறதென்பதைவினவில் வைத்துக்கொள்ளுவோமாக. புறஷ ஜீவியத்தின் சராசரிகாலம் இதிலும் குறைந்ததாயிருக்கிறது. உலகமானது சாத்தானுடைய வல்லமையின்மீது இருக்கிறது. (1 பேர்வா. 5: 19). அவன்மாணத்திற்கு அதிகாரமுடையவனும் இருக்கிறான். (எபி. 2: 14-15.) இப்பொழுதிருக்கிற ஏற்பாட்டின் காலத்தில், அவன்மாணமாயியதன் கட்டிடத்தைக்கொண்டு உலகத்தைத் தீர்ப்பது தாத்துக்கு அதிகமாய்க் கொலையெய்திருக்கிறான்.

இதைச் சிந்தனைசெய்! ஐம்பதுக்கு அதிகமான உலகங்கள் இரண்டிற்குமேயில் வகப்பட்டு, அயிர்ந்துப்போயிருக்கின்றன. ஒவ்வொருதலைமுறையும் முழுதும்புதிதான ஒருஉலகத்தை நடனசாலைக்குக் கொண்டுவருகிறது. இவர்களில் குணப்பட்டவர்கள் எவ்வளவோ சொற்பமானபேர். அவ்வளவு கொஞ்சமானபேர்களுக்கு சுவிசேஷமாயினாலுமே ரட்சனய்படகு போய்விட்டிருக்கிறது. அதுபோய் விட்டிருக்கிறவர்களிலும், ரட்சனய் செய்திக்குத் தங்கன் கிடைப்பைச் செலுத்துகிறவர்கள் எவ்வளவு சொற்பமானபேர். எரளமானகட்டம், சேதப்பட்டமரக்கலம்போல் அந்தகார அவிவாசத்தில் நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று வாரிக்கொண்டு போகப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் வருகையானது காரியங்களை அதிகஉத்தமஸ்திதிக்கு கொண்டுவரும். எப்படியெனில் அவர் வருகிறபோது, இடமெல்லாம் நன்றாகுறை சலசலாய்வுகளும் கீசுக்கப்பட்டுப்போகவே, ராஜ்யமார்வத்தின்படியில் ஸ்தாபிக்கப்படும். மத். 13: 31-43, 49, 50. அக்ரூபியத்தின்மேல் தானும் (அரசாளுகிறார் அல்ல, லூக். 20: 36; வெளி. 20: 4-6) சகஸ்திராண்டரசாட்சியின்காலத்தில் மரிக்கலாம்; இவரும் அவர்கள் கல்: "மரிவயதிலே சாவார்கள், தூறுவது சென்றலகலும் வாலிபன் எனைப்படுவான். (ஏசா. 65: 10). அவர்கள் மரணம் பாக்கியமுன்னதாயிருக்கும். வெளி. 14: 13. சகஸ்திராண்டவருகையானது தூணஸ்திதியாயிராவிட்டாலும், அந்தக் காலத்திலுள்ளபரவியை, அல்லது தேவனைச் சேவியாமல் கிலே சூலெந்து நடக்கும் சாதியை நியாயத்தீர்ப்புச் சமதியாய்ப் பின்தொடர்ந்து பிடிக்கும். ஏசா. 65: 20; சக. 14: 16-19.

இப்படியிருக்க, மெய்யாய், அவர்க்கெதிர்த்தில் வருகிறது ஒரு இரக்கமற்றசக்தி என்று என்னக்கூடாது. (ஜஸ்பிரளயகாலத்திக்குமுன் செய்ததபோல் 3 பேது. 3: 20) இப்பொழுதும் தேவன்கீழிய பொறுமையிருந்து, அவ்விதசக்திக்கேடேட பரிந்துபேசி, காத்தக்கொண்டிருக்கிறதைப்பற்றியே (2 பேது. 3: 9, 15) காம் ஆச்சரியப்படுவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகிலும் அவர் தமதுவாக்குத்தத்தத்தை மீளாவேற்றுவார்; வருகிறவர்க்கு வருவார் எபி. 10: 36, 37; 1 திமோதே 2: 13-14. கித்தொமாய்த் தம்முடைய காரியத்தை மீளாவேற்றிமுடிப்பார். இசா. 9: 28.

* இப்பொழுதுகொக்க இருக்கிறது.

இவையால் கிறிஸ்துவின் வருகையானது குரூர், அல்லது இரக்கமற்றகாரியமாயிருக்கிறதென்பதாய்த் தீர்மானியாதிருப்போமாக. "மெய்யாகவே நான் கித்தொமாய் வருகிறேன்" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆமென், சரித்தொகைய இயேசுவேவாரும்" (வெளி. 22: 20) என்று மறுமொழிகொடுத்த பரிசுத்த ஆவியின் கித்தொமக்கும் உண்டாயிருப்பதாக.

கர்த்தரின் வருகைக்கண்டயாளமரக்க
கண்டிக்கு குறிவேவாழ்வு
அத்தனின்வருகையன்று வேறென்ன
ஆறுதலெமக்கென்கே யளிக்கும்,
பந்தவர் சமுகமன்றெது கிறைகாம்
பித்திரும் பூமிபை மீட்சு,
சத்தியவுதயவெள்ளியே, யெமது
கழிபிக்கையனைத்தும் கின்மீதே.

இவைகெல்லாம் சம்பல்க்குமுன் இந்தச் சந்ததி ஒழிந்தபேசுகொண்டு இயேசுகொண்தார். லூக். 21: 32. மத். 24: 34; மாற். 13: 30-ம் வாசித்ததியவும்.

"சந்ததி" என்பது முப்பது அல்லது காற்பதுவருஷகால வட்டத்தைக் குறிக்குமென்ற கருத்துப்படுத்துகிறதமன்றி, கிறிஸ்து இதைப்பேசி காற்பது வருஷத்திற்குள்ளே எருசலேம் அழிக்கப்பட்டபடியால், அவர் சொன்னதையெல்லாம் அந்தச் சக்திக்கே ஒப்படைக்கிறார்கள்.

ஆனால் இங்கே வழங்கியபடி "சந்ததி" என்பது இஸ்ரவேல் வம்சத்தார் நிலைத்திருக்கும் காலமுழுவதையும் குறிக்குமென்றுநாம் நம்புகிறோம். இதுவே கிரேக்கை வார்த்தை வழங்கிய பின்வரும் வாக்கியங்களை ஒத்துப்பார்க்கவும். மத். 11: 16; 16: 4; மாற். 8: 38; லூக். 7: 31; 9: 41; 11: 29, 30, 31, 32, 50, 51; லூக். 16: 8; 17: 25; அப். 2: 40; 13: 15, (ஆனம்).

"ஒரு சந்ததி அவரைச் சேவிக்கும், தலைமுறை தலைமுறையாக அதுஆண்டவருடைய சந்ததி என்னப்படு" என்று, சங். 22: 30-ஆம், "இதுவே அவரைத்தேடி லீசார்ந்த அவருடைய சமுகத்தை காடுகிற யாக்கோபு என்னும் சந்நியாஸி என்று சங். 24: 6-ஆம் வாசிக்குமே.

6-வது. இஸ்ரவேலின் பாவங்கள். நியா. 2: 11-19; 1 சாமு. 8: 6; 2 ராஜா. 21: 11; 24: 3; எசே. 15: 4. இன்னும் பிறகு கம் உண்டு. அவைகளில் முக்கியமானது மத். 27: 25.

7-வது. வாங்குத்தத்தங்கள் நிறைவுசுரப்படவும், இஸ்ரவேலின் மீட்பு உறுதிப்படுத்தப்படவும் வேண்டுமென்பது. லேவி. 26: 40-45, விசேஷமாய். 42, 44, 45-ம் வசனங்கள்.

உபா. 4: 31.

" 30. 1-10, விசேஷமாய் 4, 5, 6-ம் வசனங்கள்.

2 சாமு. 7: 10, 11.

போவே. 2: 18-32.

" 3: 1, 21.

ஆமோஸ் 9: 11-15, விசேஷமாய் 15-ம் வசனம்.

ஒசை. 1: 10, 11.

" 2: 14-23.

" 3: 4, 5.

எசா. 2: 2-5.

" 9: 6, 7.

" 10: 20-23, விசேஷமாய் 21-ம் 22-ம் வசனங்கள்.

" 11: 10-16, விசேஷமாய் 11-ம் வசனம், ரண்டாத்தரம்.

" 19: 23-25.

" 27: 12, 13.

" 33: 20-24.

" 43: 1-7, விசேஷமாய் 5, 6, 7-ம் வசனங்கள்.

" 49: 13-26, " 22, 23-ம் "

" 60: 1-22, " 8, 9, 10, 15, 16, 18, 21-ம் "

" 61: 1-11.

" 62: 1-12.

" 65: 8-10.

" 65: 17-25.

" 66: 19-24.

எசே. 8: 12-19, விசேஷமாய் 17-ம் 18-ம் வசனங்கள்.

" 11: 4, 5.

" 16: 14-16.

" 28: 3-8, விசேஷமாய் 3, 4, 6-ம் வசனங்கள்.

29: 10-14.

30: 1-24, விசேஷமாய் 8, 9, 10, 11, 20 வசனங்கள்.

31: 1-40, " 8, 9, 10, 12, 28, 33, 38 "

32: 36-44, " 37, 39, 40, 41, 42 "

34: 7-17, " 7, 8, 14, 15, 16 "

" 44: 28.

" 46: 27, 28.

" 50: 4-8.

" 50: 17-20.

விசே. 16: 8-10, விசேஷமாய் 9-ம் வசனம்.

" 20: 36-44, " 40, 41, 42, 43, 44 வசனங்கள்.

" 28: 24-26, " 25-ம் 26-ம் வசனங்கள்.

" 34: 11-31, " 11, 12, 13, 14, 28, 24, 25, 28 வச.

" 36: 1-38, விசேஷமாய் 8, 10, 11, 12, 15, 21,

28, 31, 35, 37, 38 வசனங்கள்.

" 37: 1-28, விசேஷமாய் 11, 12, 14, 16-23 வச.

" 39: 23-29, " 25, 26, 27, 29 வசனங்கள்.

" 40 முதல் 48 வரையுமுள்ள அதிகாரங்கள் புதிய ஆலயத்தைப்பற்றி.

மீகா. 4: 1-7, எல்லாம் விசேஷம்.

" 7: 8-20, விசேஷமாய் 12, 19, 20-ம் வசனங்கள்.

செப். 3: 8-20, " 11, 13, 19, 20-ம் வச.

சுக். 2: 4-13.

" 3: 1-10, " 9-ம் வசனம்.

" 8: 1-23, " 4, 5, 7, 8, 12, 16, 17, 20-23-ம் வச.

" 10: 5-12, எல்லாம் விசேஷம்.

" 12: 1-14, விசேஷமாய் 10-ம் 11-ம் வசனங்கள்.

" 13: 1-9, " 6, 8, 9-ம் "

" 14: 1-21, " 11, 16, 20, 21-ம் "

மல். 3: 10-12.

மத். 23: 37-39, " 39-ம் வசனம், அளவும்.

லூக். 13: 34, 35, " 35-ம் "

" 21: 24, " " " வரைக்கும்.

" புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரையும் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்."

ரோம. 11: 17—28, விசேஷமாகப் 17, 20, 23, 28-வசங்கள்.

அப். 15: 13—16, திக்கச்சரிசின் உலாத்தின் பெயரிட அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடியால் இது மிகவும் முக்கியமான! சங். 51: 18; 102: 16.

இப்படியே, இதைவாசிக்கும் சிறகெதனே, இந்த வாக்கியங்களை உண்மையாய்ப் படித்தறிய, அல்லது ஊசிக்கவாங்கிலும் செய்வாயானால், இக்காலத்தில் யூதர்களில் ஏராளமானவர்கள் காணத்தேசத்திற்குமறுபடியும் திரும்பிவரும்படி உறுதியான விசுவாசங்கொண்டிருப்பது உனக்கு ஆச்சரியங்கொடுக்குமோ?

வேததூவின் முறைமையை அதுசரிக்கிற யூதர்களில்லாரும் இந்த கம்பிக்கையில் பிடிவாதமாகப் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, அவர்களைப்பார்க்கிலும் அதிகப்பெரிதான் வெளிச்சத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாம் திருவசைந்தின் இந்த ஆழ்ந்த கருத்துள்ள சாட்சியை அசட்டையாய்த் தள்ளிவிடுவோமா? அப்படிச்செய்தபாதுபடி கர்த்தர் துணைபுரிவாராக.

யூதர்கள் “பாபிலோனிலிருந்து திரும்பிவந்தபோது இந்தத் திக்கச்சரிசனங்கள் சிறைவேறித்தீர்ந்தது” என்று ஒருவேளை சொல்லுகிறதாயிருக்கலாம்.

அப்படியல்ல, அது முதல் விரை; ஆனால் இன்னும்

A SECOND RESTORATION.

ஒரு இரண்டாம் மீட்பும்

உண்டாகப் போகிறது. அக்காலத்திலே ஆண்டவர், அசிரியாவிலும், எகிப்திலும், பத்திரோசிலும், எத்தியோப்பியாவிலும், பெர்சியாவிலும், சிரேயாரிலும், ஆமரத்திலும், சமுத்திரதீவுகளிலும் தம்முடைய ஜனத்தில் மீதியானவர்களை மீட்டுக்கொள்ளத் திரும்ப இரண்டாம் விசை தமது கரத்தை நீட்டுவார்.” எசா. 11: 11.

யூதர்களுடைய முந்தின சிறை மீட்பில் அநேகர் பாபிலோனிலும், எகிப்திலும், மற்ற இடங்களிலும் சிலைத்திருக்க, மனுஷனவர்கள் மாதிரிப் பாபிலோனிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தார்கள். (எஸ். 7: 13). ஆனால் இனிவரும் இரண்டாம் மீட்பிலோ ஒருவரும் பின்விடப்படுவதில்லை.

“உன் தையாவர்கள் வானத்தின் கடையான திசைமீட்டும் தரத்தின்மீட்டும் தாலும், உன் தேவனுசிய கர்த்தர் அங்கே இருக்கிற உன்னைக் கூட்டி, அங்கே இருந்து உன்னைக்கொண்டுவருவார்.” உபா. 30: 4.

“பயப்படாதே, நான் உன்னை இரக்கமேன்; நான் உன்சந்ததியைக் கிழக்கிலிருந்து வரப்பண்ணி, உன்னை மேற்கிலுமிருந்து கூட்டிச்சேர்ப்பேன். நான் வட்டக்கோக்கி: கொடு என்றும், தெற்கைக்கோக்கி: வைத்திராதே என்றும் சொல்லி, தூரத்திலிருந்து என் குழந்தையும், யூதியின் கடையாந்தரத்திலிருந்து என் குழந்தைகளையும் நான் என் மகிமைக்கொன்று கிருஷ்டித்து உருவாக்கிப்படைத்து, என் நாமத் தரிக்கப்பட்டயாவையும் கொண்டுவர என் பேன்.” எசா. 43: 5-7.

“மாதிரிய ஆண்டவர்சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: இதோ, நான் நானே என் ஆடுகளை விசாரித்து, அவைகளைத்தேடிப்பார்ப்பேன். ஒரு மேய்ப்பன் சிதறுண்ட தன் ஆடுகளின் கடுவே இருக்கிற நாளில் தன் மந்தையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறதேபால, நான் என் ஆடுகளைத்தேடி, மப்பும் மந்தாரமூமான நாளில் அவைகள் சிதறுண்டுபோன எல்லா இடங்களிலுமிருந்து அவைகளைத் தப்பி வரப்பண்ணி, அவைகளை ஜனங்களிடத்திலிருந்து புறப்படவும் தேசங்களிலிருந்துசேரவும் பண்ணி, அவைகளுடைய சுயதேசத்திலே அவைகளைக்கொண்டுவந்து, இஸ்ரவேல் மலைகளின் மேலும் ஆறுகள் அண்டையிலும் தேசத்தின் சகலவாசஸ்தலங்களிலும் அவைகளைமேய்ப்பேன்.” எசா. 34: 11-13.

“தங்களைப் புறஜாதிகளிடத்தல் சிறைப்பட்டிப்போகப் பண்ணின நான் தங்களில் ஒருவனாயும் அங்கே அப்புறம்வைக்காமல், தங்களைத்தங்கள் சுயதேசத்திலே திரும்பக் கூட்டிக்கொண்டுவந்தேன் என்பதிலால், நான் தங்கள் தேவனுசிய கர்த்தர் என்று அறிந்து கொள்வார்கள்.” எசா. 39: 28.

முந்தின சிறைமீட்பில் யூதர்கள் மாதிரித் திரும்பிவந்தார்கள். இனிவரப்போகிற இரண்டாம் மீட்பிலோ, (இரண்டுகோத்திரத்தாருமாயிய) யூதாவும், (பத்துக்கோத்திரத்தாருமாயிய) இஸ்ரவேலும் * ஒருமிக்க வருவார்கள்.

* இந்த இடத்தில் தவிர, மற்ற இடங்களிலெல்லாம், இஸ்ரவேல் என்னும் இத்தவார்த்தையை பன்னிரண்டு கோத்திரங்கள் முழுமையும் குறிக்கும் அதின் விசாலக்கருத்தில் வழங்குகோம்.

“அங்காட்களிலே யூதா வம்சத்தார் இஸ்ரவேல் மீதேசத்தாரோடே சேர்ந்து, அவர்கள் ஏகமாய் வட்டேசத்திலிருந்து பறப்பட்டு நான் தங்கள் பிதாக்களுக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுத்தேசத்திற்கு விருவார்கள்.” எசே. 3: 18.

“நான் உங்களுடேல் இஸ்ரவேல் வம்சமாகிய மனுஷர் யானாயும் வர்த்திக்கப்பண்ணுவேன்; பட்டணங்கள் குடிபெற்றபட்டும், அவாந்தரமான ஸ்தலங்கள் கட்டப்படும்.” எசே. 36: 10.

யூதாவையும் யோசேப்பையும் காட்டுகிற இரண்டு கோல்களை எடுத்ததொன்றையும், அவைகள் அவனுடைய கையில் இரத்தப்பட்டு ஒரே கோலாகவும் வேண்டுமென்று எசேசு கியல் பூர்த்திநிக் கு தேவ உத்திரவுண்டாக, ஜனங்கள் அந்நா அறிந்து, அதின் பொருள் என்னவென்று விசாரித்தபோது, பின்வருமாறு அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட தேவன் அவனுக்குக் கற்பித்தார்:

“பின்னும் கர்த்தருடைய வார்த்தை எனக்கு உண்டாகி, அவர் நீ அவர்களை கோக்கி; தூரத்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறது என்னவென்றால், இதோ, நான்: இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரோ அவர்கள் போயிருக்கும் ஜாதிகளிடத்திலிருந்து அழைத்து, கர்த்திலிருந்து அவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களை அவர்கள் சுயஞ்சுத்திலே உண்ணி, அவர்களை இஸ்ரவேலின் மலைகளாகிய தேசத்திலே ஒரே ஜாதியாகவேன்; ஒரே ராஜா அவர்கள் எல்லாருக்கும் ராஜாவாக இருப்பார்; அவர்கள் இனி இரண்டு ஜாதிகளாக இருப்பதில்லை; அவர்கள் இனி இரண்டு ராஜ்யங்களாகப் பிரிவதில்லை.” எசே. 37: 15-21.

மறுபடியும் தங்கள் கவிழ்க்கப்படும் தூரத்தப்படவுமாகவே அவர்கள், ஞந்தின் மீட்பில் திரும்பிவந்தார்கள். இரண்டாம் மீட்பிலே, இனி ஒருக்காலும் புறம்பாக்கப்படாமல் நிலைத்திருக்கும்படித் திருவிவருவார்கள்; அவர்கள், உயர்த்தப்பட்டே சேமமாய்க் குயிருப்பார்கள். புறஜாதியாரான ஜனங்கள் அவர்களைண்டைக் குடும்பம் கட்டமாய் வருவார்கள்.

“அவர்களை அவர்கள் தேசத்திலே நாட்டுவேன்; நான் அவர்களுக்குக்கொடுத்த தேசத்திலிருந்து அவர்கள் இனிப்பிடுங்கப்படுவதில்லையென்று உத்தேசமாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” ஆமோ. 9: 15.

“இனி அவர்கள் புறஜாதிகளுக்குக் கொள்ளையாவதில்லை; பூமியின் மிருகங்கள் அவர்களைப் பட்சிப்பதில்லை; தத்தளிக்கப்பண்ணுவார் இயிலாமல் சகமாய்த் தங்குவார்கள்.” எசே. 34: 28.

உங்கள் மேல் மனுஷனையும் மிருக ஜீவன்களையும் பெருகிப்புகும்படி வர்த்திக்கப்பண்ணுவேன்; பூர்வநாடிகளில் நீங்கள் இருந்த நிலைமையில் நான் உங்களை ஸ்தாபித்து, உங்கள் முந்தின சீனாப்பார்க்கிலும் உங்களுக்கு நற்சீர் உண்டாகச்செய்வேன்; அதிலுல் நான் கர்த்தர் என்று அறிந்துகொள்வீர்கள். நான் உங்களுடேல் என் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின் மனுஷரை நடமாடப்பண்ணுவேன்; அவர்கள் உன்னைக் கையாளுவார்கள்; அவர்களுக்குச் சுதந்தரமாயிருப்பும்; நீ இனிமேல் அவர்களைச் சாகக் கொடுப்பதில்லை.” எசே. 36: 11, 12.

“நீ கொழிப்பட்டதும், கைலிடப்பட்டதும், ஒருவரும்கட்டா நடவாத்தமாயிருந்தாய்; ஆனாலும் உன்னை நித்தியமாட்சிமையாகவும், தலைமுறை தலைமுறையாயிருக்கும் மகிழ்ச்சியுறியும் வைப்பேன். நீ ஜாதிகளின் பாலக் குடித்து, ராஜாக்களின் முலைப்பாலையும் உண்டு, கர்த்தராகிய நான் ரட்சகொன்றும், யாக்கோபின் வல்லவர் உன் மீட்பொன்றும் அறிந்து கொள்வாய்.” ஏசா. 60: 15, 16.

“நீ அவர்கள் எல்லாரையும் ஆபரணமாகத் தரித்து மணமகள் ஆணிந்துகொள்வதுபோல, நீ அவர்களை அணிந்துகொள்வாய் என்று, என் ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார்... இதோ, ஜாதிகளுக்கு நிராக என் கரத்தை உயர்த்தி, ஜனங்களுக்குநிராக என் கொடியை ஏற்றுவேன்; அப்பொழுது உன் குமாரரைக் கொடுக்கைகளில் எந்திக்கொண்டு வருவார்கள்; உன் குமாரத்தின் தோளின்மேல் எடுத்துக்கொண்டெவரப்படுவார்கள். ராஜாக்கள் உன்னைவளர்க்கும் சந்தைகளும், அவர்களுடைய நாய்கள் உன்னைத்தாய்களுமாயிருப்பார்கள்; தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்து உன்னைப் பணிந்து, உன்கால்களின் துளைக்குவார்கள்.” ஏசா. 49: 18, 22, 23.

“ஆனாலும், தடைகளிட்களில் கர்த்தருடைய ஆலமாய்கிய பர்வதம் பாவதங்களில் கொடுமுடியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, மலைகளுக்கு மேலாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கும், எல்லா ஜாதிகளும் அதிலிடத்திற்கு

குடிவருவார்கள். திரளான ஜாதிகள் புறப்பட்டுவந்த காம் சர்தாரின் பர்வதத்துக்கும், யாக்கோபின் தேவனுடைய குடியத்துக்கும் போயோம்வருங்கள்; அவர் தமது வழிகளை நமக்குப் பிரதிபலிப்பார். நாம் அவர் பாதைகளில் நடப்போம் என்பார்கள்; எல்லையிலேயே நின்றுகொண்டே இருப்போம் என்று கர்த்தரின் வசனமும் செளிப்படுகிறது." மீகா. 4: 1, 2.

"இன்னும் ஜனங்களும் அநேகம் பட்டினங்களின் குடிவருவார்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஒரு பட்டினத்தின் குடிகள் மறு பட்டினத்தின் குடிகளிடத்திலுப்போய், நாம் கர்த்தருடைய சமூகத்தில் விண்ணப்பப்பண்ணவும் சேனைகளின் கர்த்தரைத் தேடவும் தீவிரித்தப்போயோம் வருவோம்; நான்களும் போயோம் என்று சொல்லுவார்கள். அநேக ஜனங்களும் புலம்பல் ஜாதிகளும் எருசலேயிலே சேனைகளின் கர்த்தரைத் தேடவும் கர்த்தருடைய சமூகத்தில் விண்ணப்பப்பண்ணவும் வருவார்கள். ஆகையால் பலவித பாஷைக்காரராகிய புரஜாதியரில் பத்து மனுஷர் ஒருபுத்தையைய வஸ்திரத்தொங்கலைப் பிடித்துக் கொண்டு தேவன் உங்களுடே இருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டோம்; ஆகையால் உங்களுடே கூடப்போவோம் என்று சொல்லி, அவனைப் பற்றிக்கொள்வார்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." சக. 8: 20-23.

"பின்பு எருசலேமுக்கு விரோதமாக வந்திருந்த எல்லா ஜாதிகளிலுமிடையாளவர்களும் சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவைத் தொழுது கொள்ளும்படிக்கும், கூடரப் பண்டிகையை ஆசரிக்கும்படிக்கும், வருஷா வருஷம் வருவார்கள்." சக. 14: 16.

முந்தின மீட்டில், அவர்கள் தங்கள் குருட்டிக்குத் தினமும் போன்ற இருதயக் கடினத்தினாலும் இயேசுவைப் புறக்கணித்து, கொலை செய்தார்கள். ஆனால் இனிவரும் ஆண்டாம் மீட்டிலோ இதை எல்லாம் நினைத்து அவர்கள் மனத்திருப்பி, கத்திரை இருதயங்கள் உடையவர்களாகி, தங்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கும் கிறிஸ்துவிலால் அங்கீகரித்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

"நான் தாவீது குடும்பத்தாரின் மேலும் எருசலேய் குடிகள் மேலும் இருபையின் ஆலியையும் விண்ணப்பர்களின் ஆலியையும் ஊற்றுவேன்; அப்பொழுது அவர்கள் தாங்கள் குத்தின எண்ணை

கேக்கப்பட்டு, ஒருவன் தன் ஒரே கிறிதுபோல் எனக்காப்புலம்பி, ஒருவர்க்காது கிணிக்கிறதுபோல எனக்காகக் கிணிக்கிறான். அந்த விலை மெகிதோன் பட்டினத்திப் பண்ணத்தாங்களாகும். ஆகையால் ஆகாத்திரிமோனின் புலம்பலைப்போல எருசலேயின் புலம்பல் பெரிதாயிருக்கும், தேசம் புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்; ஒவ்வொரு வம்சமும் தனித்தனியாகப் புலம்பும். தாவீது குடும்பத்தார் தனியேயும், அவர்கள் ஸ்திரிகள் தனியேயும், நரத்தான் குடும்பத்தார் தனியேயும், அவர்கள் ஸ்திரிகள் தனியேயும், லேவி குடும்பத்தார் தனியேயும், அவர்கள் ஸ்திரிகள் தனியேயும், சமேயி குடும்பத்தார் தனியேயும், அவர்கள் ஸ்திரிகள் தனியேயும், மற்றுமுண்டான சகல குடும்பங்களிலும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் மனுஷர் தனித்தனியேயும், அவர்களுடைய ஸ்திரிகள் தனித்தனியேயும் புலம்புவார்கள்." சக. 12: 10-14.

"அழகையோடும் விண்ணப்பங்களோடும் வருவார்கள்; அவர்களை வழிகாட்டவேண்டும்; அவர்களைத் தண்ணீருள்ள கிணிகளில் கட்டிவிட்டு, இவர்களுக்கு உணவு கொடுப்போம்; இவர்களுக்கு நான் பிதாவாயிருக்கிறேன், எப்பிராயிம் என் ஜேஷ்டப் புத்திரனாயிருக்கிறேன். ஜாதிகளே, நீங்கள் கர்த்தருடைய வாத்தையைக் கேட்டு, ஊரத்திலுள்ள தேவனில் அறிவித்து, இஸ்ரவேலைச் சிசுகிற மத்தவர் அதைச் செர்த்துக்கொண்டு, ஒரு மேய்ப்பன் தான் மஞ்சையைக் காக்கும்வண்ணமாக அதைக்காப்பார் என்று சொல்லுகிறார். அந்தவர்களுக்குப் பிற்பாடு, நான் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடே பண்ணப்போகிறேன் என்பதற்குரியவது, நான் என் நிபந்தப்பிரமாணத்தை அவர்கள் உள்ளத்திலேவைத்து, அதை அவர்கள் இருதயத்திலே எழுதி, நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஓர்மாயிருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." எசா. 31: 9, 10, 33.

"நான் உங்களைப் புறஜாதிகளிடத்திலிருந்து அழைத்து, உங்களைச் சகலதேசங்களிலிருந்து செர்த்து, உங்கள் சுயதேசத்திற்கு உங்களைக் கொண்டு வருவேன். அப்பொழுது நான் உங்களைமேல் சுத்தமாக ஜலம் தெளிப்பேன்; நான் உங்களுக்கு உடைய எல்லா அசுத்தங்களையும் நீக்கி உங்களைச் சுத்தமாக்குவேன், நீங்கள் சுத்தநாயர்கள், உங்களுக்கு சுவமான இருதயம்

க்திலே புதிதான ஆலிமைக் கட்டிலாயி
என் மாமசதிலிலிருந் து விந் துப்போ
ந் தருந் குக் கொடுப்போ. உந்தன் உ
ந், உ ந் கொ ளன் கட்டிலை ளிலிந் து
மா ள்ளாயும் ஆலையத ளின படி குய்ய

[illegible]

“அவர்கள் இனித் தங்கள் நரகலாபனை விக்ரோகவினாலும் தங்கள் அருவருப்புகளினாலும் தங்களுடைய சுகமீழ்ததங்களினாலும் தங்களுக்குட்பெடுத்தவைதமிழ்சை; அவர்கள் குடியிருந்து பாவஞ்செய்த எல்லா இடங்களிலிருந்தாய நான் அவர்களை நீக்கவாக்கி நடசித்து, அவர்களே ஈசத்தம் பண்ணுவேன்; அப்பொழுது அவர்கள் என்னுமாறியுப்பார்கள்; நான் அவர்கள் தேவனுயிருப்பேன்; எந்தாசனாகிய தாயிட என்பவர் அவர்கள் மேல் ராஜாவாக இருப்பார். அவர்கள் எல்லாருக்கும் ஒடுகமேயப்பர் இருப்பார், ...நான் எந்திராசனாகிய யாக்கோபுக்குக் கொடுத்தும், உங்கள் பிதாக்கள் குடியிருந்ததுமான் தேசத்திலே குடியிருப்பார்கள்; அவர்களும் அவர்கள் பிள்ளைகளும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளும் அதில் என்னென்றையும் குடியிருப்பார்கள்; எந்தாசனாகிய தாயிட என்பவர் என்னைற்றத்கும் அவர்களுக்கு அதிகபதியாக இருப்பார். என வாஸந்தமம் (நவ) களித்ததில் இருக்கும், நான் அவர்களை எவனுயிருப்பேன், அவர்கள் என்னுமாயிருப்பார்கள்.” எசே. 37: 36-37.

நான் என் ஆடுகளில் மீதியாயிருப்பவைகளைத் திரட்டியிருந்த எல்லாடுகளை விடமிருந்து சேர்த்து, அவைகளைத் திருப்ப அவை என்ன தொழுவங்களுக்குக் கொண்டுவருவேன்; அப்பொழுது அவைகள் பழைய பெருகும். அவைகளை மேய்க்கத்தக்கவர்களாயும் கலந்தருவதில்லை. இனி அவை என்பதற்குப் பழைய தமிழில், வல்கிருர், இடுவர், காட்டும் போல தமிழில்லை பயன்பு காத்தர் சொ அப்பொழுது தட்டித் துருத்தியுள்ள கையை எழும்பப்பண்ணு

கேள்; அவர் ராஜாவாயிருந்து, ஞானமாய் ராஜாநிதம்பண்ணி, பூமியிலே லியாபத்தையும் கீதியையும் கட்டியிப்பார். தவர் காட்களில் பூதகாட்சிக்கப்படும், இன்றவேல் சுகமாய்வாசம்பண்ணும்; அவருக்கு இவற்றாகக் கமத கீதியாயிருக்கிற கர்த்தர் என்பதே.” எசோ. 23: 3.

“அவர்களை மேய்க்கும்படி எந்தாசனைய தாவிது என்னும் ஓ
ரோ மேய்ப்பனை நான் அவர்கள்மேல் விசாரிப்பாயிருக்க ஏற்படுத்து
வேன்; இவர் அவர்களை மேய்த்து, இவரோ அவர்களுக்கு மேய்ப்ப
னயிருப்பார். கர்த்தாயிய நான் அவர்களுக்கு தேவனை இருப்
பேன், எந்தாசனைய தாவிது அவர்கள் கெவில் அதிகரியா வி
ருப்பார்; கர்த்தாயிய நான் இதைச்சொன்னேன்.” எசே. 34: 23,
24.

எசுக்கியேல் தீர்க்கதரிசி தனப்புத்தகத்தில் 40-ம் அதிகாரம்
சுல் 48-ம் அதிகாரம் வரைக்கும் வர்ணித்துப்பேசுகிற தேவாலயத்
தைப்போலானது ஒன்றும் இன்னும் ஒருக்காலும் கட்டப்படவில்லை.

இனிவரும் மகிமையான மீட்டிங் ஒன்று இஸ்ரவேலுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை, தெளிந்த புத்தியோடு இதை வாசிக்கிற ஒவ்வொருவனுக்கும், மேலே சொல்லியபடியான மனதைக்கவரும் சாட்சிகள் போதப்படுத்துமென்று தோன்றுகிறது. ஆகிலும் இந்த உதவகாக்கியங்களை யெல்லாம் காம் “ஆவிக்குரிய பரகரமாய்” வாந்தப்படுத்தவேண்டுமென்று அகேகர் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ரெளிவான உறுதிவாக்கியங்கள், உபத்திரவப்பட்ட சபையைக் குறித்துமென்று கருத்துப்பெற்று பிரயத்தனிக்கிறனால், அவைகளின் விளைபெயரும் பெருக்கமும் இவர்கள் தவிர்த்துவிடுகிறார்கள்.

இது போலவே தவறாயிருக்கிறது; அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன் கிறிபுவனரில் சொல்லிய நியாயங்களைத்தப்பாய்க் கருத்துக் கொள்ளுகிறதிலிருந்து இந்தத்தப்பிதம் முக்கியமாய் உற்பத்தியாகி, தென்று நாம் கிணக்கிறோம்.

“இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரொல்லாரும் இஸ்ரவேலரல்லவே” என்னுமபுவன் சொல்லும்போது, சபைமோடி இஸ்ரவேலரைக் கண்டபேசுவில்லை. விசுவாசத்தினால் அவன் நம்மை ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக்குமபோது, இஸ்ரவேலரோடே சபைப்பையும் கண்டறிவிடவில்லை; ஆனால் நாமெல்லாரும் விசுவாசத்தினால் மரத்தின்

யம் கிலை கிறீஸ்தோமென்டஸ் அவன் குடும்பத்தினுள். ஆதலால் அவருக்கும் புற ஜாதிகளுக்கும் தேவனுடைய சபைக்கும் தம்மினுள் திட்டமா ன்வித்தியாசத்தால் 1 கொரி. 10: 32, 33-ல் விபரமாகக் கூட்டுகிறான். சபைக்கு, அதற்குரிய விசேஷ ஆசிரியாதங்களும், இயேசுவோடு அயர்வாக்குரிய விசேஷ ஆசிரியாதங்களும் உண்டு. பற்றித்தான் படியான சந்தியாரொவ்வாரும் சபையான இஸ்ரவேலரல்ல என் பதை அவன் தெளிவாய்ச் காட்டுகிறான். தீயமில் இருந்த சன் னத்து அடைந்தவன் மனத்தினர் யூதலயிருக்கிறான். ரோம. 2: 29. இஸ்ரவேலரில் ஏராளமானவர்கள் அவசவமாகத்தில் ஒழிந்துபோ னாலும், இரட்சிக்கப்படும் மீதியானவர்களும் உண்டு என்று பவுல் திட்டமாய்ச் சொல்லுகிறான். ரோம. 9: 27; 11: 5. அவர்கள் நிமித்தம் அவன் கிறிஸ்தவை விட்டுப் பிரிந்தாலும்கூட, தன்னைத் தா னே அவர்களுக்காகப் பணி செய்ந்த தக்கனையாய் அவன் அவர்க ளைச் சிந்தித்தான். ரோம. 9: 3. அவர்கள் சபாவைக்கொள்காத த ங்கள் சய ஒலியமரத்தில் ஒட்டவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும், அது மரித்தோரிலிருந்து விண்ண உண்டானது போலிருக்குமென்றும் அவன் சொல்லுகிறான். இனி அவர்களுக்கு வரப்போகிற மகிமை யை அவர்களுடைய ரோம. 11: 15. "பட்டயுக்கருக்கொலே வி ருவார்கள், சகல புறஜாதிகளுக்கும் கிறிஸ்தவரென்ப பொருளாகப் புறஜாதியாரின் காலம் கிறிஸ்தவமும் வரைக்கும் வருசலேம் புற ஜாதியாரால் மிக்கப்படும்." என்று இயோனா. 21: 24-ல் சொ ல்லுகிறார். பவுல் இந்த இரகசியத்தை அறிந்ததினால்தான், "புற ஜாதியாரை உண்டாக்கும்போது மீட்கிறவர் இயேசு கிறிஸ்துவர்தான், அவருடைய மீட்கிறவரே இயேசு கிறிஸ்துவர்தான்" என்று சொல்லுகிறான். ரோம. 11: 26.

பின்வருகிறவைகளினால் இது பூரணமாய் விளக்கப்படுகிறது: இஸ்ரவேல் ஜனத்தின்மேல்வரும் பயங்கரமான இடுக்கண்களைப் பற்றி ஆமோஸ் 8-ம் 9-ம் அதிகாரங்களில் வாசிக்கிறோம்; அவர் கள் கெடல் ஜாதிகளுக்கும் கிறிஸ்தவரென்பதற்கு வரைக்கும் தப்போன் தவிர்த்துக் கூடாததை எழுப்பிக்கட்டவுமார்ட்டர் அப் போலநலர்களும் மூப்பர்களும் எருசலேமில் மூதலம்கங்கமாக்கக் கூ டுவந்து, இஸ்ரவேலையும் சபையையும் பற்றிய இந்தக் காரியத் தை ஆலோசித்தபோது, ஆமோஸின் இயேசு தீர்க்கதரிசன்தான்

க்குகோய், பரிசுத்த ஆவியானவர் யாக்கோபு அப்போஸ்தலனின் மனதைத்திருப்பி, இப்படி இஸ்ரவேல் அலைத்து திரிகிற காலத்தி னிடையில், தேவன் புறஜாதிகளினின்று தமது நாமத்திற்காக ஒரு ஜனத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், இதற்குப்பயன்பு தால்தின் கூடாரத் தை மறுபடியும் எடுப்பிக்கவுமிருக்கிறாரென்று கூறாட்டும்படி செய் தார். அப. 13: 17. இப்படியே இஸ்ரவேலரும் எருசலேமும் மீட்கப்படுகிறதற்கும்கூட சமஸ்தவ தெரிந்தெடுக்கப்படும் சபை யை இஸ்ரவேலின் மீட்கப்பற்றிய இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் ஒருக்காலும் குறியாதென்று காணுகிறோம்.

மேலும் அவர்களுடைய மீட்கப்பற்றிய குறிப்பான தீர்க்கத ரிசனங்களி னொன்று அந்த ஜனங்களுக்கல்ல, இஸ்ரவேலின் மலை களுக்கு உரைக்கப்படுகிறது. கருதப்பட்ட சொல் லத்தமான கருத் தைப்பற்றி யாதொரு சமூசயமும் கொள்ளுகிறதற்கு இடமில்ல என்று இதிலுள்ளெளிவாகிறது. எசே. 36-ம் அதிக.

இஸ்ரவேலர் மீட்கப்படுவார்கள்; ஆனால் மிகவும் நாயக்கமா ன உபத்திரவத்தின் காலம் ஒன்று அதற்குமுன்னதாக வர இருக் கிறது. அவர்கள் மூவர்கள் மலையளவு உயரமாயிருக்கிறது. இயே சு கிறிஸ்துவின் விளையுறப்பெற்ற இரத்தமாயிருக்கும் மலையளவு உதி ரத்தைச் சித்தின பாதகம் அவர்கள்மேல் சுமந்துகிறதது. மத். 17: 25.

உத்தம தீர்க்கதரிசியானவன் பின் வருபவைகளை எழுதின போது இதைக்கண்டான்:

இவைகள் தந்தால் இஸ்ரவேலையும் யூதாவையும் குறித்துச் சொன்ன விரித்தகனோ. கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: தத்தளிப்பின் சத்தத்தை கேட்கிறோம்; திசுலுண்டு, சமாதானமில் லை. ஆணைப்பிறந்தவன் பிரசவிக்கிறதண்டோ என்று கேட்டுப் பாருங்கள்; பிரசவிக்கிற ஸ்திரியைப்போல் புருஷர் யாவரும் தங்க ள் இடுப்புகளின்மேல் தங்களைக்களை வைத்திருக்கிறதையும், மு கங்கொல்லாம் மாறி வெறுத்திருக்கிறதையும் நான்காணுகிற தெ ன்ன்? ஐயோ! அந்தகான்பெரியது; அதைப்போலொத்தகாலில்லை; அது யாக்கோபுக்கு இக்கட்டுக்காலம்; ஆனாலும் அவன் அதற்கு மீட்கலாகி எடுக்கப்படுவான்." எசே. 30: 4-7.

றது. இதைநாம் கிர்ப்திகரமாய்ச் செய்து முடித்தாயிற்றென்று அப்புகிறோம்.

அவர்கள் மறுபடியும் மீட்டப்படுகிற விதத்தையும் அவர்கள் மனந்திரும்புவதையும், நிறிஸ்துவரின் அங்கீகரிக்கப்படுதலைப் பற்றிய விவரணை நமக்கு அவ்வளவு முக்கியமல்ல. ஏனெனில் அவர்களில் சபையைச் சேர்ந்திருக்கிறவர்கள் பரஸ்பரம் பிழைச்சுநிலை எடுத்திக் கொள்ளப்பட்டு, இஸ்ரவேல் கட்சியேனான இரத்த லைக் காரியங்களுக்கும் தப்பிக்கொள்ளுவார்கள். இம். 21: 26.

நிச்சயமாய் இந்த விவரணத்தைக் கற்றறிந்ததில் பூரண ஆசை வாதத்தை அநேகர் கண்டடைந்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சுற்றித்தின்பயனை இந்தப்புஸ்தகம் 129-ம் பக்கமுதல் 134-ம் பக்கவரைக்குமுள்ள புறங்களில் காட்டியிருக்கிறது. சபையானது ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபின்பு மூத்திரை முற்றாய் நீக்கப்பட்டு, வேதப்புஸ்தகமானது திறந்துவைக்கப்படும்போது நடக்கும் சங்கதிகளின் பெரிய பிரவாகத்தில், இந்தக்காரியங்களை இஸ்ரவேலர் கண்டறியும் அவ்வளவு தெனியாய் நாம் இப்பொழுது கண்டறிந்து கொள்ளக் கூடாது. தீனி. 12: 4.

இது கடைசியாக இரங்குமென்றும் (எசா. 2: 2.), அக்கிறிஸ்து வெளிப்பட்டு, வருகிறவரான யூதரின் ராஜாவாகிய இயேசுவின் அபிஷேகப்படுவானென்றும் (2 தெச. 2: 8), அவருடைய உபமாயிய இஸ்ரவேலர் "சமீபமாய் வந்தவரிட்டார்கள்" என்றும் (எசே. 36: 8.) அறிந்துகொள்வதே நமக்குப்போதும்.

THE STUDY OF PROPHECY.

திர்க்க தரிசன படிப்பு.

"அந்தரங்கமாய் அந்தகாழிகளையும் என்பிதானுலக விர மற் றொருவனின் துறியான்" (மத். 24: 36.) என்றும், "பிதாபானவர் தம்முடைய திருத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்களையும் வேளைகளையும் அறிவித்து உலகங்களுக்கு அறித்ததல்ல" (அப். 1: 7.) என்றும் இயேசுவாசுவர் சொன்னதினாலே, திர்க்கதரிசனத்தைக் கற்றறி யவேண்டிய புலனில்லை என்று நீ சொல்லுகிறதாயிருக்கலாம்.

இதைவாசிக்கும் பிரபஞ்சத்திலே, இதில்காண்கிற துர்க்கிற தல், அவ்லத வரும் காரியங்களை முன்னிதிக்கிறதில் மாதிரம் தீர்க்கதரிசனப்படிப்பு அடக்கியிருக்கிறது என்று நீ எண்ணவேண்டாம். மிகவும் யூசமுள்ள தேவத்தொடே சமது ஐயமானவர் தாம்வரும் "நாத்திரியாய் இத்தொழில்களையும்" நமக்குத் தெரிவிவர மல் வைத்திருக்கிறார். இத்தொழில்களையும் "காலங்களின் ஆ டையா" மூலகம் ஏதாவதொரு கட்டாயவிருத்தால், அவர் அவர்களை மாயக்கர்த்தர் என்று அழைத்தார். தம்முடையவருகைக்கு விடுத்திருந்தபடி, அவர் நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறார். தீர்க்கதரிசனத்தைப் படிப்பதில், அவர்களுக்கு ஆசைவாதம் கூறியிருக்கிறார். வெனி. 1: 3; 2: 7; 3: 11: 28.

இது உறுதியான திர்க்கதரிசன வசனத்தைக் கவனித்திருக்கும் படி, பெருமக்குப் புத்திசொல்லுகிறார். 2 பேது. 1: 19. "தேவ வாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடையமனுஷன் தேவின்வளாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவ்வகன் உபதேசத்துக் கும், கழித்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப்படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவையளாயிருக்கிறது" 2 தீமோ. 3: 16, 17.

இந்த வேதவாக்கியங்களில் அதிகப்பாகமானது தீர்க்க தரிசன மாயிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கவனத்தை இதற்கு அதிக மாய்ச்செலுத்துவார்களானால், "இப்பொழுதுசெய்யும் ஸுழிபத்தினி ன்று தமொருகிறவர்களாய்க் காணப்பட்டாமல், இப்பொழுது தம் பாதையில் அதிக வெளிச்சம், பிரகாசிக்கிறதையும், தம்மர் ஸுழிபத்தி, அநிகசாதனையான எதரியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதையும் கவனிக்கார்கள்." தேவனுடைய தன்மைமையும் வழிவகையும் பற்றிக்கொள்ளும் அதிக விசாலமும் ஆமுமுமான அறிவின் பேரில் அவர்களுடைய விசுவாசம் தாபரிக்கும். அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய அடிவானமுள்ளது முன்னிலும் அதிக தெளிவான எல்லையானதில் துலக்கிநீர்தும்.

ஆனால் இவைகளை யெல்லாம் தேர்ந்து கிரகிக்கவும் அறியவும் வேண்டியாலும், வேதவாக்கியத்தை மேல்மட்டாய்ப் படிக்கிறது, அல்லது இனிவரும் சங்கதிக்கே முன்னதாய் அறிகிறது மாதிரம் பாராதது. இதிலும் அதிகம் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. அ

இன்ன அதிக ஆழ்ந்த போதனைகளில், அதின் திர்ஷ்டார்த்தங்கள், அதின் உவமான உருபங்கள், அதின் சரித்திரம், சூரியவெளிச்சம்வக்கும் பளிர்வும், அதின் ஒளி, வாப்போகிற மகிமையைக் கூறியு, அதின் பிரகாசமான தீர்க்க தரிசனத்தொனி இவைகளில் அனுமதிக்கும் கருத்தின் அதிகசு ஆழங்களில் அது வாசிச்சுப்பட வேண்டும். தேவனுடையவர்களை இப்படித் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிற இத்தகைய பரந்தவரும் காஸ்திகத்தை எதிர்க்கிறதற்கு மிகவும் அவசியமான தென்று காணப்படும். ஏனென்றால், "அதுதேவனுடைய தேர்ந்தெடுத்த சாலையிலிருந்து எடுத்த போராயுதங்களால் நம்மைச் சோதிக்கின்ற மன்றி, அவருடைய போர்க்கொழிற்சாலையில் நம்மைப் பயிற்சி செய்கிறது." தத்துவஞானிகளுக்கும் காஸ்திகர்களுக்கும் தோன்றும் முண்டாக்கம் (ஏசா. 41: 21-23.) தீர்க்கதரிசன சத்தியத்தை, தேவன் எப்படிக்கையாடுகிறான் என்பதை, நம்மால் கூறப்பட்ட புத்தகரீதியங்கள் இனிவிறுவெறுமென்பதின் உறுதியைவிளக்கும்படி, ஏசா. 42: 8, 9-ல் அவர் விதைவெறியிருக்கிற தீர்க்கதரிசனங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். "அவைகள் தேர்ன்றதற்கு முன்னே அவைகளை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்." என்கிறார். நாம் கூறியிருக்கிற வசனத்திற்கும் தாம் தேவன் படைத்ததற்கும், சகல ஜாதிகளுக்கும் முன்பாக காட்சி செய்ய இவ்வெவ்வாறு ஏசா. 43: 9, 12-ல் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இன்றைத்தினம் வரைக்கும் அவர்கள் அப்படியே இருக்கிறார். தீர்க்கதரிசனமானது அவர்கள் சரித்திரமாயிருக்கிறது. தேவனையல்லாமல் வேறொருவர் அவர்களை இப்படிச் காப்பாற்றக் கூடும்? தேவனையல்லாமல் வேறொருவர் அவர்கள் சரித்திரத்தை இப்படி முன்னறிவிக்கக்கூடும்?

தேவனுடைய போராயுதச்சாலையில் இருந்தெடுத்தவந்தொரு ஆயுதம் மாத்திரமே மனுஷருடைய சகல நிவரணப் பித்தலையும் விரோதத்தையும் ஊடாடுத்து வெட்டிக் கூடும்.

ஆகையால் நாம் தீர்க்கதரிசனத்தை அசட்டைப்படுத்தாது தேவன் நம்ம விலக்கிக்காப்பராக. 1 தெச. 5: 20. (Propheteias-தீர்க்கதரிசனங்கள்.)

"தேசமே, தேசமே, தேசமே, கந்தருடையவார்த்தையைக் கேள்." எசே. 22: 29.

A PRACTICAL DOCTRINE.

சாதனைக்கடுத்த போதனை.

கரித்தரின் இரண்டாம் வருகையைப்பற்றிய இந்த சத்தியமர்னது அப்பியாந்திர சத்தியங்களுக்கென்று நாம் சொல்லியாயிற்று. இதற்குத் திர்ஷ்டார்த்தமாக, பத்திவித்திருக்கும் நம்மை எழுப்பியிடும் இரண்டாவது, இயேசு மறுபடியும் வருகிறதைப் பற்றியுள்ள தீர்க்க தரிசனங்களை அவரும், அப்போஸ்தலர்களும் எப்படி வழங்குகிறார்கள் என்பதைக் காட்டும்படி பின்வரும் ஒத்துவாக்கியவழங்குகிறார்கள்:—

1. கலவித்திருக்கும்படி, - மத். 24: 42-44; 25: 13; மாற். 13: 32, 37; லூக். 12: 35-38; வெளி. 16: 15.
2. மார்பைத் திறந்துகொள்ளும்படி, - 1 தெச. 5: 2-6; 1 பெத். 1: 13; 4: 7; 5: 8.
3. மனந்திரும்பும்படி, - அப். 3: 19-21; வெளி. 3: 3.
4. உண்மையாயிருக்கும்படி, - மத். 25: 19-21; லூக். 12: 42-44; 19: 12, 13.
5. கிறிஸ்துவைக்குறித்து வெட்கப்பட்டாமலிருக்கும்படி, - மாற். 8: 38.
6. வெளிக்கதை நாடாமலிருக்கும்படி, - மத். 16: 26, 27.
7. சாந்தமாய் அல்லது மெத்தெனவாயிருக்கும்படி, - யெரி. 4: 5.
8. பொறமையாயிருக்கும்படி, - எபி. 10: 36, 37; யாக். 5: 7, 8.
9. மாமச இச்சைகளை அழித்தும்படி, - கொலோ. 3: 3-5.
10. உத்தமமாயிருக்கும்படி, - வெளி. 1: 9, 10.
11. சாதனையில் முழுதும் பரிசுத்தமாயிருக்கும்படி, - 1 தெச. 5: 22.
12. தேவன் கூழியத்தில் உண்மையாயிருக்கும்படி, - 2 திமோ. 4: 1, 2.
13. அப்போஸ்தலனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய ஏவிவிடுதல், - 1 திமோ. 6: 13, 14.
14. தேவனின் கருவியைக் கருவியும் சத்தமுமாயிருக்கும்படி, - 1 பெத். 5: 2-4.
15. நம்மை நாமே கத்திரித்துக்கொள்ளும்படி, - 1 யோவா. 3: 2, 3.

16. கிறிஸ்துவில் சிலைத்திருக்கும்படி, —1 யோவா. 2: 28.
17. அநேக சோதனைகளையும் விசுவாசத்தின் கண்ணாடிகளையும் சரிக்கும்படி, —1 பேது. 1: 7.
18. நமது கர்த்தரினியித்தம் உபத்திரவத்தை உத்தர்த்துப் படி, —1 பேது. 4: 13.
19. பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பத்தியுள்ளவர்களுக்கும் படி, —2 பேது. 3: 11-13.
20. சகோகர கிணைமுன்னவர்களுக்கும் படி, —1 தெச. 3: 12, 13.
21. பாலோசத்திற்குரிய நமது குடியிருப்பைச் சிலைத்திரவத் துக்கொள்ளும்படி, —பிலி. 3: 20, 21.
22. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைய வாங்குதல் காரியம் 2 திமோ. 4: 7, 8.
23. அவருக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி, —1 தெச. 27, 28.
24. கிறிஸ்துவானவர் கிறிஸ்தவையுமுடிய நடத்திவருவாரென் னும் படி, —பிலி. 1: 5.
25. குழுவாணாதற்கும் நம்பிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொ ண்டிருக்கும்படி, —வெளி. 2: 25, 3: 11.
26. வெளிக் இச்சைகளைவெறுத்து, தேவபக்தியாய் ஜீவனம் பண்ணும்படி, —தித். 2: 11-13.
27. அது கெதியாய் வருவதால் விழித்திருக்கும்படி, —லாக. 17: 24-30.
28. யாதொன்றைக்குறித்தும் ஆத்திரமாய்த் தீர்ப்புச்சொல் லாதபடி, —1 கொரி. 4: 6.
29. பத்தியுள்ள பலனை உபயோகிக்கொண்டிருக்கும்படி, —மத். 19: 27-29.
30. சந்தோஷப்படும் ஒரு காலத்தைப்பற்றிக் கொள்கு உறு திப்படுத்தும்படி, —2 கொரி. 1: 14; 9வி. 2: 16; 1 தெச. 2: 19.
31. அப்போதஸர்களைவிட்டு கிறிஸ்து பிரியும்போது, தந்தப் படும் அவர்களை ஆறுதல்படுத்தும்படி, —யோவா. 14: 3; அப். 1: 11, உபயோகப்படுகிறது.
32. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் வைக்கும் சாதனை க்குரிய விசுவாசமானது கிறைவான கிருபையும் காத்த

- ருடைய காளில் குற்றஞ்சாட்டப்படாத நிச்சயமுமாயி ருக்கிறது. —1 கொரி. 1: 4-8.
33. விசுவாசியானவன் எதிர்பார்த்தக் காத்துக்கொண்டிருக் கிற பிரதான சங்கதி இதுவே. —1 தெச. 1: 9, 10.
 34. ஊழியக்காரர்களிடத்தில் கணக்குக்கேட்கும் காலம் இதுவே என்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத். 25: 19.
 35. அப்போது ஜீவனேழிருக்கும் ஜாதிகளுக்கு நியாயத்தீர்ப் புதும் காலம் இதுவே. —மத். 25: 31-46.
 36. பரிசுத்தவான்கள் உயிர்தெழும்பும் காலம் இதுவே. —1 கொரி. 15: 23.
 37. பரிசுத்தவான்கள் வெளிப்படும் காலம் இதுவே. —2 கொரி. 5: 10; கொலே. 3: 4.
 38. இயேசுவுக்குள் நித்தியாயடைக்கிருக்கிற மரித்தோருக்கா கத் தக்கப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கும் ஊற்றாக இது சொல்லப்படுகிறது. —1 தெச. 4: 14-18.
 39. அது அவசவாகிகளுக்கு உபத்திரவ காலமாகப் புகுக்குமென் று சொல்லப்படுகிறது. —2 தெச. 1: 7-9.
 40. கர்த்தவைய ராப்போஜனும் பரிமாறப்படும்போதெல் லாம் இது கூறப்படுகிறது. —1 கொரி. 11: 26.
- இந்த உபதேசமானது புகிய ஏற்பாட்டில் வழங்கப்படுகிற உப தோகங்களில் சிலைத்தேவலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறவைகள். முறை பாடுகளுக்குக் காலம் செய்யவும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. மற்ற பொருளைகளை ஏற்படுத்தவுமாக இது உபயோகிக்கப்படுகிறது. மற்ற எந்த உபதேசத்தில் இத்தாம் அதிக சாதனைக்குரியது ஏதும் உண்டு? இதில் நமக்கு இடமுண்டாளுல், மேலே வாட்டின ஒத்துவாக்கியங் களைச்சரிவர ஏர்த்தவாக்க நமக்கு மனம் உண்டு. ஆனால் இதை வாசிக்கும் பிரபுகிடுகிறதே, கீயே திருவசனத்தை எடுத்து, அதை ஆராய்ந்துபார்ப்பாயானால், அது உனக்கு அதிக ஆச்சுவாதமா வெ யிருக்கும். பரஸுமாரூதலைக் குறிக்கும் வாக்கிபங்களுக்கும் வெ னிப்படுத்தலைக்குறிக்கும் வாக்கிபங்களுக்கும் யாதொரு வித்தியாசத் தையும்நாம் இங்கே காட்டவில்லை. மேலே அறிக்கப்பட்ட சாத னைக்கடுத்த கோக்கங்களின் விமீத்தமாக இந்த இரண்டுக்குப் புகிய வங்களும் ஒருப்போலேவழங்கப்படுகின்றன.

சாலேய் பெண்கள் எழுந்திருங்கள்—திரு
நாஸின் பெண்கள் சேர்ந்திருங்கள்,
காலேயின் தாரகை சாலவேகானுத,
கதித்தாக்கும்மியடியுமடி—மலம்
குதித்துக் கும்மியடியுமடி.

வானம்முழங்கப் புவிமுழங்க—எந்த
வல்லமைகளு மதிர்ந்தொறுங்க,
மானுடசேனைகள் மானவும் என்னபதி
வாரூர் கும்மியடியுமடி—அவர்
கேரரய்க் கும்மியடியுமடி.

சித்திரமேகத்தின் மண்டபத்தில்—அதின்
சிறந்தசோபன சாவடியில்
சத்திய சித்தியவுத்தமனித்தனைச்
சந்தித்துக் கும்மியடிப்போமடி—தினம்
வந்தித்துக் குத்தியடிப்போமடி.

இதேவருகிற வேதவாக்கிய பிரகிரோகையும் ஒழுங்கும் லன்
டன் நகரத்தில் பிரசித்தப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சூழபத்திரிகையி
ருந்து வசேஷமாய் எடுக்கப்பட்டது. சுமஸ்திராண்டாளுகைந்
முந்தி கிறிஸ்துவின் வருகை இருக்குமென்பதை, அஸ்தக்
துள்ள தெளிவான உதாரண வாக்கியங்களோடுள்ள சுருக்க
காட்சியை, ஒத்து வாக்கியத்துக்கும் படிப்புக்கும் துதமாய் ஒளி
குப்படுத்தியிருக்கிறது. எடுத்தாக்கப்படுகிற வாக்கியங்கள்
வசியத்திற்குத் தமத்தாய்ச் சுருக்கமாயிருக்கிறபடியால், தேவவ
னத்தில் இவைகள் ஒவ்வொன்றை முன்ன முன்பின் வாக்கியத்தே
டே வாசித்தேற்றகு இதுமிகவும் பிரயோஜன முள்ளதாய்க் கண்ண
படம்.

59-ம் பக்கத்தில் வருகிற சக்ராகாரத்துடன் கூடி இதுவும்
மணவாளராகவும் ராஜாவாகவும் வெளிப்படும் கிறிஸ்துவின் வ
கையைச் சம்பந்தித்து நோரிடம் சுகதிகளின் ஒழுங்கைக் கிரகித் தி
யும்படி, ஜெபிக்கையோடு இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கு
அதிசுவலியாயிருக்குமென்று நாம் மீட்டிக் கொள்வோம்.

ஜெலியின் முறைமைப்படியான யனிகளும் ஆராதனை ஒழுங்கும் சில
மாறுதல்களோடே மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது (17). பரிசுத்த
பாவதமெங்கும் தீங்குசெய்வாருமில்லை; கேடுசெய்வாருமில்லை (18).
பூமியின் நான்கு திசைகளிலிருந்தும் இஸ்ரவேலும் யூதாவாகிய
தம்முடைய ஜனத்தில் மீதியானவர்களை மீட்டிக்கொள்ளத் திரும்ப
இரவோர்தாம் கர்த்தர் தமது கரத்தை நீட்டிவார் (19). எருசலே
யின் புதழ்ச்சியும், சர்வபூமியின் மகிழ்ச்சியு மாக்கப்படுகிறது
ம் நர புதழ்ச்சியும், சர்வபூமியின் மகிழ்ச்சியு மாக்கப்படுகிறது
(20) கர்த்தர் அவன் கருவில் (21) அதின் மகிழ்ச்சியும் நித்தியவெளி
(22) கர்த்தர் அவன் கருவில் (21) அதின் மகிழ்ச்சியும் நித்தியவெளி
(20) கர்த்தர் அவன் கருவில் (21) அதின் மகிழ்ச்சியும் நித்தியவெளி
(22) கர்த்தர் அவன் கருவில் (21) அதின் மகிழ்ச்சியும் நித்தியவெளி
(20) கர்த்தர் அவன் கருவில் (21) அதின் மகிழ்ச்சியும் நித்தியவெளி
(22) கர்த்தர் அவன் கருவில் (21) அதின் மகிழ்ச்சியும் நித்தியவெளி

அதற்குப் பெரிதும் உயரமுமான மதிவும், ...
ஆகப் பன்னிரண்டு வாசல்களும் இருந்தன; வா
சல்களின் அருகே பன்னிரண்டு தூதர்கள் இருந்
தார்கள்; அந்த வாசல்களின்மேல் இஸ்ரவேல்
சந்ததியாராகிய பன்னிரண்டு கொத்திரத்த
டைய நாமங்களுள் எழுதப்பட்டு இருந்தன. வெ
னி. 21: 12, 13.

நகரத்தின் மதிவக்குப் பன்னிரண்டு அஸ்தி
பாரக் கற்களிருந்தன; அவைகளின்மேல் ஆட்டுக்
குட்டியானவருடைய பன்னிரண்டு அப்போஸ்த
லரின் பன்னிரண்டு நாமங்களும் பதித்திருந்தன.

- (17) எசே. 43: 18-முதல் 24: வரையும், மல். 3: 3, 4.
(18) எசா. 11: 6-9; 33: 24; 35: 9; 55: 13; 65: 25; எசே.
34: 25; ஓசே. 2: 18; வெனி. 22: 3.
(19) எசா. 11: 11, 12; எரோ. 50: 4, 5; எசே. 39: 25-28.
(20) சங். 48: 2; எசா. 1: 26; 60: 14; 62: 7; 65: 18; எரோ.
31: 23; சக. 8: 3.
(21) எசே. 48: 35; யோவேல் 3: 17, 21; சேப். 3: 15-17; சக. 2: 10.
(22) எசா. 60: 19, 20; சக. 2: 5; வெனி. 22: 5.
(23) எசா. 2: 1-3; எரோ. 3: 17; யோ. 4: 2; சக. 8: 20-22;
14: 16-19.
(24) என். 14: 21; சங். 72: 19; எசா. 11: 9; ஆப். 2: 14.

வெளி. 21: 14.

‘அதின் மதில் வச்சிரக்கல்லால் கட்டப்பட்டிருந்தது; நகரம் தெளிந்த பனியுக்கு ஒப்பான சுத்தப் பொன்னுயிருந்தது.’ வெளி. 21: 18.

‘நகரத்த மதில்களின் அஸ்திரங்கள் கலவித இரத்தினங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன.’ வெளி. 21: 19.

‘பண்ணிரண்டு வாசல்களும் பண்ணிரண்டு முத்துக்களாயிருந்தன; ஒவ்வொரு வாசலும் ஒவ்வொரு முத்தாயிருந்தது; நகரத்தின் வீதி தெளிவுள்ள பனியுக்குப் போலச் சுத்தம் பொன்னுயிருத்தது.’ வெளி. 21: 21.

Its Glory and Purity.
அதின் மகிமையும் சுத்தமும்.

‘அதிலே தேவாலயத்தை காண் காணவில்லை; சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய கர்த்தரும் ஆகியிருக்கும்படிபாணையருமே அதற்கு ஆலயம். நகரத்திற்கு வெளிச்சங்கொடுக்க சூரியனும் சந்திரனும் அதற்கு வேண்டியதில்லை; தேவனுடைய மகிமையே அதைப்பிரகாசிப்பித்தது, ஆட்டுக்குட்டியானவரே அதற்கு விளக்கு.’ வெளி. 21: 22, 23.

‘அதின் பிரகாசம் விலையுயர்ந்த இரத்தினக்கல்லைப்போலவும்; பனிக்கொருளியுள்ள கல்லைப்போலவும் இருந்தது.’ வெளி. 21: 11.

‘இரட்சிக்குப் படுகிற ஜனங்கள் அதின் வெளிச்சத்திலே நடப்பார்கள். பூமியின் ராஜாக்கள் தங்கள் மகிமையையும் கனத்தையும் அதற்குள்ளே கொண்டுவருவார்கள். அங்கே இராக்காலம் இல்லாதபடியால், அதின் வாசல்கள் பகலில் அடைக்கப்படுவதே இல்லை. உலகத்தாருடைய மகிமையும் கனத்தையும் அதற்குள்ளே கொண்டுவருவார்கள்.’ வெளி. 21: 24-26.

‘திட்டுள்ளதும் அருவருப்பையும் பொய்யையும் நடப்பிக்கிற துமராகிய ஒன்றும் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை; ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள் மரத்திரம் அதில் பிரவேசிப்பார்கள்.’ வெளி. 21: 27.

‘சகஸ்திராண்டு அரசாட்சி, அல்லது ஆயிரம் வருஷம் சென்றதின் பின்பு, சாத்தான் தனது காவலிலிருந்து கொஞ்சக்காலத்திற்கு விடுதலையாகி (1), பூமியின் நாலைகளைவிடமுன்ன கொரு, மாகேரு என்கிற ஜாதிகளை வஞ்சிக்கும்படிக்கும், அவர்களை யுத்தத்திற்குக் கூட்டிச்சேர்க்கும்படிக்கும் புரப்பட்டுப் போகிறான் (2). அவர்கள் பரிசுத்தவான்களின் பானையத்தையும் பிரியமான நகரத்தையும் விரைந்து கொள்ளுகிறார்கள் (3). ஆனால் வானத்திலிருந்து அங்கின் இறங்கி, அவர்களைப் பட்டித்துப்போடுகிறது (4). அவர்களை வஞ்சித்த பிசாசானவன், மிருகமும் கள்ளத் தீர்க்க தரிசியும் இருக்கிற அத்தினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலில் தள்ளப்பட்டு, பிசாசாலமாய் இரவும் பகலும் அங்கே வாதிக்கப்படுவான் (5).’

The Judge of all the Earth.
புலோகத்தின்மேல்
லாம் தீயாயாதிபதியானவர்.

‘பின்பு, காண் பெரியவெள்ளைச் சிங்காசனத்தையும் அகின்றோல் வீற்றிருக்கிறவனாயும் கண்டேன்.’ வெளி. 20: 11.

‘உயிரோடிருக்கிறவர்களையும் மரித்தவர்களை யும் நியாயம் தீர்க்கப்போகிற கர்த்தராகிய இரேசு கிறிஸ்து.’ 2 தீமோ. 4: 1.

‘அவரே உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் மரித்தோர்களுக்கும் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயாதிபதி.’ அப். 10: 42; 1 பேது. 4: 5.

‘பிதாவானவர்,.....நியாயத் தீர்ப்புச்செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்.’ யோவா. 5: 22.

The Resurrection of Damnation.
ஆக்கினைக்கேது
வான உயிர்த்தெழுதல்.

‘மரித்தோராகிய கிறிஸ்தோரையும் பெரியோரையும் (a) தேவனுக்கு முன்பாக நிர்க்க கண்டேன்.’ (b) வெளி. 20: 12.

‘சமுத்திரம் தன்னிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தது; மரணமும் பாதாளமும் (c) தங்களிலுள்ள

(1) வெளி. 20: 3-7. (2) வெளி. 20: 8. (3) ஏருசலேம் நகரம், ஏசா. 4: 3 பார். (4) வெளி. 20: 9. (5) வெளி. 20: 10.

(a) முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கடையாதவர்கள், வெளி. 20: 5, 6 பார்.

(b) “குமாரனுனவர்.” யோவா. 5: 22; ரோம. 2: 16 பார்.

(c) அப்படியே கிரேக்ககிருக்கிறது.

The Last
Judgment.
கடைசி தியாயத்
தீர்ப்பு.

ள மரித்தோனா ஒப்பு வீத்தன்.' வெளி. 20: 13.4
'நீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினைய அடையு
ம்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புதப்பிவிடு
கள்,' போவா. 5: 23.

'சிலர் நித்திய நினைதக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் வி
ழித்து எழுந்திருப்பார்கள்.' தானி. 12: 2.

'அப்பொழுது புலங்குகள் நிறக்கப்பட்டன;
ஜீவபுஸ்தகம் என்னும் பெருநூல் புஸ்தகமும் தி
றக்கப்பட்டது; அப்பொழுது அந்தப் புஸ்தகங்
களில் எழுதப்பட்டவைகளைப்பற்றி மரித்தோ
ர் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளுக்குத் தக்கதாக தி
யாயத் தீர்ப்புடைந்தார்கள்.' வெளி. 20: 12.

'ஜீவபுஸ்தகத்திலே எழுதப்பட்டவருட்க் சா
ணப்படாதவனெவனோ அவன் ஆக்கினிக் கடலி
லே தள்ளப்பட்டான்.' வெளி. 20: 15.

'இரண்டாம் மரணமாயி ஆக்கினியும் சுந்த
கமும் எரிநிற கடலிலே பங்கடைவார்கள்.'
வெளி. 21: 8.

The Last Enemy.
கடைசிச் சத்துரு.

'பரிகரிக்கப்படும் கடைசிச் சத்துரு மரணம்.'
1 கொரி. 15: 26.

'மரணமும்பாதாளமும் (a) ஆக்கினிக் கடலி
லே தள்ளப்பட்டன. இது இரண்டாம் மரணம்.'
வெளி. 20: 14.

'வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம்.' மாற். 13:
31.

'வானங்கள் மட மட என்று அகன்றுபோம்,
கூதங்கள் வெந்து உருகிப்போம், பூமியும் அதி
யை எரிநிறவாகவும் எரிந்து அழிந்துபோம்:.....
(b) அந்தகாலில் வானங்கள் வெந்து அழிந்து,
கூதங்கள் எரிந்து உருகிப்போம்.' 2 பேத. 3:
10, 12.

(a) அப்படியே இரேக்கை இருக்கிறது.

(b) சூதி. 6: 11, 13; 9: 11, 16. வாக்கியங்களை ஏசு. 24:
5; 2 பேத. 3: 7 வாக்கியங்களோடே ஒத்துப்பார்.

'வானம் புகையைப்போல் ஒழிந்துபோம், பூ
மி வந்திரத்தைப்போல் பழசாயிப்போம்.' ஏசு.
51: 6.

'அவைகள் அழிந்துபோம்; நீரோ நிலத்திருப்
பீர்; அவைகளெல்லாம் வந்திரம்போலப் பழை
மையாயிப்போம்; ஒருசான்றவையப்போல் அவை
களைச்சுருட்டுவீர், அப்பொழுது மாறிப்போம்; நீ
ரோ பரிசுதவராயிருக்கிறீர்.' 1. 11; 12.

'அவருடைய சமூகத்திலிருந்து பூமியும் வான
மும் அகன்றுபோயின; (a) அவைகளுக்கு இடங்
காணப்படவில்லை.' வெளி. 20: 11.

New Heavens and
New Earth.
புதிய வானங்களுக்கும்
புதிய பூமியும்.

'சில்காசனத்திலுமில் வீற்றிருந்தவர்: இதோ,
சகலத்தையும் நான் புதிதாக்குகிறேன் என்றார்.'
வெளி. 21: 5.

'இதோ, நான் புதிய வானத்தையும் புதிய பூ
மியையும் உண்டாக்கும்.' ஏசு. 65: 17.

'நான் புதிய வானத்தையும் புதியபூமியையும்
சுண்டேன்; முந்தினவானமும் முந்தின பூமியும்
ஒழிந்துபோயின; சமூகத்திலுள்ளவர்களுந் போ
யிற்று.' வெளி. 21: 1.

'அவருடைய வாக்குத்தத்தின் படியே நீதி
வாசமாயிருக்கும் புதியவானங்களும் புதிய பூமி
யும் உண்டாகும்.' 2 பேத. 3: 13.

God All In All.
தேவனே
சகலத்திலும் சகல
முமாயிருப்பார்.

'அதன் பின்பு முடிவுண்டாகும்; அப்பொழுது
அவர் சகலதுணைத்தனத்தையும் சகல அதிகாரத்
தையும் வல்லமையையும் பரிகரித்து, தேவனும்
பிதாவும் மிருக்கிறவருக்கு ராஜ்யத்தை ஒப்புக்
கொடுப்பார்.' 1 கொரி. 15: 24.

'சகலமும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்போ
து, தேவனே சகலத்திலும் சகலமுமாயிருப்பதற்
கு, குமாரன் தானும் தமக்குச் சகலத்தையும் கீ
ழ்ப்படுத்தினவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார்.' 1 கொ
ரி. 15: 28.

(a) சங். 68: 8; நாகு. 1: 5; யோபு 15: 15; 25: 5 வச
பூங்களையும் வாசித்துப்பார்.

The Lamb's Wife.
ஆட்டுக்குட்டியான
வரின் மனைவி.

God Dwelt with
Men.
மனுஷர்களுடிக்
கூடே தேவன் வா
சமாயிருப்பது.

“யோவாஹூதியான், புதிய ஈருசலேம் பரிசுத்த நகரத்தை தேவனுட்க்கினின்று பரலோகத்தைவிட்டு இறங்கிவரக் கண்டேன்; அந்தன் புருஷனுக்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட மனைவாட்டியைப்போல் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்தது.” (ரீ) வெளி. 21: 9.

“இதோ, மனுஷர்களுடிகூடே தேவனுடைய வாசஸ்தலமிருக்கிறது. அவர்களுடிகூடே அவர் வரக்கூடியிருப்பார்; அவர்களும் அவருடைய ஜனங்களாயிருப்பார்கள், தேவன் தரமே அவர்களுடிகூடே இருந்து அவர்களுடைய திருப்புகழ்பாரா. அவர்களுடைய கண்ணீர் பாவையும் தேவன் துடைப்பார்; இனி மரணமும் இல்லை. துக்கமும் இல்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமும் இல்லை, துன்பங்களும் ஒழிந்து போயின.” வெளி. 21: 3, 4.

(10) “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தடவிலே, தம்முடையிருப்பின் மகாமேன்மைபான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச் செய்வதற்காக.” எபே. 2: 6.

“தேவன் நம்மிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண்களையும் இல்லை, காது கேட்கவும் இல்லை, அவைகள் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை.” 1 கொரி. 2: 9, 10.

“இதற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறவர் தேவனே; ஆலியென்னும் அச்சாரத்தை நமக்குத் தந்தவரும் அவரே.” 2 கொரி. 5: 5.

“அவருக்கு சபையிலே கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாய்த் தலைமுறை தலைமுறைக்கும் சதாகாலங்களிலும் மகிமை உண்டாவதாக. ஆமென்.” எபே. 3: 21.

“ஆகையால், பிரியமானவர்களே, இவைகள் வரக்காத்திருக்கிற நீங்கள் கறையற்றவர்களும் பிழையில்லாதவர்களுமாய்ச் சமாதானத்தோடே அவர் சங்கீதியில் காணப்படும்படி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்.” 2 பேது. 3: 14.

REFERENCES.

ஒத்து வாக்கியங்கள்.

நமது கர்த்தர் திரும்ப வருகிறதைப்பற்றிப் பேசிய பிரதானவர்க்கியங்களில் சிலவற்றிற்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிற பின்வரும் ஒத்து வாக்கியங்களை இசை இணைப்புக்காக, வேத வசனத்தில் அவைகள் வருகிற தொடர்ச்சியான வரிசையில், அவைகளைத் தியாசப்படுத்தும் குறிப்பு மொழிபேராகக் கூட இந்தே அறிவிக்கிறோம்:—

உபா. 33: 2.—செய்தல், செய்தல், மறுபுறமாகத், இரண்டாம் வருத்தம்.

சங். 2.—தேவருமாரனின் சுதந்திர முதலியவை.

67: 4.—அவர் ஜனங்களை நியமம் தீர்த்து, ஜாதிகளை ஆளுகிறார்.

96: 10-13.—நியாயத்திற்கு கர்த்தர் வருகிறார்.

98: 9.—அவர் பூமியை நியாயத்திற்கு வருகிறார்.

102: 10-12.—செய்தல், செய்தல், மகிமையில் வெளிப்படுவார்.

தானி. 7: 13.—ராஜ்யத்தைச் சூதத்திற்குமுடி மதுக்குமா என்பது வருகிறார்.

ஒசே. 6: 3.—முன்மாரியைப்போலவும் பின்மாரியைப்போலவும் அவர் வருகிறார்.

சக. 12: 10.—இஸ்ரவேலர் கிறிஸ்துவை நோக்கிப்பார்த்து, அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.

14: 4.—அவர் ஒவ்வொருவரின்மேல் நிற்கிறார்.

14: 8.—அவர் பரிசுத்த வான்களோடு கூடவருகிறார்.

மத். 16: 26, 27.—அவர் தமது பிதாவின் மகிமை பொருத்தினவராய் வருவார்.

19: 28.—அவர் தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார்.

24.—மூன்றுகேள்விகளுக்குமாறுத்திரங் கொடுக்கப்பட்டது.

25: 1-12.—மனவாளர்.

25: 13-30.—உழியக்காரருக்கு நியாயத் தீர்ப்புச் செய்தல்.

26: 31-46.—சகலஜனங்களுக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச்செய்தல்.

26: 64.—வாழ்த்தின் மேசங்களின்மேல் அவர் வருகிறது.

- மாத். 8: 38.—இப்பொழுது அவரைக்குறித்த வெட்கப்படுகிற
வர்களையெல்லாம் அப்பொழுது அவரும் வெட்கப்படுவார்.
- 13.—மூன்றுகேள்விகளுக்கு மாறுத்தாங்கொடுக்கப்பட்டது.
- 14: 62.—வானத்தின் மேகங்களின்மேல் அவர் வருகிறத
லாக். 9: 26.—இப்போது அவரைக்குறித்த வெட்கப்படுகிற
வர்களுக்குறித்த அவர்வரும்போது அவரும் வெட்கப்படுவார்.
- 19: 35-48.—அனாகன் கட்டப்பட்டதற்காகவும், விளக்குக்
கொண்டதற்காகவும் விழித்திருக்கிறார்.
- 17: 20-37.—யேசுவா, லோத்து கண்பவர்களின் தீர்வுத்
தம்.
- 18: 8.—பூமியிலிருந்தும் விசுவாசகருகிறார்.
- 19: 11-28.—ராஜ்யத்தைப் பெறக்கொண்டு, திரும்பி
ராப்போலிருக்கிறார். பத்தித்தாஸந்தகன்.
- 21.—மூன்றுகேள்விகளுக்குமாறுத்தாங்கொடுக்கப்பட்டது
யோவா. 1: 51.—வாசுதேவர்க்கப்பட்டி, தேவதூதர்கள் இறங்கி
வது.
- 14: 8.—வாசுதேவர்க்கப்பட்டி, நான்வந்து உங்களைச் சேர்த்து
கொள்வேன் என்று அவர் சொன்னது.
- 18.—உங்களைத்திரும்புவருவேன் என்று அவர் சொன்னது.
- 14: 28.—தாம் போவதும் திரும்பி வருவதும்.
- 21: 22.—நான் வருமளவும் அவன் இருக்க எனக்குச் சித்
மாலால், உனக்கு என்ன என்று அவர் சொன்னது.
- அப். 1: 10, 11.—அந்தஇயேசுவே மறுபடியும் வருவார் என்பத
1 கொரி. 1: 4-8.—அவருடைய வருகைக்குக் காத்திருக்கிறது
4: 5.—கர்த்தாவருமளவும் வரும்படியும் குறித்துத் தீர்ப்பு
சொல்லாதிருப்பதைப்பற்றி.
- 11: 26.—அவர் வருமளவும் ராப்போலுணம் பரிமாறப்படுவது
- 15: 23.—உயிர்த்தெழுதலின் வரிசை.—கிறிஸ்தவனுடைய
வர்கள் அவருடைய வருகையில்.
- 16: 22.—அனுதிமா மாரான்-ஆகா. (Anathema Maran-atha
சபிக்கப்பட்டவனுக்குக்கட்டவன். கர்த்தர் வருகிறார்.
- 2 கொரி. 1: 14.—கர்த்தரின் நாளிலே சபைகளும் போதகன்மா
ரும் ஒருவருக்கொருவர் புகழ்ச்சியாயிருப்பார்கள்.

- பே. 1: 6-10.—கிறிஸ்தவின் காலுக்கென்று துப்புரையிருக்க
வேண்டுமென்பது.
- 2: 16.—கிறிஸ்தவின் நாளில் மகிழ்ச்சியுண்டாயிருப்பது.
- 3: 11.—மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதல்.
- 3: 20, 21.—நம்முடைய குடியிருப்பு-ரட்சகர்வர எதிர்பார்
த்துக் கொண்டிருப்பது.
- 4: 5.—கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்.
- கொலோ. 3: 3-5.—உயரோடுகூட வெளிப்படுகிறது.
- 1 தெச. 1: 9.—தேவகுமாரன் பரலோகத்தி லிருந்து வருவதை
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.
- 2: 19.—அவருடையவருகையில் நம்பிக்கையும் சந்தோஷ
மும் கீர்ட்முமாயிருப்பது.
- 3: 13.—அவருடைய வருகையில் பிழையற்றவர்களாயிரு
ப்பது.
- 4: 13-18.—பரவசப்பிரவேசம்.
- 5: 1-10.—காலங்களுக்கும் சமயங்களுக்கும்-இரவும் பகலும்.
- 2 தெச. 1: 7-10.—ஐயவாஸித்து எளிதிர அக்கினியோடு
அவர் வெளிப்படுவது.
- 2: 1-8.—அந்த அக்கிரமக்காரன் அவர் வருகையிற் பிரகா
சத்தினால் அழிக்கப்படுவது.
- 1 தீமோ. 6: 13: 15.—அவர் பிரசன்னமாகும் வரைக்கும் கற்ப
னையைக் கைக்கொள்வது.
- 2 தீமோ. 4: 1.—அவருடைய பிரசன்ன மாகுதலிலும் ராஜ்யத்தி
லும் அவர் ஸியாயத்திர்ப்புச் செய்வது.
- 4: 8.—அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும்யாவருக்கும் கீர
டம் கிடைப்பது.
- தீத். 2: 11-15.—ஆனந்த பாக்ஷ நம்பிக்கையும், மகிமையின்
பிரசன்னமும்.
- எபி. 9: 24-28.—மூன்று வெளிப்படுத்தல்கள்.
- 10: 22-24.—விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு.
- 10: 25.—நாளானது சமீபித்து வருகிறது.
- 10: 35-37.—கொஞ்சக்காலத்தில் வருவார். பொறுமை
வேண்டியது.
- யாக். 5: 7, 8.—மூன்மாரியையும் பின்மாரியையும் கவனித்திருப்
பதுபோல அவ்வருமளவும் கீடிய பொறுமையாயிருப்பது.

- 1 பேது. 1: 7.—விசுவாசம் சோதிக்கப்படுவது.
 „ 1: 13.—முடிவுபரியத்தம் சம்பிக்கை யுள்ளவர்களிடிலே-
 பது.
 „ 4: 13.—அவருடைய மகிமை வெளிப்படுவது.
 „ 5: 14.—பிரதானமேய்ப்பூர் வெளிப்படுமபேது.
 2 பேது. 3 அதி. பரியாசக்காரரும் கர்த்தருடைய நானும்.
 1 யோவா. 2: 28.—அவர் வெளிப்படுமபேது.....தந்தியமுள்ள
 வர்களையிருக்கும்படிக்கு.
 3: 2, 8.—இப்பொழுது தேவனுடைய சீடர்களையிருக்கிறவர்க
 ள் இனி அவருக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள், இப்படிப்பட்ட
 சம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறவன் தன்னைச் சுத்திகரித்துக்
 கொள்ளுகிறான்.
 2 யோவா. 7.—மாமசத்தில் வருவது.
 சூதா. 14, 15.—நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கிறதற்கு கர்த்தர் பரி
 சுத்தவான்களோடு கூட வருகிறார்.
 வெளி. 1: 7.—இதோ, மேசங்களுடனே வருகிறார்.
 „ 2: 25.—மான் வருமளவும் பற்றிக்கொண்டிருங்கள்.
 „ 3: 3.—விழித்திராண்டால், திருடனைப்போல உன்மேல்
 வருவேன்.
 „ 3: 10, 11.—சொதனைகாலத்திற்குத் தப்பும்படி உன்னைக்
 காப்பேன். இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்.
 „ 14: 14-16.—பூமியின் விளைவு அறுப்புண்டது.
 „ 16: 15.—இதோ, திருடனைப்போல வருகிறேன்; விழித்துக்
 கொண்டிருக்கிறவன் பாக்கியவான்.
 22: 20.—துமென், கர்த்தராகிய இயேசுவே, வாரும்.
 இந்த விஷயத்தோடு சம்பந்தப்பட்டு, பத்தி விஷயமான கருத்
 துக்கொடுக்கிற அநேக வாக்கியங்கள் இன்னும் உண்டு, நான் பின்ன
 ல் அறிவிக்கிற இரண்டி வாக்கியங்களும் அவைகளுக்குள் விசேஷ
 மாணவைகள்: அதில் ஒன்று 1 கொரி. 16: 22-ல் பவுல் எழுதிய வா
 ச்த்துதலில் வருகிறது. ஆகீர்வாதம் கூறுகிறதற்கு முன்னே இயேசு
 வில் அன்புகூராதவர்களை கிறிஸ்துவரும் வார்த்தைகளைக்கொண்டு
 வன் விலக்கிவைக்கிறான்: “ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து
 வினிடத்தில் அன்புகூராமல் போனால், அவன்

“ANATHEMA MARAN-ATHA.”

சபிக்கப்பட்டவனுயிருக்கக்கடவன்.

கர்த்தர் வருகிறார்.

“அனதிமா” என்றால், சபிக்கப்படக் கடவன், ஆக்கினத்
 தீர்ப்புக்குட்பட்டவன், அழிவுக்தென்று வைக்கப்பட்டவன்
 என்று கருத்தாம்.

“மான் ஆதா” என்றால், கர்த்தர் வருகிறார் என்று பொருளா
 ம். அவன் சபிக்கப்பட்டவன்; கர்த்தர் வருகிறார்.

தேவனுடைய சீடைய பொறுமையானது கர்த்திருக்கிற பொ
 ருது, மனுஷர்கள் இயேசுவைப் புறக்கணிக்கிறதும், அசட்டைபிச
 ய்கிறதும், வேறுக்கிறதும் அவர்களுக்கு இலேது. (1 பேது. 3:
 20; 2 பேது. 3: 9). ஆனால் இயேசுவருகிறார். இப்பொழுது அவ
 னை அசட்டை பண்ணுகிறவனுக்கு ஐயோ, வேதனைவரும். “வீட்
 டெஜமான் எழுந்து, கதவைப்பூட்டினபின்பு” (லூக். 13: 25; மாற்.
 13: 35-37), இப்பொழுது அவரை அசட்டை செய்கிறவனுக்கு
 ஐயோ, வேதனைவரும். பவுல் இதை அறித்திருந்தான். ஆகையி
 னாலேதான் “இனிவரும் கோபாக்கினியினிடில்” (1 கொரி. 1: 10)
 பெப்படியாவிலும் சிலரை ரட்சிக்கும்படிக்கு நான் எல்லாருக்கும் எல்
 லாகுமானேன்” (1 கொரி. 9: 22.) என்று அவன் சொல்லுகிறான்.
 ஆ, மனுஷர்கள், “கர்த்தனாகக்கண்டடையத்தக்க சமயத்தில் அவ
 னைத்தேடி” (ஏசா. 55: 6; 2 கொரி. 6: 2.), வரும் கோபத்தக்குத்
 தப்பிக்கொள்வார்களானால்” (மத். 3: 7) அவர்களுக்கு எவ்வளவோ
 நன்மையாயிருக்கும்.

மற்றவாக்கியம் 2 யோவா. 7-ல் இருக்கிறது: “மாமசத்தில்
 வந்த (Gr. வருகிற) இயேசுக்கிறிஸ்துவை அறிக்கைபண்ணாத அநேக
 வஞ்சகர் உலகத்திலே தோன்றியிருக்கிறார்கள்; இப்படிப்பட்டவனே
 வஞ்சகனும் அந்திக்கிறவனாவதுமா யிருக்கிறான்.” “எர்க்கோமினன்”
 (Erkomenon). என்ற கிரேக்கை பதத்திற்குச்சரியான அர்த்தம்
 “வருகிற” என்பதே. இயேசு “வருகிறவர்” என்று விசேஷமாய்
 அழைக்கப்படுகிறார். (மத். 11: 3; எபி. 10: 37, Greek; வெளி. 1: 4,
 3; 4: 8; யோவா. 6: 14; இவைகளை ஒத்து வாக்கியங்களுடன் வாசி
 த்தரியவும்). இந்த வஞ்சகர்கள், கிறிஸ்துவின் அவதாரத்தை, அதா

வது அவர் சென்று காலத்திலாவது வருங்காலத்திலாவது மாம்சத்தில் வந்த, அல்லது வருகிறதை மறுத்தார்கள். ஆல்வோர்ட் (Alford), ஜேம்ஸன் (Jamieson), லாபெற்ற (Fausset), பரவுட் (Brown) என்பவர்களும் எழுதியிருக்கிற விவரத்தின்படி பார்ப்பதும் ஆகையால் இது முக்கிய கருத்துள்ளதாயிருக்கிறது.

JESUS' COMING IN THE FLESH,

மாம்சத்தில் கிறிஸ்து வருகிறதை

மறுக்கிறவனே வருகையும் அந்தக் கிறிஸ்துமாயிருக்கிறான் அதாவது உடைமியாய்ப் பெரிய ஆசிரியராகவும் வரப்பெறும் அந்தக் கிறிஸ்துவில் தன்புறங்களுமே காணும் அந்த ஆவியினாலே தான் வரப்பெடுகிறான் என்பதாம்.

இந்த வரக்கியம், நமது வேதமாகத் திருப்பதில் இவ்வளவு நேர்க்கோய்த் திருப்பப்பட்டிருப்பது மிகவும் அங்கமான காரியம் இயேசு மாம்சத்தில் வருகிறார் என்றும் இவ்வந்த உறுதிமொழி யானது, எங்கும் விதூலமாய்ப் பரம்பி யிருக்கிறது, திருவசனத்தை யாகொழுது திராவிடியின் இவர்க்குரிய அந்தப்படுத்தியதை அந்த மாயத்தின் டு விஜயன்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இயேசு நம்மிடத்தில் எம்மைச்சேர்க்குக்கொள்ளப்படி (யோவா 14: 3), பரவசப் பிரவேசத்தில் தாமாகவே வருகிறார். (1 தெச. 4: 16). அவர் வெளிப்படுத்தவில் மறுபடியும் இக்கப்பலுக்கு வருகிறார் (2 தெச. 2: 7-13); அந்த இடேகவே நாம் எழுந்துபோன அதுவே விதமாய் இருக்கிறது. * அப். 1: 11.

எவல்செய்தார் சேனைகளும்புத்து,
இரைந்து எக்காளங்கள் முழக்க,
ஜீவந்நுண்டெழுந்த பரிசுததாரோடி,
திரண்டு செம்பிரமாய்த் தொணிக்க,
பாலிகடகாமுடன் கொலையுண்ட இயேசு
பார், இதோ! மேகத்திலுவாரூர்;
தேவன் இப்புவியில் ஆண்டிடவாரூர்;
ஆயம் என்றும் அல்லலுமாயே.

* அதாவது, மாம்சத்தில் அதுவே ஆன்ருபமாய்.

கர்த்தராகிய இயேசுவில் அன்பு கர்த்தவர்களுக்கு வர இருக்கிற சியாயத் தீர்ப்பும் கீதியுள்ள பிரதிபலனும் அடுத்தவரும் இவ்விஷயங்களிலுடைய குறிப்பைக்கண்டு அவர்கள் கலக்கமடைகையில், நமது கர்த்தரின் பிரசன்னமாகுதலை வாஞ்சிக்கிறவர்களுக்கே அறினல்.

THE SWEETEST COMFORT.

மிகவும் மதுரமான ஆறுதல் உண்டாயிருக்கிறது.

சபையின் சரியான நிலைமையை நாம்கண்டறியும்போது இது வெளிப்படைப்பாழிருக்கிறது. வரப்போகிற ராஜ்யத்தோடே சபையைக் கவப்பாக்கப்போடலாகாது; அல்லது பழைய ஏற்பாட்டுக்காலத்துப் பரிசுத்தவான்கள் இதில் அடங்குகிறதில்லை. என்னிக்குகாலத்துப் பரிசுத்தவான்கள் இதில் அடங்குகிறதில்லை. மத். 16: 18, சபையானது கிறிஸ்து வந்ததன்பின் புது கட்டப்பட்டது. 18-பார். அது பெருந்தெ கொள்தேபண்டுகை நானில் ஆரம்பித்தது. (அப். 2-ம் அதி.) பரவசப் பிரவேசத்தில் அது பூரணப்படும். 1 தெச. 4: 17. இன்றாவேலாகிய தமது ஜனத்தோடே தேவன் செய்யும் நடவடிக்கையில் இது ஒரு இடைக்குறியாயிருக்கிறது. அவ்வகாலத்தினிமித்தம் அவர்கள் ஒடிக்கப்பட்டிருப்போகவே சபையானது அதில் ஓட்டவைக்கப்படுகிறது. ரோம. 11-ம் அதி. பார்.

கர்த்தருடைய தாழ்மையின் காலத்தில் (அப். 8: 33) சபையானது தன் ஆண்டவரோடே பாடுபடுகிறதில் அவருக்கு உடன்தோழியாயிருந்து (அப். 5: 41; பிலி. 1: 29; எபி. 10: 34), அவருடைய மாதிரியைப்பின்பற்றி (யோவா 13: 15; 1 பேது 2: 21), மனத்தாழ்மையால் நடந்து (பிலி. 2: 2-3; 1 யோவா. 2: 6) கொள்வெந்தால், அவரோடே கூட உயர்த்தப்படும் அதன் மனமையில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பாக்கியத்தை அது அடையும்படி (பிலி. 2: 9-11; ரோம. 8: 17) "பாத்திரமான தென்மெண்ணப்படும்." 2 தெச. 1: 5.

இயேசுவே மணவாளர், சபையானது அவருடைய மனவாட்டி. மோசேயின் ஏற்பாட்டுக்காலத்துக் கடைசி பிரதி கீதியாக யோவா என் ஸ்காரிகன் நின்றான்; "நான் கிறிஸ்துவல்ல," மணவாட்டின் ஸ்காரிகன் நின்றான்; மணவாளனுடைய தோழியை உடையவனே மணவாளன்; மணவாளனுடைய தோழியை, அருகே நின்று அவருடைய சொல்லைக் கேட்கிறவனுய் மணவாளனுடைய சுத்தத்தைக்குறித்து மிகவும்சந்தோஷப்படுகிறான். இந்தச்சந்தோஷம் இப்போழுது எனக்குச் சம்பூரணமாயிற்று."

(யோவா, 3: 28, 29) என்று சொன்னான். பிழைய ஏற்பாட்டுப் காலத்தின் பரிசுத்தவர்களுக்கும் சிறிஸ்துவின் மணவாட்டியுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை இதில் தெளிவாய்க் காணுகிறோம்.

அவர்கள் பூரணமாக்கப்படுவார்கள்; ஆனால், "அவர்கள் நம் மையல்லாமல் பூரணமாகாதபடியிருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னதே தேவன் மெக்கென்டூ முன்னதாக நியமித்திருந்தார். எபி. 1: 40. சபையானது அதைப் பூரணமாகாததாயிருப்பதால், தேவனுடைய சம்பூரணமான கிருபையிலே (எபே. 2: 7) கிறிஸ்துவின் பரம மணவாட்டியாயிருக்கும்படி சபையைத்தெரிக்கொண்டார். *

சபையானது கிறிஸ்துவின் சீரமாயிருக்கிறது (1 கொரி. 12: 12-27); அவரோடு அதற்கு உண்டாயிருக்கிற அருமையான ஐக்கியத்தை எப்பெயிருக்கு எழுதப்பட்ட கிருபத்தில் அகிசத்தெளிவாய்க் காட்டியிருக்கிறது. "தமக்கு முன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமடைந்தவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களும் இருப்பதற்கு அவர் உலகதோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் மறைத்தெறிந்துகொண்டபடியே" (எபே. 1: 4), அது ஆவிக்ஞரிய பிரகாரமாய் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட (2: 1), உன்னதங்களில் (1: 3; 2: 6) தனி ஆண்டவரோடே (1: 20) உட்காருமபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (2: 7). பிரியமானவருக்குள் தாம் மெக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப்புகழ்ச்சியாக" இருக்கும்படி அது இருக்கிறது. (1: 5). "அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக மீட்கப்படுவார்கள் என்பதற்கு," அதின் சந்தர்ப்பதின் அச்சாரமாய் அதற்கு இருக்கிற "பரிசுத்த ஆவியினால் அது முத்திரை போடப்பட்டிருக்கிறது." (1: 13, 14).

ஆ! "தாம் மெமை அழைத்ததினலே மெக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கை இன்னதென்றும், பரிசுத்தவாஸ்களிடத்தில் தமக்கு உண்

* இஸ்ரவேல் பூமிக்குரிய மணவாட்டியாயிருந்து, இம்மைக்குரிய ஆசிரவாதங்களால் தேற்றப்பட்டது; இவைகளை அனுபவிக்கும்படியாக அதுமறுபடியும் மீட்கப்படும். அவைகளை அனுபவிக்கும்படிப்பொழுது அவரத்தரமாயிருக்கபோதிலும், அதின் பிள்ளைகள் இன்னும் கடற்கரை மணலத்தினையாயிருப்பார்கள். ஏசா. 54: 17 அதி; எரே. 3: 1-18; 31: 32; எசே. 16-ம் அதி; ஒசே. 1: 10, 11; 2: 3-ம் அதி.

டாயிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தினுடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் இன்னதென்றும்" அறியும்படியாக, "பிதாவானவர் தம்மை அறிந்தகொள்வதற்குள்ளுள்ளதையும் தெளிவையும் அளிக்கிற ஆவியை" நாம் பெற்றுக்கொள்வது எவ்வளவு பரிசுதியும் (1: 17, 18). "மேலும் நாம் அனைவரும் தேவனுடையருமார்ப்பற்றும் மகிவாசத்திலும் அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவினுடைய கிறைவானவளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்க பூரண புருஷர் ஆகும்வரைக்கும்" (4: 11), அதாவது, தலையாக கிறிஸ்துவும் சீரமாக சபையும் ஒரே பூரணமனுஷன் ஆகும் வரைக்கும், "மற்றப்புறஜாதிகள் தங்கள் வீணை கிறிஸ்துவுலே நடத்திறதுபோல நாம் நடவாமல்," "அன்புடன் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு, தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும் நாம் விளங்குகிறவர்களாகவும்," "அன்பினுலே பத்தி விருத்தி உண்டாக்குகிறதற்கேதவாக சீர வளர்ச்சியை உண்டாக்குகிறவர்களாகவும்" (4: 15-17) இருப்போமாக.

"மெய்யான கீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயல்கள் இருக்கிறபடிப்பட்ட புதிய மனுஷனாக" (எபே. 4: 24), "அவர்கள் இறுதியும் ஒரேமாதிரியும் இருப்பார்கள்" (மத். 19: 4-6; எபே. 3: 31). இதுவே சர்ப்பத்தின் தலையை நகக்கும் மெய்யான ஸ்திரியின் சங்கதி. ஆதி. 3: 15; ரோம. 16: 20.

ஆகையால்தான், "மீட்கப்படும் நானுக்கென்று முத்திரையாகப்பெற்ற தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியைத் தக்கப்படுத்தாமல்" (எபே. 4: 30), ஒருவருக்கொருவர்தயவாயும் மன உருக்கமாயும் இருந்து (4: 32), "வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய்" (5: 8) ஞான முள்ளவர்களைப்போல கவனமாழி," "தாலத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளுகிறவர்களாயும்" (1: 15-16) அன்பிலே நடந்து கொள்ளவும் (5: 2), பரிசுத்த ஆவியினால் கிறைந்து (5: 18), போஷித்துக் காப்பாற்றப்படவும் (5: 29) அதற்குப் புத்தசொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது, கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய (5: 32) "அது கறை திறை முதலானவைகள் ஒன்றுமில்லாமல், பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ளசபையாக கர்த்தராகிய அவருக்கு முன் கிறுத்திக்கொள்ளப்படுகிறது." (5: 27). ஏனெனில் "நாம் அவருடைய சீரத்தின் அவயவங்களாயும் அவருடைய மாம்சத்திற்கும் அவருடைய எலும்புகளுக்கும் உரியவர்களாயும் இருக்கிறோம்." (5: 30, 31). தமது மணவாட்டியைத் தம்மிடத்தில் சேர்த்துக்

கொள்ளும்படி இயேசு வருகிறார் என்று அறியும் நிலை. அந்த அருளையான நிலைவு வேறே ஏதாவது உண்டா? இது மிகவும் உருக்கமும் அன்பும் நிறைந்த சிந்தையாயிருக்கிறது. அவர் அதை தாக்குமுன் கிறித்திக்கொள்ளும்போது அவர் அதற்குச் செய்யாமலிருக்கக்கூடியது என்ன பொருள், அப்போது சந்திக்கிறதினால் உண்டாகும் ஆனந்தத்தளிப்பு காலாலும் பாலாலும் வாணரித்தி முடியக்கூடாதுதரையிருக்கிறது. “தேவன் தம்மில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணின் வைக்கைக் கன்காணவியில்லை, காதுகேட்கவியில்லை, அலைகள் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றவியில்லை.” 1 கொரி. 2: 9. இப்பொழுது நாம், வரப்போகிற கந்தோஷங்களுக்கு முன்னாலும்கூட “முதல்தான் அகிய அங்குடைய ஆவியால்” “அச்சாரம் பெற்றிருக்கிறோம்.” அப்பொழுதே சபையானது அன்பின் இளைப்பாறுதலை, நுகர்வியத்தின் சம்பூரணத்தை, தலைய ஆண்டவரின் அருள்பாசனை பரவசக்கனிப்பை அனுபவித்தறிந்து, அவருடைய சிவசெய்தின் இனிமையில் திர்ப்தி அடையம்.

சகலக்கும் சாஜ்பத்துக்கும் தம்மில்லாந் நேரான வித்தியாசத்தை நாம் பருத்தியக் கூடாமற்போனால், இந்தச் சந்தியத்தினால் வரும் தெத்தியைச் செல்லாம் இழந்துபோகிறோம். சபையானது அன்புபடுகிறதாயிராமல், சித்தியுடனே கூட ஆளுகிறதாயிருக்கிறது. 2 திமோ. 2: 11.

இயேசுவரும்போது—துயரம்
இன்னலிடர் கணினியில்லை
இயேசுவரும்போது—எல்லாம்
இன்பம் மகிழ்ச்சி சமாதானம்.

இயேசுவரும்போது—வழியில்
இளைத்த எனது தனையறிவார்,
இயேசுவரும்போது—சொந்த
எனதுகூடைய அவர் அறிவார்.

இயேசுவரும்போது—எனக்கு
இடுக்கஞ்செய்த துயர் அறிவார்,
இயேசுவரும்போது—அவர் கரம்
என்னைத்தாங்கி உடத்திடுமே.

நமது கர்த்தர் மறுபடியும் வருகிறதைப்பற்றிய இந்த விஷயமாக, இவ்வித உயிர்நிலைமான முக்கியமும் வேதவாக்கியம் முழுதும் எதிர்த்து, இப்படி ஊடுசென்றுகிறதாமாயிருப்பது, நாம் அதை மீட்பவிகாரணை செய்யும்படிக்கான எல்லையற்ற ஒரு நிலமாயும் சந்தியத்தின் வற்றுக்கேணியாயும் நமக்கு அதை ஆக்குகிறது. இன்பப்பற்றி நாம் சந்தோஷத்தோடே கொல்லக்கூடிய அநேக காரியங்கள் இன்னும் உண்டி. ஆனால் சம்முடைய இந்தக்கொடுப்பு தகம் நாம் ஆரம்பத்தில் நினைத்திருந்ததற்கு மட்டு தாண்டிப் போயிற்று; * ஆகையால்,

THE TIME.

காலத்தைக்

குறித்த மாத்திரம் சிலவார்த்தைகளை இப்பொழுது அதிகமாய்ச் செர்ப்போம்.

*இந்த விஷயத்தைக்குறித்து அதிக அறிவு அடையும்படி ஆசைப்படுகிறவர்களுக்கு உதவியாயிருக்கும் அநேக புஸ்தகங்களுக்குள், ஜேம் பேர் எழுதப்படுகிறவைகளை வாசிக்கும்படி புதுத்த பேசுகிறோம்; மூடி (Mr. Moody) என்னும் போதகர் செத்த பிரசங்கத்தை யும், “கர்த்தர்வருகிறார்” (“Maran-atha”) என்றும் வசனத்தின் பேரில் புருக்கன் (Dr. Brookes) என்னும் சாஸ்திரியாரும், “அவர் வருவார்” என்பதில் டிங் (Dr. Tying) என்னும் சாஸ்திரியாரும், “திர்க்கதரிசன விஷயங்களைப்பற்றிய தெளிவான பத்திரிகைகள்” என்பதின்பேரில் வ. டாரத்ரர் (W. Trotter) என்பவரு, “பிரபு யிருக்கிற பிரபந்தங்களையும் பார்க்கவும். பின்னும் இங்கிலாந்து தேசத்தில் கூடின ஐக்கிய ஆலோசனைச் சங்கங்களிப்பேசி, பிரசித்தப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற ‘ஆனந்தபாக்கிய நம்பிக்கையின் பேரில் பண்ணப்பட்ட பதினாறு பிரசங்கங்கள்,’ ‘நமது தேவன் வருவார்’ என்பது முதலிய பிரபந்தங்களையும் வாசித்தறியவும். விசேஷமாய், நீயுயோர்க்குப் பட்டணத்தில் கூடின தீர்க்கதரிசன ஆலோசனைச் சங்கத்தில், சகஸ்திராண்டாளுகைக்கு முந்தி கிறிஸ்தவருவார் என்பதின்பேரில் பண்ணப்பட்ட உபநாயகங்களையும் வாசித்தறியவும்.

பாவசப் பிரவேச காலத்தையும் வெளிப்படுத்திய காலத்தையும் தெளிவாய் வித்தியாசப் படுத்துவோமாக. † (சக்கராகாதம் பார்.)

பாவசப் பிரவேசத்தையப்பற்றி, அது இப்பொழுதே சம்பவித்தாலும் சந்தவிக்கலாமென்று காம். முக்கியமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். பாவசப் பிரவேசம் நேரிடும் சம்பவத்தைப்பற்றி யாதொரு திட்டமான அடையாளமாவது நாளாவது இதுவுள்ளதில் நமக்குச் சொல்லப்படவில்லை. அது எந்த கிறிஸ்துத்திலாவது சம்பவிக்கலாமென்றெண்ணி எதிர்பார்த்து, அதற்காக எப்பொழுதும் காம் விழித்துக் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். பெரிய உபத்திரவத்திற்கு (லூக். 21: 36) தய்பிக்கொள்ளும்படி சபையானது உலகத்தினின்றும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதற்கு முந்தி, “அத்தி மரத்தின் அடையாளங்கள்” சம்பவிக்கத் தொடங்குகிறதை (லூக். 21: 29) அது காலவரமென்பது மெய்தான்.

ஆனால், இந்த அடையாளங்கள், முக்கியமாக “தந்தங்களும் பூயி யதிர்க்குகளும்.” “ஜனங்களுக்குத் தத்தளிப்பும் இடுக்கணும் உண்டாவதும்,” “சமூத்திரமும் அலைகளும் முழக்கமாய் யிருக்கிறதும்” ஆகிய இவைகள் வழக்கச் சம்பவங்களாயிருப்பதினாலே, சென்ற பதினாறு நூற்றாண்டுகள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்த அடையாளங்கள் தொடங்குகிறதாக சபையானது தகனமாய் விசுவாசித்திருந்தது.

இப்படியே, பாவசப் பிரவேசமானது வெளிப்படுத்துக்குமுன் வருமென்றது மாதிரியே உல்லாமல், அது நேரிடும் திட்டமான காலம் நமக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆகாவது, கிறிஸ்து தமது சபையோடு வருகிறதற்கு முந்தி (யூதா. 14 வசு) அவர் தமது சபைக்காக வருவார் (1 தெச. 4: 16, 17) என்பதாம். இந்த இரண்டு காலத்துக்கும் மத்தியில் பெரிய உபத்திரவ காலம் வருகிறது.

வெளிப்படுத்திய காலமானது லேவி. 26ம் அதிகாரத்திலும் தானியேலின் புஸ்தகத்திலும், வெளிப்படுத்திய ஆகமத்திலும் அநேக தீர்க்கதரிசன வேலைகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆ

† இப்படிச் செய்ய இயலாமற்போனதே, நமது கர்த்தர் திரும்ப வருகிற நாளைச் சித்தப்படுத்துகிற சஞ்சலமானதப்பறைக்குள் அநேகரை உட்படுத்துகிறதாயிருக்கிறது.

னால் அவர்களின் அபிரகியான அடையாளங்களையும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அபுரானீ கால கணிதமும், அவைகளின் விவரத்தின்படி அவைகள் துட்ப விசாரணை செய்யவரும் தருமயமுமாக்குகிறது. அவைகளை துட்ப விசாரணை செய்வதில் இப்பொழுது காம் கால தாமசம் செய்யவேண்டியதில்லை; ஆனால் அவைகளில் ஜெபத்தோடும் அவைகளைச் சுற்றுவதும் போது, அவைகள் தீயிரமாய் முடிவுக்கு அடுத்து வருகிறதென்பதின் கச்சயத்தை அது நமக்குக் கொடுக்கிறதென்று காம் உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

வெளிப்படுத்துக்கு முந்தி இரண்டு சங்கதிகள் சம்பவிக்க வேண்டும்; அது தம்பித்திருக்கிறதை அவைகள் காட்டும். அவையாவன: அசம்பூரணமானதானதும் இஸ்ரவேலின் மீட்டும் (எசே. 22: 19-22; சக். 10: 8, 9), அந்திக் கிறிஸ்துவின் தோற்றமுமே. 2 தெச. 2: 8.

ஆனால், 2 தெச. 2: 7ல் காம் கிரகித் தறிசிறபடி பாவசப் பிரவேசமாகிறதற்கு முன் அந்திக் கிறிஸ்து வெளிப்பட்டாட்டான். அந்தச் சங்கதிகள்தெற்றதற்கு முன் இஸ்ரவேலின் மீட்டும் சம்பவிக்கக் கூடியதல்ல. ஏனென்றால், “புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் ஒருசலேம் புறஜாதியாரால் மிகிக்கப்படும்.” (லூக். 21: 24). தேவன் புறஜாதிகளினின்றும் தமது நாமத்திற்காக ஒரு ஜனத்தைத் தெறித்தெடுக்கும் வரைக்கும் தாவீதின் சட்டாரம் மறுபடியும் எழுப்பிக்கப்படவேண்டி. அப். 15: 14, 15.

இந்தச் சம்பவங்கள், சமீபத்திருக்கிறதென்று காட்டும்படிக்கான அடையாளங்களையும் திரிஷ்டாந்தங்களையும் காண்பிக்கும்படி தேவனுக்குச் சித்தமாயிருக்கிறது. (எபி. 10: 25). ஆனால் காம் முன்னே சொன்னதிற்படி ஒவ்வொரு தலை முறையிலும் கிறிஸ்து திரும்ப அவைகள் சம்பவிக்கிறதை சபையானது காணத்தக்கதான அவ்வித தன்மையுள்ளவைகளாய் அவைகள் இருக்கின்றன. இது ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடே இப்படித் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று காம் நம்புகிறோம். இடைப்பட்ட காலத்தில் சபையானது விழிப்பாய் இருக்கிறதை நிறத்திலிடாதபடி, அதின் பாவசப் பிரவேச காலத்தைத் திட்டமாய்ச் காட்டும்படிக்கான ஒரு தேயிதியையோ, அடையாளத்தையோ அதற்குக் கொடுக்கப்படாதென்பதே அந்த நோக்கம். எப்பொழுதும் விழித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு சபைக்கு இடவிடாத துணைதலராய் சங்கதிகள் வெளிப்படுகின்றன. அந்தக் தாக, அவை எல்லாம் திட்டமாய் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அவ்வாறு விதிகப்படுத்தி பல சங்கத்தாரால் அவைகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன என்றும் அறிந்தேன். என் முகனானவர்கள் இந் தெவிலி குறிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு, கொடைக்காலியிற்... பண்ணப்பட்ட இடம்பெறுகிறார்கள். திராவிடியுள்ள பிரதேசம், இந் லாந்தில் கட்டடங்கள் நித்பணையாகும் ஏற்பாடுகளுக்கு இசைய த்பல தெவிலிப் பணஞ் செலுத்துகிறதால், தற்கண் வாசஸ்தலங்க வாங்கும்படி இடம் பெறுகிறார்கள். "பூதர்களின் ஒப்பாரி ஸ்தல தில் ("Jews' willing place") இப்பொழுது காணப்படும் க ளையப்போல முன்னொருகாலத்திலும் கண்டிருப்பதில்லை. நால் ன்கேயிருந்த வெள்ளிக்கிழமையன்று பூர்வ மதினிலே உன்ன வியில் திராவிடபுருஷரும் ஸ்திரீகளும் கூடிவிட்டனர். முன்னெ ள் காலத்தில்லாத அவ்வளவு அதிக வாஞ்சையான தவனத்தோடே தெற்கண் வாசிக்கப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. அங்கே கிடந்த களில் தற்கண் செற்றிகளபடும்படி குணிகையில், அல்லது தங்க கல்களால் அந்த மதிலைத்தொடுக்கையில் தானும் அது தூதர்களு ளைவரன் வாஞ்சையின் பொருளாயிருக்கிறதபோல் காணப் பட்டது. இந்த அதிர்ச்சிக்கு இறுதன் முடிவு வதாயிருந்தாலும் இரு டும் ஆனால் பாழான இடத்திட்டணத்திற்கு ஒரு காந்தக்கல் கட்டப்பட்டிருக்கிற தென்பத்தற்கு உதொரு ஆசைபமுமில்லை. வாலயத்தின் அந்தப்புரத்தையும் ஸ்திரீகளைய மருதிகையும் ள் மணக்கொண்டு இப்பொழுது ஸ்டீவென்வார்களானால், அந் னே மேற்கொரு தேவாலயம் கட்டப்பட்டதென்றும், பூர்வகை திய ஆராதனைகள் அதில் மறுபடியும் ஏற்பட்டதென்றும் ஆர் கேக்கலும்." *

ஆதல்க்கின்படி பூதனை டிசுதலி D'sraeli என்னும் ஒருவ தங்களுக்குப் பிரதம மத்தியாகக் கொண்ட ஜனமாயிய பெ ரித்தானியா (Great Britain) ராஜ்யத்தாரின புதுகாப்பின் தீ தத்தேசம் சில காலத்துக்கு முன்னே வந்தது எவ்வளவோ க கட்டப்பட்டதக்க காரியமா யிருக்கிறது. இதின் பலனாக திருக்கி ஜாங்கத்தாரால் உண்டாயிருக்கிற தடைகள் ஒழித்தபோகவே லயம் மறுபடியும் கட்டப்படுமென்று நாம் அறியக்கூடாது?

* உலாட்சி உவார்ட் (Watch Word) என்னும் மத்திரின ன்ருது இது எடுத்தாளக்கப்பட்டது.

வேலியை ஆரம்பிக்கும்படி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தின அவர் ன் ஜாதிக்ருரிய கர்வமும், அதைச்செய்த முடிப்பதற்கு வேண்டிய நிரவியமும் அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறதைக் கவனிக்கும் போதி, இதைச்செய்த முடிப்பது பூதர்களுக்கு மிகவுயிர்வயமான காரியமரகவே இருக்கும்.

இவைகளு மத்தியம் இன்னும் வேறே திரிஷ்டத்தொடும் கமக்கு உண்டு. பட்டணத்தின் ராஜ விதிகளில் அசைர் அக்குமிக்கு ம் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது; தீர்க்க தரிசன் வார்த்தை ம் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் ஜாக்கிரதையாய் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்கள். மயச் சுற்றுமுற்றும் ஜாக்கிரதையாய் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்கள். ந்தேக மில்லாதிதுவே தானி. 12: 4ம் வசனத்திற்குச் சரியா ன் அர்த்தமா யிருக்கிறது. இது "முடிவு காலத்தின் ஒரு அவை பள்ளம்."

பெருக்கு மாத்திரம் கிறிஸ்துமத அனுசாரிகளாயிருக்கிற மகா சபையில் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திற்குண்டாயிருக்கும் பயங்கர பஞ்ச மும் வேறு திரிஷ்டத்தொடாயிருக்கிறது.

ஜாதிகளுக்குள் உண்டாயிருக்கிற அறிமுகியின்மையும் தத்திய புமாண நிலையையும் கவனிக்கத்தக்க வேறொரு குறியாயிருக்கிறது. நாம் பேச வேண்டிய இன்னும் அக்கே திரிஷ்டத்தொட உண்டு; அவைகளெல்லாம், "நாளானது சம்பித்திருக்கிறது" என்னும் காரி யத்தை உறுதப்படுத்துகிறவைகளாயிருக்கின்றன. எபி. 10: 25.

கண்டியாய் நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், கமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையானது எதிர் காலத்தின் தூரக் தெவிலியில் சம்பவக்கும் சங்கதியாயிருக்குமென்று ஆக்கிப்போடு கிறது முற்றும் வேதத்திற்கு விரோதமும், தப்பிதமுமாயிருக்கிறது. அப்படியே அவர் சமது மணவாட்டியைச் சேர்க்கும்படி வரும் தெய் தியை நிச்சயிக்கிறது, அல்லது காலத்தைத் திட்டப்படுத்திறது. ஆகிலும், அவர் வேதத்திற்கு எதிரிடையும் தப்பறையுமா யிருக்கிறது. ஆகிலும், அவர் புரோகத்திலிருந்து இறங்கி வரும்போது (1 தெச. 4: 16), பூமி புரோகத்திலிருந்து இறங்கி வரும்போது (1 கொரி. 15: 51), அவர்கள் எல்லாரும் நினைத்திராத வண்ணமாய்த் திரைநெ ன்று. அவர்கள் எல்லாரும் என்று ஆர் சொல்லக்கூடும்? அவர் பூமி யை விட்டிப்போனது முதல்-ஒவ்வொரு தலை முறையும், அது எவ்வ

ளவு அந்தளவுமே லெளகிகமுன்னதாயிருந்தபோதிலும், அதிலெல்லாம் உண்மையோடு ஆவருக்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த அந்த உயர்மும் மூண்டாயிருந்தது.

“கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்குக் கொஞ்சக் காலத்திற்கு முன்பு, பரிசுத்த ஆவியானவர் தானியேலின் மூலமாய் எழுபது வாரங்களின் திட்டமான தீர்க்க தரிசனத்தை அறிவித்திருந்த போதிலும், தேவ பக்தனை சிமியோனுக்கு வேறொரு வெளிப்படுத்தலையும் அறிவித்தார். அவன் “இஸ்ரவேலின் ஆறுதல் வரக் காத்திருக்கிறவனு யிருந்தான்;” “கர்த்தருடைய கிறிஸ்துவை நீ காணாமல் போய் மரணமடைய மாட்டாய் என்று பரிசுத்த ஆவியினாலே அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.” லூக். 2: 26. ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள். இது கம்மை எவில்கிறது. பூர்வ காலத்து சிமியோனுக்கு (சு. 2) வேலயோதிப அன்னாளுக்குக் கூட லூக். 2: 36, 38) இந்த மகத்தவ சங்கதியை இப்படி வெளிப்படுத்தின புகழ்ப்பட்டத்தக்க அந்த ஆல்பானவர், கிருபைபெற்ற ஒருவன், அல்லது விழித்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உத்தமர்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கப்படுகிற, ஒருக்காலும் மனிதனை ருசி பாராமல், யோவா. 11: 26. “நீர் என்னமாதலைக் காணும்படி அவர்களுக்கு கர்த்தர் அனுப்பிக்கொண்டாரா?”

அப்படியே இப்போதும் இந்தத் தேசத்திலும் மூன்ற்த் தேசங்களிலுமுள்ள தேவனுடைய ஜனங்களில் அதிகத்தேவபக்தியுடைய உண்மையுமுள்ள அநேகர், கர்த்தருடைய வருகை சமீபமாயிருக்கிறது என்று எண்ணத்திலுள்ள உணர்வோடு நம்பியிருக்கிறார்கள்.

“நாளானது சமீபித்து வருகிறதை எவ்வளவாய்ப்” பார்க்கிறோமோ, “அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்ல வேண்டும்” எபி. 10: 25. என்று சொல்லி, நாம் ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லும்படி அப்போஸ்தலன் கமக்குக் கொடுக்கிற கட்டளை யை வறுப்புறுத்திப் பேசுகிறதற்கு இவைகள் நிச்சயமாய் போதுமான சியாயங்களாயிருக்கின்றன.

அந்தநான், அல்லது வெளிப்படுத்தலானது சமீபமாயிருக்கிறது, பாவசம் பிரவேசம் அநிலம் அதிகச்சமீபமாயிருக்கிறது. மேலும், வெளிப்படுத்தல் சுட்டிக்காட்டுகிற பெரிய தீர்க்கதரிசனங்கள் கிட்டத்தட்ட முடிந்தாயிற்று என்று வேத வித்தியார்த்த தேவபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கண்டாயிருக்கிறது.

வான் எண்ணமும், யாதாமொரு மகாபெரிய சங்கதி சமீபிலேயே அறிவிக்கிறது என்ற மந்திரிமார்கள், தத்துவசாஸ்திரிகள் முதலான அநேகர் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற ஆழ்ந்த அபிப்பிராயமும்

WATCHMAN, WHAT OF THE NIGHT?

சாமக்காரனே, இரவு எவ்வளவு சென்றது?

என்று விசாரிக்கும்படி கம்மைக் கருத்தாய் எவில்கிறது.

ஆதாரம் ஏவாளும் பாவஞ்செய்த கான்முதல் இந்த உலகமேனது ஒரு இருப்பு ஸ்தலமாக (2 பேது. 1: 19), அதாவது ஒழுக்கம் இழந்தமானத இரவாக இருக்கிறதை (யோவா. 1: 5, 10; 8: 19) கண்டு, விசுவாசியானவன், சமீபித்துவருகிற மகிமையின் தினமாய் அந்தநாளை (2 பேது. 1: 19) தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாய் விசுவாசத்தினாலே பார்க்கிறான். இப்பொழுது விசுவாசத்தினாலும் கம்பிக்கையினாலும் உண்டாயிருக்கிற இரட்சிப்பானது (ரோம. 8: 24, 25) அப்பொழுது தன் எல்லா மாட்சிமையோடும் மகிமையோடும் [1 கொரி. 2: 9] வெளிப்படும் (1 பேது. 1: 5). தேவனுடைய ஜனங்களின் இருதயங்கள் இந்தகாலக்கால மீதவும் ஆவலோடு காண்கையோடு ஆவலித்திருக்கிறது.

“சாமக்காரனே, இரவு எவ்வளவு சென்றது?”

சாமக்காரனே, இரவு எவ்வளவு சென்றது?”

என்று சாமக்காரனிடத்தில் வினாவிப்பட்டது. அதற்கு சாமக்காரன் “விடியற்காலம் வருகிறது, இராத்தாலும் வருகிறது” என்று மாதந்திரஞ் சொன்னான். ஏசா. 21. 11, 12.

விசுவாசிக்கு அது விடியற்காலமாயிருக்கும். தேவபக்தி யில்லாதவனுக்கோ அது இராக்காலமாயிருக்கும்.

இயேசு விடி வெள்ளியாய் இருக்கிறார். (2 பேது. 1: 19; வெளி. 22: 16). அவர் நீதியின் சூரியனாயும் இருக்கிறார். (மல். 4: 2). ஆகவேயில் எழுத்து விழித்திருக்கிறவர்கள் மாதந்திரம் விடி வெள்ளையக் காணுகிறார்கள். அப்படியே, உண்மையும் உத்தமமுமுள்ள சமீபமானது மாதந்திரம் பரவசம் பிரவேசத்தில் கிறிஸ்துவை பிரகாசிப்பது போல வெளி புடச்சத்திரமாகக் காணும்.

வெளிப்படுதலில் அவர் தீதியின் குரியானை இஸ்ரவேலுக்கும் உலகம் முழுதிற்கும் காணப்படுவார்.

“இரவு சென்றுபோயிற்று, பகல் சமீபமாயிற்று” (13: 12) என்று பவுல் எழுதின சமயத்தில் இசுரக்காலத்தில் காற்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு அகிலம் சென்று போயிருந்தது. அதின்பின் பும் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகள் நிச்சயமாய்க் கடந்தபேயாயிருப்பதால், இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட விடியற்காலம் சமீபித்திருக்கவேண்டும்.

ஆதலால், ஆ, இதைவாசிக்கும் என் பிரியமுள்ள சிசுவேனே! பகலுக்கு உரியவர்களாகிய நாமோ தெளிந்தவர்களாயிருந்து, விடவாசம், அன்பு என்னும் மரீக்கைவசத்தையும், ரீசிப்பின் நம்பிக்கை என்னும் தலைச்சோகையையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கக் கடவோம், தேவன் கட்டமைக்கோபாக்கினைக்கொண்டு நியமிக்காமல், நீமுழுபுகர்த்தாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய் இரட்சிப்பை அடைவதற்கென்று நியமித்தார்.” (1 தெச. 5: 8, 9). ஆகையால், மற்றவர்கள் தாக்குகிறதெல்லாம் தாங்களால், விழித்துக்கொண்டு வந்திருக்கவா யிருக்கக் கடவோம். (1 தெச. 5: 6.)

பட்சமுள்ள புகழ்விடுகின்ற பின் வருகிறபடி நமக்கு எழுதிருன்: “இரண்டாம்: இதைப்போலத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மனதாயிருக்கிற அநேக ஜனங்களைக் காணுகிறேன்; ஆனால் உபத்தாபத்தின் வாயியாய்க் கடந்து போகிறார்கள், அல்லது கர்த்தரோடேயிகவும் அபித்திச் சஞ்சரிக்கிறவர்க ளானவர்கள் மாத்திரம் அதை அகிசமாய் வாருகிறார்கள்; இதை உலகத்தின் நல்ல ரீப்பாய்ச்சலான மைதானத்தில் சொகுசானே அடைவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களோ கானி யாட்சிக்கு உடையக்காரனைக் காணும்படி. மற்றும் கலியைநிறவர்களாய்க் காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர் வருவார், அல்லே ஹியா! அவர் எப்படியும் வருவார். ஆம், இதோ, அவர் வருகிறார். மணவாளன் இன்னொன்று அறிந்திருக்கிறவரும் உத்தியுமாயிருக்கிற மணவாட்டியோ, அவர் வருகிறார் என்று சொல்லுகிறார். ‘கர்த்தாகிய இயேசுவே, வாடும்,’ வாரும்! வாரும்! வாரும்! வாரும்! தவிர வேறொன்று (கோம. 8: 19-22), சபிக்கப்பட்ட ஒரு ஏழை உலகமானது உம்மைப் பார்த்து: வாரும் என்று கூப்பிடுகிறது!

‘SUREEY I COME QUICKLY.’

‘மெய்யாகவே நான் சீக்கிரமாய் வருகிறேன்’”

என்று அவர் சொல்லுகிறபடியால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக. வெனி. 22: 20.

1. கர்த்தரே, அச்சம் மோசங்களினிடையே கர்த்தரே, தவிக்கின்றே னடிக்கடி. இத்தனைக்கினும் நீர் வருகைகாலத்தான் மெத்தக்கிடையிருக்கவும்வேண்டும்.
2. கர்த்தரே, புழைபுகையான் கண்டிட கர்த்தரே, காத்திருக்கின்றே நெப்போதும் இத்தனைக்கினும் நீர்வருதற்காக பத்தியுடனின்ற நான் பார்க்கின்றேன்.
3. கர்த்தரே, ஓரிடத்தை யெனக்கவக கர்த்தரே, நீர் சமைக்க வெழுந்தீரே, இத்தனைக்கினும் நீர் வரும்போதல்லோ அத்தலத்திலேன் பங்குமடைவேனே.
4. கர்த்தரே, நீர் கன்றங் கருகின்றியில்த கர்த்தரே, யானிட நியல்கின்றேன், இத்தனைக்கினும் நீர் வருகையையே கித்தன்கொண்டு நீர் தீவிர்த்தியே.

“எஜமான் வரும்போது, விழித்திருக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிற ஊழியக்காரரோ பாகிய வான்கள். அவர் அரை கட்டிக்கொண்டு, அவர்களைப் பங்கி யிருக்கச் செய்தி, சமீபமாய் வந்து, அவர்களுக்கு ஊழியஞ் செய்வார் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” லூக். 12: 37.

“OCCUPY TILL I COME.”

“நான் திரும்பி வருமானவம் இதைக்கொண்டு வியாபாரம்

பண்ணுவேன்.”

WAITING FOR THE MORNING.

காலேக்காகக்காத்திருத்தீர்

வெளி. 19: 7.

1. மன்னர்கள்வாழும் மூலக்கைவறிவோர்
வசித்திருக்குழைசை நெடுநிலை
உன்னியஇதயத் தழுத்தியகவலை
ஒசகவுமற்றவ நிலை,
இன்னல்கள் கண்ணீர் துயரத்திலமிழ்கும்
இகத்தினுக் குருதொருமுடிவும்,
மன்னலன் கிழிந்து வருமுன்னேதீங்கும்
மாறிடா தீர்ச்சியீதே.
2. வேண்டுகாலத்தின் புட்போலென்னாவி
விடுதலையடைபு மக்கலை
நானுணையுன துணையகொருபுத்தர்
நானிலேகண்டு, எங்கோவே,
வானுயர்மகிமை மரளின்மைசுத்த
விவரமனக் கொப்பமிருப்பேன்,
மானுவேலாத்தே (சை) அன்பே,
வாழ்கவள்ள திருபைகன் தினமே.
3. உன்னத்திலெனது விரைசையயறியும்
உன்னதமீட்பு ரே வருக;
வன்னலே, கொஞ்சாளாவி மிழை
வரவுதரமிப்பது மேகே?
தென்னியகண்டெதிர் பார்ப்பினுல்சொர்க்
நிப்படிப்பூப்பதுமுண்டோ?
துன்னியவியும் கவலையாளிவில்தம்
சொர்க்கதெப்பே தாவதுண்டோ?
4. நித்தியவிருத்திகா யுணைச்சோழ
நிதம்தனித்தினைத்திடும் மனமே,
மெத்தத்தாமதித்து இருந்தகமகர்த்தர்
விரைந்திரோ சமீபமாயிராரூர்,

தேவகவருமே.

508

சுத்தியாயுதம் விவன்னியுங்கிழக்கில்
துலங்குததொண்டணா நடத்த
த்தியதிருரியன் எழும்பி
சந்ததபுலித் தந்திரமே.

“REDEMPTION DRAWETH NIGH.”
“உங்கள் மீட்புச்சமீபமா யிருக்கிறது.”

ஹக். 21: 28.

1. நித்தியகெம்பிரம்பாட நெஞ்சம்நாடுதே-கண்டு,
நேசனாத்துவிக்க நாவுக்காசையுறுதே,
மெத்தயெகிப்பத் தினந்த கராமகிழனுமீட்பின்
வேளையாம்நொடிக்குள் யுககாலஞ்செல்லாதே.
2. உப்புக்கடற்கரைகாணுதப்பிலாட்டிகன்பறந்
கோமெப்புட்கள்கண்டு மனம்தேறியதுபோல்
தப்பில்லாக்குறிகள் கண்டு, செபபும்பிறகை-கிட்டி
தவுணமிருக்குதென் துநிச்சயங்கொகலே.
3. திட்டமாகவிண்ணின்மீன்சன் கட்டியநகர
சென்றிப்பேசுங்குறி தினம்புட்புதையே
துட்டவுலகக்கிரமம் மட்டும்கிளையுந்தும்
தொன்றம்ருறிவருக்கைக்குப் புர்த்துமுடியே.
4. பூமியிலேகோலம் சாபமானுதே-எங்கும்
பொங்கெரோமையின் தீட்டிமுன்கையிறுதே,
நீமையாகப்பஞ்சம் கொன்னகோயகன்னகாட்சி-கிட்டும்
தேவசுதன்வருகைக்கு மேவுநற்சாட்சி.
5. நீண்டவனவுறட்சியின் வாக்கிப்போகுதே-பெய்யும்
நீரினமாரியோசையால்மண்ணுரிப்பாருதே,
நண்டொலிய்மலைமேல் நிதும்ஆண்டவர்பாதம்-காண
இத்தனாயிலெத்தனங்க நெங்குமாருதே.
6. தாரணியில்பூதர்மீட்பின் கோம்கிட்டதே-புறச்
சாதிக்கின்கால முழுவாக்குடுதே,
புறநெருசலேமிது குழிபுறளட்டுதே-சுனம்
பத்தியயாசர்க்கெதிர் கண்கள் வெட்டுதே.

7. பத்தியற்றபாழுவகம் பண்டைத் திட்டியவரும், பரிசுத்தவான்கள் பான்பாதம் திட்டியார், கித்தியமாய்ப்பாடுலெ வின்றமறையுட்பெயின் கீழ்ப்பகையெயிர்ச்சும் கிந்தையொழியும்.
8. ஆதலாலேதேவன் தந்த தூதாங்குறிகள் இவை, அவர்வருகைக்குள்ளல்லலாறுதலில்லை; மேதினியைவிடத்தே மேசியாவென்னும்-விடி வெள்ளியின்நம்பிக்கையல்லால் வேறெமக்கில்லை.

"YE SHALL BE WITNESSES."

"நீங்கள் சாட்சிகளாய் இருப்பீர்கள்."

இதை வாசிக்கும் பிரியமுள்ள சிவோகதேனே, அவர் திரும்ப வந்திருக்காக நாம் விழித்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கையில், கர்த்தாயிய இயேசுவின் ஷேர்ஸ்காத நாம் செய்யவேண்டிய தொழில் எதற்கு வேண்டும்? மனம் திரும்புதல், விசுவாசம், பாவ மன்னிப்பு, புத்தியுடைய காரம், பரிசுத்தவாளுக்குப்படுதல் இவைகளைப்பற்றி நமக்கு அனுபவ அறிவுண்டா யிருக்கிறது மாதிரிப் போதாது. தேவருடன்துதலையும் தீர்க்குதலையும்பற்றிய காரியங்களை ஆராய்ந்தியும்படி திருவுசனத்தை நாம் படித்து வருகிறதமாதிரிப் போதாது.

EVANGELIZING THE WORLD.

உலகத்தை சுவிசேஷ போதனைக் குட்படுத்துகிறதான்.

சாதனைக்குரிய பெரிய விழியத்தில் நமது இருதயத்தையும் கையையும்நாம் சேர்க்க வேண்டும். எனெனில், "நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சுர்வ சிருஷ்டிகளுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசுங்கியுங்கள்" (மாத். 16: 15; மத். 28: 19.) என்று நமது கர்த்தர் கற்பித்திருக்கிற பின்னும், "ராஜ்யத்தினுடைய இந்தச் சுவிசேஷம் பூலோகமெக் குமுள்ள கல ஜாதிகளுக்கும் காட்சியாகப் பிரசுங்கிக்கப்படும், அப்பொழுது முடிவுவரும்" (மத். 24: 14.) என்றும் அருள்சொல்லியிருக்கிறார். சபையானது பூமியில் தரித்திருக்கும் காலமளவும் (36-

புகம்பார்.) அது உலகநோக்கத்தை நிச்சயமாய் நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கான அவருடைய காரியதரிசியாயிருக்கிறது. எப்படி யெனில், "பூமியின் கடைசியாய்ந்தமும் எங்களுக்குச் சாட்சிகளாய் இருப்பீர்கள்" (அப். 1: 8; லூக். 24: 47.) என்று இயேசு தாமே சொன்னார்.

உலகமெங்கும் விசுவாசித்த இந்தச் சுவிசேஷ அபிவிருத்திவேலையில் நமது முழுப்பெயர்ந்தோடுங்கூட வயதானவருவோமாக, வழிகாட்டிகளிலும் தேவர்கள் இருசேஷம் தூரமானதெனக்கூறலும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசுங்கிக்கும்படி புறப்பட்டுப் போகிறவர்களுக்கு நமது பொருட்களைக் கொண்டும், நமது ஜெபங்களையும் உற்சாசப்படுத்தும் வார்த்தைகளையும் கொண்டும் உதவிசெய்வோமாக. (கோம. 10: 5.) கடமொழை நாம் தாமே புறப்பட்டுப்போய், அதிலும் "சகல ஜாதிகளிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்" என்று சொன்னவரோடு நமக்கு உண்டாயிருக்கும் ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வோமாக.

இந்நிலை நாம் நமது எஜமானானவருக்கு அதிகப் பிரியம் வருத்துகிறவர்களாய் இருப்போம்.

இதிலுல் தேவனுடைய நான் சேகிரம் நீரும்படி அதை உறுதிப்படுத்திறவர்களாய் இருப்போம். (2 பேது. 3: 12; 14.)

இது நானாயும் நமக்குக் கிடைத்த உலகநோக்க அபிவிருத்தி பான். இன்னும் அதற்குக் அதிகப்படியாகியும்படி நமக்கு அருள் மூட்டி விடுகிறது. சுவிசேஷ பிரபலியு மத்தியவட்டங் களான லாண்ட் (Greenland) தேச முதல் பாந்தர்கோலாண்ட் (Framönd) தேசமட்டும், நார்வே (Norway) தேசம் துவக்கி நான்ஸ்பெர்க்கு குனை (Good Hope) பாகாக்கும், சைபீரியா (Siberia) தேசம் துவக்கி டான் மானியா (Tasmania) தேசம் வலாக்கும், சுமத்திரத் தீவுகள் எங்கும் வராளமான சுவிசேஷ தூதர்கள் ஜீவ வார்த்தையைக் கூறிக்கும் வராகிறார்கள். சாத்தானைய அரணை கோட்டைகளில் எண்ணெயுமாதிரி இன்னும் சுவிசேஷ சாட்சி அடையாமலிருக்கிறதே அலைகளில் கொரியா (Coria), திபேத்து (Tibet) என்னும் தேசங்கள், அங்கே போகும்படி காத்துக்கொண்டிருக்கும் மிகு தெசங்கள், அங்கே போகும்படி காத்துக்கொண்டிருக்கும் மிகு தெசங்கள், போகக்கூடியவர்கள் வாசல்களைத் திறக்கின்றன. அப்படியே மத்திய ஆசிரிக் ரே ம், எலு திக்கிலுமிருந்து அவ்வி

பெரியபுராணம் பற்றிப் பேசுகின்றபோது, பிற்போக்கினர்
பாஷாபாஷையாகியிருக்கும் இப்படிப்பட்ட கதைகள், தனதுருக்கை
விடத் தாழ்த்தியிருக்கின்ற திறத்துடன், சித்தி வைக்கிறது. அப்போ
தப்போது வந்த கொண்டிருக்கின்ற சிவசேஷ, சிவபவ்ய, வர்த்தமா
னப் பத்திரிகைகளையும், முக்கியமாக, புவனவகை, ரொல்லப்பட்ட
ருக்கும், பொது வர்த்தமாய், வகையாகிய, வர்த்தப் பாகுமையும். இப்
பொழுது தன்னுள் சாடகத்தினை, சித்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்தி
தென்னுள், சித்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்தி
அப்படியும், வகை வகை உடன் தொழுகின்ற, வகையாகிய, வகையாகிய
கள்” சயத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்தி
வது, உத்தமத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்தி
வாழ்த்துதலை, சயத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்தி
கிற, உத்தமத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்திபத்தி

புத்தங்களும் கலகங்களும் ஓய்ந்தொழியும் யுகமே உற்றகீத்சமாதான முலகிலெங்கு மோங்கும், எத்திசையுங் சுர்த்தரு மகணையினிலங்கும், இதலமெல்லாமவளைப் பணிந்தொழுந் மிளிதாய், ஆயத்தி ராசாட்சி கீதிராண்கெல்லலம் செழிப்பார்த், சாய்மயங்கொழியு திப்பரதின் காழ்வு சுத்தமுந் துரையும் கிணரகாட்சி நயமே, சோதி வருசாலே ய்குந் ராஜகரயமே.

புலவரும் வானநாட்டின் மக்களினிக்கு இளையாரும்,
 பூதியுள்ள னுழந்தையர்வென்துருகிப்போகும்,
 பாவிசனும் பசாக்களும் பகைவரெல்லாமழிவார்,
 பங்கமான கிரியைகளும் தீமைகளுமொழியும்,
 சேவையோடும் புதுபூமியிலே
 செழும்வருணைக் கலையருந்திச் சந்திரம்போமங்கே,
 சாவணுகா ஜீவன்மென்றும் மகிமைவிலையம்மே,
 சாலவெருசாலே மெய்கள் ராகுகதரம்மே.